

EES-viðbætur

ISSN 1022-9337

við Stjórnartíðindi
Evrópusambandsins

Nr. 57

10. árgangur

8.11.2003

I	EES-STOFNANIR	
1.	EES-ráðið	
2.	Sameiginlega EES-nefndin	
2003/EES/57/01	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/812/EB frá 21. nóvember 2001 um kröfur um viðurkenningu á skoðunarstöðvum á landamærum sem annast dýraheilbrigðiseftirlit með afurðum sem eru fluttar inn í bandalagið frá þriðju löndum	1
2003/EES/57/02	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/872/EB frá 7. desember 2001 um að samþykkja áætlanir, sem Breska konungsríkið og Írland hafa lagt fram, um að fjarlægja allan fisk úr eldisstöðvum sem eru sýktar af blóðþorra (ISA) og um að fella úr gildi ákvörðun 2001/494/EB	7
2003/EES/57/03	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/498/EB frá 19. júní 2001 um áttundu breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi	8
2003/EES/57/04	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/541/EB frá 9. júlí 2001 um níundu breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi	12
2003/EES/57/05	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/552/EB frá 11. júlí 2001 um aðra breytingu á ákvörðun 98/357/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar á Ítalíu	16
2003/EES/57/06	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/553/EB frá 12. júlí 2001 um fjórðu breytingu á ákvörðun 95/125/EB um stöðu Frakklands með tilliti til smitandi blóðmyndandi frumudauða og bakteríu-blóðeitrunar	19
2003/EES/57/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/576/EB frá 13. júlí 2001 um að samþykkja áætlanir, sem Ítalía hefur lagt fram, um að öðlast stöðu viðurkennds svæðis og viðurkenndrar eldisstöðvar á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublaðingar og um að fella úr gildi ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar 98/359/EB og 2000/310/EB	22
2003/EES/57/08	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 256/2002 frá 12. febrúar 2002 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýjum aukefnum, framlengingu bráðabirgðaleyfis fyrir einu aukefni og varanlegt leyfi fyrir einu aukefni í fóðri	26
2003/EES/57/09	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/2/EB frá 28. janúar 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 79/373/EBE um markaðssetningu blandaðs fóðurs og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/357/EBE	32

2003/EES/57/10	Tilskipun ráðsins 2001/64/EB frá 31. ágúst 2001 um breytingu á tilskipun 66/401/EBE um markaðssetningu fæðurjurtafræja og tilskipun 66/402/EBE um markaðssetningu sæðkorns	35
2003/EES/57/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/8/EB frá 6. febrúar 2002 um breytingu á tilskipunum 72/168/EBE og 72/180/EBE um einkenni og lágmarksskilyrði við skoðun á stofnum matjurta og nytjajurta í landbúnaði	37
2003/EES/57/12	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/098/EB frá 28. janúar 2002 þar sem kveðið er á um tímabundna markaðssetningu á fræi tegunda sem fullnægja ekki kröfum í tilskipun ráðsins 69/208/EBE	39
2003/EES/57/13	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/100/EB frá 7. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum	41
2003/EES/57/14	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB frá 20. desember 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/156/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra	44
2003/EES/57/15	Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2584/2001 frá 19. desember 2001 um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu	159
2003/EES/57/16	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 77/2002 frá 17. janúar 2002 um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu	162
2003/EES/57/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2592/2001 frá 28. desember 2001 um að krefja framleiðendur eða innflytjendur tiltekinna efna, sem hafa forgang, um frekari upplýsingar og prófanir í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna	165
2003/EES/57/18	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 300/2002 frá 1. febrúar 2002 um breytingu á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna	169
2003/EES/57/19	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/37/EB frá 3. maí 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu etófúmesati	233
2003/EES/57/20	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/148/EB frá 21. febrúar 2001 um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. í tilskipun 1999/5/EB gagnvart snjóflóðaylum	236
2003/EES/57/21	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/63/EB frá 17. ágúst 2001 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum	237
2003/EES/57/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/104/EB frá 7. desember 2001 um breytingu á tilskipun ráðsins 93/42/EBE um lækningatæki	240

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/01

frá 21. nóvember 2001

um kröfur um viðurkenningu á skoðunarstöðvum á landamærum sem annast dýraheilbrigðiseftirlit með afurðum sem eru fluttar inn í bandalagið frá þriðju löndum (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3687)

(2001/812/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 97/78/EB um meginreglur um skipulag dýraheilbrigðiseftirlits með afurðum sem fluttar eru inn til bandalagsins frá þriðju löndum ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 6. gr. og 33. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Skoðunarstöðvar á landamærum, þar sem framleiðsluvörur eru afgreiddar, verða að standast almenn skilyrði II. viðauka við tilskipun 97/78/EB til að hægt sé að viðurkenna þær og skrá í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
- 2) Í ljósi þeirrar reynslu sem hefur fengist með skoðunum Matvæla og dýraheilbrigðisskrifstofunnar er nú við hæfi að breyta og uppfæra nákvæm fyrirmæli til skoðunarstöðva á landamærum og tilheyrandi skoðunarmiðstöðva. Í þessari ákvörðun er gerð grein fyrir því hvaða aðstöðu, búnaðar og tilhögunar er krafist og felld úr gildi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 92/525/EBE ⁽²⁾.
- 3) Allt húsnæði, sem er notað undir skoðunarstöð á landamærum, skal vera bæði undir eftirliti opinbers dýralæknis og aðgengilegt hvenær sem hann þarf að fara þar inn, þ.m.t. öll herbergi í viðkomandi byggingum sem eru notuð í atvinnuskyni.
- 4) Til að stuðla að skilvirkni á stöðum þar sem aðeins eru afgreiddir tilteknir flokkar framleiðsluvara skal einungis skrá skoðunarstöðvar á landamærum með tilliti til þeirra flokka og kann aðstaðan þá að takmarkast við og henta einungis þeim flokkum framleiðsluvara.
- 5) Rétt er að hafa sveigjanleika til að hægt sé að skipta skoðunarstöðvum á landamærum upp í mismunandi skoðunarmiðstöðvar þar sem í raun er hægt að rannsaka framleiðsluvörurnar án þess að þörf sé á aukaskrifstofum, tilteknum upplýsingaskjölum eða búnaði sem er fyrir hendi annars staðar í húsnæði stöðvarinnar.
- 6) Samt sem áður verður að takmarka fyrrgreindan sveigjanleika til að tryggja að starfsemi skoðunarmiðstöðva

sé í raun undir eftirliti opinbers dýralæknisog að þær séu ekki of langt frá viðkomandi aðalskrifstofu, en í slíku tilviki ber að samþykka miðstöðvar sem sjálfstæðar skoðunarstöðvar á landamærum.

- 7) Skoðunarstöð á landamærum og tilheyrandi skoðunarmiðstöðvar skulu því standast þær lágmarkskröfur um aðstöðu, búnað og rekstrarskilyrði sem mælt er fyrir um í þessari ákvörðun.
- 8) Framkvæmdastjórnin verður að samþykka allar skoðunarstöðvar á landamærum og þær verða að vera skráðar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
- 9) Með tilliti til gagnsæi skulu allar skoðunarmiðstöðvar, sem eru notaðar sem hluti af tiltekinni skoðunarstöð á landamærum, skráðar ásamt heiti sjálfrar skoðunarstöðvarinnar í viðkomandi ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar sem er birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr:

1. Á skoðunarstöð á landamærum skal vera aðstaða fyrir dýraheilbrigðiseftirlit sem opinber dýralæknir ber ábyrgð á eða, þegar um fiskafurðir er að ræða, annaðhvort opinberi dýralæknirinn eða opinberi umboðsmaðurinn sem um getur í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 93/352/EBE ⁽³⁾ og skal þannig háttáð til að aðstaðan sé ein fullbúin vinnueining. Ef skoðunarstöð á landamærum samanstendur af margskiptri aðstöðu, sem er þó á sama stað, ræðst heiti skoðunarstöðvarinnar af landfræðilegri legu aðstöðunnar.

2. Á skoðunarstöð á landamærum verður að vera öll aðstaða, sem er tilgreind í 4. gr. þessarar ákvörðunar, til að leggja fram afurðir úr dýraríkinu frá þriðju löndum fyrir innflutning til bandalagsins og framfylgja tilskilinni sannprófun skjala, sannprófun auðkenna og eftirliti með ástandi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 306, 23.11.2001, bls. 28, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 113/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 24, 30.1.1998, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 331, 17.11.1992, bls. 16.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 144, 16.6.1993, bls. 25.

3. Sé það nauðsynlegt vegna legu eða stærðar landamæra-staðar, eða skilvirkrar umsjónar með eftirliti á landamærum, getur skoðunarstöð á landamærum haft mismunandi aðstöðu eða skoðunarmiðstöðvar til að framfylgja tilskildu eftirliti með þeim flokkum framleiðsluvara sem hún er viðurkennd fyrir.

2. gr.

1. Með fyrirvara um II. viðauka við tilskipun 97/78/EB verða allar skoðunarstöðvar á landamærum, sem um getur í 6. gr. þeirrar tilskipunar, að hafa aðstöðu, starfsmenn, búnað og fylgja starfsreglum stöðvarinnar, eins og tilgreint er í þessari ákvörðun og viðaukanum við hana, svo að hægt sé að viðurkenna þær og skrá í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* og viðhalda viðurkenningunni.

2. Húsnæði, sem er notað undir skoðunarstöð á landamærum, eða tilheyrandi skoðunarmiðstöð, verður að vera undir skilvirknu eftirliti opinbers dýralæknis eða, þegar um fiskafurðir er að ræða, annaðhvort opinbers dýralæknis eða opinbers umboðsmanns sem um getur í ákvörðun 93/352/EBE og að vera aðgengilegt hvenær sem er eftir því sem nauðsyn krefur.

3. gr.

1. Aðildarríki getur lagt til að skoðunarstöð á landamærum verði að lokinni viðurkenningu skráð opinberlega sem hæf til að skoða alla eða eingöngu tiltekna flokka framleiðsluvara. Í síðara tilvikinu verður aðildarríkið að sýna fram á að stöðin hafi nauðsynlega aðstöðu, starfsmenn og búnað til að annast skoðun þessara framleiðsluvara.

2. Í skrá í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* er tilgreint hvort skoðunarstöðvar á landamærum liggja við hafnir, flugstöðvar, þjóðveggi eða járnbrautarstöðvar. Í skránni skal tilgreina þá flokka framleiðsluvara sem viðurkenning stöðvarinnar og, ef við á, skoðunarmiðstöðvarinnar nær til, þ.m.t. upplýsingar um frekari takmarkanir varðandi framleiðsluvörur sem kunna að vera skoðaðar á tiltekinni skoðunarstöð á landamærum.

3. Ef viðurkenning skoðunarstöðvar á landamærum takmarkast við tiltekna flokka framleiðsluvara eingöngu getur aðstaðan þar takmarkast við það sem er nauðsynlegt til dýraheilbrigðiseftirlits með þeim tilteknu flokkum framleiðsluvara.

4. Þrátt fyrir 3. mgr. er heimilt, þegar um er að ræða djúpfryst sæði og fósturvísu sem hægt er að flytja við umhverfishita í lokuðum umbúðum við stýrð hitaskilyrði, að láta fara fram skoðun á skoðunarstöðvum á landamærum sem eru skráðar að því er varðar framleiðsluvörur sem ekki eru ætlaðar til manneldis og eru við umhverfishita.

5. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um allar breytingar á grunnvirki eða rekstri skoðunarstöðvar á landamærum eða á tilheyrandi skoðunarmiðstöð sem að einhverju leyti varða uppfærslu skráningar. Aðildarríkin

geta lagt til að framkvæmdastjórnin viðurkenni fleiri flokka framleiðsluvara til afgreiðslu á skoðunarstöð á landamærum og breyti skránni til samræmis við það eftir að lögbært yfirvald hefur gengið úr skugga um að aðstaðan samræmist ákvæðum þessarar ákvörðunar.

4. gr.

1. Aðstaðan á viðurkenndum skoðunarstöðvum á landamærum verður að vera byggð, útbúin, viðhaldið og rekin í samræmi við kröfurnar sem settar eru fram í viðaukanum við þessa ákvörðun og viðkomandi löggjöf bandalagsins. Gæti ekki fyllsta samræmis í ákvæðum um hreinlæti er heimilt að beita innlendum viðbótarkröfum þar að lútandi.

2. Á viðurkenndri skoðunarstöð á landamærum verða að vera a. m. k. eftirtaldir einingar, sem ekki mega vera lengra hver frá annarri en hentugt getur talist vegna starfseminnar:

- a) skrifstofa með fjarskiptabúnaði, þ.m.t. síma, bréfasíma, útstöð fyrir Animo-kerfið, ljósrítunarfél, öllum nauðsynlegum upplýsingaskjölum og skjalageymslu undir skjöl er varða skoðun framleiðsluvara;
- b) sameiginlegir salir, þ.m.t. búningsklefar, salerni og hand-laugar fyrir starfsmenn skoðunarstöðvar á landamærum, sem einungis er heimilt að deila með öðrum starfsmönnum er starfa við opinbert eftirlit;
- c) svæði til að afferma flutningatæki, sem skal vera afgirt eða undir þaki, þó ekki þegar um er að ræða sendingar af ull sem ekki er í ilátum, unnið dýrapróttin sem er í lausavigt og hentar ekki til manneldis, húsdýraáburð eða fugladrit í lausavigt eða fljótandi oliur og fitu í lausu, flutt með bátum sem þurfa ekki að vera með þaki;

að því er varðar framleiðsluvörur sem eru geymdar við stýrð hitaskilyrði og ætlaðar til manneldis skal leiðin milli flutnings- og affermingarsvæðis vernduð eða lokuð, þó ekki þegar um er að ræða fisk sem undanþágan, sem um getur í 2. gr. ákvörðunar 93/352/EBE og 2. lið II. kafla viðaukans við tilskipun 91/493/EBE ⁽¹⁾, gildir um;

- d) skoðunarsalur þar sem vörurnar eru skoðaðar og sýni tekin til frekari prófana. Sýnatökusvæðið þarf ekki að vera aðskilið frá skoðunarsalnum;
- e) hentug geymslurými eða -svæði þar sem vörusendingar, sem haldið er eftir á meðan beðið er eftir niðurstöðum frá rannsóknarstofu eða úr öðrum rannsóknum, eru geymdar kældar, frystar eða við umhverfishita undir eftirliti opinbers dýralæknis.

3. Á skoðunarstöðvum á landamærum, sem eru viðurkenndar til afgreiðslu á kældum og frystum vörum og vörum sem eru geymdar við umhverfishita, skal vera hægt að geyma samtímis nægilegt magn af vörum í hverjum hitastigsflokki. Opinberi dýralæknirinn skal hvenær sem er hafa nauðsynlegt geymslurými til ráðstöfunar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 268, 24.9.1991, bls. 15.

Heimilt er að nota vörugæmslu í grennd við skoðunarstöð á landamærum og á sama hafnar- eða tollsvæði, undir eftirliti opinbers dýralæknis og að því tilskildu að vörurnar, sem haldið er eftir, séu hafðar í aðskildum læsanlegum sölum, herbergjum eða svæðum sem eru greinilega aðskilin frá öllum öðrum vörum.

Heimilt er að nota aðskilda gáma, sem standa stakir við affermingarsvæðið þar sem þeim hefur endanlega verið komið fyrir, svo framarlega sem gámunum er komið þannig fyrir nálægt affermingarsvæðinu að affermingin geti farið fram í skjóli fyrir veðri og vindum. Á skoðunarstöðvum á landamærum, sem liggja við þjóðvegi, járnbrautarstöðvar eða hafnir, er í undantekningartilvikum og undir eftirliti opinbers dýralæknis leyft að hafa viðbótargæmslurými fyrir hvern vöruflokk um borð í flutningatækinu sem var notað til að flytja sendinguna á stöðina.

4. Afgreiða skal framleiðsluvörur til manneldis og framleiðsluvörur sem ekki eru til manneldis á aðskildum affermingarsvæðum, skoðunarsölum og geymslum. Þrátt fyrir þessa kröfu geta skoðunarstöðvar á landamærum, sem eingöngu eru viðurkenndar að því er varðar vörur í umbúðum, notað sömu affermingarsvæðin, að því tilskildu að framleiðsluvörur til manneldis og framleiðsluvörur sem ekki eru til manneldis séu alveg aðskildar meðan á affermingu stendur og að henni lokinni í því skyni að koma í veg fyrir víxlmengun.

5. Þrátt fyrir 4. mgr. hér að framan geta skoðunarstöðvar á landamærum, sem afgreiða færri en 500 sendingar á ári, nýtt sömu aðstöðu fyrir affermingu, skoðun og gæmslu allra framleiðsluvara sem viðurkenning stöðvarinnar nær til, að því tilskildu að sendingarnar séu ekki afgreiddar á sama tíma og að fram fari viðunandi hreinsun og sóthreinsun á húsnæðinu milli sendinga eftir því sem þörf krefur.

5. gr.

1. Aðildarríkin geta gert tillögu um að nýjar skoðarmiðstöðvar á viðurkenndum skoðunarstöðvum við landamæri séu skráðar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna* eftir að lögbært yfirvald hefur gengið úr skugga um að þær samræmist ákvæðum þessarar ákvörðunar. Aðstaðan á skoðunarstöðvunum skal henta magni og tegund þeirra mismunandi framleiðsluvara sem fara þar um.

2. Ef skoðunarstöð á landamærum skiptist í mismunandi skoðarmiðstöðvar skulu þær:

- vera á sama tollsvæði eða -umdæmi og skoðunarstöðin á landamærum sem þær tilheyra;
- ekki vera lengra frá viðkomandi aðalskrifstofu skoðunarstöðvar á landamærum en hentugt getur talist vegna starfseminnar og skulu sannanlega vera undir eftirliti opinbers dýralæknis;

- halda sérstaka skrá yfir sendingar sem þar eru skoðaðar.

3. Skoðunarmiðstöðvar þurfa ekki að hafa:

- skjalageymslu, útstöð fyrir Animo-kerfið eða ljósritunarvél;
- tiltæka alla löggjöf og skjöl um dýraheilbrigðiseftirlit, heldur einungis skjöl sem varða og eru nauðsynleg til dýraheilbrigðiseftirlits á stöðinni.

6. gr.

Við þær aðstæður sem um getur í b-lið 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 97/78/EB er hæfilegur frestur aðildarríkjanna til að verða við tilmælum á grundvelli skoðunarskýrslna, áður en framkvæmdastjórnin tekur skoðunarstöð á landamærum út af skrá að öllu leyti eða að hluta, í síðara tilvikinu með tilliti til þeirra flokka framleiðsluvara og/eða skoðunarmiðstöðva sem tilmælin eiga við um, frá þeim degi að telja þegar tekið er við endanlegri skýrslu á tungumáli aðildarríkisins, sem hér segir:

- vanbúnaður að því er varðar aðstöðu (eingöngu byggingu) eða fjölda starfsmanna: sex mánuðir; ef verið er að byggja nýja aðstöðu í stað annarrar er þó unnt að gefa frest til að ljúka verkinu með samningi milli aðildarríkisins og framkvæmdastjórnarinnar í hverju tilviki fyrir sig;

- vanbúnaður að því er varðar alla aðra þætti: þrír mánuðir.

Ef alvarleg hættu steðjar að heilbrigði dýra eða manna kann fresturinn að vera styttri.

7. gr.

Ákvörðun 92/525/EBE er felld úr gildi og í samræmi við 33. gr. tilskipunar 97/78/EB skulu ákvæði þessarar ákvörðunar gilda frá tuttugasta degi eftir birtingu hennar í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. nóvember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

SKILYRÐI FYRIR VIÐURKENNINGU SKOÐUNARSTÖÐVA Á LANDAMÆRUM

Til að vera viðurkenndar og skráðar verða skoðunarstöðvar á landamærum að vera byggðar með þeim hætti að unnt sé að tryggja viðunandi hreinlæti og koma í veg fyrir víxlmengun.

Salir skoðunarstöðva á landamærum eða skoðunarmiðstöðva, þar sem vörur eru affermdar, skoðaðar eða geymdar, verða að hafa:

- veggj með sléttri áferð sem hægt er að þvo, sem ásamt gólfum er auðvelt að þrifa og sótthreinsa, og vera með fullnægjandi frænnslí;
- hreint loft sem auðvelt er að þrifa;
- nægilega dagsbirtu og lýsingu;
- nóg af heitu og köldu vatni í öllum skoðunarsölum.

1. Tæknibúnaður

- a) Skoðunarstöðvar á landamærum og skoðunarmiðstöðvar verða hvenær sem er að hafa að lágmarki eftirfarandi:
 - tæki (eða aðgang að tækjum) til þess að vigta vörusendingar sem eftirlit er haft með;
 - allan búnað sem er nauðsynlegur til þess að opna og athuga vörusendingar sem eru lagðar fram til rannsóknar;
 - hreingerningar- og sótthreinsunarbúnað, sem komið er fyrir á hentugum stöðum með tilliti til starfseminnar á stöðinni, eða skilvirka og skjalfesta hreingerningar- og sótthreinsunarþjónustu sem utanaðkomandi aðili sér um;
 - búnað til að halda réttu hitastigi í sölum með stýrðu umhverfi.
- b) Í skoðunarsölum verður að lágmarki að vera:
 - vinnuborð með sléttri áferð sem hægt er að þvo og auðvelt að þrifa og sótthreinsa;
 - búnaður til sýnatöku, þ.e. sög, hnífur, dósaopnari, verkfæri til að taka sýni úr vörusendingum og ílát undir sýni;
 - innsiglislímband og tölusett innsigli eða merkimiðar, greinilega merkt til að tryggja rekjanleika;
 - hitamælir til að mæla yfirborðs- og kjarnahita, vog og sýrustigsmælir fyrir ferskar vörur;
 - búnaður til þiðnunar eða örbylgjuofn;
 - aðstaða til þess að geyma sýni tímabundið við stýrðan hita þar til þau eru send á rannsóknarstofu. Einnig skulu vera tiltæk hentug ílát til þess að flytja sýnin í.
- c) Skoðunarstöðvar á landamærum og skoðunarmiðstöðvar, sem einungis eru viðurkenndar til eftirlits með tilteknum flokkum framleiðsluvara, verða að hafa:
 - þann búnað sem talinn er upp í a- og b-lið hér að framan, eftir því sem við á, að því er varðar vörur sem eru afgreiddar á stöðinni.

2. Starfsmannahald

1. Skoðunarstöðvar á landamærum skulu reknar á ábyrgð opinbers dýralæknis eða, þegar um fiskafurðir er að ræða, annaðhvort opinbera dýralæknisins eða opinbera umboðsmannsins sem um getur í ákvörðun 93/352/EBE, sem verður að vera staddur á skoðunarstöð á landamærum og skoðunarmiðstöðvunum á meðan eftirlit fer fram. Á stöðinni skal vera nógu margt starfsfólk til að framfylgja öllu nauðsynlegu eftirliti á skoðunarstöðinni;
2. Opinberi dýralæknirinn getur látið sérmenntað starfsfólk, sem vinnur undir hans stjórn, aðstoða sig við:
 - a) sannprófun skjala;
 - b) sannprófun auðkenna og eftirlit með ástandi, sýnatöku og almenna greiningu;
 - c) stjórnsýslustörf og stjórnsýslumeðferð.

Opinberi dýralæknirinn tekur endanlega ákvörðun.

Á skoðunarstöð á landamærum skal haldin skrá yfir þá þjálfun sem starfsfólkið hefur fengið í dýraheilbrigðis-eftirliti.

3. Upplýsingaskjöl

Eftirfarandi upplýsingar skulu geymdar á skoðunarstöð á landamærum.

Þar til Shift-kerfinu hefur verið komið á skal opinberi dýralæknirinn, sem ber ábyrgð á eftirliti á viðkomandi skoðunarstöð á landamærum, a. m. k. hafa aðgang að:

1. uppfærðri skrá yfir þriðju lönd eða hluta þriðju landa sem hafa heimild til að senda framleiðsluvörur til bandalagsins eða, eftir atvikum, til tiltekinnna aðildarríkja;
2. afriti af ýmsum ákvörðunum bandalagsins eða aðildarríkjanna um fyrirmynd að heilbrigðisvottorði eða dýraheilbrigðisvottorði eða öðru skjali sem verður að fylgja með afurðum frá þriðju löndum sem eru sendar til bandalagsins eða, eftir atvikum, til tiltekinnna aðildarríkja;
3. uppfærðri skrá yfir starfsstöðvar í þriðju löndum sem hafa heimild til að senda framleiðsluvörur til bandalagsins eða yfir innlendar starfsstöðvar þegar um er að ræða ósamræmdar framleiðsluvörur;
4. afriti af ákvörðunum með verndarskilmálum sem banna eða takmarka innflutning framleiðsluvara til bandalagsins;
5. uppfærðri skrá yfir skoðunarstöðvar á landamærum með nákvæmum upplýsingum um stöðvarnar;
6. uppfærðri skrá yfir viðurkennd frísvæði, tollfrjálsar vöruheymslur og tollvöruheymslur skv. 4. mgr. 12. gr. og yfir viðurkennda rekstraraðila skv. 13. gr. tilskipunar 97/78/EB í öllum aðildarríkjunum;
7. uppfærðri skrá yfir starfsstöðvar sem eru viðurkenndar að því er varðar viðtöku framleiðsluvara sem beint er til þess aðildarríkis, í samræmi við 6. mgr. 8. gr. tilskipunar 97/78/EB;
8. uppfærðri viðeigandi löggjöf EB um framleiðsluvörur og verklagsreglur sem falla undir dýraheilbrigðis-eftirlit.

4. Skrár

Enn fremur skal halda eftirfarandi skrár:

1. uppfærðar upplýsingar um sendingar afurða sem bannað hefur verið að koma með eða flytja inn til bandalagsins og hafa verið endursendar. Hvert aðildarríki skal senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni allar upplýsingar um endursendar afurðir. Þar til bær stjórnvöld skulu senda slíkar upplýsingar til allra skoðunarstöðva á landamærum;
2. skrá samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/394/EB frá 6. júní 1997 „um lágmarksupplýsingar sem þurfa að vera í gagnasafni um dýr og dýraafurðir sem komið er með til bandalagsins“⁽¹⁾;
3. skrá yfir vörusendingar sem annaðhvort hafa verið endursendar samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/152/EB⁽²⁾, eyðilagðar eða opinberi dýralæknirinn á stöðinni hefur heimilað að væru notaðar til annars en manneldis. Skráin skal ná yfir öll tilvik þar sem opinberi dýralæknirinn hefur veitt frest til aðgerða eða viðbragða þegar vörum er hafnað, þær settar í umflutning eða beint tiltekna leið og þörf er á framhaldsaðgerð;
4. skrá yfir öll sýni sem eru tekin á viðkomandi skoðunarstöð á landamærum og sett í rannsóknarstofufróf, ásamt upplýsingum um rannsóknarstofufróf sem farið er fram á og niðurstöðum (hagstæðum og óhagstæðum) úr slíkum prófum;
5. tilskilda skrá samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/360/EB „um lægri tíðni eftirlits með ástandi tiltekinnna afurðasendinga sem eru fluttar inn frá þriðju löndum samkvæmt tilskipun 90/675/EBE“⁽³⁾, á tölvutæku formi ef þörf er á.

5. Tilhögun

1. Lögbært yfirvald skal leitast við að tryggja náð samstarf þjónustustofnana sem eiga þátt í eftirliti með afurðum frá þriðju löndum.
2. Allt eftirlit með ástandi og öll sannpröfun auðkenna, þó ekki eftirlit með innsigli, verður að fara fram í tiltekinni skoðunaraðstöðu. Öllu slíku eftirliti skal framfylgt með þeim hætti að komið sé í veg fyrir víxlmengun og ef nauðsyn ber til skal tekið tillit til stýrðra hitaskilyrða sem framleiðsluvörurnar eru fluttar við. Þegar um er að ræða framleiðsluvörur til manneldis sem eru án umbúða verður allt eftirlit að fara fram í skjóli fyrir veðri og vindum og ber að sjá til þess að hreinlætis og varúðar sé gætt við meðhöndlun slíkra framleiðsluafurða við affermingu og fermingu.
3. Opinberi dýralæknirinn verður a. m. k. að hafa næga þekkingu á fyrirkomulagi á förgun úrgangsefna úr dýraríkinu sem eru losuð úr farartæki á svæði í lögsögu hans. Beri hann enn fremur ábyrgð á förgunaraðgerðum verður að halda skrár yfir eftirlit sem fram hefur farið og frávik sem komið hafa í ljós. Ef annað lögbært yfirvald ber ábyrgð á förguninni skal opinberi dýralæknirinn hafa náð samstarf við þann aðila og hafa tiltækar allar nauðsynlegar og tilskildar upplýsingar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 164, 21.6.1997, bls. 42.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 59, 28.2.1997, bls. 50.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 158, 25.6.1994, bls. 41.

-
4. Opinberi dýralæknirinn verður að hafa næga þekkingu á frísvæðum, tollfrjálsum vörugeymslum, tollvöru-geymslum eða birgjum sem sjá skipum fyrir vistum sem eru á eða nálægt svæði landamærastöðvarinnar. Reglulegt eftirlit verður að fara fram í vörugeymslunum eða hjá viðkomandi birgjum og halda verður skrá á skrifstofu viðkomandi skoðunarstöðvar á landamærum því til sönnunar.
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/02

frá 7. desember 2001

um að samþykkja áætlanir, sem Breska konungsríkið og Írland hafa lagt fram, um að fjarlægja allan fisk úr eldisstöðvum sem eru sýktar af blóðþorra (ISA) og um að fella úr gildi ákvörðun 2001/494/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 3938)

(Einungis enski textinn hefur lagagildi)

(2001/872/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/53/EBE frá 24. júní 1993 um lágmarksráðstafanir bandalagsins vegna eftirlits með tilteknum fisksjúkdómum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/288/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í fyrsta undirlið a-liðar 6. gr. tilskipunar 93/53/EBE er mælt fyrir um að í samræmi við áætlun sem opinbera þjónustustofnunin lagði fram og framkvæmdastjórnin samþykkti skuli þegar í stað fjarlægja allan fisk í sýktri eldisstöð, ef upp kemur blóðþorri, til að varna því að þessi sjúkdómur breiðist út.
- 2) Reynslan hefur leitt í ljós að þótt því sé við sérstök skilyrði dreift á tiltekið tímabil að fjarlægja fiskinn dregur það ekki úr líkum á því að takast megí að uppræta sjúkdóminn.
- 3) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2001/494/EB ⁽³⁾ er samþykkt áætlun um að fjarlægja fisk, sem ber að hrinda í framkvæmd ef blóðþorri greinist í Englandi, Skotlandi og Wales.
- 4) Breska konungsríkið hefur lagt fram áætlun um að fjarlægja fisk, sem ber að hrinda í framkvæmd ef blóðþorri greinist á Norður-Írlandi.
- 5) Írland hefur lagt fram áætlun um að fjarlægja fisk, sem ber að hrinda í framkvæmd ef blóðþorri greinist á Írlandi.
- 6) Með tilliti til nýlegra vísinda- og tæknirannsókna hafa framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skoðað þær áætlanir sem Breska konungsríkið og Írland hafa lagt fram.
- 7) Ráðstafanir til varnar því að sjúkdómurinn breiðist út, sem lýst er í áætlun um að fjarlægja fisk á Norður-Írlandi og Írlandi, eru í fullu samræmi við áætlunina sem samþykkt hefur verið að því er varðar England, Skotland og Wales.
- 8) Fiskur er fjarlægður í þeim tilgangi að útrýma sjúkdómnum á syktum eldisstöðvum og koma í veg

fyrir að hann berist til annarra eldisstöðva eða til villtra dýra sem eru smitnæm fyrir honum.

- 9) Ákvörðun um að fjarlægja fisk verður í hverju tilviki fyrir sig að byggjast á greiningu á því hversu mikil hættu er á frekari útbreiðslu sjúkdómsins, þ.m.t. hve alvarleg uppkoma sjúkdómsins er og annað sem hefur áhrif á hættuna, og taka verður tillit til fenginnar reynslu og vísindarannsókna.
- 10) Athugunin, sem gerð var, leiðir í ljós að áætlanirnar, sem lagðar voru fram, fullnægja þeim kröfum sem eru gerðar um slíka áætlun og því ber að samþykkja þær.
- 11) Til glöggvunar er rétt að samþykkja með einni ákvörðun þær áætlanir sem Breska konungsríkið og Írland hafa lagt fram. Ákvörðun 2001/494/EB er því felld úr gildi.
- 12) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Hér með eru samþykktar þær áætlanir sem Breska konungsríkið og Írland hafa lagt fram um að fjarlægja allan fisk í eldisstöðvum á yfirráðasvæði þeirra sem sýktar eru af blóðþorra.

2. gr.

Ákvörðun 2001/494/EB er felld úr gildi.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 325, 8.12.2001, bls. 33, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 116/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 99, 10.4.2001, bls. 11.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 34.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/03

frá 19. júní 2001

um áttundu breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1627)

(2001/498/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar, sem er laus við iðradrep (IHN) og veirublæðingu (VHS), fyrir fiskeldisstöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublæðingar.
- 2) Skránni yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/124/EB ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2001/311/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Þýskaland lagði fyrir framkvæmdastjórnina vitnisburð því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir tvær tiltekna fiskeldisstöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublæðingar ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald viðurkenningar.
- 4) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa kannað vitnisburðinn sem Þýskaland lagði fram um eldis-

stöðvarnar tvær. Eldisstöðvarnar eru í Hessen og Nordrhein-Westfalen.

- 5) Könnunin hefur leitt í ljós að þessar eldisstöðvar standast kröfur 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE.
- 6) Í samræmi við það geta eldisstöðvarnar öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal bæta þeim á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 95/124/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júní 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 181, 4.7.2001, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 14.4.1995, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 109, 19.4.2001, bls. 62.

VIDAUKI

I. ELDISSTÖÐVAR Í NEBRA-SAXLANDI

1. Jochen Moeller
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck	6. Volker Buchtmann
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
2. Versuchsgut Rellehausen der Universität Göttingen
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel	7. Sven Kramer
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
3. Dr. R. Rosengarten
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte	8. Hans-Peter Klusak
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
4. Klaus Kröger
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme	9. F. Feuerhake
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden
5. Ingeborg Riggert-Schlumbohm
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega	

II. ELDISSTÖÐVAR Í THÜRINGEN

1. Firma Tautenhahn
D-98646 Trostadt	4. Fischzucht Kindelbrück GmbH
D-99638 Kindelbrück
2. Thüringer Forstamt Leinefelde
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde	5. Reinhardt Strecker
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt
3. Fischzucht Salza GmbH
D-99734 Nordhausen-Salza	

III. ELDISSTÖÐVAR Í BADEN-WÜRTTEMBERG

1. Heiner Feldmann
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf	11. Peter Hofer
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
2. Walter Dietmayer
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen	12. Stephan Hofer
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
3. Heiner Feldmann
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf	13. Stephan Hofer
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
4. Heiner Feldmann
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf	14. Stephan Hofer
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
5. Oliver Fricke
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2	15. Hubert Schuppert
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
6. Peter Schmaus
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauerz	16. Johannes Dreier
Brunnentobel
D-88299 Leutkich/Hebrazhofen
7. Josef Schnetz
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell	17. Peter Störk
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
8. Erwin Steinhart
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen	18. Erwin Steinhart
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St.
9. Hugo Strobel
Quellwasseranlage Otterswang,
Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach	19. Joachim Schindler
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach
10. Reinhard Lenz
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal	20. Heribert Wolf
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen

-
21. Claus Lehr
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau	37. Alfred Tröndle
Tiefenstein
D-79774 Albbruck
22. Hugo Hager
Bruthausanlage
D-88639 Walbertweiler	38. Alfred Tröndle
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen
23. Hugo Hager
Waldanlage
D-88639 Walbertweiler	39. Peter Hofer
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
24. Gumpper und Stöll GmbH
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein	40. Heiner Feldmann
Bainders
D-88630 Pfullendorf
25. Ulrich Ibele
Pfrungen
D-88271 Pfrungen	41. Andreas Zordel
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
26. Hans Schmutz
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3
(Hausanlage)
D-89155 Erbach	42. Hans Fischböck
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
27. Wilhelm Drafehn
Obersimonswald
D-77960 Seelbach	43. Hans Fischböck
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
28. Wilhelm Drafehn
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach	44. Josef Dürr
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
29. Franz Schwarz
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach	45. Kurt Englerth und Sohn GBR
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
30. Meinrad Nuber
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen	46. A. J. Kisslegg
Anlage Rohrsee
31. Anton Spieß
Höhmühle
D-88353 Kießleg	47. Staatliches Forstamt Wangen
Anlage Karssee
32. Karl Servay
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee	48. Simon Phillipson
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
33. Kreissportfischereiverein Biberach
Warthausen
D-88400 Biberach	49. Hans Klaiber
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
34. Hans Schmutz
Gossenzugen
D-89155 Erbach	50. Josef Hönig
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
35. Reinhard Rösch
Haigerach
D-77723 Gengenbach	51. Werner Baur
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
36. Harald Tress
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen	52. Gerhard Weihmann
Mägerkingen
D-72574 Bad Urach-Seeburg

IV. ELDISSTÖÐVAR Í NORDRHEIN-WESTFALEN

1. Wolfgang Lindhorst-Emme
Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock	4. Peter Horres Ovenhausen,
Jätzer Mühle
D-37671 Hörter
2. Wolfgang Lindhorst-Emme Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock	
3. Hugo Rameil und Söhne
Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück	5. Wolfgang Middendorf
Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V. ELDISSTÖÐVAR Í BÆJARALANDI

1. **Gerstner Peter**
(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach
2. **Werner Ruf**
Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder
3. **Rogg**
Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI. ELDISSTÖÐVAR Í SAXLANDI

1. **Anglerverband Südsachsen „Mulde/Elster“ e.V.**
Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau
2. **H. und G. Ermisch GbR**
Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII. ELDISSTÖÐVAR Í HESSEN

1. **Hermann Rameil**
Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/04

frá 9. júlí 2001

um níundu breytingu á ákvörðun 95/124/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1770)

(2001/541/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar, sem er laus við iðradrep (IHN) og veirublaðingu (VHS), fyrir fiskeldisstöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublaðingar.
- 2) Skránni yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar í Þýskalandi var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/124/EB ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2001/498/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Þýskaland lagði fyrir framkvæmdastjórnina vitnisburð því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir tíu tilteknar fiskeldisstöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublaðingar ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald viðurkenningar.
- 4) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa kannað vitnisburðinn sem Þýskaland lagði fram um eldisstöðvarnar tíu. Eldisstöðvarnar eru í Baden-Württemberg.

5) Könnunin hefur leitt í ljós að þessar eldisstöðvar standast kröfur 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE.

6) Í samræmi við það geta eldisstöðvarnar öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal bæta þeim á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 95/124/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 9. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 194, 18.7.2001, bls. 51, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 14.4.1995, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 181, 4.7.2001, bls. 32.

VIDAUKI

I. ELDISSTÖÐVAR Í NEDRA-SAXLANDI

1. Jochen Moeller
Fischzucht Harkenbleck
D-30966 Hemmingen-Harkenbleck	6. Volker Buchtmann
Fischzucht Nordbach
D-21441 Garstedt
2. Versuchsgut Rellehausen der Universität Göttingen
(nur die Brutanlage)
D-37586 Dassel	7. Sven Kramer
Forellenzucht Kaierde
D-31073 Delligsen
3. Dr. R. Rosengarten
Forellenzucht Sieben Quellen
D-49124 Georgsmarienhütte	8. Hans-Peter Klusak
Fischzucht Grönegau
D-49328 Melle
4. Klaus Kröger
Fischzucht Klaus Kröger
D-21256 Handeloh Wörme	9. F. Feuerhake
Forellenzucht Rheden
D-31039 Rheden
5. Ingeborg Riggert-Schlumbohm
Forellenzucht W. Riggert
D-29465 Schnega	

II. ELDISSTÖÐVAR Í THÜRINGEN

1. Firma Tautenhahn
D-98646 Troststadt	4. Fischzucht Kindelbrück GmbH
D-99638 Kindelbrück
2. Thüringer Forstamt Leinefelde
Fischzucht Worbis
D-37327 Leinefelde	5. Reinhardt Strecker
Forellenzucht Orgelmühle
D-37351 Dingelstadt
3. Fischzucht Salza GmbH
D-99734 Nordhausen-Salza	

III. ELDISSTÖÐVAR Í BADEN-WÜRTTEMBERG

1. Heiner Feldmann
Riedlingen/Neufra
D-88630 Pfullendorf	11. Peter Hofer
Sulzbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
2. Walter Dietmayer
Forellenzucht Walter Dietmayer, Hettingen
D-72501 Gammertingen	12. Stephan Hofer
Oberer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
3. Heiner Feldmann
Bad Waldsee
D-88630 Pfullendorf	13. Stephan Hofer
Unterer Lautenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
4. Heiner Feldmann
Bergatreute
D-88630 Pfullendorf	14. Stephan Hofer
Schelklingen
D-78727 Aistaig/Oberndorf
5. Oliver Fricke
Anlage Wuchzenhofen, Boschenmühle
D-87764 Mariasteinbach Legau 13 1/2	15. Hubert Schuppert
Brutanlage: Obere Fischzucht
Mastanlage: Untere Fischzucht
D-88454 Unteressendorf
6. Peter Schmaus
Fischzucht Schmaus, Steinental
D-88410 Steinental/Hauert	16. Johannes Dreier
Brunnentobel
D-88299 Leutkirch/Hebrachhofen
7. Josef Schnetz
Fenkenmühle
D-88263 Horgenzell	17. Peter Störk
Wagenhausen
D-88348 Saulgau
8. Erwin Steinhart
Quellwasseranlage Steinhart, Hettingen
D-72513 Hettingen	18. Erwin Steinhart
Geislingen/St.
D-73312 Geislingen/St
9. Hugo Strobel
Quellwasseranlage Otterswang, Sägmühle
D-72505 Hausen am Andelsbach	19. Joachim Schindler
Forellenzucht Lohmühle
D-72275 Alpirsbach
10. Reinhard Lenz
Forsthaus, Gaimühle
D-64759 Sensbachtal	

-
20. Heribert Wolf
Forellenzucht Sohnius
D-72160 Horb-Diessen	39. Peter Hofer
Schenkenbach
D-78727 Aistaig/Oberndorf
21. Claus Lehr
Forellenzucht Reinerzau
D-72275 Alpirsbach-Reinerzau	40. Heiner Feldmann
Bainders
D-88630 Pfullendorf
22. Hugo Hager
Bruthausanlage
D-88639 Walbertsweiler	41. Andreas Zordel
Fischzucht Im Gänsebrunnen
D-75305 Neuenbürg
23. Hugo Hager
Waldanlage
D-88639 Walbertsweiler	42. Hans Fischböck
Forellenzucht am Kocherursprung
D-73447 Oberkochen
24. Gumpper und Stöll GmbH
Forellenhof Rössle, Honau
D-72805 Liechtenstein	43. Hans Fischböck
Fischzucht
D-73447 Oberkochen
25. Ulrich Ibele
Pfrungen
D-88271 Pfrungen	44. Josef Dürr
Forellenzucht Igersheim
D-97980 Bad Mergentheim
26. Hans Schmutz
Brutanlage 1, Brutanlage 2, Brut- und Setzlingsanlage 3
(Hausanlage)
D-89155 Erbach	45. Kurt Englerth und Sohn GbR
Anlage Berneck
D-72297 Seewald
27. Wilhelm Draefhn
Obersimonswald
D-77960 Seelbach	46. A. J. Kisslegg
Anlage Rohrsee
28. Wilhelm Draefhn
Brutanlage Seelbach
D-77960 Seelbach	47. Staatliches Forstamt Wangen
Anlage Karsee
29. Franz Schwarz
Oberharmersbach
D-77784 Oberharmersbach	48. Simon Phillipson
Anlage Weissenbronnen
D-88364 Wolfegg
30. Meinrad Nuber
Langenenslingen
D-88515 Langenenslingen	49. Hans Klaiber
Anlage Bad Wildbad
D-75337 Enzklösterle
31. Anton Spieß
Höhmühle
D-88353 Kießleg	50. Josef Hönig
Forellenzucht Hönig
D-76646 Bruchsal-Heidelsheim
32. Karl Servay
Osterhofen
D-88339 Bad Waldsee	51. Werner Baur
Blitzenreute
D-88273 Fronreute-Blitzenreute
33. Kreissportfischereiverein Biberach
Warthausen
D-88400 Biberach	52. Gerhard Weihmann
Mägerkingen D-72574 Bad Urach-Seeburg
34. Hans Schmutz
Gossenzugen
D-89155 Erbach	53. Hans und Hubert Belser GbR
Dettingen
D-72401 Haigerloch-Gruol
35. Reinhard Rösch
Haigerach
D-77723 Gengenbach	54. Staatliche Forstämter Ravensburg und Wangen
Altdorfer Wald
D-88214 Ravensburg
36. Harald Tress
Unterlauchringen
D-79787 Unterlauchringen	55. Anton Jung
Bunkhoferweiher, Schanzwiesweiher and Häcklerweiher
D-88353 Kisslegg
37. Alfred Tröndle
Tiefenstein
D-79774 Albbbruck	56. Hildegart Litke
Holzweiher
D-88480 Achstetten
38. Alfred Tröndle
Unteralpfen
D-79774 Unteralpfen	57. Werner Wägele
Ellerazhofer Weiher
D-88319 Aitrach
	58. Ernst Graf
Hatzenweiler
Osterbergstr. 8
D-88239 Wangen-Hatzenweiler

59. **Fischbrutanstalt des Landes Baden-Württemberg**

Obereisenbach
Argenweg 50
D-88085 Langenargen

61. **Meinrad Nuber**

Ochsenhausen
Obere Wiesen 1
D-88416 Ochsenhausen

60. **Johann-Georg Huchler**

Gutenzell
Ochsenhauserstr. 17
D-88484 Gutenzell

62. **Bezirksfischereiverein Nagoldtal e.V.**

Kentheim
Lange Steige 34
D-75365 Calw

IV. ELDISSTÖÐVAR Í NORDRHEIN-WESTFALEN1. **Wolfgang Lindhorst-Emme**

Hirschquelle
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

4. **Peter Horres**

Ovenhausen, Jätzer Mühle
D-37671 Hörter

2. **Wolfgang Lindhorst-Emme**

Am Oelbach
D-33758 Schloss Holte-Stukenbrock

3. **Hugo Rameil und Söhne**

Sauerländer Forellenzucht
D-57368 Lennestadt-Gleierbrück

5. **Wolfgang Middendorf**

Fischzuchtbetrieb Middendorf
D-46348 Raesfeld

V. ELDISSTÖÐVAR Í BÆJARALANDI1. **Gerstner Peter**

(Forellenzuchtbetrieb Juraquell)
Wellheim
D-97332 Volkach

2. **Werner Ruf**

Fischzucht Wildbad
D-86925 Fuchstal-Leeder

3. **Rogg**

Fisch Rogg
D-87751 Heimertingen

VI. ELDISSTÖÐVAR Í SAXLANDI1. **Anglerverband Südsachsen „Mulde/Elster“ e.V.**

Forellenanlage Schlettau
D-09487 Schlettau

2. **H. und G. Ermisch GbR**

Forellen- und Lachszucht
D-01844 Langburkersdorf

VII. ELDISSTÖÐVAR Í HESSEN1. **Hermann Rameil**

Fischzuchtbetriebe Hermann Rameil
D-34560 Fritzlar

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/05

frá 11. júlí 2001

um aðra breytingu á ákvörðun 98/357/EB um skrá yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar á Ítalíu (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1840)

(2001/552/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar, sem er laus við iðradrep (IHN) og veirublaðingu (VHS), fyrir fiskeldisstöðvar á svæðum sem eru ekki viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublaðingar.
- 2) Skráin yfir viðurkenndar fiskeldisstöðvar á Ítalíu var sett fram í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/357/EB ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2001/187/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Ítalía lagði fyrir framkvæmdastjórnina vitnisburð því til stuðnings að öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar fyrir eina fiskeldisstöð til viðbótar á svæði sem ekki er viðurkennt með tilliti til iðradreps og veirublaðingar ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald viðurkenningar. Viðkomandi eldisstöð er í Veneto-héraði, á Vicenza-svæðinu.
- 4) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa kannað vitnisburðinn sem Ítalía lagði fram um þessa eldisstöð.

5) Könnunin hefur leitt í ljós að eldisstöðin stenst kröfur 6. gr. tilskipunar 91/67/EBE.

6) Í samræmi við það getur eldisstöðin öðlast stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt og skal bæta henni á skrána yfir viðurkenndar eldisstöðvar.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 98/357/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 199, 24.7.2001, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 162, 5.6.1998, bls. 42.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 67, 9.3.2001, bls. 81.

VIÐAUKI

FISKELDISSTÖÐVAR Á ÍTALÍU SEM ERU VIÐURKENNDAR MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS OG VEIRUBLÆÐINGAR

I. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ TRENTO

Eldisstöðvar á Noce-vatnasvæðinu

Ass. Pescatori Solandri (Loc. Fucine)
Cavizzana

Eldisstöðvar á Brenta-vatnasvæðinu

Campestrin Giovanni
Telve Valsugana (Fontane)

Ittica Resenzola Serafini
Grigno

Ittica Resenzola Selva
Grigno

Leonardi F.lli
Levico Terme (S. Giuliana)

Dellai Giuseppe-Trot. Valsugana
Grigno (Fontana Secca, Maso Puele)

Eldisstöðvar á Adige-vatnasvæðinu

Celva Remo
Pomarolo

Margonar Domenico
Ala (Pilcante)

Degiuli Pasquale
Mattarello (Regole)

Tamanini Livio
Vigolo Vattaro

Troticoltura Istituto Agrario di S. Michele a/A.
S. Michele all'Adige

Eldisstöðvar á Sarca -vatnasvæðinu

Ass. Pescatori Basso Sarca
Ragoli (Pez)

Stab. Giudicariese La Mola
Tione (Delizia d'Ombra)

Azienda Agricola La Sorgente s.s.
Tione (Saone)

Fonti del Dal s.s.
Lomaso (Dasindo)

Comfish Srl (ex Paletti)
Preore (Molina)

Ass. Pescatori Basso Sarca
Tenno (Pranzo)

Troticoltura „La Fiana“
Di Valenti Claudio (Bondo)

Eldisstöðvar á Chiese-vatnasvæðinu

Facchini Emiliano
Pieve di Bono (Agrone)

II. HÉRAÐ: VENETO

Eldisstöðvar á Astico-vatnasvæðinu

Centro Ittico Valdastico
Valdastico (Veneto, Vicenza-svæðinu)

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/06

frá 12. júlí 2001

um fjórðu breytingu á ákvörðun 95/125/EB um stöðu Frakklands með tilliti til smitandi blóðmyndandi frumudauða og bakteríu-blóðeitrunar (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1864)

(2001/553/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE frá 28. janúar 1991 um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta, að því er eitt eða fleiri svæði varðar, öðlast stöðu viðurkennds svæðis sem er laust við iðradrep [s: smitandi blóðmyndandi frumudauða] (IHN) og veirublæðingu [s: bakteríu-blóðeitrun] (VHS).
- 2) Skrá yfir viðurkennd svæði í Frakklandi var komið á fót með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 95/125/EB ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun 2001/100/EB ⁽⁴⁾.
- 3) Frakkland lagði fyrir framkvæmdastjórnina vitnisburð því til stuðnings að eitt svæði til viðbótar, „Sélunvatnasvæðið“, geti öðlast stöðu viðurkennds svæðis með tilliti til iðradreps og veirublæðingar ásamt innlendum ákvæðum sem tryggja að farið sé að reglum um viðhald viðurkenningar að því er þetta svæði varðar.
- 4) Athugun á þessum upplýsingum hefur leitt í ljós að viðkomandi svæði stenst kröfur 5. gr. tilskipunar

91/67/EBE og til samræmis við það getur svæðið öðlast þessa stöðu.

- 5) Bæta skal þessu svæði á skrána yfir viðurkennd svæði með tilliti til iðradreps og veirublæðingar.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við ákvörðun 95/125/EB komi viðaukinn við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 12. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 199, 24.7.2001, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 84, 14.4.1995, bls. 8.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 36, 7.2.2001, bls. 9.

VIÐAUKI

I. SKRÁ YFIR SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL IÐRADREPS OG VEIRUBLÆÐINGAR**1. ADOUR-GARONNE****VATNSÖFLUNARSVÆÐI**

- Charente-vatnasvæðið,
- Seudre-vatnasvæðið,
- vatnasvæði ánnna sem renna til sjávar í Gironde-ármynninu í Charente-Maritime-umdæmi,
- vatnsöflunarsvæði Nive og Nivelles (Pyrenées Atlantiques),
- Forges-vatnasvæðið (Landes),
- vatnsöflunarsvæði Dronne (Dordogne), frá upptökum að Eglisottes-stíflunni við Monfourat,
- vatnsöflunarsvæði Beauronne (Dordogne), frá upptökum að Faye-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Valouse (Dordogne), frá upptökum að Etang des Roches Noires-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Paillasse (Gironde), frá upptökum að Grand Forge-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Ciron (Lot et Garonne, Gironde), frá upptökum að Moulin de Castaing-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Petite Leyre (Landes), frá upptökum að Pont de l'Espine-stíflunni við Argelouse,
- vatnsöflunarsvæði Pave (Landes), frá upptökum að Pave-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Escource (Landes), frá upptökum að Moulin de Barbe-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Geloux (Landes), frá upptökum að D38-stíflunni við Saint Martin d'Oney,
- vatnsöflunarsvæði Estrigon (Landes), frá upptökum að Campet et Lamolère-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Estampon (Landes), frá upptökum að Ancienne Minoterie-stíflunni við Roquefort,
- vatnsöflunarsvæði Gélise (Landes, Lot et Garonne), frá upptökum að stíflunni við neðri ármót Gélise og Osse,
- vatnsöflunarsvæði Magescq (Landes), frá upptökum að mynni,
- vatnsöflunarsvæði Luys (Pyrenées Atlantiques), frá upptökum að Moulin d'Oro-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Neez (Pyrenées Atlantiques), frá upptökum að Jurançon-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Beez (Pyrenées Atlantiques), frá upptökum að Nay-stíflunni,
- vatnsöflunarsvæði Gave de Cauterets (Hautes Pyrénées), frá upptökum að Calypso-stíflunni við Soulom-virkjunina.

Strandsvæði

Öll Atlantshafsströndin milli norðurmarka Vendée-umdæmis og suðurmarka Charente-Maritime-umdæmis.

2. LOIRE-BRETAGNE**Vatnsöflunarsvæði**

- Öll vatnsöflunarsvæði á Bretagneskaða, að eftirtöldum vatnsöflunarsvæðum undanskildum:
 - Vilaine,
 - Aven,
 - Ster-Goz,
 - neðri hluta vatnsöflunarsvæðis árinna Elorn,
- Sèvre Niortaise-vatnasvæðið,
- Lay-vatnasvæðið,
- efri hluti Vienne-vatnasvæðisins að Nouâtre-stíflunni (Indre-umdæmi),
- vatnasvæði ánnna sem renna í Atlantshaf í Vendée-umdæmi.

Strandsvæði

- Öll strönd Bretagneskaga, að eftirtöldum svæðum undanskildum:
 - Rade de Brest,
 - Anse de Camaret,
 - strandsvæðinu milli Trévignon-odda og mynnis árinna Laïta,
 - strandsvæðinu milli mynnis árinna Tohon og ytri marka umdæmisins.

3. SEINE-NORMANDIE

Vatnsöflunarsvæði

- Sélune-vatnasvæðið.

II. SKRÁ YFIR SVÆÐI Í FRAKKLANDI SEM ERU VIÐURKENND MEÐ TILLITI TIL VEIRUBLÆÐINGAR

1. LOIRE-BRETAGNE

Vatnsöflunarsvæði

- Sá hluti Loire-vatnasvæðisins sem er efri hluti Huisne-vatnsöflunarsvæðisins frá upptökum vatnsfallanna að Ferté-Bernard-stíflunum.
-

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/07

frá 13. júlí 2001

um að samþykkja áætlanir, sem Ítalía hefur lagt fram, um að öðlast stöðu viðurkennds svæðis og viðurkenndrar eldisstöðvar á svæðum sem ekki eru viðurkennd með tilliti til iðradreps og veirublæðingar og um að fella úr gildi ákvarðanir framkvæmdastjórnarinnar 98/359/EB og 2000/310/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 1895)

(Einungis ítalski textinn hefur lagagildi)

(2001/576/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/67/EBE um skilyrði á sviði heilbrigðis dýra sem hafa áhrif á markaðssetningu fiskeldistegunda og -afurða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/45/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin geta lagt áætlun fyrir framkvæmdastjórnina í því skyni að svæði eða eldisstöð öðlist stöðu viðurkennds svæðis eða viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt með tilliti til tiltekinna fisksjúkdóma.
- 2) Áætlun er varðar iðradrep (IHN) og veirublæðingu (VHS), þess efnis að sjálfsstjórnarhéraðið Trento öðlist stöðu viðurkennds svæðis, er samþykkt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/359/EB ⁽³⁾.
- 3) Áætlun er varðar iðradrep og veirublæðingu, þess efnis að fimm eldisstöðvar í héraðinu Udine öðlist stöðu viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt, er samþykkt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/310/EB ⁽⁴⁾.
- 4) Ítalía hefur lagt viðbótaráætlun er varðar iðradrep og veirublæðingu fyrir framkvæmdastjórnina þess efnis að hluti vatnsöflunarsvæðis Veneto-héraðs (í Belluno) öðlist stöðu viðurkennds svæðis.
- 5) Ítalía hefur einnig lagt viðbótaráætlun er varðar iðradrep og veirublæðingu fyrir framkvæmdastjórnina þess efnis að tvær eldisstöðvar öðlist stöðu viðurkenndra eldisstöðva á svæði sem ekki er viðurkennt. Önnur þeirra er í sjálfsstjórnarhéraði Valle d'Aosta og hin á Vicenza-svæðinu í Veneto-héraði.

- 6) Í áætlunum er lýst landfræðilegri legu viðkomandi svæða og eldisstöðva, ráðstöfunum sem opinberum þjónustustofnunum ber að gera, reglum sem viðurkenndum rannsóknarstofum ber að fylgja, algengi viðkomandi sjúkdóma og ráðstöfunum sem ber að grípa til ef sjúkdómarnir koma upp.
- 7) Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa farið yfir áætlanirnar og komist að raun um að þær uppfylla ákvæði 10. gr. tilskipunar 91/67/EBE.
- 8) Tiltekin svæði í sjálfsstjórnarhéraðinu Trento, sem falla undir áætlanirnar sem um getur í ákvörðun 98/359/EB, fengu með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/395/EB stöðu viðurkennds svæðis ⁽⁵⁾ að því er varðar iðradrep og veirublæðingu skv. 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/67/EBE og ber því að strika þau út af skránni yfir svæði sem falla undir þá áætlun.
- 9) Til glöggvunar skal þessi ákvörðun koma í stað fyrirliggjandi samþykkis á áætlunum um iðradrep og veirublæðingu og skal henni beitt til þess að viðurkenna svæði í sjálfsstjórnarhéraðinu Trento og eldisstöðvar á svæðum sem ekki eru viðurkennd í héraðinu Udine. Ákvarðanir 98/359/EB og 2000/310/EB eru því felldar úr gildi. Enn fremur skal í viðaukanum við þessa ákvörðun tilgreina og skrá heiti þeirra svæða og eldisstöðva þar sem unnið er eftir áætlunum.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýraheilbrigði.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

Hér með eru samþykktar áætlanir er varða iðradrep og veirublæðingu, sem Ítalía hefur lagt fram til þess að svæði og eldisstöðvar, sem skráð eru í viðaukanum við þessa ákvörðun, öðlist stöðu viðurkennds svæðis og viðurkenndrar eldisstöðvar á svæði sem ekki er viðurkennt.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 203, 28.7.2001, bls. 23, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 117/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalagan nr. 61, 12.12.2002, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 19.2.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 189, 3.7.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 163, 6.6.1998, bls. 43.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 104, 29.4.2000, bls. 75.

⁽⁵⁾ Stjtið EB L 176, 20.6.1998, bls. 30.

2. gr.

Ákvarðanir 98/359/EBE og 2000/310/EB falla úr gildi.

3. gr.

Ítalía skal samþykkja nauðsynleg ákvæði í lögum og stjórnsýslufyrirmælum til að fara að þeim áætlunum sem um getur í 1. gr.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til Lýðveldisins Ítalíu.

Gjört í Brussel 13. júlí 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

**A. SKRÁ YFIR SVÆÐI ÞAR SEM UNNIÐ ER EFTIR ÁÆTLUNUM TIL AÐ ÖÐLAST STÖÐU
VIÐURKENNDS SVÆÐIS AÐ ÞVÍ ER VARÐAR IÐRADREP OG VEIRUBLÆÐINGU****1. HÉRAÐ: SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ TRENTO****Meginlandssvæði****ZONA VAL DI SOLE E DI NON**

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum vatnsfallsins Noce að stíflunni við S. Giustina

ZONA VAL DEL FERSINA

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum vatnsfallsins Fersina að fossinum við Ponte Alto

ZONA VAL DELL'ADIGE

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum árinna Adige að stíflunni við Ala (vatnsorkuver)

ZONA VAL RENDENA, ALTO E BASSO SARCA

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum árinna Sarca að stíflunni við Torbole (vatnsorkuver).
Svæðið, að frátöldu vatnasvæði fljótanna Manes, Arnò og Ambies og vatnasvæði Valle dei Laghis, skiptist
við stífluna við Ponte Pià

ZONA TORRENTE ARNÒ

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum fljótsins Arnò að stíflunum forstreymis áður en Arnò rennur í ána Sarca

ZONA VAL BANALE

— Vatnsöflunarsvæðið Ambies að stíflunni sem er við vatnsorkuver

ZONA VARONE

— Vatnsöflunarsvæðið frá upptökum fljótsins Magnone að fossinum

ZONA VAL DI LEDRO

— Vatnsöflunarsvæði fljótanna Massangia og Ponale að vatnsorkuverinu

ZONA ALTO E BASSO CHIESE

— Vatnsöflunarsvæði árinna Chiese frá upptökum að stíflunni við Condino, að frátöldu vatnasvæði fljótanna
Adanà og Palvico

ZONA TORRENTE PALVICO

— Vatnsöflunarsvæðið á vatnasvæði Palvico að stíflu úr steinsteypu og grjóti

ZONA VALSUGANA

— Vatnsöflunarsvæðið á vatnasvæði árinna Brenta að stíflunni við Marzotto

2. HÉRAÐ: VENETO-HÉRAÐ**Meginlandssvæði**

— Vatnsöflunarsvæðið í Belluno frá upptökum fljótsins Ardo að stíflunni forstreymis (áður en Ardo rennur í ána
Piave) við eldisstöðina Centro Sperimentale di Acquacoltura, Valli di Bolzano Bellunese, Bellune

B. SKRÁ YFIR ELDISSTÖÐVAR ÞAR SEM UNNIÐ ER EFTIR ÁÆTLUNUM TIL AÐ ÖÐLAST STÖÐU
VIÐURKENNDRAR ELDISSTÖÐVAR AÐ ÞVI ER VARÐAR IÐRADREP OG VEIRUBLÆÐINGU

1. HÉRAÐ: *FRIULI VENEZIA GIULIA, Í HÉRAÐINU UDINE*

Á meginlandssvæðum

Eldisstöðvar á framræslusvæði árinna Tagliamento:

- Ente Tutela Pesca del Friuli Venezia Giulia, impianto di Forni di Sotto
- Ente Tutela Pesca del Friuli Venezia Giulia, impianto di Grauzaria di Moggio Udinese
- Ente Tutela Pesca del Friuli Venezia Giulia, impianto di Amaro
- Ente Tutela Pesca del Friuli Venezia Giulia, impianto di Somplago — Mena di Cavazzo Carnico
- Azienda Vidotti Giulio s.n.c., Sutrio

2. HÉRAÐ: *SJÁLFSSTJÓRNARHÉRAÐIÐ VALLE D'AOSTA*

Á meginlandssvæðum

Eldisstöðvar á framræslusvæði árinna Dora Baltea:

- Stabilimento ittigenico regionale, Morgex, Rue Mont Blanc 14

3. HÉRAÐ: *VENETO-HÉRAÐ*

Á meginlandssvæðum

Eldisstöðvar á framræslusvæði árinna Brenta:

- Polo Guerrino, Via S. Martino 51, Loc. Campese, Bassano del Grappa, í héraðinu Vicenza

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 256/2002

2003/EES/57/08

frá 12. febrúar 2002

um bráðabirgðaleyfi fyrir nýjum aukefnum, framlengingu bráðabirgðaleyfis fyrir einu aukefni og varanlegt leyfi fyrir einu aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2205/2001 ⁽²⁾, einkum 3. gr., 9. gr. d og 9. gr. e,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita leyfi fyrir nýju aukefni eftir að umsókn, sem gerð er í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar, hefur verið tekin til skoðunar.
- 2) Í 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni ef skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a í þeirri tilskipun eru uppfyllt og telja má með réttu, með hliðsjón af fyrirliggjandi niðurstöðum, að efnið hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þegar það er notað í fóður. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár ef um er að ræða aukefni sem tilgreind eru í II. hluta viðauka C við þá tilskipun.
- 3) Matið á skjölunum, sem lögð voru fram varðandi kekkjavarnarefnið „kalíumferrósýaníð“ og „natríumferrósýaníð“, sem lýst er í I. viðauka, sýnir að þessi aukefni uppfylla framangreind skilyrði. Vísindanefndin um fóður sendi frá sér jákvætt álit um öryggi þessara kekkjavarnarefna 3. desember 2001. Þau skulu því leyfð til bráðabirgða í fjögur ár.
- 4) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 937/2001 ⁽³⁾ var bráðabirgðaleyfið, fyrir örveruefnablöndunni *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112; Toyocerin®) fyrir dýraflokkana eldiskjúklinga, varphænur, kálfa, eldisnautgripi, kanínur til undaneldis og eldiskanínur endurnýjað. Leyfið var einungis veitt til 1. mars 2002 í því skyni að nægur tími gæfist til endurmats á öryggi stofnsins með tilliti til þols gegn tetrasýklíni eins og krafist var af vísindanefndinni um fóður í ljósi nýrra vísbendinga sem komið hafa fram eftir að efnið var leyft til bráðabirgða í fyrsta sinn.

- 5) Nauðsynleg gögn bárust framkvæmdastjórninni 17. september 2001. Á grundvelli þessa komst vísindanefndin um fóður að þeirri niðurstöðu í skýrslu sinni um vöruna Toyocerin®, sem samþykkt var 5. desember 2001, að matið á skjölunum, sem lögð voru fram, sýndi að varan gæti talist örugg að því er varðar myndun eiturefna og þol gegn sýklalyfjum.
- 6) Þar eð nýju gögnin hafa sannfært framkvæmdastjórnina um að skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE eru uppfyllt ber að veita bráðabirgðaleyfi það sem eftir er af hinu leyfilega fimm ára hámarkstímabili fyrir efnablöndunni *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) fyrir dýraflokkana eldiskjúklinga, varphænur, kálfa, eldisnautgripi, kanínur til undaneldis og eldiskanínur. Að teknu tilliti til þess hlés, sem varð á bráðabirgðaleyfinu milli 21. febrúar 2001, og 31. maí 2001 skal gildistímabili bráðabirgðaleyfisins ljúka 7. október 2004.
- 7) Bráðabirgðaleyfið fyrir örveruefnablöndunni *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) fyrir dýraflokkana mjólkurgrísi, svín og gyltur féll úr gildi 21. apríl 1999 í lok hins leyfilega fimm ára hámarkstímabils.
- 8) Vísindanefndin um fóður staðfesti í skýrslu sinni um vöruna Toyocerin®, sem samþykkt var 5. desember 2001, að varan, þegar hún er notuð fyrir dýraflokkana mjólkurgrísi, eldissvín og gyltur, uppfyllir skilyrðin í b- til e-lið 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE. Vísindanefndin um fóður komst í skýrslu sinni einnig að jákvæðri niðurstöðu varðandi virkni vörunnar Toyocerin® þegar hún er notuð fyrir dýraflokkana mjólkurgrísi, til tveggja mánaða aldurs, og gyltur.
- 9) Þar sem öll skilyrðin í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE eru uppfyllt ber því að veita varanlegt leyfi fyrir örveruefnablöndunni *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40 112) til notkunar fyrir dýraflokkana mjólkurgrísi og gyltur með þeim skilyrðum sem lýst er í III. viðauka.
- 10) Matið á málsskjölunum sýnir að ákveðnar aðgerðir geta verið nauðsynlegar til að vernda starfsmenn fyrir váhrifum af völdum aukefnanna. Slík vernd ætti hins vegar að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁴⁾.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 121/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 13.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 130, 12.5.2001, bls. 25.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fóður.

2. gr.

Bráðabirgðaleyfið fyrir efnablönduna, sem tilheyrir floknum „örverur“ og tilgreind er í II. viðauka, er framlengt með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

3. gr.

1. gr.

Heimilt er að leyfa efnablönduna, sem tilheyrir floknum „örverur“ og tilgreind er í III. viðauka, án tímamarka sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í sama viðauka.

Heimilt er að leyfa aukefnin, sem tilheyra floknum „bindiefni, kekkjavarnarefni og storkuefni“ og tilgreind eru í II. viðauka, sem aukefni í föðri með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þeim viðauka.

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 12. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Bindiefni, kekkjavarnar- og storkuefni

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					mg/kg heilföðurs			
E 535	Natríumferrósýaníð	Na ₄ [Fe(CN) ₆]. 10H ₂ O	Allar tegundir eða flokkar dýra	—	—	—	Hámarksinnihald: 80 mg/kg NaCl (reiknað sem mínusjón ferrósýaníðs)	1.3.2006
E 536	Kalíumferrósýaníð	K ₄ [Fe(CN) ₆]. 3H ₂ O	Allar tegundir eða flokkar dýra	—	—	—	Hámarksinnihald: 80 mg/kg NaCl (reiknað sem mínusjón ferrósýaníðs)	1.3.2006

II. VIÐAUKI

Örverur

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					CFU/kg heilföðurs			
1	<i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> NCIMB 40112/ CNCM I-1012	Efnablanda <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> sem inniheldur að lágmarki 1×10^{10} CFU/g aukefnis	Eldiskjúklingar	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Má nota í fôðurblöndur sem innihalda hin leyfðu hníslalyf: natriummónensín, lasalósíð-natrium, natriumsalínómýsín, dekokínat, róbenidín, narasín og halófúginon.	7.10.2004
			Varphænur	—	$0,2 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun.	7.10.2004
			Kálfar	6 mánuðir	$0,5 \times 10^9$	1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun.	7.10.2004
			Eldisnautgripir	—	$0,2 \times 10^9$	$0,2 \times 10^9$	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Magn <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> í dagskammti skal ekki fara yfir $1,0 \times 10^9$ CFU fyrir líkamsþyngd sem nemur 100 kg. $0,2 \times 10^9$ CFU er bætt við á hver 100 kg líkamsþyngdar umfram það.	7.10.2004

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					CFU/kg heilföðurs			
			Kanínur til undaneldis	—	$0,1 \times 10^9$	5×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Má nota í fôðurblöndur sem innihalda hið leyfða hnislalyf: róbenidín.	7.10.2004
			Eldiskanínur	—	$0,1 \times 10^9$	5×10^9	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun. Má nota í fôðurblöndur sem innihalda hin leyfðu hnislalyf: róbenidín og salínómýsinnatrium.	7.10.2004

III. VIÐAUKI

Örverur

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarks-aldur	Lágmarks-innihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Lok gildistíma leyfis
					CFU/kg heilföðurs			
E 1701	Bacillus cereus var. toyoi NCIMB 40112/ CNCM I-1012	Efnablanda Bacillus cereus var. toyoi sem inniheldur að lágmarki 1 × 10 ¹⁰ CFU/g aukefnis	Mjólkurgrísir	2 mánuðir	1 × 10 ⁹	1 × 10 ⁹	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun.	Án tímamarka
			Gyltur	Frá 1 viku fyrir got þar til vanið er undan	0,5 × 10 ⁹	2 × 10 ⁹	Í notkunarleiðbeiningum með aukefninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun.	Án tímamarka

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/2/EB

2003/EES/57/09

frá 28. janúar 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 79/373/EBE um markaðssetningu blandaðs fôðurs og um niðurfellingu á tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/357/EBE (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
b-lið 4. mgr. 152. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, og með hliðsjón af sameiginlega
textanum sem sáttanefndin samþykkti 20. nóvember 2001,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 79/373/EBE ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um
reglur varðandi dreifingu fôðurblandna innan banda-
lagsins.
- 2) Tilgangurinn með tilskipun 79/373/EBE, að því er
varðar merkingar, er að tryggja að búfjárræktendur
sáu upplýstir um samsetningu og notkun fôðurs á
hlutlægan hátt og eins nákvæmlega og unnt er.
- 3) Til þessa hefur tilskipun 79/373/EBE boðið upp á
sveigjanlegt fyrirkomulag á merkingum sem takmark-
ast við að tilgreina fôðurefni, án þess að magn þeirra í
fôðri fyrir búfé sé tilgreint, og einnig að mögulegt sé
að tilgreina flokka fôðurefna í stað þess að tilgreina
fôðurefnin sjálf.
- 4) Engu að síður hefur hættuástand, sem skapaðist af
völdum kúariðu (heilahrömunar í nautgripum) og
nýverið af völdum díoxíns, leitt í ljós vankanta á
núverandi ákvæðum og nauðsyn á nákvæmari upplýs-
ingum um efnislega og magnbundna samsetningu
fôðurblandna fyrir búfé.
- 5) Nákvæmar upplýsingar um magn kunna að hjálpa til
við að tryggja að hægt sé að rekja fôðurefni, sem
hugsanlega eru menguð, til ákveðinna framleiðslu-
lotna en það hefur jákvæð áhrif á almannaheilbrigði
og kemur í veg fyrir að afurðum, sem almanna-
heilbrigði stafar ekki veruleg hættu af, sé eytt.
- 6) Í samræmi við þetta er viðeigandi á þessu stigi að
fyrirskipa skyldubundna tilgreiningu á öllum fôður-

efnum, svo og magni þeirra í fôðurblandum fyrir
búfé.

- 7) Af hagkvæmnisástæðum er við hæfi að tilgreina
fôðurefni í fôðurblandum fyrir búfé á sérstökum
merkimiða eða á fylgiskjali.
- 8) Í ákveðnum tilvikum er tilgreining efna í fôðri mikil-
vægar upplýsingar fyrir búfjárræktendur. Því er við
hæfi að sá einstaklingur, sem ber ábyrgð á merkingu-
unni, leggi, að beiðni viðskiptavinar, fram ítarlega
skrá yfir öll fôðurefni, sem notuð eru, og nákvæman
hundraðshluta hvers efnis, miðað við þyngd.
- 9) Einnig er mikilvægt að séð verði til þess að hægt
verði að sannprófa nákvæmni upplýsinganna á öllum
stigum dreifingar fôðursins með opinberu eftirliti. Því
er við hæfi að lögbær yfirvöld vakti, í samræmi við
tilskipun ráðsins 95/53/EB frá 25. október 1995 um
setningu meginreglna um skipulag opinberra skoðana
á sviði dýrafæðu ⁽⁵⁾, nákvæmni upplýsinganna sem
gefnar eru í merkingum fôðurblandna og, í því skyni
að tryggja skilvirkni slíkrar vöktunar, að framleiðendur
fôðurblandna séu skyldubundnir til að láta lögbær-
um yfirvöldum í té öll skjöl er varða samsetningu
fôðursins sem fyrirhugað er að setja í dreifingu.
- 10) Framkvæmdastjórnin mun, á grundvelli hagkvæmnis-
athugunar, leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið
fyrir 31. desember 2002 ásamt viðeigandi tillögu um
að útbúa jákvæða skrá þar sem tekið er tillit til
niðurstaðna skýrslunnar.
- 11) Einnig er þörf á sérákvæðum um merkingu
gæludýrafôðurs til að gera ráð fyrir sérkennum
þessarar tegundar fôðurs.
- 12) Þar sem framvegis verður ekki hægt að tilgreina
flokka fôðurefna í stað þess að tilgreina fôðurefnin
sjálf þegar um er að ræða fôðurblandur fyrir búfé skal
tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/357/EBE frá
13. júní 1991 um flokka fôðurefna, sem nota má í
tengslum við merkingu fôðurblandna fyrir önnur dýr
en gæludýr ⁽⁶⁾, felld úr gildi.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 63, 6.3.2002, bls. 23, var
nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 122/2002 frá
27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna)
við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-
bandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 120 E, 24.4.2001, bls. 178.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 140, 18.5.2000, bls. 12.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 4. október 2000 (Stjtið. EB C 178, 22.6.2001,
bls. 177), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. desember 2000 (Stjtið. EB
C 36, 2.2.2001, bls. 35), og ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. apríl 2001
(hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun
Evrópuþingsins frá 11. desember 2001 og ákvörðun ráðsins frá
19. desember 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 86, 6.4.1979, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með
tilskipun 2000/16/EB (Stjtið. EB L 105, 3.5.2000, bls. 36).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 265, 8.11.1995, bls. 17. Tilskipuninni var breytt með
tilskipun 1999/20/EB (Stjtið. EB L 80, 25.3.1999, bls. 20).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 193, 17.7.1991, bls. 34. Tilskipuninni var síðast breytt með
tilskipun 98/67/EB (Stjtið. EB L 261, 24.9.1998, bls. 10).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun ráðsins 79/373/EBE:

1. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 1. mgr. 5. gr.:

a) í stað j-liðar komi eftirfarandi:

„j) tilvísunarnúmer lotu;“

b) eftirtalinn liður bætist við:

„k) ef um er að ræða fódurblöndur handa öðrum dýrum en gæludýrum, ábendingin „hægt er að nálgast upplýsingar um nákvæman hundraðshluta, miðað við þyngd, af fódurefni, sem notað er í þetta fódur, hjá: ...“ (heiti eða viðskiptaheiti, heimilisfang eða skráð skrif-stofa, símanúmer og tölvupóstfang þess sem ber ábyrgð á upplýsingunum sem um getur í þessari málsgrein). Þessar upplýsingar skulu veittar að beiðni viðskiptavinarins.“

2. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 3. mgr. 5. gr.:

a) c-liður falli brott;

b) g-liður falli brott.

3. Í stað d-liðar 5. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„d) lágmarksgeymsluþol, nettómagn, tilvísunarnúmer lotu og viðurkenningar- eða skráningarnúmerið má setja fyrir utan reitinn sem ætlaður er undir upplýsingarnar sem vísað er til í 1. mgr. Í því tilviki skal þessum upplýsingum fylgja ábending um hvar upplýsingarnar er að finna.“

4. Í stað 5. gr. c komi eftirfarandi:

„5. gr. c

1. Öll fódurefni, sem notuð eru í fódurblöndun, skulu tilgreind undir sérheiti sínu.

2. Fódurefnin skulu tilgreind samkvæmt eftirfarandi reglum:

a) fódurblöndur handa dýrum, öðrum en gæludýrum:

i) fódurefnin skulu tilgreind ásamt hundraðshluta, miðað við þyngd, í fódurblöndunni í röð eftir minnkandi þyngd;

ii) að því er varðar framangreinda hundraðshluta skal leyfa vikmörk sem nema $\pm 15\%$ af gildinu sem gefið er upp;

b) fódurblöndur handa gæludýrum: fódurefnin skulu tilgreind annaðhvort eftir magni eða í röð eftir minnkandi þyngd þeirra.

3. Ef um er að ræða fódurblöndur handa gæludýrum má heiti flokksins, sem fódurefnið tilheyrir, koma í stað sérheitis fódurefnisins með tilvísun í flokkana sem

komið var á fót í samræmi við 10. gr. a og sem hver um sig tekur til margra fódurefna.

Ef önnur þessara tveggja tilgreiningaraðferða er notuð útilokar það hina nema þegar eitt fódurefnanna, sem notað er, tilheyrir engum skilgreindum flokki. Í slíku tilviki skal nefna fódurefnið með sérheiti sínu í röð eftir minnkandi þyngd miðað við flokkana.

4. Við merkingu fódurblandna handa gæludýrum er einnig heimilt að vekja athygli, með sérstakri ábendingu, á tilvist eða litlu magni eins eða fleiri fódurefna sem eru nauðsynlegir þættir til að lýsa fóðri. Í slíkum tilvikum skal setja skýrt fram lágmarks- eða hámarksinnihald í hundraðshlutum eftir þyngd, annaðhvort hjá ábendingunni, þannig að sérstök athygli sé vakin á fódurefninu/-efnunum, eða í tilgreiningu fódurefna eða með því að nefna fódurefnið/-efnin og hundraðshluta þess/þeirra eftir þyngd hjá viðkomandi fódurefnaflokki.“

5. Eftirfarandi undirgrein bætist við 12. gr.:

„Þau skulu mæla fyrir um að framleiðendur fódurblandna séu skuldbundnir að láta yfirvöldum, sem bera ábyrgð á því að fram fari opinbert eftirlit, í té öll skjöl, fari þau þess á leit, er varða samsetningu fódursins sem fyrirhugað er að setja í dreifingu og gera kleift að sannprófa hvort upplýsingarnar, sem fram koma á merkimiða, séu réttar.“

6. Eftirfarandi grein bætist við:

„15. gr. a

Í síðasta lagi 6. nóvember 2006 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið, á grundvelli upplýsinga sem henni berast frá aðildarríkjunum, varðandi framkvæmd ráðstafananna sem innleiddar voru með 5. gr. (j- og l-lið 1. mgr. og d-lið 5. mgr.), 5. gr. c og 12. gr. (annarri undirgrein) einkum að því er varðar tilgreiningu á magni í hundraðshlutum, miðað við þyngd af fódurefnum, í merkingu fódurblandna, þ.m.t. leyfileg vikmörk ásamt hvers kyns tilögum sem ætlað er að bæta þessar ráðstafanir.“

2. gr.

Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 91/357/EBE falli úr gildi 6. nóvember 2003.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðferðir til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. mars 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 6. nóvember 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Gjört í Brussel 28. janúar 2002.

4. gr.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

Fyrir hönd ráðsins,

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

P. COX

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

forseti.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2001/64/EB

2003/EES/57/10

frá 31. ágúst 2001

um breytingu á tilskipun 66/401/EBE um markaðssetningu fæðingurtafræja og tilskipun 66/402/EBE um markaðssetningu sáðkorns (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Af ástæðum sem eru tilgreindar hér á eftir ber að breyta tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fæðingurtafræja ⁽⁴⁾ og tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns ⁽⁵⁾.
- 2) Með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/650/EB ⁽⁶⁾ var skipulögð tímabundin tilraun með sérstökum skilyrðum til að meta hvort sala á fræi í lausu til notenda hefði óheppileg áhrif á gæði fræsins miðað við þau gæði sem fást með núgildandi kerfi samkvæmt tilskipunum 66/401/EBE og 66/402/EBE.
- 3) Í kjölfar þessarar tímabundnu tilraunar er rétt að leyfa sölu á fræi í lausu til notenda til frambúðar, með fyrirvara um að farið sé að sérstökum skilyrðum, og ber að breyta tilskipunum 66/401/EBE og 66/402/EBE til samræmis við það.
- 4) Samþykkt skal þær ráðstafanir sem nauðsynlegar eru við framkvæmd tilskipunar 66/401/EBE í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 66/401/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi grein bætist við:

„10. gr. d

1. Þrátt fyrir 8., 9. og 10. gr. er aðildarríkjunum heimilt að einfalda ákvæðin um lokunarþúnað og merkingar

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 123/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 212 E, 31.7.2001.

⁽²⁾ Álit var skilað 4. júlí 2001.

⁽³⁾ Álit var skilað 11. júlí 2001.

⁽⁴⁾ Stjtið 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽⁵⁾ Stjtið. 125, 11.7.1996, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 1999/54/EB (Stjtið. EB L 142, 5.6.1999, bls. 30).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 252, 28.9.1994, bls. 15. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/441/EB (Stjtið. EB L 176, 15.7.2000, bls. 50).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

umbúða þegar fræ í flokknum „vottað fræ“ er selt í lausu til notenda.

2. Skilyrði fyrir því að beita undanþágu skv. 1. mgr. hér að framan skulu sett í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

Skilyrðin sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/650/EB (*) skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.

(*) Stjtið. EB L 252, 28.9.1994, bls. 15. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/441/EB (Stjtið. EB L 176, 15.7.2000, bls. 50).“

2. Eftirfarandi komi í stað 21. gr.:

„21. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*).

Tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

2. gr.

Tilskipun 66/402/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi grein bætist við:

„10. gr. a

1. Þrátt fyrir 8., 9. og 10. gr. er aðildarríkjunum heimilt að einfalda ákvæðin um lokunarþúnað og merkingar umbúða þegar fræ í flokknum „vottað fræ“ er selt í lausu til notenda.

2. Skilyrði fyrir því að beita undanþágu skv. 1. mgr. hér að framan skulu sett í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 21. gr.

Skilyrðin sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 94/650/EB (*) skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.

(*) Stjtið. EB L 252, 28.9.1994, bls. 15. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/441/EB (Stjtið. EB L 176, 15.7.2000, bls. 50).“

2. Í stað 21. gr. komi eftirfarandi:

„21. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar 66/399/EBE (hér á eftir kölluð „nefndin“).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*).

Tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. mars 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau hafa samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 31. ágúst 2001.

Fyrir hönd ráðsins,

L. MICHEL

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/8/EB

2003/EES/57/11

frá 6. febrúar 2002

um breytingu á tilskipunum 72/168/EBE og 72/180/EBE um einkenni og lágmarksskilyrði
við skoðun á stofnum matjurta og nytjajurta í landbúnaði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjajurta í landbúnaði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB, einkum 2. mgr. 7. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 72/168/EBE frá 14. apríl 1972 um einkenni og lágmarksskilyrði við skoðun á stofnum matjurta ⁽⁴⁾ og 72/180/EBE frá 14. apríl 1972 um einkenni og lágmarksskilyrði við skoðun á stofnum nytjajurta í landbúnaði ⁽⁵⁾ er með tilliti til opinbers samþykkis á yrkjum [á stofnum] í skráum aðildarríkjanna kveðið á um hvaða einkenni skuli að lágmarki falla undir athuganir á mismunandi tegundum og hvaða lágmarksskilyrði skuli uppfylla við athuganirnar.
- 2) Stjórn skrifstofu fyrir plöntuyrki í bandalaginu, sem komið var á fót með reglugerð (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuafbrigða í bandalaginu ⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2506/95 ⁽⁷⁾, hefur nýlega gefið út leiðbeinandi viðmiðunarreglur um athuganirnar að því er tilteknar tegundir varðar.
- 3) Nauðsynlegt er að hafa samræmi milli leiðbeinandi viðmiðunarreglnanna og ákvæða um það hvaða einkenni skuli að lágmarki falla undir athuganir á mismunandi tegundum og um það hvaða lágmarkskröfum skuli fullnægja við athuganirnar.
- 4) Því ber að breyta tilskipun 72/168/EBE og tilskipun 72/180/EBE til samræmis við þetta.
- 5) Nýju ákvæðin skulu einnig gilda um yrki sem ekki hefur verið samþykkt 31. mars 2002 að setja í sameiginlegu skrárnar.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 72/168/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr.:

„1. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að opinberar athuganir í því skyni að samþykkja yrki taki að minnsta kosti til eftirtalinna einkenna:

- a) að því er varðar tómata (*Lycopersicon lycopersicum* L. Karsten ex. Farw.), blaðlauk (*Allium porrum* L.), garðbaunir (*Phaseolus vulgaris* L.), hvítkál (*Brassica oleracea* L. convar. *Capitata* (L.) Alef.), blómkál (*Brassica oleracea* L. convar. *Botrytis* (L.) Alef. Var. *botrytis* L.) og salat (*Lactuca sativa* L.), þau einkenni sem eru skráð í viðkomandi leiðbeinandi viðmiðunarreglum með fyrirsögninni „Bókun um aðgreinanleika-, einsleitni- og stöðugleikaprófanir“, sem stjórn skrifstofu fyrir plöntuyrki í bandalaginu gefur út samkvæmt 56. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 ⁽⁸⁾ og birt er í stjórnartíðindum skrifstofunnar fyrir plöntuyrki í bandalaginu.

Kanna skal öll einkennin, svo framarlega sem athugun einkennis er ekki óframkvæmanleg sökum þess að önnur einkenni koma fram og svo framarlega sem umhverfisaðstæður við prófun koma ekki í veg fyrir að einkenni komi fram. Ákvæði þetta er með fyrirvara um beitingu ákvæða um matjurtayrki;

- b) að því er aðrar matjurtategundir varðar, þau einkenni sem eru skráð í I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að því er varðar matjurtategundir sem eru skráðar í a-lið 1. mgr., að lágmarkskröfum við framkvæmd athugana, að því er lýtur að útfærslu prófunar og vaxtarskilyrðum, sem mælt er fyrir um í leiðbeinandi viðmiðunarreglu sem um getur í a-lið 1. mgr., sé fullnægt meðan á þeim stendur;
- b) að því er aðrar matjurtategundir varðar, að lágmarkskröfum við framkvæmd athugana, sem eru skráðar í II. viðauka, sé fullnægt meðan á athugununum stendur.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 37, 7.2.2002, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 123/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 103, 2.5.1972, bls. 6.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 108, 8.5.1972, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3.

(*) Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1.“

2. Liðir 2, 9, 12, 13, 14, 26, 29 og 33 í I. viðauka falli niður.
3. Liðir 2, 9, 12, 13, 14, 26, 29 og 33 í A-hluta II. viðauka falli niður.

2. gr.

Tilskipun 72/180/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að opinberar athuganir í því skyni að samþykkja yrki taki að minnsta kosti til eftirtalinna einkenna:

- a) við athugun á aðgreinanleika, stöðugleika og einsleitni:

- i) að því er varðar hveiti (*Triticum aestivum* L.) og maís (*Zea mays* L.), þau einkenni sem eru skráð í viðkomandi leiðbeinandi viðmiðunarreglum með fyrirsögninni „Bókun um aðgreinanleika, einsleitni- og stöðugleikaprófanir“, sem stjórn skrifstofu fyrir plöntuyrki í bandalaginu gefur út samkvæmt 56. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94^(*) og birt er í stjórnartíðindum skrifstofunnar fyrir plöntuyrki í bandalaginu.

Kanna skal öll einkennin, svo framarlega sem athugun einkennis er ekki óframkvæmanleg sökum þess að önnur einkenni koma fram og svo framarlega sem umhverfisaðstæður við prófun koma ekki í veg fyrir fyrir að einkenni komi fram. Ákvæði þetta er með fyrirvara um beitingu ákvæða um yrki nytjajurta í landbúnaði;

- ii) að því er aðrar nytjajurtir í landbúnaði varðar, þau einkenni sem eru skráð í A-hluta I. viðauka;

- b) við athugun á ræktunar- og notagildi, þau einkenni sem eru skráð í B-hluta I. viðauka.

2. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að því er varðar hveiti (*Triticum aestivum* L.) og maís (*Zea mays* L.), að lágmarkskröfum við framkvæmd athugana, að því er lýtur að útfærslu prófunar og vaxtarskilyrðum, sem mælt er fyrir um í leiðbeinandi viðmiðunarreglu sem um getur í i-lið a-liðar 1. mgr., sé fullnægt meðan á athugununum stendur;

- b) að því er aðrar nytjajurtir í landbúnaði varðar, að lágmarkskröfum við framkvæmd athugana, sem eru skráðar í II. viðauka, sé fullnægt meðan á þeim stendur.

(*) Stjtið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1.“

2. Í A-hluta I. viðauka:

- a) falli niður orðin „Brauðhveiti“ og „*Triticum aestivum* L.“ í 39. lið;

- b) 41. liður falli niður.

3. Í II. viðauka:

- a) komi „3.1 Sjálffrævandi tegundir, þó ekki hveiti“ í stað „3.1 Tegundir með sjálffrjóvgun“;

- b) liður 3.3 falli niður.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Tilskipun þessi skal gilda um öll yrki sem ekki hefur verið samþykkt 31. mars 2002 að setja í sameiginlega skrá yfir matjurtategundir eða sameiginlega skrá yfir yrki nytjajurta í landbúnaði eftir því sem við á.

Hafi opinberar athuganir í því skyni að samþykkja yrki hafist fyrir þann dag, annaðhvort að öllu leyti eða að hluta í samræmi við upprunalegu ákvæðin í tilskipun 72/168/EBE eða 72/180/EBE, þarf ekki að fara fram ný athugun á viðkomandi yrkjum til að sýna fram á að þau standist skilyrði nýju ákvæðanna.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum þau hafa samþykkt um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/12

frá 28. janúar 2002

þar sem kveðið er á um tímabundna markaðssetningu á fræi tegunda sem fullnægja ekki kröfum í tilskipun ráðsins 69/208/EBE (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 165)

(2002/98/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræja ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB ⁽²⁾, einkum 16. gr.,

með hliðsjón af tilkynningu frá Frakklandi um erfiðleika við að útvega fræ,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í Frakklandi eru ekki til nægar birgðir af hörfræi, sem stenst kröfur tilskipunar 69/208/EBE með tilliti til spírunarhæfni, og nægja því ekki til að mæta eftirspurn í landinu.
- 2) Ekki er unnt að mæta þessari eftirspurn svo vel sé með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju ríkjum, sem stenst allar kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipuninni.
- 3) Aðildarríkin skulu því leyfa markaðssetningu fræs með vægari kröfum á tímabili sem lýkur 30. júní 2002.
- 4) Þar að auki skal Frakkland vera samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagnið, sem leyfið tekur til, fari ekki yfir það hámarksmagn sem fellur undir þessa ákvörðun.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu, á tímabili sem lýkur 30. júní 2002 og með þeim skilmálum sem eru settir fram í viðaukanum, leyfa alls staðar í bandalaginu markaðssetningu á hörfræi

sem fullnægir ekki kröfunum sem mælt er fyrir um í tilskipun 69/208/EBE með tilliti til lágmarksspírunarhæfni, að því tilskildu að eftirfarandi kröfum sé fullnægt:

- a) fræið var fyrst sett á markað af einstaklingi, sem hafði leyfi til þess í samræmi við 2. gr. hér á eftir;
- b) spírunarhæfnin er a. m. k. 88 %.

2. gr.

Allir fræsalar, sem hyggjast nýta undanþágu til þess að setja fræ á markað í samræmi við 1. gr., skulu sækja um það til þess aðildarríkis þar sem þeir hafa staðfestu.

Viðkomandi aðildarríki skal heimila fræsalanum að setja fræið á markað, nema:

- a) það hafi ígrundaða ástæðu til að efast um að fræsalinn geti sett á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir; eða
- b) heildarmagnið, sem heimilað er að verði markaðssett samkvæmt viðkomandi undanþágu, færi þá yfir það hámark sem tilgreint er í viðaukanum við þessa ákvörðun.

3. gr.

Að því er varðar umsóknina í 1. gr. skulu aðildarríkin veita hvert öðru aðstoð innan stjórnsýslunnar.

Frakkland (sem hefur tilkynnt að erfitt sé að útvega fræ) skal vera samræmingaraðili að því er lýtur að leyfunum, sem á að veita samkvæmt 2. gr., til þess að tryggja að heildarmagnið fari ekki yfir það hámark sem tilgreint er í viðaukanum.

Öll aðildarríki, sem fá umsókn samkvæmt 2. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingarlandinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um það hvort samþykkt umsóknar myndi leiða til þess að farið yrði yfir hámarkið.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 37, 7.2.2002, bls. 14, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 123/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27.

4. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem heimilt er að markaðssetja alls staðar í bandalaginu samkvæmt þessari ákvörðun.

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 28. janúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tegund	Tegund yrkis	Hámarks magn (tonn)
Að því er varðar 1. gr.		
<i>Linum usitatissimum</i>	Agatha, Argos, Ariane, Aurore, Diane, Diva, Electra, Elise, Escalina, Evelin, Hermès, Ilona, Liviola, Marilyn, Venus, Veralin, Viking	1 000

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/100/EB

2003/EES/57/13

frá 7. desember 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANÐSINS
HAGA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. í áttmálanum ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 70/220/EBE ⁽⁴⁾ er ein sértilskipana sem falla undir gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽⁵⁾.
- 2) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB frá 13. október 1998 um ráðstafanir gegn loftmengun vegna útblásturs frá vélknúnum ökutækjum og um breytingu á tilskipun ráðsins 70/220/EBE ⁽⁶⁾ voru sett sértæk losunarmörk fyrir kolsýring og vetniskolefni og komið á nýrri prófun til að mæla losun þessara mengunarefna við lágt hitastig í því skyni að laga virkni mengunarvarnakerfis ökutækja í flokki M₁ og í flokki N₁, I. undirflokki, með rafkveikjuhreyfli að raunverulegum umhverfisskilyrðum.
- 3) Framkvæmdastjórnin hefur ákveðið viðeigandi losunarmörk við lágt hitastig fyrir ökutæki í flokki N₁, II. og III. undirflokki, sem eru með rafkveikjuhreyfli. Auk þess er nú við hæfi að fella undir gildissvið prófunar við lágt hitastig ökutæki í flokki M₁ með rafkveikjuhreyfli, sem ætluð eru fyrir fleiri en 6

manns, og ökutæki í flokki M₁ með rafkveikjuhreyfli með hámarks massa yfir 2 500 kg, en þau féllu áður utan þess.

- 4) Rétt er að útiloka ökutæki með rafkveikjuhreyfli, sem eingöngu ganga fyrir loftkenndu eldsneyti (jarðolíu-gasi eða jarðgasi), frá prófun við lágt hitastig sökum útblásturseinkenna þeirra. Litið verður á ökutæki, sem eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, sem ökutæki sem eingöngu geta notað loftkennt eldsneyti.
- 5) Samræma ber prófunina á losun mengunarefna við lágt hitastig prófuninni á losun mengunarefna við eðlilegan umhverfisskilyrði. Prófunin við lágt hitastig takmarkast því við ökutæki í flokki M og N með hámarks massa undir 3 500 kg.
- 6) Breyta ber tilskipun 70/220/EBE með tilliti til þessa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og VII. viðauka við tilskipun 70/220/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en níu mánuðum eftir gildistöku hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 16, 18.1.2001, bls. 32, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 268.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 139, 11.5.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 15. maí 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 16. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. nóvember 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/1/EB (Stjtið. EB L 35, 6.2.2001, bls. 34).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB (Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

I. DURANT

forseti.

VIÐAUKI

BREYTINGAR Á I. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 70/220/EBE

1. Eftirfarandi komi í stað töflu I.5.2, prófun VI:

„Gerðarviðurkenningarprófun	Ökutæki í flokkum M og N með rafkveikjuhreyfli	Ökutæki í flokkum M ₁ and N ₁ með þjöppunarkveikjuhreyfli
Prófun VI	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	—“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á lið 5.3.5:

Visun til 1. nmgr. og 1. nmgr. falli brott.

3. Eftirfarandi komi í stað liðar 5.3.5.1:

„5.3.5.1. Þessa prófun skal framkvæma á öllum ökutækjum í flokki M₁ og N₁, sem eru búin rafkveikjuhreyfli, nema ökutækjum sem eingöngu ganga fyrir loftkenndu eldsneyti (fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi). Með tilliti til prófunar VI verður litið á ökutæki, sem geta notað bæði bensín og loftkennt eldsneyti en eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, sem ökutæki sem eingöngu geta notað loftkennt eldsneyti.

Í prófun VI skulu ökutæki, sem ganga bæði fyrir bensíni og annaðhvort fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi, prófuð með bensíni eingöngu.

Þessi liður gildir um nýjar gerðir ökutækja í flokki M₁ og flokki N₁, I. undirflokki, nema ökutæki sem ætluð eru fyrir fleiri en sex manns og ökutæki með hámarks massa yfir 2 500 kg ⁽¹⁾.

Frá og með 1. janúar 2003 gildir þessi liður um nýjar gerðir ökutækja í flokki N₁, II. og III. undirflokki, nýjar gerðir ökutækja í flokki M₁, ökutæki sem ætluð eru fyrir fleiri en sex manns og nýjar gerðir ökutækja í flokki M₁ með hámarks massa yfir 2 500 kg en undir 3 500 kg.

⁽¹⁾ Þessi liður gildir um nýjar gerðir frá og með 1. janúar 2002.“

4. Í stað töflunnar í lið 5.3.5.2 komi eftirfarandi tafla:

„Prófunarhitastig 266 K (–7°C)			
Flokkur	Undirflokkur	Massi kolsýrings (CO) L ₁ (g/km)	Massi vetniskolefna (HC) L ₂ (g/km)
M ₁ ⁽¹⁾	—	15	1,8
N ₁	I	15	1,8
N ₁ ⁽²⁾	II	24	2,7
	III	30	3,2

⁽¹⁾ Nema ökutæki sem ætluð eru fyrir fleiri en sex manns og ökutæki með hámarks massa yfir 2 500 kg.

⁽²⁾ Og þau ökutæki í flokki M₁ sem eru tilgreind í 1. nmgr.“

BREYTINGAR Á VII. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 70/220/EBE

5. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á fyrsta málslið í 1. lið:

„1. Þessi viðauki á eingöngu við um ökutæki með rafkveikjuhreyfli sem skilgreind eru í lið 5.3.5 í I. viðauka“.

6. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á fyrsta málslið í lið 2.1.1:

„2.1.1. Í þessum kafla er fjallað um nauðsynlegan búnað fyrir prófun á losun mengunarefna með útblæstri við lágan umhverfishita frá ökutækjum með rafkveikjuhreyfna sem skilgreind eru í lið 5.3.5 í I. viðauka.“

7. Í lið 4.3.3 falli brott vísun til 1. nmgr. ásamt þeirri nmgr.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/116/EB

2003/EES/57/14

frá 20. desember 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/156/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 70/156/EBE og viðaukum við hana hefur verið breytt nokkrum sinnum og þar sem gera á frekari breytingar á viðaukunum skal þeim steipt saman í einn texta í glöggvunarskyni.
- 2) Ákvæði í þessum viðaukum um nauðsynleg stjórn-sýsluskjöl fyrir gerðarviðurkenningar fyrir fullbúin ökutæki skal gilda um ökutæki í flokki M₁ sem búin eru brunahreyfli.
- 3) Viðaukarnir við tilskipun 70/156/EBE, eins og þeim er breytt með þessari tilskipun, kveða einnig á um nauðsynleg stjórn-sýsluskjöl fyrir gerðarviðurkenningar fyrir fullbúin ökutæki í öðrum flokkum en M₁. Slíkar viðurkenningar skal þó aðeins veita eftir gildistöku tilskipunar, sem fellir úr gildi og kemur í stað tilskipunar 70/156/EBE, og eftir gildistöku þeirra breytinga sem taldar eru nauðsynlegar í viðeigandi sértilskipunum að því er varðar ökutæki í sumum öðrum flokkum en M₁.
- 4) Einnig er rétt að kveða á um samræmt fyrirkomulag við úthlutun á viðurkenningarnúmerum.

5) Breyta ber tilskipun 70/156/EBE með tilliti til þessa.

6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 1970/156/EBE:

1. Eftirfarandi falli brott í annarri undirgrein í 1. mgr. 4. gr.: „sem fær þá sérstakt viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka“.
2. Eftirfarandi falli brott í sjöttu undirgrein í c-lið 2. mgr. 8. gr.: „og að í stað sérvíðurkenningarnúmera komi almenn viðurkenningarnúmer“.
3. Í stað viðaukanna við tilskipun 70/156/EBE komi textinn í viðaukanum við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Að því er varðar gerðarviðurkenningu ökutækja skulu aðildarríkin beita tilskipun 70/156/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, þó eingöngu að því er varðar ökutæki í flokki M₁ sem búin eru brunahreyfli.

2. Að því er varðar gerðarviðurkenningu ökutækja til sérstakra nota í flokki M₁ skulu aðildarríki einungis beita 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 1998/14/EB ⁽³⁾ að beiðni framleiðanda.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 18, 21.1.2001, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 124/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 292, 9.11.2001, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 91, 25.3.1998, bls. 1.

3. Ákvæði 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 87/358/EBE ⁽¹⁾, skulu gilda áfram um gerðarviðurkenningar annarra ökutækja en þeirra sem um getur í 1. mgr.

3. gr.

1. Að því er varðar útgáfu samræmisvottorða í kjölfar EB-gerðarviðurkenninga er heimilt að nota fyrirmyndir, sem í gildi eru, til 30. júní 2003.

2. Með þessari tilskipun eru hvorki felldar úr gildi viðurkenningar sem veittar voru áður en hún tók gildi né komið í veg fyrir rýmkun slíkra viðurkenninga samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar sem þær voru upphaflega veittar samkvæmt.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðferðir til að fara að tilskipun þessari fyrir 1. júlí 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. júlí 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 192, 11.7.1987, bls. 51.

SKRÁ YFIR VIÐAUKA

I. viðauki	Heildarskrá yfir upplýsingar fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækis
II. viðauki	Skilgreining á flokkum ökutækja og gerðum þeirra
III. viðauki	Upplýsingaskjal fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækis
IV. viðauki	Skrá yfir kröfur fyrir EB-gerðarviðurkenningu ökutækis
V. viðauki	Tilhögun sem fylgja skal við EB-gerðarviðurkenningu ökutækis
VI. viðauki	EB-gerðarviðurkenningarvottorð fyrir ökutæki
VII. viðauki	Númerakerfi EB-gerðarviðurkenningarvottorðs
VIII. viðauki	Niðurstöður prófana
IX. viðauki	EB-samræmisvottorð
X. viðauki	Aðferðir til að tryggja samræmi framleiðslu
XI. viðauki	Eiginleikar ökutækja til sérstakra nota og ákvæði sem gilda um þau
XII. viðauki	Mörk lítilla framleiðsluraða og síðustu ökutæki gerðar
XIII. viðauki	Skrá yfir EB-gerðarviðurkenningar sem gefnar eru út með skírskotun til sértílskipana
XIV. viðauki	Tilhögun við fjölþrepa EB-gerðarviðurkenningu
XV. viðauki	Upprunavottorð ökutækisins — Yfirlýsing frá framleiðanda grunnökutækja eða ófullbúinna ökutækja í öðrum flokkum en M ₁ .

I. VIÐAUKI (*)

HEILDARSKRÁ YFIR UPPLÝSINGAR FYRIR EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÖKUTÆKIS

Upplýsingaskjöl, sem nefnd eru í þessari tilskipun og í sértilskipunum, skulu einungis vera útdrættir úr þessari heildarskrá og skulu fylgja númerakerfi hennar.

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þrítí og með efnisyfirliti ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

(Skýringar er að finna á síðustu blaðsíðu þessa viðauka)

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.0.1. Undirvagn:
- 0.2.0.2. Yfirbygging/fullbúið ökutæki:
- 0.2.1. Verslunarheiti (ef til er):
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.0.1. Undirvagn:
- 0.3.0.2. Yfirbygging/fullbúið ökutæki:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.3.1.1. Undirvagn:
- 0.3.1.2. Yfirbygging/fullbúið ökutæki:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.4.1. Flokkun/flokkarnir í samræmi við þann hættulega farm sem ætlunin er að flytja með ökutækinu:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.6. Staðsetning og aðferð við áfestingu lögboðinna merkjaflatna og verksmiðjunúmer ökutækis
- 0.6.1. Á undirvagni:
- 0.6.2. Á yfirbyggingu:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á þegar um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju/-verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.2. Málsett teikning af öllu ökutækinu:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:

- 1.3.1. Fjöldi og staðsetning ása með tvöföldum hjólum:
- 1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:
- 1.3.3. Aflásar (fjöldi, staðsetning, samtenging):
- 1.4. Undirvagn (ef einhver er) (heildarteikning):
- 1.5. Efni í langbitum ^(d):
- 1.6. Staðsetning og fyrirkomulag hreyfils:
- 1.7. Stýrishús (frambyggt eða með vélarhlíf) ^(e):
- 1.8. Stýri: hægra eða vinstra megin ^(f)
- 1.8.1. Ökutækið er útbúið til aksturs í vinstri/hægri umferð ^(f).
- 1.9. Tilgreina ber hvort vélknúna ökutækinu sé ætlað að draga festivagna eða aðra eftirvagna og hvort eftirvagninn sé festivagn, tengivagn eða eftirvagn með miðlægum ási (hengivagn); tilgreina ber ökutæki sem eru sérstaklega hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt:
2. MASSAR OG MÁL ^(g) (í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)
- 2.1. Hjólhaf/-höf (með fulla hleðslu) ^(h):
- 2.1.1. Fyrir festivagna
- 2.1.1.1. Fjarlægð frá ási tengipinna dráttarstóls að aftasta hluta festivagnsins:
- 2.1.1.2. Hámarksfjarlægð frá ási tengipinna dráttarstóls að hvaða punkti sem er framan á festivagni:
- 2.1.1.3. Hjólhaf festivagns (í samræmi við lið 7.6.1.2 í I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1997/27/EB (Stjtið. EB L 223, 25.8.1997, bls. 1)):
- 2.2. Fyrir dráttarþreifðar fyrir festivagna
- 2.2.1. Bil milli dráttarstóls og aftari áss (hámark og lágmark; tilgreina ber leyfileg gildi ef ökutækið er ófullbúið) ⁽ⁱ⁾:
- 2.2.2. Hámarkshæð dráttarstóls (stöðluð) ^(h):
- 2.3. Sporvidd áss eða ása og breidd
- 2.3.1. Sporvidd hvers stýriáss ^(j):
- 2.3.2. Sporvidd allra annarra ása ^(j):
- 2.3.3. Breidd breiðasta afturáss:
- 2.3.4. Breidd fremsta áss (mæld við ysta hluta hjólbarðanna að frátalinni bingu á hjólbörðum nærri jörðu): ..
- 2.4. Stærðir ökutækisins (utanmál)
- 2.4.1. Fyrir undirvagn án yfirbyggingar
- 2.4.1.1. Lengd ^(k):
- 2.4.1.1.1. Leyfileg hámarkslengd:
- 2.4.1.1.2. Leyfileg lágmarkslengd:
- 2.4.1.2. Breidd ^(k):

- 2.4.1.2.1. Leyfileg hámarksbreidd:
- 2.4.1.2.2. Leyfileg lágmarksbreidd:
- 2.4.1.3. Hæð (ökutæki tilbúið til aksturs) ⁽¹⁾ (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.1.4. Útskögungun að framan ^(m):
- 2.4.1.4.1. Flái að framan ^(na): gráður.
- 2.4.1.5. Útskögungun að aftan ⁽ⁿ⁾:
- 2.4.1.5.1. Flái að aftan ^(nb): gráður.
- 2.4.1.5.2. Minnsta og mesta leyfilega útskögungun tengipunktsins ^(nd):
- 2.4.1.6. Hæð frá jörð (eins og skilgreint er í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka)
- 2.4.1.6.1. Milli ása:
- 2.4.1.6.2. Undir framási/-ásum:
- 2.4.1.6.3. Undir afturási/-ásum:
- 2.4.1.7. Skábrautarhorn ^(nc): gráður.
- 2.4.1.8. Ystu leyfileg staðsetningarmörk þyngdarpunkts yfirbyggingar og/eða innréttinga og/eða búnaðar og/eða farms:
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.1. Lengd ⁽¹⁾:
- 2.4.2.1.1. Lengd hleðslurýmis:
- 2.4.2.2. Breidd ^(k):
- 2.4.2.2.1. Þykkt veggja (fyrir ökutæki sem eru hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt):
- 2.4.2.3. Hæð (ökutæki, tilbúið til aksturs) ⁽¹⁾ (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.4.2.4. Útskögungun að framan ^(m):
- 2.4.2.4.1. Flái að framan ^(na): gráður.
- 2.4.2.5. Útskögungun að aftan ⁽ⁿ⁾:
- 2.4.2.5.1. Flái að aftan ^(nb): gráður.
- 2.4.2.5.2. Minnsta og mesta leyfilega útskögungun tengipunktsins ^(nd):
- 2.4.2.6. Hæð frá jörð (eins og skilgreint er í lið 4.5 í A-hluta II. viðauka)
- 2.4.2.6.1. Milli ása:
- 2.4.2.6.2. Undir framási/-ásum:
- 2.4.2.6.3. Undir afturási/-ásum:
- 2.4.2.7. Skábrautarhorn ^(nc): gráður.
- 2.4.2.8. Ystu leyfileg staðsetningarmörk þyngdarpunkts farmsins (ef álagið er ekki eins):

- 2.4.2.9. Staðsetning þyngdarpunkts ökutækis (M_2 og M_3) við tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu á langveginn, á þverveginn og í lóðréttu stefnu:
- 2.4.3. Fyrir yfirbyggingu sem er viðurkennd án undirvagns (ökutæki í M_2 og M_3)
- 2.4.3.1. Lengd (l):
- 2.4.3.2. Breidd (b):
- 2.4.3.3. Nafnhæð (ökutæki tilbúið til aksturs) (h) fyrirhugaðrar gerðar eða gerða undirvagna (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.5. Massi tóms undirvagns (án stýrishúss, kælivökva, olíu, eldsneytis, varahjóls, áhalda eða ökumanns):
- 2.5.1. Dreifing massans á ásana:
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu og, ef um er að ræða dráttarþreifð í öðrum flokki en M_1 , með tengibúnaði, sé hann áfestur af framleiðanda, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns eða undirvagns með stýrishúsi, án yfirbyggingar og/eða tengibúnaðar ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með vökvum, áhöldum, varahjöli, ef það fylgir, og ökumanni og, ef um er að ræða hópþreifðar og langferðabifreiðar, starfsmanni, sé sæti í ökutækinu fyrir starfsmann) (^{o}) (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):
- 2.6.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):
- 2.7. Lágmarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum, sem framleiðandi gefur upp, sé um ófullbúið ökutæki að ræða:
- 2.7.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt:
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann (^{v})(*):
- 2.8.1. Jöfnun massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (*):
- 2.9. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás:
- 2.10. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern áshóp:
- 2.11. Tæknilega leyfilegur hámarksdráttarmassi fyrir vélknúna ökutækið þegar um er að ræða:
- 2.11.1. Tengivagn:
- 2.11.2. Festivagn:
- 2.11.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 2.11.3.1. Hámarkshlutfall útskögunar tengis (^{p}), miðað við hjólhaf:
- 2.11.3.2. Hámarksgildi V .. kN
- 2.11.4. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi fyrir vagnalestina (*):
- 2.11.5. Ökutækið er/er ekki (^{l}) útbúið til að draga hleðslu (liður 1.2 í II. viðauka við tilskipun ráðsins 77/389/EBE (Stjtið. EB L 145, 13.6.1977, bls. 41))
- 2.11.6. Hámarksmassi eftirvagns án hemils:
- 2.12. Tæknilega leyfilegt, lóðrétt hámarksstöðuálag/-massi á tengipunkt ökutækis:
- 2.12.1. Vélknúins ökutækis:

- 2.12.2. Festivagns eða eftirvagns með miðlægum ási:
- 2.12.3. Leyfilegur hámarksmassi tengibúnaðar (ef framleiðandi hefur ekki fest hann á):
- 2.13. Beygjuferill:
- 2.14. Hreyfilafi/hámarkshlutfall massa: kW/kg
- 2.14.1. Hlutfall milli hreyfilafis vagnalestarinnar og tæknilega leyfilegs hámarksmassa með hleðslu (eins og skilgreint er í lið 7.10 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB): kW/kg
- 2.15. Halli þegar tekið er af stað í brekku (ökutækið eitt) ⁽⁺⁺⁾: %
- 2.16. Fyrirhugaðir, leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt: þar sem þessi gildi eru gefin upp skal sannprófa þau í samræmi við kröfur í IV. viðauka við tilskipun 1997/27/EB):
- 2.16.1. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.2. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi á hvern ás við skráningu/upphaf notkunar og, sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt sem framleiðandi gefur upp, ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunktinn (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.3. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hvern ásaðóp (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.4. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.5. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
3. HREYFILL ^(#) (Ef um er að ræða ökutæki sem getur annaðhvort gengið fyrir bensíni eða disilólíu, o.s.frv., eða ásamt öðru eldsneyti skal endurtaka liðina ⁽⁺⁾)
- 3.1. Framleiðandi:
- 3.1.1. Hreyfildóði framleiðanda eins og hann er settur á hreyfilinn:
- 3.2. Brunahreyfill
- 3.2.1. Sérstakar upplýsingar um hreyfil
- 3.2.1.1. Vinnsluháttur: rafkveikja/þjöppukveikja, fjörgengishreyfill/tvígengishreyfill ^(*)
- 3.2.1.2. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
- 3.2.1.2.1. Borvídd ⁽¹⁾: mm
- 3.2.1.2.2. Slaglengd ⁽¹⁾: mm
- 3.2.1.2.3. Kveikiröð:
- 3.2.1.3. Slagrými ⁽⁸⁾: cm³
- 3.2.1.4. Rúmmálsþrýstihlutfall ⁽²⁾:
- 3.2.1.5. Teikningar af brunahólfi, bulluhöfði og, ef um er að ræða rafkveikjuhreyfil, bulluhringjum:
- 3.2.1.6. Eðlilegur snúningshraði hreyfils í hægagangi ⁽²⁾: mín⁻¹
- 3.2.1.6.1. Mikill snúningshraði hreyfils í hægagangi ⁽²⁾: mín⁻¹

- 3.2.1.7. Kolmónoxíðinnihald, miðað við rúmmál í útblásturslofti í hægagangi ⁽²⁾: % sem framleiðandi gefur upp (einungis fyrir ökutæki með rafkveikjuhreyfla)
- 3.2.1.8. Hámarksnettóafli ⁽¹⁾: kW við mín⁻¹ (uppgengið gildi framleiðanda)
- 3.2.1.9. Leyfilegur hámarkshraði hreyfils sem framleiðandi mælir fyrir um: mín⁻¹
- 3.2.1.10. Hámarkssnúningskraftur (nettó) ⁽¹⁾: Nm við mín⁻¹ (uppgengið gildi framleiðanda)
- 3.2.2. Eldsneyti: dísilolía/bensín/fljótandi jarðolíugas (LPG)/jarðgas (NG)/etanól ⁽¹⁾
- 3.2.2.1. Prófunaroktantala (RON), með blýi:
- 3.2.2.2. Prófunaroktantala, blýlaust:
- 3.2.2.3. Inntak eldsneytisgeymis: þröngt rennslisop/merkimiði ⁽¹⁾
- 3.2.3. Eldsneytisgeymir/-geymar
- 3.2.3.1. Aðaleldsneytisgeymir/-geymar
- 3.2.3.1.1. Fjöldi, rúmtak, efni:
- 3.2.3.1.2. Teikning og tæknilýsingar af geymi/geymum ásamt öllum tengingum og línunum inn- og útrásarkerfis, lásum, lokum og festibúnaði:
- 3.2.3.1.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins/geymanna í ökutækinu:
- 3.2.3.2. Varaldsneytisgeymir/-geymar
- 3.2.3.2.1. Fjöldi, rúmtak, efni:
- 3.2.3.2.2. Teikning og tæknilýsingar af geymi/geymum ásamt öllum tengingum og línunum inn- og útrásarkerfis, lásum, lokum og festibúnaði:
- 3.2.3.2.3. Teikning sem sýnir greinilega staðsetningu geymisins/geymanna í ökutækinu:
- 3.2.4. Eldsneytisgjöf
- 3.2.4.1. Með blöndungi eða blöndungum: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.1.1. Tegund(-ir):
- 3.2.4.1.2. Gerð(-ir):
- 3.2.4.1.3. Áfast númer:
- 3.2.4.1.4. Stillingar ⁽²⁾
- 3.2.4.1.4.1. Sprautustútar:
- 3.2.4.1.4.2. Venturi-búnaður:
- 3.2.4.1.4.3. Hæð í flothólfi:
- 3.2.4.1.4.4. Flotmassi:
- 3.2.4.1.4.5. Flotnál:
- 3.2.4.1.5. Kaldræsikerfi: handvirkt/sjálfvirkt ⁽¹⁾
- 3.2.4.1.5.1. Vinnsluháttur/-hættir:
- 3.2.4.1.5.2. Vinnslumörk/-stillingar ⁽¹⁾ ⁽²⁾:

Eða ferill eldsneytisskömmunar gagnvart loftstreymi og þær stillingar sem þarf til að halda henni við ferilinn

3.2.4.2.	Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með þjöppukveikju): já/nei ⁽¹⁾
3.2.4.2.1.	Kerfislýsing:
3.2.4.2.2.	Vinnsluháttur: bein innsprautun/forhitun/iðuhólf ⁽¹⁾
3.2.4.2.3.	Innsprautunardæla
3.2.4.2.3.1.	Tegund(-ir):
3.2.4.2.3.2.	Gerð(-ir):
3.2.4.2.3.3.	Hámarkseldsneytisskömmun ⁽¹⁾ ⁽²⁾ : mm ³ /slag eða hringur við dæluhraðann: mín ⁻¹ eða, að öðrum kosti, línurit:
3.2.4.2.3.4.	Tímastilling innsprautunar ⁽²⁾ :
3.2.4.2.3.5.	Ferill fyrir flýtingu innsprautunar ⁽²⁾ :
3.2.4.2.3.6.	Kvörðunaraðferð: prófunarbekkur/hreyfill ⁽¹⁾
3.2.4.2.4.	Gangráður
3.2.4.2.4.1.	Gerð:
3.2.4.2.4.2.	Lokunarpunktur
3.2.4.2.4.2.1.	Lokunarpunktur undir álagi: mín ⁻¹
3.2.4.2.4.2.2.	Lokunarpunktur án álags: mín ⁻¹
3.2.4.2.5.	Leiðslur fyrir innsprautun
3.2.4.2.5.1.	Lengd: mm
3.2.4.2.5.2.	Innra þvermál: mm
3.2.4.2.6.	Eldsneytisloki/-lokar
3.2.4.2.6.1.	Tegund(-ir):
3.2.4.2.6.2.	Gerð(-ir):
3.2.4.2.6.3.	Opunarþrýstingur ⁽²⁾ : kPa eða kennilína ⁽²⁾ :
3.2.4.2.7.	Kaldræsikerfi
3.2.4.2.7.1.	Tegund(-ir):
3.2.4.2.7.2.	Gerð(-ir):
3.2.4.2.7.3.	Lýsing:
3.2.4.2.8.	Hjálparbúnaður við ræsingu
3.2.4.2.8.1.	Tegund(-ir):
3.2.4.2.8.2.	Gerð(-ir):
3.2.4.2.8.3.	Kerfislýsing:
3.2.4.2.9.	Rafstýringareining
3.2.4.2.9.1.	Tegund(-ir):

- 3.2.4.2.9.2. Kerfislýsing:
- 3.2.4.3. Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með rafkveikju): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.3.1. Vinnsluháttur: inntaksgrein (eins-/margpunkta ⁽¹⁾)/bein innsprautun/annað (tilgreinið) ⁽¹⁾):
- 3.2.4.3.2. Tegund(-ir):
- 3.2.4.3.3. Gerð(-ir):
- 3.2.4.3.4. Kerfislýsing
- 3.2.4.3.4.1. Gerð eða númer stýrieiningar:
- 3.2.4.3.4.2. Gerð eldsneytisjafnara:
- 3.2.4.3.4.3. Gerð loftstreymisnema:
- 3.2.4.3.4.4. Gerð eldsneytisdreifara:
- 3.2.4.3.4.5. Gerð þrýstijafnara:
- 3.2.4.3.4.6. Gerð smárofa:
- 3.2.4.3.4.7. Gerð stilliskrúfu fyrir hægagang:
- 3.2.4.3.4.8. Gerð eldsneytisgjafarhúss:
- 3.2.4.3.4.9. Gerð nema fyrir vatnshita:
- 3.2.4.3.4.10. Gerð nema fyrir lofthita:
- 3.2.4.3.4.11. Gerð lofthitarofa:
- 3.2.4.3.5. Inngjafir: Opnunarþrýstingur ⁽²⁾: kPa eða kennilína ⁽²⁾:
- 3.2.4.3.6. Tímastilling innsprautunar:
- 3.2.4.3.7. Kaldræsikerfi
- 3.2.4.3.7.1. Vinnsluháttur/-hættir:
- 3.2.4.3.7.2. Vinnslumörk/-stillingar ⁽¹⁾ ⁽²⁾:
- 3.2.4.4. Eldsneytisdeila
- 3.2.4.4.1. Þrýstingur ⁽²⁾: kPa eða línurit ⁽²⁾:
- 3.2.5. Rafkerfi
- 3.2.5.1. Málspenna: ... V, jákvæð/neikvæð jarðtenging ⁽¹⁾
- 3.2.5.2. Rafall
- 3.2.5.2.1. Gerð:
- 3.2.5.2.2. Nafnafköst: VA
- 3.2.6. Kveikja
- 3.2.6.1. Tegund(-ir):
- 3.2.6.2. Gerð(-ir):
- 3.2.6.3. Vinnsluháttur:

Ef um önnur kerfi en með samfelldri innsprautun er að ræða skal gefa jafngildar upplýsingar

- 3.2.6.4. Ferill tímastillingar kveikju (²):
- 3.2.6.5. Stöðutímastilling kveikju (²): gráður fyrir TDC
- 3.2.6.6. Bil milli platínusnertla (²): mm
- 3.2.6.7. Kambhorn (²): gráður
- 3.2.7. Kælikerfi (vökvi/loft) (¹)
- 3.2.7.1. Nafnstilling stjórnbúnaðar fyrir hita hreyfils:
- 3.2.7.2. Vökvi
- 3.2.7.2.1. Tegund vökvans:
- 3.2.7.2.2. Hringrásardæla eða -dælur: já/nei (¹)
- 3.2.7.2.3. Eiginleikar: eða
- 3.2.7.2.3.1. Tegund(-ir):
- 3.2.7.2.3.2. Gerð(-ir):
- 3.2.7.2.4. Drifhlutfall/föll:
- 3.2.7.2.5. Lýsing á viftu og drifbúnaði hennar:
- 3.2.7.3. Loft
- 3.2.7.3.1. Blásari: já/nei (¹)
- 3.2.7.3.2. Eiginleikar: eða
- 3.2.7.3.2.1. Tegund(-ir):
- 3.2.7.3.2.2. Gerð(-ir):
- 3.2.7.3.3. Drifhlutfall/-föll
- 3.2.8. Inntakskerfi
- 3.2.8.1. Forþjappa: já/nei (¹)
- 3.2.8.1.1. Tegund(-ir):
- 3.2.8.1.2. Gerð(-ir):
- 3.2.8.1.3. Lýsing á kerfinu (t.d. hámarksþrýstíálagi: kPa, úttaksventli ef við á):
- 3.2.8.2. Millikælir: já/nei (¹)
- 3.2.8.3. Undirþrýstingur í inntaki við nafnsnúningshraða hreyfils og við 100% álag
- leyfilegt lágmark: kPa
- leyfilegt hámark: kPa
- 3.2.8.4. Lýsing á og teikningar af inntaksrörum og viðbótarbúnaði þeirra (yfirþrýstingshólf, hitunarbúnaður, viðbótarinntök fyrir loft o.s.frv.):
- 3.2.8.4.1. Lýsing á inntaksgrein (að meðtöldum teikningum og/eða ljósmyndum):
- 3.2.8.4.2. Loftsía, teikningar: eða

- 3.2.8.4.2.1. Tegund(-ir):
- 3.2.8.4.2.2. Gerð(-ir):
- 3.2.8.4.3. Inntakshljóðdeyfir, teikningar: eða
- 3.2.8.4.3.1. Tegund(-ir):
- 3.2.8.4.3.2. Gerð(-ir):
- 3.2.9. Útblásturskerfi
- 3.2.9.1. Lýsing og/eða teikning af útblástursgrein:
- 3.2.9.2. Lýsing og/eða teikning af útblásturskerfi:
- 3.2.9.3. Leyfður hámarksbakþrýstingur útblásturs við nafnsnúningshraða hreyfils og 100% álag: kPa
- 3.2.9.4. Útblásturshljóðdeyfir/-deyfar: Fyrir hljóðdeyfa að framan, fyrir miðju og að aftan: smíði, gerð, áletranir; fyrir hávaða frá ökutækinu, ef við á: ráðstafanir í vélarrými og hreyfli til að draga úr hávaða:..
- 3.2.9.5. Staðsetning úttaks útblástursrörs:
- 3.2.9.6. Hljóðdeyfir með trefjaefnum:
- 3.2.10. Lágmarkspversnið af inn- og úttaksrásum:
- 3.2.11. Tímastilling ventla eða jafngildar upplýsingar
- 3.2.11.1. Hámarkslyfting ventlanna, opunar- og lokunarhorn eða upplýsingar um tímastillingar í annars konar dreifikerfum, miðað við miðjustöðu:
- 3.2.11.2. Viðmiðunar- og/eða stillingarsvið ⁽¹⁾
- 3.2.12. Ráðstafanir gegn loftmengun
- 3.2.12.1. Búnaður til að endurvinnna loft úr sveifarhúsi (lýsing á kerfinu og teikningar):
- 3.2.12.2. Aukamengunarvarnarbúnaður (ef einhver og sem fellur ekki undir aðra liði)
- 3.2.12.2.1. Hvarfakútur: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.1.1. Fjöldi hvarfakúta og eininga:
- 3.2.12.2.1.2. Stærð, lögun og rúmtak hvarfakúts/-kúta:
- 3.2.12.2.1.3. Gerð hvörfunar:
- 3.2.12.2.1.4. Heildarmagn góðmálma:
- 3.2.12.2.1.5. Hlutfallslegur styrkur:
- 3.2.12.2.1.6. Undirstöðuefni (bygging og efni):
- 3.2.12.2.1.7. Þéttleiki hólfa:
- 3.2.12.2.1.8. Gerð húss utan um hvarfakút/-kúta:
- 3.2.12.2.1.9. Staðsetning hvarfakúts/-kúta (staður og viðmiðunarfjarlægð í útblásturskerfinu):
- 3.2.12.2.1.10. Hitahlíf: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.2. Súrefnisnemi: já/nei ⁽¹⁾

- 3.2.12.2.2.1. Gerð:
- 3.2.12.2.2.2. Staðsetning:
- 3.2.12.2.2.3. Stjórnsvið:
- 3.2.12.2.3. Loftinngjöf: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.3.1. Gerð (streymandi loft, loftdæla o.s.frv.):
- 3.2.12.2.4. Útblásturshringrás: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.4.1. Eiginleikar (loftstreymi o.s.frv.):
- 3.2.12.2.5. Búnaður til að stjórna uppgufun í útblæstri: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5.1. Nákvæm lýsing á búnaðinum og ástandi hans:
- 3.2.12.2.5.2. Teikning af búnaði til að stjórna uppgufun:
- 3.2.12.2.5.3. Teikning af kolahylki:
- 3.2.12.2.5.4. Massi þurra viðarkola: grömm
- 3.2.12.2.5.5. Teikning af eldsneytisgeyminum þar sem fram kemur rúmtak hans og smíðaeefni:
- 3.2.12.2.5.6. Teikning af hitahlífinni milli geymis og útblásturskerfis:
- 3.2.12.2.6. Sía fyrir agnir: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.6.1. Stærð, lögur og rúmtak síu fyrir agnir:
- 3.2.12.2.6.2. Gerð og hönnun síu fyrir agnir:
- 3.2.12.2.6.3. Staðsetning (viðmiðunarfarlægð í útblásturskerfinu):
- 3.2.12.2.6.4. Aðferð eða kerfi við endurnýjun, lýsing og/eða teikning:
- 3.2.12.2.7. Innbyggt greiningarkerfi (OBD): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.1. Skrifleg lýsing og/eða teikning af bilanavísi:
- 3.2.12.2.7.2. Skrá yfir alla íhluti sem innbyggða greiningarkerfið vaktar og hlutverk þeirra:
- 3.2.12.2.7.3. Skrifleg lýsing (almennur vinnsluháttur) á
- 3.2.12.2.7.3.1. Rafkveikjuhreyflum ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.3.1.1. Vöktun hvarfakúts ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.2. Greiningu miskveikingar ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.3. Vöktun súrefnisskynjara ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.1.4. Öðrum íhlutum sem innbyggða greiningarkerfið vaktar ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2. Þjöppukveikjuhreyflar ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7.3.2.1. Vöktun hvarfakúts ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2.2. Vöktun agnasíu ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.3.2.3. Vöktun rafeindastýrðs eldsneytiskerfis ⁽¹⁾:

- 3.2.12.2.7.3.2.4. Aðrir íhlutir sem innbyggja greiningarkerfið vaktar ⁽¹⁾:
- 3.2.12.2.7.4. Viðmiðanir fyrir gangsetningu bilanavísis (fastur fjöldi aksturslotna eða tölfræðileg aðferð):
- 3.2.12.2.7.5. Skrá yfir alla frálagskóða innbyggðs greiningarkerfis og þeirra sniða sem notuð eru (með skýringum fyrir hvert og eitt):
- 3.2.12.2.8. Önnur kerfi (lýsing og vinnsluháttur):
- 3.2.13. Staðsetning tákns fyrir gleypnistuðul (einungis fyrir þjöppukveikjuhreyfla):
- 3.2.14. Upplýsingar um allan búnað sem hannaður er til að hafa áhrif á eldsneytisnotkun (og sem ekki fellur undir aðra liði):
- 3.2.15. Eldsneytiskerfi, knúið fljótandi jarðolíugasi (LPG): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.15.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer samkvæmt tilskipun ráðsins 70/221/EBE (Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 23) (eftir að tilskipuninni hefur verið breytt svo að hún nái yfir geyma undir loftkennt eldsneyti): ...
- 3.2.15.2. Rafeindastýrieining fyrir hreyfil, knúinn fljótandi jarðolíugasi (LPG)
- 3.2.15.2.1. Tegund(-ir):
- 3.2.15.2.2. Gerð(-ir):
- 3.2.15.2.3. Stillimöguleikar tengdir losun:
- 3.2.15.3. Frekari upplýsingaskjöl
- 3.2.15.3.1. Lýsing á öryggisráðstöfunum vegna hvatans þegar skipt er frá bensíni yfir í fljótandi jarðolíugas og öfugt:
- 3.2.15.3.2. Kerfisuppráttur (raftengingar, tengingar á sog- og jöfnunarslögum o.s.frv.):
- 3.2.15.3.3. Teikning af táknuinu:
- 3.2.16. Eldsneytiskerfi, knúið jarðgasi (NG): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.16.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer samkvæmt tilskipun 70/221/EBE (eftir að tilskipuninni hefur verið breytt svo að hún nái yfir geyma undir loftkennt eldsneyti)
- 3.2.16.2. Rafeindastýrieining fyrir hreyfil, knúinn jarðgasi
- 3.2.16.2.1. Tegund(-ir):
- 3.2.16.2.2. Gerð(-ir):
- 3.2.16.2.3. Stillimöguleikar, tengdir losun:
- 3.2.16.3. Frekari upplýsingaskjöl
- 3.2.16.3.1. Lýsing á öryggisráðstöfunum vegna hvarfakútsins þegar skipt er frá bensíni yfir í jarðgas og öfugt:
- 3.2.16.3.2. Kerfisuppráttur (raftengingar, tengingar á sog- og jöfnunarslögum o.s.frv.)
- 3.2.16.3.3. Teikning af táknuinu:
- 3.3. Rafmagnshreyfill
- 3.3.1. Gerð (vindingar, mögnun):
- 3.3.1.1. Hámarksafköst á klukkustund kW
- 3.3.1.2. Vinnsluspenna: V
- 3.3.2. Rafgeymir

- 3.3.2.1. Fjöldi rafgeymiseininga:
- 3.3.2.2. Massi: kg
- 3.3.2.3. Rýmd í cm^3 : amperstundir (Ah)
- 3.3.2.4. Staða:
- 3.4. Aðrir hreyflar eða vélar eða samsetning þessa (nánar um slíka hreyfla eða vélar):
- 3.5. Losun CO_2 /eldsneytisnotkun (^u) (uppgæfið gildi framleiðanda)
- 3.5.1. Massi koltvísýringslosunar
- 3.5.1.1. Koltvísýringslosun (akstur í þéttbýli): g/km
- 3.5.1.2. Koltvísýringslosun (akstur utan þéttbýlis): g/km
- 3.5.1.3. Koltvísýringslosun (blandaður akstur): g/km
- 3.5.2. Eldsneytiseyðsla
- 3.5.2.1. Eldsneytiseyðsla (akstur í þéttbýli) $\text{l}/100 \text{ km}/\text{m}^3/100 \text{ km}$ (¹)
- 3.5.2.2. Eldsneytiseyðsla (akstur utan þéttbýlis): $\text{l}/100 \text{ km}/\text{m}^3/100 \text{ km}$ (¹)
- 3.5.2.3. Eldsneytiseyðsla (blandaður akstur): $\text{l}/100 \text{ km}/\text{m}^3/100 \text{ km}$ (¹)
- 3.6. Hitastig sem framleiðandi heimilar
- 3.6.1. Kælikerfi
- 3.6.1.1. Vökvakæling
- Hámarkshiti við úttak: K
- 3.6.1.2. Loftkæling
- 3.6.1.2.1. Viðmiðunarpunktur:
- 3.6.1.2.2. Hámarkshiti við viðmiðunarpunkt: K
- 3.6.2. Hámarksúttakshiti við inntak innbyggðs millikælikerfis: K
- 3.6.3. Hámarkshiti útblásturs við punktinn í útblástursröri eða -rörum sem er samliggjandi ytri brúnum útblástursgreinar: K
- 3.6.4. Hitastig eldsneytis
- lágmark: K
- hámark: K
- 3.6.5. Hitastig smurolíu
- lágmark: K
- hámark: K
- 3.7. Vélknúinn búnaður

Leyfilegt hámarksafli, sem vélknúinn búnaður má taka, skal vera það sem er tilgreint fyrir vinnsluskilyrði skv. lið 5.1.1 í I. viðauka við tilskipun ráðsins 80/1269/EBE (Stjtið. EB L 375, 31.12.1980, bls. 46) fyrir hvern snúningshraða sem skilgreindur er í lið 4.1 í III. viðauka við tilskipun ráðsins 88/77/EBE (Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33).

- 3.7.1. Hægagangur: kW
- 3.7.2. Millihraði: kW
- 3.7.3. Nafnhraði: kW
- 3.8. Smurkerfi
- 3.8.1. Lýsing á kerfinu
- 3.8.1.1. Staðsetning olíubotnskálar:
- 3.8.1.2. Oliugjöf (með dælu/inngjöf í inntak/blöndun við eldsneyti o.s.frv.) ⁽¹⁾
- 3.8.2. Smurdæla
- 3.8.2.1. Tegund(-ir):
- 3.8.2.2. Gerð(-ir):
- 3.8.3. Blöndun við eldsneyti
- 3.8.3.1. Hlutfall:
- 3.8.4. Oliukælir: já/nei ⁽¹⁾
- 3.8.4.1. Teikning(ar): eða
- 3.8.4.1.1. Tegund(-ir):
- 3.8.4.1.2. Gerð(-ir):
- 3.9. GASHREYFLAR (Sé um að ræða kerfi sem eru uppbyggð á annan hátt skal veita samsvarandi upplýsingar).
- 3.9.1. Eldsneyti: fljótandi jarðolíugas/jarðgas í H-flokki/jarðgas í L-flokki/jarðgas í HL-flokki ⁽¹⁾
- 3.9.2. Þrýstistillir/-stillar eða eimir/þrýstistillir/-stillar ⁽¹⁾
- 3.9.2.1. Tegund(-ir):
- 3.9.2.2. Gerð(-ir):
- 3.9.2.3. Fjöldi áfanga þrýstingslækkunar:
- 3.9.2.4. Þrýstingur á lokaþrepi
- lágmark: kPa
- hámark: kPa
- 3.9.2.5. Fjöldi aðalstillingapunkta:
- 3.9.2.6. Fjöldi stillingapunkta í hægagangi:
- 3.9.2.7. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. //EB:
- 3.9.3. Eldsneytiskerfi: blöndunareining/gasinnspautun/vökvainnsprautun/bein innsprautun ⁽¹⁾
- 3.9.3.1. Stilling á styrk blöndunar:
- 3.9.3.2. Kerfislýsing og/eða skýringarmynd og teikningar:
- 3.9.3.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. //EB:
- 3.9.4. Blöndunareining

- 3.9.4.1. Fjöldi:
- 3.9.4.2. Tegund(-ir):
- 3.9.4.3. Gerð(-ir):
- 3.9.4.4. Staðsetning:
- 3.9.4.5. Stillimöguleikar:
- 3.9.4.6. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:
- 3.9.5. Innsprautun í soggrein
- 3.9.5.1. Innsprautun (eins punkts, margpunkta) ⁽¹⁾
- 3.9.5.2. Innsprautun: stöðug, /samfímaskillt/raðinnsprautun ⁽¹⁾
- 3.9.5.3. Innsprautunarbúnaður
- 3.9.5.3.1. Tegund(-ir):
- 3.9.5.3.2. Gerð(-ir):
- 3.9.5.3.3. Stillimöguleikar:
- 3.9.5.3.4. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:
- 3.9.5.4. Fæðidæla (ef við á)
- 3.9.5.4.1. Tegund(-ir):
- 3.9.5.4.2. Gerð(-ir):
- 3.9.5.4.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:
- 3.9.5.5. Eldsneytislöki/-lokar
- 3.9.5.5.1. Tegund(-ir):
- 3.9.5.5.2. Gerð(-ir):
- 3.9.5.5.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:
- 3.9.6. Bein innsprautun
- 3.9.6.1. Innsprautunardæla/þrýstistillir ⁽¹⁾
- 3.9.6.1.1. Tegund(-ir):
- 3.9.6.1.2. Gerð(-ir):
- 3.9.6.1.3. Tímastilling innsprautunar:
- 3.9.6.1.4. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:
- 3.9.6.2. Eldsneytislöki/-lokar
- 3.9.6.2.1. Tegund(-ir):
- 3.9.6.2.2. Gerð(-ir):
- 3.9.6.2.3. Opnunarþrýstingur eða kennilína ⁽²⁾:
- 3.9.6.2.4. EB-gerðarviðurkenningarnúmer skv. / /EB:

- 3.9.7. Rafstýringareining
- 3.9.7.1. Tegund(-ir):
- 3.9.7.2. Gerð(-ir):
- 3.9.7.3. Stillimöguleikar:
- 3.9.8. Sérstakur búnaður fyrir jarðgas
- 3.9.8.1. Afbrigði 1 (eingöngu þegar um er að ræða viðurkenningar á hreyflum með tilliti til nokkurra tiltekinna samsetninga eldsneytis)
- 3.9.8.1.1. Samsetning eldsneytis:
metan (CH ₄):	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
etan (C ₂ H ₆):	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
própan (C ₃ H ₈):	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
bútan (C ₄ H ₁₀):	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
C ₅ /C ₅ +	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
súrefni (O ₂):	grunnildi: ... % mólhlutfall	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall
hvarftregar
loftegundir
(N ₂ , He o.s.frv.): grunnildi: ... % mólhlutfall			
	lágmark ... % mólhlutfall	hámark ... % mólhlutfall	
- 3.9.8.1.2. Eldsneytisloki/-lokar
- 3.9.8.1.2.1. Tegund(-ir):
- 3.9.8.1.2.2. Gerð(-ir):
- 3.9.8.1.3. Annað (ef við á):
- 3.9.8.1.4. Hitastig eldsneytis
- lágmark: K
- hámark: K
- í gashreyflum við síðasta þrep þrýstistillis.
- 3.9.8.1.5. Þrýstingur eldsneytis
- lágmark: kPa
- hámark: kPa
- við síðasta þrep þrýstistillis, á eingöngu við um hreyfla sem knúnir eru jarðgasi.
- 3.9.8.2. Afbrigði 2 (eingöngu þegar um er að ræða viðurkenningar m.t.t. nokkurra tiltekinna samsetninga eldsneytis)
4. GÍRSKIPTING (°)
- 4.1. Teikning af gírskiptingu:
- 4.2. Gerð (beinskipting, vökvaskipting, rafskipting o.s.frv):
- 4.2.1. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindaihlutum (ef einhverjir eru):
- 4.3. Hverfitregða sveifluhjóls hreyfils:
- 4.3.1. Viðbótarhverfitregða þegar enginn gír er tengdur:

- 4.4. Tengsli (gerð):
- 4.4.1. Hámarksbreyting á snúningskrafti:
- 4.5. Gírkassi
- 4.5.1. Gerð (handvirkur/sjálfvirkur/samfelld, stiglaus skipting (CVT)) ⁽¹⁾
- 4.5.2. Staðsetning, miðað við hreyfil:
- 4.5.3. Stjórnunaraðferð:
- 4.6. Gírhutföll

Gír	Gírhutföll (hutföll hreyfils, miðað við snúning úttaksskafts gírkassans)	Endanlegt drifhutfall/-föll (hutföll úttaksskafts gírkassans, miðað við snúning hjóls í akstri)	Heildargírhutföll
Hámark fyrir samfellda, stiglausa skiptingu ⁽¹⁾			
1			
2			
3			
...			
Lágmark fyrir samfellda, stiglausa skiptingu ⁽¹⁾			
Aftur á bak			

⁽¹⁾ Samfelld, stiglaus skipting

- 4.7. Hámarkshraði ökutækis (í km/klst.) ^(w):
- 4.8. Hraðamælir (fyrir snúningshraðarita er nægilegt að sýna einungis viðurkenningarmerki)
- 4.8.1. Vinnsluaðferð og lýsing á drifbúnaði:
- 4.8.2. Fasti tækis:
- 4.8.3. Vikmörk mælibúnaðar (skv. lið 2.1.3 í II. viðauka við tilskipun ráðsins 1975/443/EBE (Stjtið. EB L 196, 26.7.1975, bls. 1)):
- 4.8.4. Heildargírhutföll (skv. lið 2.1.2 í II. viðauka við tilskipun 75/443/EBE) eða jafngildar upplýsingar:
- 4.8.5. Skýringarmynd af kvarða hraðamælis eða öðrum álestrarbúnaði:
- 4.9. Lás á mismunadrifi: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
5. ÁSAR
- 5.1. Lýsing á hverjum ási:
- 5.2. Tegund:
- 5.3. Gerð:
- 5.4. Staðsetning lyftiáss/-ása:
- 5.5. Staðsetning áss/-ása með hleðslufærslu:

6. FJÖÐRUN
- 6.1. Teikning af fyrirkomulagi fjöðrunar:
- 6.2. Gerð og hönnun fjöðrunar við hvern ás, ásaþóp eða hvert hjól:
- 6.2.1. Hallastilling: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 6.2.2. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindaihlutum (ef einhverjir eru):
- 6.2.3. Loftfjöðrun á drifási/-ásun: já/nei ⁽¹⁾
- 6.2.3.1. Fjöðrun drifáss/-ása jafngild loftfjöðrun: já/nei ⁽¹⁾
- 6.2.3.2. Tíðni og deyfing lóðréttar höggsveiflu fjaðrandi massans:
- 6.3. Eiginleikar fjaðrandi hluta í fjöðrunarbúnaði (hönnun, eiginleikar efna og mál):
- 6.4. Jafnvægisstillar: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 6.5. Höggdeyfar: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 6.6. Hjólbarðar og hjól
- 6.6.1. Hjólbarða-/hjólasamsetning(-ar) (fyrir hjólbarða skal tilgreina stærðarmerkingu, tölu fyrir lágmarkshleðslugetu, tákni fyrir flokk lágmarkshraða; fyrir hjólbarða í flokki Z, sem fyrirhugað er að setja undir ökutæki sem fara yfir 300 km/klst. á hámarkshraða, skal veita samsvarandi upplýsingar; fyrir hjól skal tilgreina stærð felgu/felgna og útskögun)
- 6.6.1.1. Ásar
- 6.6.1.1.1. Ás 1:
- 6.6.1.1.2. Ás 2:
- o.s.frv.
- 6.6.1.2. Varahjólbarði ef einhver er:
- 6.6.2. Efri og neðri mörk snúningsradíusa
- 6.6.2.1. Ás 1:
- 6.6.2.2. Ás 2:
- o.s.frv.
- 6.6.3. Loftþrýstingur í hjólbörðum sem framleiðandi mælir með kPa
- 6.6.4. Samsetning keðju, hjólbarða og hjóls á fremri og/eða aftari ás sem, samkvæmt tilmælum framleiðanda, hentar fyrir ökutækisgerðina:
- 6.6.5. Stutt lýsing á varaeiningu til tímabundinna nota (ef einhver er):
7. STÝRISBÚNAÐUR
- 7.1. Skýringarteikning af stýriási/-ásun er sýnir stefnu stýrðu hjólanna gagnvart ökutækinu sjálfu:
- 7.2. Stýrisvél og stýrisbúnaður
- 7.2.1. Gerð stýrisvélar (tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða að aftan):
- 7.2.2. Tenging út í hjól (einnig önnur en vélræn; tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða að aftan):

- 7.2.2.1. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindahlutum (ef einhverjir eru):
- 7.2.3. Hjálparbúnaður ef hann er notaður:
- 7.2.3.1. Lýsing og skýringarteikning af vinnslu, tegund(um) og gerð(um):
- 7.2.4. Skýringarteikning af stýrisbúnaðinum öllum þar sem sýnt er hvar á ökutækinu hinn margvíslegi búnaður er sem hefur áhrif á stýringu þess:
- 7.2.5. Skýringarteikning/-teikningar af stýrisbúnaði:
- 7.2.6. Stillingarsvið og stillingaraðferð stýrisbúnaðar, ef við á:
- 7.3. Hámarksstýrishorn hjólanna
- 7.3.1. Til hægri gráður; fjöldi snúninga á stýrishjólinu (eða sambærilegar upplýsingar):
- 7.3.2. Til vinstri gráður; fjöldi snúninga á stýrishjólinu (eða sambærilegar upplýsingar):
8. HEMLAR
- Eftirfarandi atriði skulu koma fram, þar á meðal aðferðir við auðkenningu, þar sem það á við:
- 8.1. Gerð og eiginleikar hemlanna (eins og þeir eru skilgreindir í lið 1.6 í I. viðauka við tilskipun ráðsins 1971/320/EBE (Stjóð. EB L 202, 6.9.1971, bls. 37)) á teikningu (t.d. skálar eða diskar, hemluð hjól, tenging við hemluð hjól, tegund og gerð hemlaskóla/-klossa og/eða hemlaborða, virkt hemlunaryfirborð, radius skála, skóla eða diska, massi skála, stillingarbúnaður, þeir hlutar áss/ása, sem máli skipta, og fjöðrun):
- 8.2. Skýringarmynd af vinnsluhætti, lýsing og/eða teikning af eftirfarandi hemlakerfum (eins og þau eru skilgreind í lið 1.2 í I. viðauka við tilskipun 71/320/EBE) með t.d. yfirfærslu og stjórnun (smíði, stilling, vélræn yfirfærsla, hversu auðvelt er að ná til stjórtækja og staðsetning þeirra, hakastjórnubúnaður í beinni yfirfærslu, eiginleikar aðalhluta tenginga, stjórnstrokka og -stimpla, hemladæla eða jafngildra ihluta í rafhemlakerfum):
- 8.2.1. Aksturshemlakerfi:
- 8.2.2. Neyðarhemlakerfi:
- 8.2.3. Stöðuhemlakerfi:
- 8.2.4. Viðbótarhemlakerfi:
- 8.2.5. Hemlakerfi sem fer sjálfvirk í gang þegar tengsl við eftirvagn rofna:
- 8.3. Stjórn og yfirfærsla hemlakerfa fyrir eftirvagna í ökutækjum sem hönnuð eru til að draga eftirvagn:.....
- 8.4. Ökutækið er útbúið til að draga eftirvagn með raf-/loft-/vökvahemlum ⁽¹⁾: já/nei ⁽¹⁾
- 8.5. Læsivarið hemlakerfi: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 8.5.1. Fyrir ökutæki með læsivarið hemlakerfi, lýsing á vinnsluhætti kerfisins (að öllum rafeindahlutum meðtöldum), teikning af rafkerfi og vökva- eða lofthringrás:
- 8.6. Útreikningar og ferlar samkvæmt viðbætinum við lið 1.1.4.2 í II. viðauka við tilskipun 71/320/EBE (eða viðbæti við XI. viðauka ef við á):
- 8.7. Lýsing og/eða teikning af orkugjafa (hann skal einnig tilgreina fyrir hemlakerfi með hjálparaflí):

- 8.7.1 Ef um lofthemlakerfi er að ræða, vinnuþrýstingur p₂ í þrýstigeypnum/-geymunum:
- 8.7.2. Ef um soghemlakerfi er að ræða, upphafsorka í geyminum/geymunum:
- 8.8. Útreikningar varðandi hemlakerfi: ákvörðun hlutfalls milli samanlagðs hemlunarkrafts við ytra ummál hjóla og krafts sem beitt er á hemlastjórnúnað:
- 8.9. Stutt lýsing á hemlakerfum (skv. lið 1.6 í viðbót við 1. viðbæti IX. viðauka við tilskipun 71/320/EBE):
- 8.10. Ef farið er fram á undanþágu frá prófunum I og/eða II eða III skal tilgreina númer skýrslunnar í samræmi við 2. viðbæti VII. viðauka við tilskipun 71/320/EBE:
- 8.11. Nánari upplýsingar um gerð/gerðir hamlarakerfis/-kerfa:
9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.2. Efni og smíðaaðferðir:
- 9.3. Dyr fyrir farþega, læsingar og lamir:
- 9.3.1. Lögum og fjöldi dýra:
- 9.3.1.1. Mál, í hvaða átt þær opnast og hámarksopnun:
- 9.3.2. Teikning af læsingum og lómum og staðsetningu þeirra á hurðunum:
- 9.3.3. Tæknilýsing á læsingum og lómum:
- 9.3.4. Lýsing (að stærð meðtalinni) á inngöngum, þrepum og, ef við á, á nauðsynlegum handföngum:
- 9.4. Sjónsvið (tilskipun ráðsins 77/649/EBE) (Stjtið. EB L 267, 19.10.1977, bls. 1))
- 9.4.1. Upplýsingar um helstu viðmiðunarmerki sem skulu vera nægilega ítarlegar til að unnt sé að þekkja þau auðveldlega og sannprófa stöðu þeirra innbyrðis og miðað við R-punktinn:
- 9.4.2. Teikning(-ar) eða ljósmynd(-ir) þar sem fram komi staðsetning íhluta sem eru innan við 180 gráður í sjónsviði fram á við:
- 9.5. Framrúður og aðrar rúður
- 9.5.1. Framrúða
- 9.5.1.1. Efni sem eru notuð:
- 9.5.1.2. Uppsetningaraðferð:
- 9.5.1.3. Hallahorn:
- 9.5.1.4. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.5.2. Aðrar rúður
- 9.5.2.1. Efni sem eru notuð:
- 9.5.2.2. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.5.2.3. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindaíhlutum gluggaopnunarúnaðar (ef einhverjir eru):

- 9.5.3. Rúða í þaklúgu
- 9.5.3.1. Efni sem eru notuð:
- 9.5.3.2. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.5.4. Aðrar glerrúður
- 9.5.4.1. Efni sem eru notuð:
- 9.5.4.2. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
- 9.6. Framrúðupurrka eða -þurrkur
- 9.6.1. Nákvæm tæknilysing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):
- 9.7. Framrúðusprauta
- 9.7.1. Nákvæm tæknilysing (að meðtöldum ljósmyndum eða teikningum), eða EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef sprautan hefur verið viðurkennd sem aðskilin tækieining:
- 9.8. Afising og móðuhreinsun
- 9.8.1. Nákvæm tæknilysing (ásamt ljósmyndum eða teikningum):
- 9.8.2. Hámarksnotkun á rafmagni: kW
- 9.9. Baksýnispeglar (tilgreint fyrir hvern um sig)
- 9.9.1. Tegund:
- 9.9.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki:
- 9.9.3. Afbrigði:
- 9.9.4. Teikning/teikningar sem sýna stöðu miðað við burðarvirki ökutækis:
- 9.9.5. Upplýsingar um aðferð við áfestingu og þá hluta burðarvirkis ökutækisins sem spegillinn er festur á:
- 9.9.6. Valfriðals búnaður sem getur haft áhrif á sjónsvið aftur fyrir:
- 9.9.7. Stutt lýsing á rafeindaíhlutum stillibúnaðar (ef einhverjir eru):
- 9.10. Innréttingar
- 9.10.1. Varnir fyrir farþega innan ökutækis (tilskipun ráðsins 74/60/EBE) (Stjtið. EB L 38, 11.2.1974, bls. 2))
- 9.10.1.1. Hönnunarteikning eða ljósmyndir sem sýna stöðu meðfylgjandi sniðmynda eða sjónarhorna:
- 9.10.1.2. Ljósmynd eða teikning sem sýnir viðmiðunarlínu, að meðtöldu undanþegnu svæði (liður 2.3.1 í I. viðauka við tilskipun 74/60/EBE):
- 9.10.1.3. Ljósmyndir, teikningar og/eða sundurgreind mynd af innréttingunum sem sýnir þá hluta sem eru í farþegarými og efni sem þeir eru úr (að frátöldum innri baksýnispeglum), fyrirkomulagi stjórtækja, þaki og rennipaki, baki, sætum og aftari hluta þeirra (liður 3.2 í I. viðauka við tilskipun 74/60/EBE):
- 9.10.2. Fyrirkomulag og auðkenning stjórtækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar
- 9.10.2.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af fyrirkomulagi tákna og stjórtækja, gaumbúnaðar og álestrarbúnaðar:
- 9.10.2.2. Ljósmyndir og/eða teikningar sem sýna hvernig bera skal kennsl á stjórtækja, gaumbúnað og álestrarbúnað og af þeim hlutum ökutækisins sem getið er í tilskipun ráðsins 78/316/EBE (Stjtið. EB L 81, 28.3.1978, bls. 3) ef við á:

9.10.2.3. Yfirlitstafla

Í ökutækinu eru eftirfarandi stjórnæki, álestrartæki og gaumbúnaður skv. II. og III. viðauka við tilskipun 78/316/EBE:

Stjórnæki, gaumbúnaður og álestrartæki sem skylt er að auðkenna, séu þau í ökutækinu, og tákni sem nota skal til þess

Nr. tákns.	Búnaður	Tiltæk stjórn-/álestrar-tæki ⁽¹⁾	Auð-kenndur með tákni ⁽¹⁾	Hvar ⁽²⁾	Tiltækur gaumbúnaður ⁽¹⁾	Auð-kenndur með tákni ⁽¹⁾	Hvar ⁽²⁾
1	Aðalljós	OK (10)					
2	Lágljósker						
3	Hálgjósker						
4	Stöðu(hliðar)ljós						
5	Þokuljós að framan						
6	Þokuljós að aftan						
7	Stillingarbúnaður fyrir aðalljósker						
8	Stöðuljósker						
9	Stefnuljós						
10	Viðvörðunarbúnaður						
11	Framrúðupurrkur						
12	Framrúðusprauta						
13	Þurrka og sprauta fyrir framrúðu						
14	Hreinsunarbúnaður fyrir aðalljósker						
15	Móðuhreinsun og afsing fyrir framrúður						
16	Móðuhreinsun og afsing fyrir afturrúður						
17	Vifta						
18	Dísilforhitari						
19	Innsog						
20	Hemlabílun						
21	Eldsneytismagn						
22	Hleðsla á rafgeymi						
23	Hitastig á kælivökva hreyfils						

⁽¹⁾ x = já;

- = nei eða ekki fáanlegt sér;

o = valfrjálst;

⁽²⁾ d = á stjórnækinu, álestrartækinu eða gaumbúnaðinum sjálfum;

c = mjög nálægt.

Stjórnartæki, gaumbúnaður og álestrartæki sem valfrjálst er að auðkenna, séu þau í ökutækinu, og tákn sem nota skal til þess

Nr. tákn	Búnaður	Tiltæk stjórn-/álestrartæki ⁽¹⁾	Auð-kenndur með tákn ⁽¹⁾	Hvar ⁽²⁾	Tiltækur gaumbúnaður ⁽¹⁾	Auð-kenndur með tákn ⁽¹⁾	Hvar ⁽²⁾
1	Stöðuhemill						
2	Afturrúðupurrka						
3	Afturrúðusprauta						
4	Afturrúðupurrka og -sprauta						
5	Framrúðupurrka með breytilegri stillingu						
6	Hljóðmerkjabúnaður (flauta)						
7	Vélarhlíf að framan						
8	Hlíf fyrir farangursrými að aftan						
9	Öryggisbelti						
10	Olíuþrýstingur í hreyfli						
11	Blýlaust bensín						

⁽¹⁾ x = já;

- = nei eða ekki fánlegt sér;

o = valfrjálst;

⁽²⁾ d = stjórn-, álestrartækinu eða gaumbúnaðinum sjálfum;

c = mjög nálægt.

- 9.10.3. Sæti
- 9.10.3.1. Fjöldi:
- 9.10.3.2. Staðsetning og fyrirkomulag:
- 9.10.3.2.1. Sætafjöldi:
- 9.10.3.2.2. Sæti, einungis til notkunar þegar ökutækið er kyrrstætt:
- 9.10.3.3. Massi:
- 9.10.3.4. Eiginleikar: að því er varðar sæti sem ekki hafa fengið EB-gerðarviðurkenningu sem ihlutir, lýsing og teikningar af
- 9.10.3.4.1. sætunum og festingum þeirra:
- 9.10.3.4.2. stillibúnaði:
- 9.10.3.4.3. færslibúnaði og læsingabúnaði:
- 9.10.3.4.4. festingum sætisbelta (sáu þær hluti af sætisgrind):

- 9.10.3.4.5. þeim hlutum ökutækisins sem notaðir eru sem festingar:
- 9.10.3.5. Hnit eða teikning R-punktsins (*)
- 9.10.3.5.1. Ökumannssæti:
- 9.10.3.5.2. Öll önnur sæti:
- 9.10.3.6. Hönnunarhalli sætisbaks
- 9.10.3.6.1. Ökumannssæti:
- 9.10.3.6.2. Öll önnur sæti:
- 9.10.3.7. Mögulegar sætisstillingar
- 9.10.3.7.1. Ökumannssæti:
- 9.10.3.7.2. Öll önnur sæti:
- 9.10.4. Höfuðpúðar
- 9.10.4.1. Gerð(-ir) höfuðpúða: sambyggðir/lausir/aðskildir (¹)
- 9.10.4.2. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.4.3. Ef höfuðpúðarnir hafa ekki enn fengið viðurkenningu skal fylgja
- 9.10.4.3.1. Nákvæm lýsing á höfuðpúðanum þar sem tilgreint er sérstaklega hvern gerðar bólsturefnið eða -efnin eru og, þegar það á við, staðsetningu og eiginleika brauta og festingarhluta fyrir þá gerð eða þær gerðir sæta sem sótt er um viðurkenningu á:
- 9.10.4.3.2. Þegar höfuðpúðinn er „aðskilinn“ skal fylgja
- 9.10.4.3.2.1. Nákvæm lýsing á þeim hluta burðarvirkisins sem festa á höfuðpúðann við:
- 9.10.4.3.2.2. Málsettar teikningar af einkennandi hlutum burðarvirkisins og höfuðpúðans:
- 9.10.5. Hitakerfi fyrir farþegarymi
- 9.10.5.1. Stutt lýsing á gerð ökutækis, að því er varðar hitakerfi ef varmi frá kælivökva hreyfilsins er nýttur í það:
- 9.10.5.2. Nákvæm lýsing á gerð ökutækis að því er varðar hitakerfi ef kæli loft eða útblástursloft hreyfilsins er notað sem hitagjafi, þar sem fram komi:
- 9.10.5.2.1. hönnunarteikning af hitakerfinu sem sýni staðsetningu þess í ökutækinu:
- 9.10.5.2.2. hönnunarteikning af varmaskipti fyrir hitakerfi sem nota útblástursloft til upphitunar, eða af þeim hlutum sem varmaskipti eiga sér stað í (fyrir hitakerfi sem nota kælivökva hreyfilsins til upphitunar):
- 9.10.5.2.3. sniðteikning af varmaskipti eða þeim hlutum sem varmaskipti eiga sér stað í þar sem fram komi efnisþykkt, hvaða efni eru notuð og eiginleikar yfirborðsins:
- 9.10.5.2.4. Birta skal forskriftir fyrir aðra mikilvæga íhluti hitakerfisins, t.d. hitaviftu, sem lúta að smíðaaðferð og tækniatriðum:
- 9.10.5.3. Hámarksnotkun á rafmagni: kW
- 9.10.6. Íhlutir sem hafa áhrif á stýrisbúnað við högg (tilskipun ráðsins 74/297/EBE) (Stjtið. L 165, 20.6.1974, bls. 16)
- 9.10.6.1. Nákvæm lýsing, með ljósmynd(um) og/eða teikning(um) af gerð ökutækisins að því er smíði, mál, línur og smíðaeefni þess hluta varðar sem er framan við stýrisbúnaðinn, að þeim íhlutum meðtöldum sem hannaðir eru til að draga úr áhrifum höggs á stýrisbúnaðinn:

- 9.10.6.2. Ljósmynd(-ir) og/eða teikning(ar) af íhlutum ökutækisins, öðrum en þeim sem um getur í lið 9.10.6.1 að framleiðandi hafi auðkennt í samráði við tæknipjónustu sem áhrifavalda á stýrisbúnað við högg: ...
- 9.10.7. Brunaeiginleikar efna sem notuð eru við innréttingar á ökutækjum í tilteknum flokkum (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/28/EB (Stjtið. EB L 281, 23.11.1995, bls. 1))
- 9.10.7.1. Efni til innri klæðningar í lofti
- 9.10.7.1.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.1.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.1.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.1.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.1.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.1.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.2. Efni í afturvegg og í hliðarveggjum
- 9.10.7.2.1. Gerðarviðurkenningarnúmer ihluta ef það er fyrir hendi:
- 9.10.7.2.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.2.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.2.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.2.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.2.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.3. Gólfefni
- 9.10.7.3.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.3.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.3.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.3.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.3.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.3.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.4. Efni til bólstrunar sæta
- 9.10.7.4.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.4.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.4.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.4.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.4.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.4.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm

- 9.10.7.5. Efni í hitarör og loftræstirör
- 9.10.7.5.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar eða ihluta ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.5.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.5.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.5.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.5.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.5.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.6. Efni í farangursgrindur
- 9.10.7.6.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar eða ihluta ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.6.2. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.6.2.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.6.2.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.6.2.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.6.2.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.7. Efni til annarra nota
- 9.10.7.7.1. Fyrirhuguð notkun:
- 9.10.7.7.2. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar eða ihluta ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 9.10.7.7.3. Fyrir efni sem hafa ekki verið viðurkennd
- 9.10.7.7.3.1. Grunnefni/merking: /
- 9.10.7.7.3.2. Samsett/ósamsett ⁽¹⁾ efni, fjöldi laga ⁽¹⁾:
- 9.10.7.7.3.3. Tegund yfirborðsefnis ⁽¹⁾:
- 9.10.7.7.3.4. Hámarksþykkt/lágmarksþykkt: / mm
- 9.10.7.8. Íhlutir sem fengið hafa viðurkenningu sem fullgerður búnaður (sæti, skilrúm, farangursgrindur o.s.frv.)
- 9.10.7.8.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar eða ihluta:
- 9.10.7.8.2. Vegna fullgerðs búnaðar: sæti, skilrúm, farangursgrindur, o.s.frv. ⁽¹⁾
- 9.11. Útstæðir hlutar (tilskipun ráðsins 74/483/EEB (Stjtið. EB L 266, 2.10.1974, bls. 4) og 1992/114/EEB (Stjtið. EB L 409, 31.12.1992, bls. 17))
- 9.11.1. Almenn fyrirkomulag (á teikningu eða ljósmynd) þar sem fram komi staðsetning meðfylgjandi sniðmynda og sjónarhorna:
- 9.11.2. Teikningar og/eða ljósmyndir, t.d. og þar sem við á, af dyrum og gluggastoðum, loftinntaksristum, vatnskassarist, rúðuburrkum, vatnsrennum, handföngum, rennihurðabrautum, lokum, læsingum og hurðarlömmum, krókum, lykkjum, skrautlistum, merkjum, táknmyndum og dældum ásamt öllum öðrum útstæðum hlutum og hlutum ytra borðs sem líta má á sem hættulega (t.d. ljósabúnað). Teljist hlutarnir, sem taldir voru upp í síðustu setningu, ekki vera hættulegir er heimilt, með tilliti til skráningar, að í stað þeirra komi ljósmyndir ásamt upplýsingum um stærðir og/eða lesmál:

- 9.11.3. Teikningar af hlutum ytra borðs í samræmi við lið 6.9.1 í I. viðauka við tilskipun 74/483/EBE:
- 9.11.4. Teikningar af stuðurum:
- 9.11.5. Teikningar af gólflinu:
- 9.12. Öryggisbelti og/eða annar aðhaldsbúnaður
- 9.12.1. Fjöldi og staðsetning öryggisbelta og aðhaldsbúnaðar og sæti sem nota má þau á:

		Merki um EB-heildargerðarviðurkenningu	Afbrigði ef við á	Hæðarstillibúnaður fyrir belt (tilgreina skal já/nei/valfrjálst)
Fyrsta sætaröð	V			
	M			
	H			
Önnur sætaröð ⁽¹⁾	V			
	M			
	H			

(V = vinstra megin, H = hægra megin, M = fyrir miðju)

⁽¹⁾ Töfluna má stækka, eftir því sem nauðsynlegt er, fyrir ökutæki sem hafa fleiri en tvær sætaraðir eða ef sætaraðirnar eru fleiri en þrjú sæti á breidd.

- 9.12.2. Eðli og staðsetning viðbótaraðhaldsbúnaðar (já/nei/valkvætt):

		Öryggispúði að framan	Öryggispúði til hliðar	Spennibúnaður beltis
Fyrsta sætaröð	V			
	M			
	H			
Önnur sætaröð ⁽¹⁾	V			
	M			
	H			

(V = vinstra megin, H = hægra megin, M = fyrir miðju)

⁽¹⁾ Töfluna má stækka, eftir því sem nauðsynlegt er, fyrir ökutæki sem hafa fleiri en tvær sætaraðir eða ef sætaraðirnar eru fleiri en þrjú sæti á breidd.

- 9.12.3. Fjöldi og staðsetning festinga fyrir öryggisbelti og sönnun á að farið sé að tilskipun 76/115/EBE (Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 6) (þ.e. EB-gerðarviðurkenningarnúmer eða prófunarskýrsla):
- 9.12.4. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindahlutum (ef einhverjir eru):
- 9.13. Festingar fyrir öryggisbelti
- 9.13.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af yfirbyggingu þar sem fram kemur staðsetning og stærðir raunverulegra og virkra festinga sem notaðar eru, að meðtöldum R-punktunum:
- 9.13.2. Teikningar af beltafestingunum og þeim hlutum burðarvirkis ökutækisins sem þær eru festar við (ásamt smíðaeðni þeirra):

9.13.3. Lýsing á þeim gerðum (**) öryggisbelta sem heimilt er að festa með festingunum sem eru í ökutækinu:

			Staðsetning festingar	
			Burðarvirki ökutækis	Sætisgrind
<i>Fyrsta sætaröð</i>				
Sæti hægra megin	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	ytri innri		
Miðjusæti	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	hægri vinstri		
Sæti vinstra megin	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	ytri innri		
<i>Önnur sætaröð ⁽¹⁾</i>				
Sæti hægra megin	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	ytri innri		
Miðjusæti	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	hægri vinstri		
Sæti vinstra megin	Neðri beltafestingar Efri beltafestingar	ytri innri		

(¹) Töfluna má stækka eftir því sem nauðsynlegt er fyrir ökutæki sem hafa fleiri en tvær sætaraðir eða ef sætaraðirnar eru fleiri en þrjú sæti á breidd.

9.13.4. Lýsing á sérstakri gerð öryggisbeltis ef festingin er á sætisbaki eða ef í henni er búnaður sem dreifir orku:

9.14. Flötur fyrir skráningarmarki að aftan (gefið upp bil ef við á, nota má teikningar verði því komið við)

9.14.1. Hæð yfir vegi, efri brún:

9.14.2. Hæð yfir vegi, neðri brún:

9.14.3. Fjarlægð miðlínu frá lengdarmiðjuplani ökutækis:

9.14.4. Fjarlægð frá vinstri brún ökutækis:

- 9.14.5. Stærðir (lengd x breidd):
- 9.14.6. Lóðréttur halli plans:
- 9.14.7. Útsýnishorn í lárétu plani:
- 9.15. Undirakstursvörn að aftan (tilskipun 70/221/EBE)
- 9.15.0. Til staðar: já/nei/ófullgerð (¹)
- 9.15.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi undirakstursvörn að aftan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu breiðasta afturáss, teikning af festingunni og/eða festingum undirakstursvarnarinnar. Ef undirakstursvörnin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.15.2. Ef undirakstursvörnin er sérstakur búnaður skal fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða gerðarviðurkenningarnúmer hafi hún fengið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining:
- 9.16. Hjólhlífir (tilskipun ráðsins 78/549/EBE) (Stjtið. EB L 168, 26.6.1978, bls. 45))
- 9.16.1. Stutt lýsing á ökutækinu með tilliti til hjólhlífa þess:
- 9.16.2. Nákvæmar teikningar af hjólhlífum og staðsetningu þeirra á ökutækinu þar sem fram koma stærðir sem tilgreindar eru á mynd 1 í I. viðauka við tilskipun 78/549/EBE og tekið er tillit til ystu hluta hjólbarða-/hjólasmsetninga:
- 9.17. Lögboðnar merkiplötur (tilskipun ráðsins 76/114/EBE) (Stjtið. EB L 24, 30.1.1976, bls. 1))
- 9.17.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af staðsetningum lögboðinna merkiplatna og áletrana og af verksmiðjunúmeri ökutækis:
- 9.17.2. Ljósmyndir og/eða teikningar af lögbundnum hluta merkiplatna og áletrana (fullgert sýnishorn ásamt stærðum):
- 9.17.3. Ljósmyndir og/eða teikningar af verksmiðjunúmeri ökutækis (fullgert sýnishorn ásamt stærðum):
- 9.17.4. Yfirlýsing framleiðanda um að farið hafi verið að kröfum liðar 1.1.1 í II. viðauka við tilskipun 76/114/EBE
- 9.17.4.1. Merking staftákna í öðrum þætti skal útskýrð og, ef við á, einnig merking staftákna í þriðja þætti sem notuð eru til að fara að kröfum liðar 5.3 í ISO-staðli 3779 – 1983:
- 9.17.4.2. Ef staftákn í öðrum þætti eru notuð til að mæta kröfum liðar 5.4 í ISO-staðli 3779 – 1983:
- 9.18. Deyfing rafsegultruflana
- 9.18.1. Lýsing og teikningar/ljósmyndir af lögun og smíðaeftni þess hluta yfirbyggingar sem mynda vélarrými og þess hluta farþegarýmis sem næst því er:
- 9.18.2. Teikningar eða ljósmyndir af staðsetningu málmihluta inni í vélarrými (t.d. upphitunarbúnaði, varahjólí, loftsiu, stýrisbúnaði o.s.frv.):
- 9.18.3. Tafla og teikning af deyfibúnaði vegna rafsegultruflana:
- 9.18.4. Upplýsingar um nafngildi jafnstraumsviðnáms og, ef um er að ræða viðnámskveikjuþræði, nafnviðnám þeirra á metra:

- 9.19. Hliðarvörn (tilskipun ráðsins 89/297/EBE) (Stjtið. EB L 124, 5.5.1989, bls. 1))
- 9.19.0. Til staðar: já/nei/ófullgerð ⁽¹⁾
- 9.19.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli varðandi hliðarvörn þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu áss/ása, teikning af festingunni og/eða festingum hliðarvarnarinnar. Ef hliðarvörnin krefst ekki sérstaks hliðarvarnarbúnaðar skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.19.2. Ef um hliðarvarnarbúnað er að ræða skal fylgja ítarleg lýsing og/eða teikning af henni (að festingum meðtöldum) eða EB-gerðarviðurkenningarnúmer ihlutar/ihluta:
- 9.20. Hjól- og aurlífur (tilskipun ráðsins 91/226/EBE) (Stjtið. EB L 103, 23.4.1991, bls. 5))
- 9.20.0. Til staðar: já/nei/ófullgerðar ⁽¹⁾
- 9.20.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli fyrir hliðarvörn þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu áss/ása, teikning af festingunni og/eða festingum hliðarvarnarinnar. Ef hliðarvörnin krefst ekki sérstaks hliðarvarnarbúnaðar skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.20.2. Nákvæmar teikningar af hjól- og aurlífurabúnaðinum og staðsetningu hans á ökutækinu þar sem fram koma stærðir sem tilgreindar eru á myndunum í III. viðauka við tilskipun 91/226/EBE og þar sem tekið er tillit til ystu hluta hjólbarða-/hjólasmsetninga:
- 9.20.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer hjól- og aurlífurabúnaðar ef hann er fyrir hendi:
- 9.21. Viðnám gegn höggi frá hlið (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/27/EB (Stjtið. EB L 169, 8.7.1996, bls. 1))
- 9.21.1. Nákvæm lýsing, m.a. ljósmyndir og/eða teikningar, á ökutæki með tilliti til burðarvirkis, mála, lína og smíðafnis, hliðarveggja í farþegarými (að utan og innan), þ.m.t. sérstakar upplýsingar um varnarbúnað ef við á:
- 9.22. Undirakstursvörn að framan
- 9.22.1. Teikning af þeim hlutum ökutækisins sem skipta máli fyrir undirakstursvörn að framan, þ.e. teikning af ökutækinu og/eða undirvagni ásamt staðsetningu og festingu undirakstursvarnar að framan. Ef undirakstursvörnin er ekki sérstakur búnaður skal sjást greinilega á teikningunni að stærðir séu í samræmi við það sem krafist er:
- 9.22.2. Ef um sérstakan búnað er að ræða skal fylgja ítarlega lýsing og/eða teikning af undirakstursvörninni að framan (að festingum meðtöldum) eða EB-gerðarviðurkenningarnúmer hafi hann fengið gerðarviðurkenningu sem aðskilin tæknieining:
10. LJÓSA- OG LJÓSMERKJABÚNAÐUR
- 10.1. Tafla yfir allan búnað: fjölda, tegund, undirtegund, EB-gerðarviðurkenningarmerki, hámarksljósstyrk háljóskera, lit, gaumljós:
- 10.2. Teikning af staðsetningu ljósa- og ljósmerkjabúnaðar:
- 10.3. Fyrir hvert ljósker og hvert glituga sem tilgreind eru í tilskipun ráðsins 76/756/EBE (Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 1) skal veita eftirfarandi upplýsingar (ritaðar og/eða með skýringarmynd)
- 10.3.1. Teikning sem sýni stærð ljósflatar:
- 10.3.2. Aðferð til að skilgreina sýnilegt yfirborð (liður 2.10 í skjölunum sem um getur í 1. lið II. viðauka við tilskipun 1976/756/EBE):
- 10.3.3. Viðmiðunaráð og viðmiðunarmiðja:
- 10.3.4. Aðferð við notkun felliljóskera:
- 10.3.5. Sérákvæði um festingar og raftengingar:

- 10.4. Lágljósker: venjuleg stilling skv. lið 6.2.6.1 í þeim skjölum sem um getur í lið 1 í II. viðauka við tilskipun 1976/756/EBE
- 10.4.1. Gildi upphafsstillingar:
- 10.4.2. Álestrarstaður:
- 10.4.3. Lýsing/teikning ⁽¹⁾ og gerð stillingarbúnaðar fyrir aðalljósker (þ.e. sjálfvirkur, handvirk þrepstilling og samfelld, handvirk stilling):
- 10.4.4. Stjórnarbúnaður:
- 10.4.5. Viðmiðunarmerki:
- 10.4.6. Merki til að gefa hleðsluástand til kynna:
- } Á einungis við um ökutæki með stillingarbúnað fyrir aðalljósker
- 10.5. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindaíhlutum, öðrum en ljóskerum (ef einhver eru):
11. TENGINGAR DRÁTTARBIFREIÐAR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA
- 11.1. Flokkur og gerð áfests eða fyrirhugaðs tengibúnaðar:
- 11.2. Eiginleikar D, U, S og V áfests tengibúnaðar eða lágmarkseiginleikar D, U, S og V fyrirhugaðs tengibúnaðar: daN
- 11.3. Leiðbeiningar um festingu tengibúnaðar við ökutækið ásamt ljósmyndum eða teikningum af festingarpunktum ökutækisins sem framleiðandi gefur upp; viðbótarupplýsingar ef einungis má nota tengibúnaðinn á sum afbrigði eða útfærslur ökutækjagerðarinnar:
- 11.4. Upplýsingar um festingu sérstakra dráttarfestinga eða festingarplatna:
- 11.5. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
12. ÝMISLEGT
- 12.1. Hljóðmerkjabúnaður
- 12.1.1. Staður sem búnaðinum er komið fyrir á, uppsetningaraðferð, staðsetning hans og stilling, svo og stærðir:
- 12.1.2. Fjöldi tækja:
- 12.1.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
- 12.1.4. Skýringarmynd af rásum rafmagns/lofts ⁽¹⁾:
- 12.1.5. Málspenna eða þrýstingur:
- 12.1.6. Teikning af uppsetningarbúnaði:
- 12.2. Búnaður til að koma í veg fyrir notkun ökutækisins án leyfis
- 12.2.1. Varnarbúnaður
- 12.2.1.1. Nákvæm lýsing á gerð ökutækis með tilliti til fyrirkomulags og hönnunar á stjórnartækjum eða þeirri einingu sem varnarbúnaðurinn verkar á:
- 12.2.1.2. Teikning af varnarbúnaði og uppsetningu hans á ökutækinu:

- 12.2.1.3. Tæknilýsing á búnaðinum:
- 12.2.1.4. Upplýsingar um talnakerfi lássins sem er notaður:
- 12.2.1.5. Ræsivarnarbúnaður ökutækisins
- 12.2.1.5.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef það er fyrir hendi:
- 12.2.1.5.2. Fyrir ræsivarnarbúnað sem hefur ekki verið viðurkenndur
- 12.2.1.5.2.1. Nákvæm tæknilýsing á ræsivarnarbúnaði ökutækis og ráðstöfun til að koma í veg fyrir gangsetningu af vangá:
- 12.2.1.5.2.2. Kerfi(n) sem ræsivarnarbúnaður ökutækisins virkar á:
- 12.2.1.5.2.3. Fjöldi virkra jafngilda kóða ef við á:
- 12.2.2. Viðvörðunarkerfi (ef slíkt er fyrir hendi)
- 12.2.2.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef það er fyrir hendi:
- 12.2.2.2. Fyrir viðvörðunarbúnað sem hefur ekki verið viðurkenndur
- 12.2.2.2.1. Nákvæm lýsing á viðvörðunarbúnaðinum og þeim hlutum ökutækisins er tengjast uppsettum viðvörðunarbúnaði:
- 12.2.2.2.2. Skrá yfir helstu íhluti í viðvörðunarbúnaði:
- 12.2.3. Stutt lýsing á rafmagns- eða rafeindaihlutum (ef einhverjir eru):
- 12.3. Dráttarbúnaður
- 12.3.1. Að framan: Krókur/auga/annað (¹)
- 12.3.2. Að aftan: Krókur/auga/annað/ekkert (¹)
- 12.3.3. Teikning eða ljósmynd af undirvagni/svæði á yfirbyggingu ökutækisins þar sem fram kemur staðsetning, smíði og uppsetning dráttarbúnaðar:
- 12.4. Upplýsingar um búnað, óháðan hreyfli, sem hannaður er til að hafa áhrif á eldsneytisnotkunina (falli hann ekki undir aðra liði):
- 12.5. Upplýsingar um búnað, óháðan hreyfli, sem hannaður er til að draga úr hávaða (falli hann ekki undir aðra liði):
- 12.6. Hraðatakmarkari (tilskipun ráðsins 92/24/EBE (Stjtið. EB L 129, 14.5.1992, bls. 154))
- 12.6.1. Framleiðandi/framleiðendur:
- 12.6.2. Gerð(-ir):
- 12.6.3. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef það er (þau eru) fyrir hendi:
- 12.6.4. Hraði eða hraðasvið sem hraðatakmarkarinn er stilltur á: km/h
13. SÉRÁKVÆÐI FYRIR ÖKUTÆKI SEM NOTUÐ ERU TIL FARÞEGAFLUTNINGA OG ERU MEÐ FLEIRI EN ÁTTA SÆTI FYRIR UTAN SÆTI ÖKUMANN
- 13.1. Undirflokkur ökutækis (I. undirflokkur, II. undirflokkur, III. undirflokkur, undirflokkur A, undirflokkur B)
- 13.1.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer fyrir yfirbyggingar sem eru viðurkenndar sem aðskildar tæknieiningar:

- 13.1.2. Gerðir undirvagna sem setja má á yfirbyggingu sem fengið hefur EB-gerðarviðurkenningu (framleiðandi/framleiðendur og gerðir ófullbúins ökutækis):
- 13.2. Svæði fyrir farþega (m^2)
- 13.2.1. Samtals (S_0):
- 13.2.2. Efri hæð (S_{0a}) (^{1}):
- 13.2.3. Neðri hæð (S_{0b})
- 13.2.4. Fyrir standandi farþega (S_1):
- 13.3. Fjöldi farþega (í sætum og standandi)
- 13.3.1. Samtals (N):
- 13.3.2. Efri hæð (N_a) (^{1}):
- 13.3.3. Neðri hæð (N_b) (^{1}):
- 13.4. Fjöldi farþega í sætum
- 13.4.1. Samtals (A):
- 13.4.2. Efri hæð (A_a) (^{1}):
- 13.4.3. Neðri hæð (A_b) (^{1}):
- 13.5. Fjöldi farþegadyra:
- 13.6. Fjöldi neyðarútganga (dyr, gluggar, neyðarlúgur, tengistigar og hálfir stigar):
- 13.6.1. Samtals:
- 13.6.2. Efri hæð (^{1}):
- 13.6.3. Neðri hæð (^{1}):
- 13.7. Rúmmál farangursrýmis (m^3):
- 13.8. Svæði undir farangur á þaki (m^2):
- 13.9. Tæknibúnaður sem auðveldar aðgang að ökutækjum (t.d. skábraut, lyftupallar, innstigslækkun) ef hann fylgir:
- 13.10. Styrkur yfirbyggingar
- 13.10.1. EB-gerðarviðurkenningarnúmer ef það er fyrir hendi:
- 13.10.2. Fyrir yfirbyggingar sem hafa ekki verið viðurkenndar
- 13.10.2.1. Nákvæm lýsing á yfirbyggingu ökutækjagerðarinnar, þar á meðal stærðum hennar, lögun og smíðaeefni og festingu hennar á grind hvaða undirvagns sem er:
- 13.10.2.2. Teikningar af ökutækinu og þeim hlutum í innra skipulagi þess sem hafa áhrif á styrk yfirbyggingarinnar eða farþegarýmisins:
- 13.10.2.3. Staðsetning þyngdarpunkts ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, á langveginn, á þverveginn og í lóðréttu stefnu:
- 13.10.2.4. Hámarksfjarlægð milli miðjulina ystu farþegasæta:
- 13.11. Þeir liðir í tilskipun 2001/.../EB sem koma þarf í framkvæmd og sýna fram á að því er varðar þessa tæknieiningu:
14. SÉRÁKVÆÐI FYRIR ÖKUTÆKI ÆTLUÐ TIL FLUTNINGA Á HÆTTULEGUM FARMÍ (tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/91/EB (Stjtið. EB L 11, 16.1.1999, bls. 25))
- 14.1. Rafbúnaður samkvæmt tilskipun ráðsins 94/55/EB (Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7)

- 14.1.1. Vörn gegn ofhitnun leiðara:
- 14.1.2. Gerð aflrofa:
- 14.1.3. Gerð og virkni aðalrofa rafgeymis:
- 14.1.4. Lýsing og staðsetning öryggisskilrúms fyrir snúningshraðarita:
- 14.1.5. Lýsing á föstum búnaði sem stöðug rafspenna er á. Tilgreinið EN-staðal sem nota skal:
- 14.1.6. Bygging og vörn fyrir rafbúnaðinn sem er staðsettur fyrir aftan stýrishús:
- 14.2. Brunavarnir
- 14.2.1. Gerð brunatreys efnis í stýrishúsi:
- 14.2.2. Gerð hitahlífar aftan við stýrishús (ef við á):
- 14.2.3. Staðsetning vélar og hitavörn:
- 14.2.4. Staðsetning útblásturskerfis og hitavörn:
- 14.2.5. Gerð og hönnun hitavarnar hamlarakerfisins:
- 14.2.6. Gerð, hönnun og staðsetning brennsluhitara:
- 14.3. Sérkröfur varðandi yfirbyggingu, ef einhverjar eru, samkvæmt tilskipun 94/55/EB
- 14.3.1. Lýsing á ráðstöfunum til að fullnægja kröfum um ökutæki af gerðunum EX/II og EX/III:
- 14.3.2. Vörn gegn utanaðkomandi hita þegar um er að ræða ökutæki af gerðinni EX/III:

Skýringar

- ([†]) Tilgreinið efri og lægri gildi fyrir hvert afbrigði.
- (^{**}) Sjá lið 1.1.3 og 1.1.4 í III. viðauka við tilskipun ráðsins 77/541/EEC (Stjtið. EB L 220, 29.8.1977, bls. 95) vegna tákna og merkja sem nota skal. Ef um er að ræða belti af gerðinni „S“ skal tilgreina hvers konar gerð (-ir).
- (^{***}) Óþarft er að gefa upplýsingar um íhluti að því gefnu að þær komi fram á viðkomandi viðurkenningarvottorði um uppsetningu.
- ([†]) Ökutæki, sem geta notað bæði bensín og loftkennt eldsneyti en eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, verður, með tilliti til prófunarinnar, litið á sem ökutæki sem eingöngu geta notað loftkennt eldsneyti.
- (⁺⁺⁺) Á einungis við um skilgreiningu á torfærutækjum.
- ([†]). Setjið fram með þeim hætti að skýrt sé hvert raungildið er fyrir hverja tæknilega samskipan gerðar ökutækis.
- ([†]) Stríkið yfir það sem á ekki við (í sumum tilvikum þarf ekki að strika yfir neitt þegar fleiri en ein færsla á við).
- ([†]) Tilgreinið vikmörk.
- ([†]) Hafi hluti hlotið gerðarviðurkenningu er óþarfi að lýsa honum sé vísað til viðurkenningarinnar. Þá er óþarft að lýsa hluta ef greinilega má ráða af meðfylgjandi skýringarmynd eða teikningum hvernig smíði hans er háttað. Fyrir hvern lið, þar sem beðið er um að teikningar eða ljósmyndir fylgi, skal taka fram númer á samsvarandi fylgiskjöllum.
- ([†]) Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhluta eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningamerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).
- ([†]) Flokkað samkvæmt skilgreiningum í A-hluta II. viðauka.

- (^d) Ef unnt er skal tilgreina heiti samkvæmt evrópskum staðli (Euronorm) en gefa upp að öðrum kosti:
- lýsingu á efni,
 - þolmörk,
 - endanlegt þanþol,
 - teygjanleika (í %),
 - Brinell-hörku.
- (^e) Ef ein útfærsla er með venjulegu stýrishúsi en önnur með stýrishúsi með svefnrými skal tilgreina massa og stærðir fyrir báðar.
- (^f) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.4.
- (^g) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.19.2.
- (^h) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.20.
- (ⁱ) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.5.
- (^j) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.1 og fyrir ökutæki í öðrum flokki en M₁: liður 2.4.1 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB.
- (^k) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.2 og fyrir ökutæki í öðrum flokki en M₁: liður 2.4.2 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB.
- (^l) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.3 og fyrir ökutæki í öðrum flokki en M₁: liður 2.4.3 í I. viðauka við tilskipun 97/27/EB.
- (^m) ISO-staðall 612 – 1978, iðorð nr. 6.6.
- (ⁿ) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.7.
- (^{na}) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.10.
- (^{nb}) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.11.
- (^{nc}) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.9.
- (nd) ISO-staðall 612 — 1978, iðorð nr. 6.18.1.
- (^o) Ökumaður og starfsmaður, ef við á, telst vega 75 kg (sem skiptist í líkamsþyngd 68 kg og farangur 7 kg samkvæmt ISO-staðli 2416 — 1992), eldsneytisgeymir skal fylltur að 90% og aðrir vökvageymar (að frátöldum geymum fyrir notað vatn) að 100% af því magni sem framleiðandi hefur tilgreint.
- (^p) „Útskögum tengis“ er lárétt fjarlægð milli tengis fyrir eftirvagn með miðlægum ási og miðlinu aftari áss eða ása.
- (^q) Framleiðandi skal gefa jafngildar upplýsingar og um getur hér fyrir óvenjulega hreyfla og kerfi.
- (^r) Þessa tölu skal námunda að næsta tíunda hluta úr millímetra.
- (^s) Þetta gildi skal reikna með ($\pi = 3,1416$) og námunda að næsta cm³.
- (^t) Ákvarðað í samræmi við kröfur tilskipunar 80/1269/EBE.
- (^u) Ákvarðað í samræmi við kröfur tilskipunar 80/1268/EBE.
- (^v) Tilgreindar upplýsingar skulu veittar um öll afbrigði.
- (^w) 5% frávik er leyfilegt.
- (^x) Með „R-punkti“ eða „viðmiðunarpunkti sætis“ er átt við punkt sem framleiðandi ökutækisins tilgreinir fyrir hverja stöðu sætis samkvæmt hönnun og er settur miðað við þrívítt viðmiðunarkerfi eins og tilgreint er í III. viðauka við tilskipun 77/649/EBE.
- (^y) Ef eftirvagnar, festivagnar eða ökutæki, sem eftirvagnar eða festivagnar eru tengdir, valda umtalsverðu, lóðréttu álagi á tengibúnað eða dráttarstól er þetta álag, eftir að deilt hefur verið í það með staðlaðri þyngdarhröðun, innifalið í tæknilega leyfilegum hámarksmassa.
- (^z) Með „framstýringu“ er átt við samskipan þar sem meira en helmingur lengdar hreyfils er fyrir aftan fremsta punkt framrúðurammans og stýrisnaf er staðsett í fremsta fjórðungi af lengd ökutækis.

II. VIÐAUKI

SKILGREINING Á FLOKKUM ÖKUTÆKJA OG GERÐUM ÞEIRRA

A. SKILGREINING Á ÖKUTÆKJAFLOKKI

Ökutækjaflokkar eru skilgreindir samkvæmt eftirfarandi flokkun:

(Þar sem getið er um „hámarks massa“ í eftirfarandi skilgreiningum er átt við „tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu“ eins og tilgreint er í lið 2.8 í I. viðauka.)

1. *Flokkur M:* Ökutæki með a.m.k. fjórum hjólum sem eru hönnuð og smíðuð í þeim tilgangi að flytja farþega.
Flokkur M₁: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja farþega og ekki eru í fleiri átta sæti til viðbótar við sæti ökumanns.
Flokkur M₂: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja farþega og í eru fleiri sæti en átta til viðbótar við sæti ökumanns og með hámarks massa ekki yfir 5 tonnum.
Flokkur M₃: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja farþega og í eru a.m.k. átta sæti til viðbótar við sæti ökumanns og með hámarks massa yfir 5 tonnum.

Þær gerðir yfirbyggingar og þau skráningarkerfi, sem eiga við um ökutæki í flokki M, eru skilgreind í 1. mgr. C-hluta þessa viðauka (ökutæki í flokki M₁) og í 2. mgr. (ökutæki í flokki M₂ og M₃) og ber að nota í þeim tilgangi sem þar er tilgreindur.

2. *Flokkur N:* Ökutæki með a.m.k. fjórum hjólum sem eru hönnuð og smíðuð í þeim tilgangi að flytja vörur.
Flokkur N₁: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja vörur og með hámarks massa ekki yfir 3,5 tonnum.
Flokkur N₂: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja vörur og eru með hámarks massa yfir 3,5 tonnum en ekki yfir 12 tonnum.
Flokkur N₃: Ökutæki sem eru hönnuð og smíðuð til að flytja vörur með hámarks massa yfir 12 tonnum.

Þegar um er að ræða dráttarbífið sem hönnuð er til að tengja við festivagn eða eftirvagn með miðlægum ás samsvarar massinn, sem notaður er til að flokka ökutækið, massa dráttarbífiðarinnar, tilbúinnar til aksturs, auk massa sem svarar til lóðrétt hámarksstöðulags sem yfirfærast á dráttarbífiðina af festivagni eða eftirvagni með miðlægum ás og, þar sem það á við, hámarks massa álags dráttarbífiðarinnar.

Þær gerðir yfirbyggingar og þau skráningarkerfi, sem eiga við um ökutæki í flokki N, eru skilgreind í 3. mgr. C-hluta þessa viðauka og ber að nota þau í þeim tilgangi sem þar er tilgreindur.

3. *Flokkur O:* Eftirvagnar (að festivögnum meðtöldum)
Flokkur O₁: Eftirvagnar með hámarks massa ekki yfir 0,75 tonnum
Flokkur O₂: Eftirvagnar með hámarks massa yfir 0,75 tonnum en ekki yfir 3,5 tonnum.
Flokkur O₃: Eftirvagnar með hámarks massa yfir 0,75 tonnum en ekki yfir 10 tonnum.
Flokkur O₄: Eftirvagnar með hámarks massa yfir 10 tonnum.

Þegar um er að ræða festivagna eða eftirvagna með miðlægum ás samsvarar hámarks massi, sem notaður er til að flokka eftirvagninn, lóðrétt stöðulags sem yfirfærast á jörð af ás eða ásum festivagns eða eftirvagns með miðlægum ás þegar hann er tengdur við dráttarbífið og er með hámarksálag.

Þær gerðir yfirbyggingar og þau skráningarkerfi, sem eiga við um ökutæki í flokki O, eru skilgreind í 4. mgr. C-hluta þessa viðauka og ber að nota þau í þeim tilgangi sem þar er tilgreindur.

4. TORFÆRUTÆKI (G-flokkur)

4.1. Ökutæki í flokki N_1 með hámarks massa ekki yfir tveimur tonnum og ökutæki í flokki M_1 teljast vera torfærutæki ef þau eru búin:

- a.m.k. einum framási og a.m.k. einum afturási sem hannaðir eru til að vera drifnir samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drifið til annars ássins,
- a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða a.m.k. einn búnað sem virkar á svipaðan hátt og, ef þau geta farið upp 30% halla, sem reiknaður er fyrir stakt ökutæki.

Að auki skulu þau standast a.m.k. fimm af sex eftirfarandi kröfum:

- flái að framan skal vera 25 gráður hið minnsta,
- flái að aftan skal vera 20 gráður hið minnsta,
- skábrautarhorn skal vera 20 gráður hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu undir framás skal vera 180 mm hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu undir afturás skal vera 180 mm hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu milli ásanna skal vera 200 mm hið minnsta,

4.2. Ökutæki í flokki N_1 með hámarks massa yfir tveimur tonnum eða í flokki N_2 , M_2 eða M_3 með hámarks massa ekki yfir 12 tonnum teljast torfærutæki ef þau eru hönnuð þannig að öll hjól þeirra séu drifin samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem unnt er að aftengja drifið til eins ássins, eða ef þau standast eftirfarandi þrjár kröfur:

- a.m.k. einn framás og a.m.k. einn afturás eru hannaðir til að vera drifnir samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem hægt er að aftengja drifið til annars ássins,
- þau hafi a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða a.m.k. einn búnað sem virkar á svipaðan hátt,
- þau geti farið upp 25% halla sem reiknaður er fyrir stakt ökutæki.

4.3. Ökutæki í flokki M_3 með hámarks massa yfir 12 tonnum eða í flokki N_3 teljast torfærutæki ef þau eru hönnuð þannig að öll hjól þeirra séu drifin samtímis, að meðtöldum ökutækjum þar sem unnt er að aftengja einn ás, eða ef þau standast eftirfarandi kröfur:

- drif sé á helmingi hjólanna hið minnsta,
- þau hafi a.m.k. einn lásbúnað fyrir mismunadrif eða a.m.k. einn búnað sem virkar á svipaðan hátt,
- þau geti farið upp 25% halla sem reiknaður er fyrir stakt ökutæki,

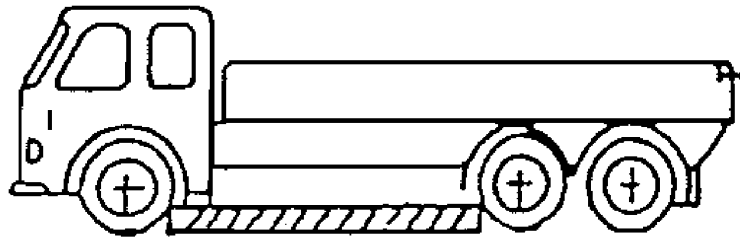
þau standist a.m.k. fjórar af sex eftirfarandi kröfum:

- flái að framan skal vera 25 gráður hið minnsta,
- flái að aftan skal vera 25 gráður hið minnsta,
- skábrautarhorn skal vera 25 gráður hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu undir framás skal vera 250 mm hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu milli ásanna skal vera 300 mm hið minnsta,
- lágmarkshæð frá jörðu undir afturás skal vera 250 mm hið minnsta.

4.4. Álags- og prófunarskilyrði.

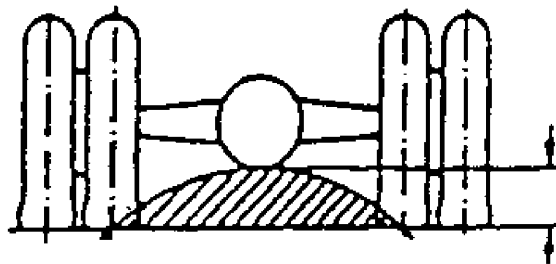
4.4.1. Ökutæki í flokki N_1 með hámarks massa ekki yfir tveimur tonnum og ökutæki í flokki M_1 skulu vera tilbúin til aksturs, þ.e. með kælivökva, smurólíum, eldsneyti, verkfærum, varahjóli og ökumanni (sjá neðanmálsgrein (°) í I. viðauka).

- 4.4.2. Önnur ökutæki en þau sem um getur í lið 4.4.1 skulu hlaðin að tæknilega leyfilegum hámarks massa sem framleiðandi tilgreinir.
- 4.4.3. Getu ökutækisins til að fara upp hallann, sem krafist er (25% og 30%), skal sannprófa með einföldum útreikningi. Þó er tæknipjónustu heimilt, í undantekningartilvikum, að fara fram á að ökutæki af viðkomandi gerð sé lagt fram til prófunar.
- 4.4.4. Ekki skal taka tillit til undirakstursvarnar við mælingar á fláa að framan og aftan og skábrautarhorni.
- 4.5. Skilgreiningar á og teikningar af lágmarkshæð frá jörðu. (Að því er varðar skilgreiningar á fláa að framan og aftan og á skábrautarhorni (rampahorni) vísast til neðanmálsgreina ^(^{ma}), ^(^{mb}) og ^(^{mc}) í I. viðauka).
- 4.5.1. „Lágmarkshæð frá jörðu milli ása“ merkir stystu fjarlægð milli jarðflatar og lægsta fasta punkts ökutækisins. Lítið er á margása ökutæki eins og þau hafi einungis einn ás.

- 4.5.2. „Lágmarkshæð frá jörðu undir einum ás“ merkir fjarlægð fyrir neðan hæsta punkt í boga hrings sem liggur gegnum miðju gripflatar hjólanna á einum ás (innri hjóla séu þau tvö) og snertir lægsta, fasta punkt ökutækisins á milli hjólanna.

Enginn ósveigjanlegur hluti ökutækisins skal skaga út á skyggða svæðið á skýringarmyndinni. Þegar við á er lágmarkshæð margra ása frá jörðu sýnd í samræmi við staðsetningu þeirra, t.d. 280/250/250.

- 4.6. Samsett merki

Táknið „G“ skal sameinað annaðhvort tákninu „M“ eða „N“. Sem dæmi má nefna að ökutæki í flokknum N₁, sem hentar til notkunar utan vega, skal vera merkt N₁G.

5. „Ökutæki til sérstakra nota“: ökutæki í flokki M, N eða O sem ætlað er til fólks- eða vöruflutninga og til sérstakra nota þar sem þörf er á sérstöku fyrirkomulagi yfirbyggingar og/eða sérstökum búnaði.
- 5.1. „Húsbíll“: merkir ökutæki til sérstakra nota í flokki M sem er útbúið með vistarverum með a.m.k. eftirtöldum búnaði:

- sætum og borði,
- svefnaðstöðu sem fæst með því að breyta sætum,
- eldunaraðstöðu og
- geymsluaðstöðu.

Framangreindur búnaður skal vera tryggilega festur við vistarverurnar en þó má borðið vera hannað á þann hátt að auðvelt sé að losa það.

- 5.2. „Brynvarin ökutæki“: ökutæki sem ætluð eru til verndar farþegum og/eða varningi í flutningum og uppfylla kröfur um skothelda brynklaðningu.
- 5.3. „Sjúkrabifreiðar“: ökutæki í flokki M, ætluð til flutnings sjúkra eða slasaðra og sérstaklega útbúin í þeim tilgangi.
- 5.4. „Líkvagnar“: vélknúin ökutæki í flokki M, ætluð til að líkflutninga og eru sérstaklega útbúin í þeim tilgangi.
- 5.5. „Dregin hjólhýsi“ sjá ISO-staðal 3833 — 1977, iðorð nr. 3.2.1.3.
- 5.6. „Færanlegir lyftukranar“: ökutæki til sérstakra nota í flokki N₃, ekki ætlað til flutninga á vörum, og búin eru krana sem er með álagsvægið 400 kNm eða meira.
- 5.7. „Önnur ökutæki til sérstakra nota“: ökutæki eins og þau eru skilgreind í 5. lið, að þeim undanteknum sem tiltekin eru í lið 5.1 til 5.6.

Þau skráningarkerfi, sem eiga við um ökutæki til sérstakra nota, eru skilgreind í 5. lið C-hluta þessa viðauka og ber að nota í þeim tilgangi sem þar er tilgreindur.

B. SKILGREINING Á ÖKUTÆKJAFLOKKI

1. Að því er flokk M₁ varðar:

merkir „gerð“ ökutæki sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- framleiðanda,
- gerðarheitis framleiðanda,
- grunnþátta í smíði og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/botns (augljós grundvallarmunur),
 - hreyfils (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður).

„Afbrigði“ af gerð merkir ökutæki innan gerðar sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- gerð yfirbyggingar (t.d. fernar dyr, hallbakur, tvennar dyr, blæjubifreið, skutbifreið, fjölnota bifreið),
- hreyfils:
 - vinnsluháttar (eins og í lið 3.2.1.1 í III. viðauka),
 - fjölda og fyrirkomulags strokka,
 - meiri en 30% mismunar á afl (mesta afl er meira en 1,3 sinnum minnsta afl),
 - meiri en 20 % mismunar á slagrymi (mesta afl er meiri en 1,2 sinnum minnsta afl),
- aflása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
- stýriása (fjöldi og staðsetning).

„Útfærsla“ afbrigðis merkir ökutæki sem eru samsetning af atriðum sem fram koma í upplýsingasafni í samræmi við kröfur VIII. viðauka.

Óheimilt er að sameina í einni útfærslu margar færslur um eftirfarandi eiginleika:

- tæknilega leyfilegan hámarks massa með hleðslu,
- slagrymi,
- hámarksnettó afl,

- gerð girkassa og fjöldi gíra,
- hámarksfjölda sæta, samkvæmt skilgreiningu í II. viðauka C.

2. Að því er ökutæki í flokki M₂ og M₃ varðar:

Merkir „gerð“ ökutæki sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- framleiðanda,
- gerðarheitis framleiðanda,
- flokks,
- grunnþátta í smíði og hönnun, svo sem:
 - undirvagns, sjálfbærrar yfirbyggingar, hvort hæðir séu tvær eða ein, hvort ökutækið sé liðskipt eða ekki (augljós grundvallarmunur),
 - fjölda ása,
 - hreyfill (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður).

„Afbrigði“ af gerð merkir ökutæki innan gerðar sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- flokks eins og hann er skilgreindur í tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar og langferðabifreiðar“ (á eingöngu við um fullbúin ökutæki),
- byggingarstigs (t.d. fullbúið/ófullbúið),
- hreyfils:
 - vinnsluháttar (eins og í lið 3.2.1.1 í III. viðauka),
 - fjölda og fyrirkomulags strokka,
 - meira en 50 % mismunar á afl (mesta afl er meira en 1,5 sinnum minnsta afl),
 - meira en 50 % mismunar á slagrymi (mesta afl er meira en 1,5 sinnum minnsta afl),
 - staðsetningar (að framan, í miðju, að aftan),
- meira en 20 % mismunar á tæknilega leyfilegum hámarks massa (mesti massi er meira en 1,2 sinnum minnsti massi),
- aflása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
- stýriása (fjöldi og staðsetning).

„Útfærsla“ afbrigðis merkir ökutæki sem eru samsetning af atriðum sem fram koma í upplýsingasafni í samræmi við kröfur VIII. viðauka.

3. Að því er ökutæki í flokki N₁, N₂ og N₃ varðar:

Merkir „gerð“ ökutæki sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- framleiðanda,
- gerðarheitis framleiðanda,
- flokks,
- grunnþátta í smíði og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/botns (augljós grundvallarmunur),
 - fjölda ása,
- hreyfill (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður).

„Afbrigði“ af gerð merkir ökutæki innan gerðar sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- yfirbyggingar ökutækis (t.d. pallbíl/sturtubíl/tankbíl/dráttarbífið fyrir festivagn) (eingöngu vegna fullbúinna ökutækja),
- byggingarstigs (t.d. fullbúið/ófullbúið),
- hreyfils:
 - vinnsluháttar (eins og í lið 3.2.1.1 í III. viðauka),
 - fjölda og fyrirkomulags strokka,
 - meiri en 50 % mismunar á afl (mesta afl er meira en 1,5 sinnum minnsta afl),
 - meiri en 50 % mismunar á slagrymi (mesta afl er meira en 1,5 sinnum minnsta afl),
- meiri en 20 % mismunar á tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu (mesta massi er meira en 1,2 sinnum minnsti massi),
- aflása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
- stýriása (fjöldi og staðsetning).

„Útfærsla“ afbrigðis merkir ökutæki sem eru samsetning af atriðum sem fram koma í upplýsingasafni í samræmi við kröfur VIII. viðauka.

4. Að því er ökutæki í flokki O₁, O₂, O₃ og O₄ varðar:

Merkir „gerð“ ökutæki sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- framleiðanda,
- gerðarheitis framleiðanda,
- flokks,
- grunnþátta í smíði og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/sjálfbærrar yfirbyggingar (augljós grundvallarmunur),
 - fjölda ása,
 - tengivagns/festivagns/eftirvagns með miðlægum ási,
 - hemlakerfi (án hemla/ýtihemlun/aflhemlun).

„Afbrigði“ af gerð merkir ökutæki innan gerðar sem eru ekki frábrugðin með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

- byggingarstigs (t.d. fullbúið/ófullbúið),
- gerðar yfirbyggingar (t.d. hjólhýsi/pallur/tankur) (eingöngu vegna fullbúinna ökutækja/ökutækja sem eru fullbúin í áföngum),
- meiri en 20 % mismunar á tæknilega leyfilegum hámarks massa með hleðslu (mesti massi er meira en 1,2 sinnum minnsti massi),
- stýriása (fjöldi og staðsetning)

„Útfærsla“ afbrigðis merkir ökutæki sem eru samsetning af atriðum sem fram koma í upplýsingasafninu.

5. Að því er alla flokka varðar:

Full auðkenning á ökutæki, einungis út frá gerð, afbrigði og útfærslu, skal vera í samræmi við eina nákvæma skilgreiningu allra tæknieiginleika sem krafist er til að heimilt sé að taka ökutækið í notkun.

C. SKILGREINING Á GERÐ YFIRBYGGINGAR
(á einungis við um ökutæki sem eru fullbúin eða fullbúin í áföngum)

Gefa skal upp þær gerðir yfirbyggingar, sem um getur í I. viðauka, í lið 9.1 í 1. hluta III. viðauka og í 37. lið í IX. viðauka, með því að nota eftirfarandi skráningakerfi:

1. Fólksbifreiðar (M_1)

AA Fernar dyr	ISO-staðall 3833 — 1977, iðorð nr. 3.1.1.1, en þar eru einnig með talin ökutæki með fleiri en fjórum hliðargluggum.
AB Hallbakur	Fernra dyra ökutæki (AA) með lúgu að aftan.
AC Skutbifreið	ISO-staðall 3833 — 1977, iðorð nr. 3.1.1.4 (skutbifreið)
AD Tvennar dyr	ISO-staðall 3833 — 1977, nr. 3.1.1.5
AE Blájubifreið	ISO-staðall 3833 — 1977, nr. 3.1.1.6
AF Fjölnota bifreið	Ökutæki, önnur en þau sem um getur í AA–AE, ætluð til flutninga á farþegum og farangri þeirra eða varningi, í einu rými. Ef slíkt ökutæki uppfyllir hins vegar eftirtalin tvö skilyrði:

a) sæti, auk ökumannssætis, eru ekki fleiri en sex,

„sæti“ telst vera fyrir hendi ef ökutækið er búið „aðgengilegum“ sætisfestingum,

sætisfestingar skulu taldar „aðgengilegar“ ef unnt er að nota þær. Eigi að koma í veg fyrir að festingar séu „aðgengilegar“ skal framleiðandinn hindra notkun þeirra með áþreifanlegum hætti, t.d. með því að logsjóða yfir hlífðarplötur eða með því að koma fyrir föstum og varanlegum búnaði af svipuðu tagi sem ekki er unnt að fjarlægja með venjulegum verkfærum og

b) $P - (M + N \times 68) > N \times 68$

þar sem:

P = tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu í kg

M = massi ökutækis tilbúins til aksturs í kg

N = fjöldi sæta, að frátöldu sæti ökumanns,

telst þetta ökutæki ekki vera ökutæki í flokki M_1 .

2. Vélknúin ökutæki í flokki M_2 eða M_3 :

Ökutæki í I. undirflokki (sjá tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar eða langferðabifreiðar“)

CA	Einnar hæðar
CB	Tveggja hæða
CC	Einnar hæðar, liðskipt
CD	Tveggja hæða, liðskipt
CE	Einnar hæðar, lággólfs
CF	Tveggja hæða, lággólfs
CG	Einnar hæðar, liðskipt, lággólfs
CH	Tveggja hæða, liðskipt, lággólfs

Ökutæki í II. undirflokki (sjá tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar eða langferðabifreiðar“)

CI	Einnar hæðar
CJ	Tveggja hæða
CK	Einnar hæðar, liðskipt
CL	Tveggja hæða, liðskipt
CM	Einnar hæðar, lággólfs
CN	Tveggja hæða, lággólfs
CO	Einnar hæðar, liðskipt, lággólfs
CP	Tveggja hæða, liðskipt, lággólfs

Ökutæki í III. undirflokki (sjá tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar eða langferðabifreiðar“)

CQ	Einnar hæðar
CR	Tveggja hæða
CS	Einnar hæðar, liðskipt
CT	Tveggja hæða, liðskipt

Ökutæki í undirflokki A (sjá tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar eða langferðabifreiðar“)

CU	Einnar hæðar
CV	Einnar hæðar, lággólfs

Ökutæki í undirflokki B (sjá tilskipun 2001/.../EB „Hópbifreiðar eða langferðabifreiðar“)

CW	Einnar hæðar
----	--------------

3. Vélknúin ökutæki í flokki N:

BA	Vöruflutningabifreið	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.1.1 í I. viðauka
BB	Sendibifreið	Vöruflutningabifreið þar sem stýrishúsið er felld inn í yfirbygginguna.
BC	Dráttarbifreið fyrir festivagna	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.1.1 í I. viðauka
BD	Dráttarbifreið fyrir eftirvagna (dráttarbifreið)	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.1.1 í I. viðauka

— Ef, hins vegar, ökutæki, sem skilgreint er sem BB með tæknilega leyfilegan hámarks massa ekki yfir 3 500 kg,

— er með fleiri en sex sæti auk sætis ökumanns

eða

— uppfyllir hvort tveggja eftirfarandi skilyrða:

a) sæti, auk ökumannssætis, eru ekki fleiri en sex,

b) $P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$,

telst þetta ökutæki ekki vera ökutæki í flokki N.

— Ef, hins vegar, ökutæki, sem skilgreint er sem BA, sem BB með tæknilega leyfilegan hámarks massa yfir 3 500 kg, BC eða BD, uppfyllir a.m.k. annað eftirfarandi skilyrða:

a) sæti, auk ökumannssætis, eru fleiri en átta,

b) $P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$,

telst þetta ökutæki ekki vera ökutæki í flokki N.

Sjá 1. lið í C-hluta þessa viðauka vegna skilgreininga á „sæti“, P, M og N.

4. Ökutæki í flokki O

DA	Festivagn:	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.1.2 í I. viðauka
DB	Tengivagn	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.2.3 í I. viðauka
DC	Eftirvagn með miðlægum ási	Sjá tilskipun 1997/27/EB „Massi og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra“ í lið 2.2.4 í I. viðauka

5. Ökutæki til sérstakra nota

SA	Húsbílar	(sjá lið 5.1 í II. viðauka A)
SB	Brynvarin ökutæki	(sjá lið 5.2 í II. viðauka A)
SC	Sjúkrabifreiðar	(sjá lið 5.3 í II. viðauka A)
SD	Líkvagnar	(sjá lið 5.4 í II. viðauka A)
SE	Dregin hjólhýsi	(sjá lið 5.5 í II. viðauka A)
SF	Færanlegir lyftikranar	(sjá lið 5.6 í II. viðauka A)
SG	Önnur ökutæki til sérstakra nota	(sjá lið 5.7 í II. viðauka A)

III. VIÐAUKI

UPPLÝSINGASKJAL FYRIR EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÖKUTÆKIS

(Skýringar er að finna á síðustu blaðsíðu I. viðauka)

I. HLUTI

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þríriti og með efnisyfirliti ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í réttum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búnar rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um hvernig hún vinnur.

A: Að því er varðar flokka M og N

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð
- 0.2.1. Verslunarheiti ef til er:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu ^(b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ^(c):
- 0.4.1. Flokkun/flokkarnir í samræmi við þann hættulega farm sem ætlunin er að flytja með ökutækinu:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:
- 1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:
- 1.3.3. Aflásar (fjöldi, staðsetning, samtenging):
- 1.4. Undirvagn (ef einhver er) (heildarteikning):
- 1.6. Staðsetning og fyrirkomulag hreyfils:
- 1.8. Stýri: hægra eða vinstra megin ⁽¹⁾
- 1.8.1. Ökutækið er útbúið til aksturs í vinstri/hægri umferð ⁽¹⁾
2. MASSAR OG MÁL ^(c) (í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)
- 2.1. Hjólhaf/-höf (með fulla hleðslu) ^(f):
- 2.3.1. Sporvidd hvers stýriáss ⁽¹⁾:
- 2.3.2. Sporvidd allra annarra ása ⁽¹⁾:

- 2.4. Stærðir ökutækisins (utanmál)
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.1. Lengd (^l):
- 2.4.2.1.1. Lengd hleðslurýmis:
- 2.4.2.2. Breidd (^k):
- 2.4.2.2.1. Þykkt veggja (fyrir ökutæki hönnuð til vöruflutninga með stillanlegu hitastigi):
- 2.4.2.3. Hæð (ökutæki tilbúið til aksturs) (^l) (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu og, ef um dráttarbifreið er að ræða í öðrum flokki en M₁, með tengibúnaði, sé hann áfestur af framleiðanda, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns, eða undirvagns með stýrishúsi, án yfirbyggingar og/eða tengibúnaðar ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með vökvum, verkfærum, varahjóli, ef það fylgir, og ökumanni og, ef um er að ræða hópþifreiðar og langferðabifreiðar, starfsmanni, sé sæti í ökutækinu fyrir starfsmann) (^o) (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):
- 2.6.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):
- 2.7. Sé um að ræða ökutæki sem er fullbúið í áföngum: lágmarksmassi ófullbúins ökutækis sem framleiðandi gefur upp:
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann (^y)(^{*}):
- 2.8.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (^{*}):
- 2.9. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás:
- 2.10. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern áshóp:
- 2.11. Tæknilega leyfilegt hámark dráttarmassa fyrir vélknúna ökutækið þegar um er að ræða:
- 2.11.1. Tengivagn:
- 2.11.2. Festivagn:
- 2.11.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 2.11.4. Tæknilega leyfilegur, lóðréttur hámarksmassi fyrir vagnalest:
- 2.11.5. Ökutækið er/er ekki (^l) útbúið til að draga hleðslu (liður 1.2 í II. viðauka við tilskipun 1977/389/EBE)
- 2.11.6. Hámarksmassi eftirvagns án hemils:
- 2.12. Tæknilega leyfilegt lóðrétt hámarksstöðuálag/-massi á tengipunkt:
- 2.12.1. Á vélknúna ökutæki:
- 2.16. Fyrirhugaðir, leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt: þar sem þessi gildi eru gefin upp skal sannprófa þau í samræmi við kröfurarnar í IV. viðauka við tilskipun 1997/27/EB:
- 2.16.1. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* (^h)):
- 2.16.2. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og, sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkti sem framleiðandi gefur upp ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkt þeirra (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* (^h)):

- 2.16.3. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hvern ásaðóp (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.4. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
- 2.16.5. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ^(#)):
3. HREYFILL ⁽⁴⁾ (Ef um er að ræða ökutæki sem getur gengið fyrir bensíni, gasolíu, eða ásamt öðru eldsneyti, skal endurtaka liðina ⁽⁷⁾)
- 3.1. Framleiðandi:
- 3.1.1. Hreyfildóði framleiðanda eins og hann er settur á hreyfilinn:
- 3.2. Brunahreyfill
- 3.2.1.1. Vinnsluháttur: rafkveikja/þjöppukveikja, fjörgengishreyfill/tvígengishreyfill ⁽¹⁾
- 3.2.1.2. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
- 3.2.1.3. Slagrými ⁽⁸⁾: cm³
- 3.2.1.6. Eðlilegur snúningshraði hreyfils í hægagangi ⁽²⁾: mín⁻¹
- 3.2.1.8. Hámarksnettóafli ⁽¹⁾: kW við mín⁻¹ (uppgengið gildi framleiðanda)
- 3.2.1.9. Leyfilegur hámarkshraði hreyfils sem framleiðandi mælir fyrir um: mín⁻¹
- 3.2.2. Eldsneyti: dísilolía/bensín/fljótandi jarðolíugas (LPG)/jarðgas (NG)/etanól ⁽¹⁾
- 3.2.2.1. Prófunaroktantala, með blýi:
- 3.2.2.2. Oktantala, blýlaust:
- 3.2.4. Eldsneytisgjöf
- 3.2.4.1. Með blöndungu eða blöndungum: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.2. Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með þjöppukveikju): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.4.2.2. Vinnsluháttur: bein innsprautun/forhitun/iðuhólf ⁽¹⁾
- 3.2.4.3. Með eldsneytisgjöf (einungis fyrir ökutæki með rafkveikju): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.7. Kælikerfi (vökvi/loft) ⁽¹⁾
- 3.2.8. Inntakskerfi
- 3.2.8.1. Forþjappa: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12. Ráðstafanir gegn loftmengun
- 3.2.12.2. Aukamengunarvarnarbúnaður (ef einhver og sem fellur ekki undir aðra liði)
- 3.2.12.2.1. Hvarfakútur: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.2. Súrefnisnemi: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.3. Loftinngjöf: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.4. Útblásturshringrás: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.5. Búnaður til að stjórna uppgufun í útblæstri: já/nei ⁽¹⁾

- 3.2.12.2.6. Sía fyrir agnir: já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.7. Innbyggt greiningarkerfi (OBD): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.12.2.8. Önnur kerfi (lýsing og vinnsluháttur):
- 3.2.13. Staðsetning tákns fyrir gleypnistuðul (einungis fyrir hreyfla með þjöppukveikju):
- 3.2.15. Eldsneytiskerfi, knúið fljótandi jarðolíugasi (LPG): já/nei ⁽¹⁾
- 3.2.16. Eldsneytiskerfi, knúið jarðgasi: já/nei ⁽¹⁾
- 3.3. Rafmagnshreyfill
- 3.3.1. Gerð (vindingar, mögnun):
- 3.3.1.1. Hámarksafköst á klukkustund kW
- 3.3.1.2. Vinnsluspenna: V
- 3.3.2. Rafgeymir
- 3.3.2.4. Staða
- 3.6.5. Hitastig smurolíu
- lágmark: K
- hámark: K
4. GÍRSKIPTING ⁽¹⁾
- 4.2. Gerð (beinskipting, vökvaskipting, rafskipting o.s.frv):
- 4.5. Gírkassi
- 4.5.1. Gerð (handvirkur/sjálfvirkur/samfelld, stiglaus skipting (CVT)) ⁽¹⁾
- 4.6. Gírhlutföll

Gír	Gírhlutföll (hlutföll hreyfils, miðað við snúning úttaksskafts gírkassans)	Endanlegt drifhlutfall/-föll (hlutfall úttaksskafts gírkassans, miðað við snúning hjóls í akstri)	Heildargírhlutföll
Hámark fyrir stiglausa skiptingu (CVT) ⁽¹⁾			
1			
2			
3			
...			
Lágmark fyrir stiglausa skiptingu ⁽¹⁾			
Aftur á bak			

⁽¹⁾ Samfelld, stiglaus skipting

- 4.7. Hámarkshraði ökutækis (í km/klst.) ^(w):

5. ÁSAR
 - 5.1. Lýsing á hverjum ási:
 - 5.2. Tegund:
 - 5.3. Gerð:
 - 5.4. Staðsetning lyftiáss/-ása:
 - 5.5. Staðsetning áss/-ása með hleðslufærslu:
 6. FJÖÐRUN
 - 6.2. Gerð og hönnun fjöðrunar við hvern ás eða hvert hjól:
 - 6.2.1. Hallastilling: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
 - 6.2.3. Loftfjöðrun á drifási/-ásum: já/nei ⁽¹⁾
 - 6.2.3.1. Fjöðrun drifáss/ása jafngild loftfjöðrun: já/nei ⁽¹⁾
 - 6.2.3.2. Tíðni og deyfing lóðréttar höggsveiflu fjaðrandi massans:
 - 6.6.1. Hjólbarða-/hjólasamsetning(ar) (fyrir hjólbarða skal tilgreina stærðarmerkingu, tölu fyrir lágmarkshleðslugetu, tákn fyrir flokk lágmarkshraða; fyrir hjól skal sýna stærð felgu eða felgna og útskögun)
 - 6.6.1.1. Ásar
 - 6.6.1.1.1. Ás 1:
 - 6.6.1.1.2. Ás 2:
 - o.s.frv.
 - 6.6.1.2. Varahjólbarði ef einhver er:
 - 6.6.2. Efri og neðri mörk snúningsradíusa
 - 6.6.2.1. Ás 1:
 - 6.6.2.2. Ás 2:
 - o.s.frv.
7. STÝRISBÚNAÐUR
 - 7.2. Stýrisvél og stýrisbúnaður
 - 7.2.1. Gerð stýrisvélar (tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða að aftan):
 - 7.2.2. Tenging út í hjól (einnig önnur en vélræn; tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða að aftan):
 - 7.2.3. Hjálparbúnaður ef hann er notaður:
8. HEMLAR
 - 8.5. Læsivarið hemlakerfi: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
 - 8.9. Stutt lýsing á hemlakerfum (skv. lið 1.6 í viðbót við 1. viðbæti IX. viðauka við tilskipun 1971/320/EEB):
 - 8.11. Nánari upplýsingar um gerð eða gerðir hamlarakerfis/-kerfa:

9. YFIRBYGGING

9.1. Gerð yfirbyggingar:

9.3. Dyr fyrir farþega, læsingar og lamir:

9.3.1. Lögun og fjöldi dyra:

9.10. Innréttingar

9.10.3. Sæti

9.10.3.1. Fjöldi:

9.10.3.2. Staðsetning og fyrirkomulag:

9.10.3.2.1. Sætafjöldi:

9.10.3.2.2. Sæti sem einungis eru ætluð til notkunar þegar ökutækið er kyrrstætt:

9.10.4.1. Gerð(-ir) höfuðpúða: sambyggðir/lausir/aðskildir ⁽¹⁾

9.10.4.2. Gerðarviðurkenningarnúmer ef það er (þau eru) fyrir hendi:

9.12.2. Eðli og staðsetning viðbótaraðhaldsbúnaðar (já/nei/valkvætt):

		Öryggispúði að framan	Öryggispúði til hliðar	Spennibúnaður beltis
Fyrsta sætaröð	V			
	M			
	H			
Önnur sætaröð ⁽¹⁾	V			
	M			
	H			

(V = vinstra megin, H = hægra megin, M = fyrir miðju)

⁽¹⁾ Töfluna má stækka, eftir því sem nauðsynlegt er, fyrir ökutæki sem hafa fleiri en tvær sætaraðir eða ef sætaraðirnar eru fleiri en þrjú sæti á breidd.

9.17. Lögboðnar merkiplötur (tilskipun 76/114/EBE)

9.17.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af staðsetningum lögboðinna merkiplatna og áletrana og af verksmiðjunúmeri ökutækis:

9.17.4. Yfirlýsing framleiðanda um að farið hafi verið að kröfum liðar 1.1.1 í II. viðauka við tilskipun 76/114/EBE

9.17.4.1. Merking staftákna í öðrum þætti skal útskýrð og, ef við á, einnig merking staftákna í þriðja þætti sem notuð eru til að fara að kröfum liðar 5.3 í ISO-staðli 3779 — 1983:

9.17.4.2. Ef staftákn í öðrum þætti eru notuð til að fara að kröfum liðar 5.4 í ISO-staðli 3779 — 1983 skal útskýra merkingu þeirra:

11. TENGINGAR DRÁTTARBIFREIÐAR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA

11.1. Flokkur og gerð áfests eða fyrirhugaðs tengibúnaðar:

11.3. Leiðbeiningar um festingu tengibúnaðar við ökutækið ásamt ljósmyndum eða teikningum af festingarpunktum ökutækisins sem framleiðandi gefur upp; viðbótarupplýsingar ef einungis má nota tengibúnaðinn á sum afbrigði eða útfærslur ökutækjagerðarinnar:

- 11.4. Upplýsingar um festingu sérstakra dráttarfestinga eða festingarplatna:
- 11.5. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:
13. SÉRÁKVÆÐI UM ÖKUTÆKI SEM ERU NOTUÐ TIL FARÞEGAFLUTNINGA OG ERU MED FLEIRI EN ÁTTA SÆTI FYRIR UTAN SÆTI ÖKUMANNS
- 13.1. Undirflokkur ökutækis (I. undirflokkur, II. undirflokkur, III. undirflokkur, undirflokkur A, undirflokkur B):
- 13.1.1. Gerðir undirvagna sem setja má á yfirbyggingu sem fengið hefur EB-gerðarviðurkenningu (framleiðandi/framleiðendur) og gerð(-ir) ófullbúins/-inna ökutækis/ökutækja):
- 13.3. Fjöldi farþega (í sætum og standandi)
- 13.3.1. Samtals (N):
- 13.3.2. Efri hæð (N_a) (¹):
- 13.3.3. Neðri hæð (N_b) (¹):
- 13.4. Fjöldi farþega (í sætum)
- 13.4.1. Samtals (A):
- 13.4.2. Efri hæð (A_a) (¹):
- 13.4.3. Neðri hæð (A_b) (¹):

B: Að því er flokk O varðar:

0. ALMENNT
- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti ef til er:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu (^b):
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur (^c):
- 0.4.1. Flokkun/flokkarnir í samræmi við þann hættulega farm sem ætlunin er að flytja með ökutækinu:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju/-verksmiðja:
1. ALMENNIR SMÍÐAEIGINLEIKAR ÖKUTÆKISINS
- 1.1. Ljósmyndir og/eða teikningar af dæmigerðu ökutæki:
- 1.3. Fjöldi ása og hjóla:
- 1.3.2. Fjöldi og staðsetning stýriása:
- 1.4. Undirvagn (ef einhver er) (heildarteikning):
2. MASSAR OG MÁL (^c) (í kg og mm) (Sjá teikningu þar sem við á)
- 2.1. Hjólhaf/-höf (við fullt álag) (^f):

- 2.3.1. Sporvidd hvers stýriáss (¹):
- 2.3.2. Sporvidd allra annarra ása (¹):
- 2.4. Stærðir ökutækisins (utanmál)
- 2.4.2. Fyrir undirvagn með yfirbyggingu
- 2.4.2.1. Lengd (¹):
- 2.4.2.1.1. Lengd hleðslurýmis:
- 2.4.2.2. Breidd (¹):
- 2.4.2.2.1. Þykkt veggja (að því er varðar ökutæki sem eru hönnuð til vöruflutninga þar sem hitastigi er stýrt):
- 2.4.2.3. Hæð (ökutæki, tilbúið til aksturs) (¹) (ef hæð á upphengjum er stillanleg skal gefa upp eðlilega stöðu við akstur):
- 2.6. Massi ökutækisins með yfirbyggingu og, ef um dráttarbifreið er að ræða í öðrum flokki en M1, með tengibúnaði, sé hann áfestur af framleiðanda, tilbúins til aksturs, eða massi undirvagns, eða undirvagns með stýrishúsi, án yfirbyggingar og/eða tengibúnaðar ef framleiðandi hefur ekki fest yfirbyggingu og/eða tengibúnað á (með vökvum, verkfærum, varahjólum, ef það fylgir, og ökumanni og, ef um er að ræða hópbifreiðar og langferðabifreiðar, starfsmanni, sé sæti í ökutækinu fyrir starfsmann) (¹) (hámark og lágmark fyrir hvort afbrigði):
- 2.6.1. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (hámark og lágmark fyrir hvert afbrigði):
- 2.7. Lágmarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum sem framleiðandi gefur upp, sé um ófullbúið ökutæki að ræða:
- 2.8. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu eins og framleiðandi hefur tilkynnt hann (¹)(^{*}):
- 2.8.1. Jöfnun massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt (^{*}):
- 2.9. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás:
- 2.10. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern áshóp:
- 2.12. Tæknilega leyfilegt, lóðrétt hámarksstöðuálag/-massi á tengipunkt:
- 2.12.2. Festivagns eða eftirvagns með miðlægum ási:
- 2.16. Fyrirhugaðir, leyfilegir hámarksmassar við skráningu/upphaf notkunar (valkvætt: þar sem þessi gildi eru gefin upp skal sannprófa þau í samræmi við kröfurnar í IV. viðauka við tilskipun 97/27/EB:
- 2.16.1. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ([#])):
- 2.16.2. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar á hverjum ási og, sé um að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, fyrirhugað álag á tengipunkt sem framleiðandi gefur upp ef það er lægra en tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkt þeirra (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ([#])):
- 2.16.3. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi við skráningu/upphaf notkunar á hvern áshóp (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ([#])):
- 2.16.4. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksdráttarmassi við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ([#])):
- 2.16.5. Fyrirhugaður, leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar við skráningu/upphaf notkunar (*heimilt er að gefa fleiri en eitt svar fyrir hverja tæknilega samskipan* ([#])):

5. ÁSAR
- 5.1. Lýsing á hverjum ási:
- 5.2. Tegund:
- 5.3. Gerð:
- 5.4. Staðsetning lyftiáss/-ása:
- 5.5. Staðsetning áss/ása með hleðslufærslu:
6. FJÖÐRUN
- 6.2. Gerð og hönnun fjöðrunar við hvern ás eða hvert hjól:
- 6.2.1. Hallastilling: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 6.6.1. Hjólbarða-/hjólasamsetning(ar) (fyrir hjólbarða skal tilgreina stærðarmerkingu, tölu fyrir lágmarks-hleðslugetu, tákn fyrir flokk lágmarkshraða; fyrir hjól skal sýna stærð felgu eða felgna og útskögun)
- 6.6.1.1. Ásar
- 6.6.1.1.1. Ás 1:
- 6.6.1.1.2. Ás 2:
o.s.frv.
- 6.6.1.2. Varahjólbarði ef einhver er:
- 6.6.2. Efri og neðri mörk snúningsradíusa:
- 6.6.2.1. Ás 1:
- 6.6.2.2. Ás 2:
o.s.frv.
7. STÝRISBÚNAÐUR
- 7.2. Stýrisvél og stjórnvölur
- 7.2.1. Gerð stýrisvélar (tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða að aftan):
- 7.2.2. Tenging út í hjól (einnig önnur en vélræn; tilgreinið eftir atvikum hvort stýring virkar að framan eða aftan):
- 7.2.3. Hjálparbúnaður ef hann er notaður:
8. HEMLAR
- 8.5. Læsivarið hemlakerfi: já/nei/valkvætt ⁽¹⁾
- 8.9. Stutt lýsing á hemlakerfum (skv. lið 1.6 í viðbót við 1. viðbæti við IX. viðauka við tilskipun 71/320/EBE):
9. YFIRBYGGING
- 9.1. Gerð yfirbyggingar:
- 9.17. Lögboðnar merkiplötur (tilskipun 76/114/EBE)
- 9.17.1. Lögboðnar merkiplötur (tilskipun 76/114/EBE)

- 9.17.4. Yfirlýsing framleiðanda um að farið hafi verið að kröfum liðar 1.1.1 í II. viðauka við tilskipun 76/114/EBE
- 9.17.4.1. Merking staftákna í öðrum þætti skal útskýrð og, ef við á, einnig merking staftákna í þriðja þætti sem notuð eru til að fara að kröfum liðar 5.3 í ISO-staðli 3779 — 1983:
- 9.17.4.2. Ef staftákn í öðrum þætti eru notuð til að mæta kröfum liðar 5.4 í ISO-staðli 3779 — 1983 skal útskýra merkingu þeirra:
11. TENGINGAR DRÁTTARBIFREIÐAR OG EFTIRVAGNA OG FESTIVAGNA
- 11.1. Flokkur og gerð áfests eða fyrirhugaðs tengibúnaðar:
- 11.5. EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

II. HLUTI

Tafla sem sýnir heimilaðar samsetningar í útfærslum á ökutækjum úr liðum í I. hluta þar sem margar færslur koma fyrir. Hver færsla í slíkum liðum er táknúð með staf framan við sem síðan er notaður í töflunni til að sýna hvaða færsla (eða færslur) frá tilteknum lið á við fyrir tiltekna útfærslu.

Setja skal saman sérstaka töflu fyrir hvert afbrigði gerðarinnar.

Margar færslur, sem ekki eru háðar takmörkunum að því er varðar samsetningu þeirra innan afbrigðis, skal færa í dálkinn með yfirskriftinni „Allar“.

Liður nr.	Allar	Útfærsla 1	Útfærsla 2	o.s.frv.	Útfærsla nr.

Setja má þessar upplýsingar fram með öðru sniði eða uppsetningu svo fremi upprunalegum tilgangi sé náð.

Hvert afbrigði og hver útfærsla skal auðkennd með talnakóða eða kóða sem samanstendur af bókstöfum og tölustöfum sem einnig komi fram í samræmisvottorði (IX. viðauki) viðkomandi ökutækis.

Ef um er að ræða afbrigði skv. XI. viðauka eða c-lið 2. mgr. 8. gr. skal framleiðandi úthluta sérstökum kóða.

III. HLUTI

EB-gerðarviðurkenningarnúmer í sértilskipunum

Upplýsingar, sem óskað er eftir í eftirfarandi töflu, skulu látnar í té um viðkomandi liði (***) fyrir þetta ökutæki í IV. eða XI. viðauka. (Allar viðkomandi viðurkenningar fyrir hvert viðfangsefni verða að koma fram)

Viðfangsefni	EB-gerðarviðurkenningar-númer	Aðildarríki sem gefur út EB-gerðarviðurkenningu (*)	Dagsetning framlengingar	Afbrigði/útfærsla (útfærslur)

(*) Komi fram hér ef ekki er hægt að sjá það út frá EB-gerðarviðurkenningarnúmerinu.

Undirskrift:

Staða innan fyrirtækis:

Dagsetning:

IV. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR KRÖFUR FYRIR EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÖKUTÆKIS

I. HLUTI

Skrá yfir sértílskipanir

(Að teknu tilliti til gildissviðs og síðustu breytinga á hverri sértilskipun sem um getur hér á eftir eftir því sem við á)

[illegible]

Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stjórnartíðindi EB	Gildissvið										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
17. Hraðamælir og bakkskipting	75/443/EBE	L 196, 26.7.1975, bls. 1	X	X	X	X	X	X					
18. Lögboðnar merkiplötur	76/114/EBE	L 24, 30.1.1976, bls. 1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
19. Festingar fyrir öryggisbelti	76/115/EBE	L 24, 30.1.1976, bls. 6	X	X	X	X	X	X					
20. Uppsetning ljósa- og ljósmerkja-búnaðar	76/756/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 1	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
21. Glitaugu	76/757/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 32	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
22. Breiddarljós, stöðuhlíðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, hliðarljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað	76/758/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 54	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
23. Stefnuljós	76/759/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 71	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
24. Ljósaker við skráningarkerki að aftan	76/760/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 85	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
25. Aðalljósaker (þ.m.t perur)	76/761/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 96	X	X	X	X	X	X					
26. Þokuljós að framan	76/762/EBE	L 262, 27.9.1976, bls. 122	X	X	X	X	X	X					
27. Dráttarkerkar	77/389/EBE	L 145, 13.6.1977, bls. 41	X	X	X	X	X	X					
28. Þokuljós að aftan	77/538/EBE	L 220, 29.8.1977, bls. 60	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
29. Bakkljósaker	77/539/EBE	L 220, 29.8.1977, bls. 72	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
30. Stöðuljósaker	77/540/EBE	L 220, 29.8.1977, bls. 83	X	X	X	X	X	X					
31. Öryggisbelti	77/541/EBE	L 220, 29.8.1977, bls. 95	X	X	X	X	X	X					
32. Sjónsvið fram á við	77/649/EBE	L 267, 19.10.1977, bls. 1	X										
33. Auðkenning stjórnfrofa	78/316/EBE	L 81, 28.3.1978, bls. 3	X	X	X	X	X	X					
34. Afising/móðuhreinsun	78/317/EBE	L 81, 28.3.1978, bls. 27	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)					

Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stjórnartíðindi EB	Gildissvið										
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄	
35. Sprautur/purrkur	78/318/EBE	L 81, 28.3.1978, bls. 49	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)					
36. Hitakerfi	2001/56/EBE	L 292, 9.11.2001, bls. 21	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
37. Hjólhlífar	78/549/EBE	L 168, 26.6.1978, bls. 45	X										
38. Höfuðpúðar	78/932/EBE	L 325, 20.11.1978, bls. 1	X										
39. CO ₂ útblástur/eldsneytisnotkun	80/1268/EBE	L 375, 31.12.1980, bls. 36	X										
40. Afl hreyfils	80/1269/EBE	L 375, 31.12.1980, bls. 46	X	X	X	X	X	X					
41. Loftmengun frá dísilhreyflum	88/77/EBE	L 36, 9.2.1988, bls. 33	X	X	X	X	X	X					
42. Hliðarvörn	89/297/EBE	L 124, 5.5.1989, bls. 1					X	X			X	X	
43. Hjól- og aurlífar-búnaður	91/226/EBE	L 103, 23.4.1991, bls. 5					X	X			X	X	
44. Massar og mál (bifreiðar)	92/21/EBE	L 129, 14.5.1992, bls. 1	X										
45. Öryggisgler	92/22/EBE	L 129, 14.5.1992, bls. 11	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
46. Hjólbarðar	92/23/EBE	L 129, 14.5.1992, bls. 95	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	
47. Hraðatakmarkari	92/24/EBE	L 129, 14.5.1992, bls. 154			X		X	X					
48. Massar og mál (önnur ökutæki en þau sem um getur í lið 44)	97/27/EB	L 233, 28.8.1997, bls. 1		X	X	X	X	X	X	X	X	X	
49. Útstæðir hlutar á stýrishúsum	92/114/EBE	L 409, 31.12.1992, bls. 17				X	X	X					
50. Tengingar	94/20/EB	L 195, 29.7.1994, bls. 1	X(³)	X(³)	X(³)	X(³)	X(³)	X(³)	X	X	X	X	
51. Eldfími	95/28/EB	L 281, 23.11.1995, bls. 1			X								
52. Hópbifreiðar og langferðabifreiðar	/..../EB	L ...											
53. Högg að framan	96/79/EB	L 18, 21.1.1997, bls. 7	X										
54. Högg frá hlið	96/27/EB	L 169, 8.7.1996, bls. 1	X			X							

Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Tilvísun í Stjórnartíðindi EB	Gildissvið									
			M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
55.												
56. Ökutæki ætluð til að flytja hættulegan farm	98/91/EB	L 11, 16.1.1999, bls. 25				X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾	X ⁽⁴⁾
57. Undirakstursvörn að framan	2000/40/EB	L 203, 10.8.2000, bls. 9					X	X				

X Gildandi tilskipun.

⁽¹⁾ Ökutæki í þessum flokki skulu búin fullnægjandi afisunar- og móðuhreinsunarbúnaði.

⁽²⁾ Ökutæki í þessum flokki skulu búin fullnægjandi sprautu- og þurrkubúnaði á framrúðum.

⁽³⁾ Kröfur tilskipunar 94/20/EB gilda einungis um ökutæki með tengingum.

⁽⁴⁾ Kröfur tilskipunar 98/91/EB gilda einungis þegar framleiðandinn sækir um EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki sem ætlað er til flutninga á hættulegum farni

⁽⁵⁾ Þar til viðeigandi breytingar á tilskipun 70/221/EBE hafa verið samþykktar svo að tankar fyrir fljótandi jarðolíugas og samþjappað jarðgas falli undir gildissvið hennar, er krafist viðurkenningar á ökutæki í samræmi við reglugerð efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu 67-01 eða 110 ef um er að ræða ökutæki sem ganga fyrir fljótandi jarðolíugasi eða samþjöppuðu jarðgasi.

II. HLUTI

Þar sem vísað er til sértilskipunar skal viðurkenning sem er veitt samkvæmt eftirfarandi reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (að teknu tilliti til gildissviðs ⁽¹⁾) og breytinga á sérhverri reglugerð efnahagsnefndarinnar sem taldar eru upp hér á eftir teljast jafngild viðurkenningu sem veitt er samkvæmt viðkomandi sértilskipun í töflunni í I. hluta.

Þetta eru þær reglugerðir sem bandalagið hefur gengist undir sem samningsaðili að hinni „hinni endurskoðuðu Genfarsamþykkt frá 1958“ efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, með ákvörðun ráðsins 97/836/EB (Stjtið. EB L 346, 17.12.1997, bls. 78) eða ákvörðunum ráðsins sem á eftir komu eins og kveðið er á um í 3. mgr. 3. gr. þeirrar ákvörðunar.

Allar frekari breytingar á reglugerðum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu, sem taldar eru upp hér á eftir, skulu einnig teljast jafngildar, sbr. þó ákvörðun bandalagsins sem kveðið er á um í 2. mgr. 4. gr. ákvörðunar 97/836/EB ⁽²⁾.

Viðfangsefni	Nr. grunnreglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu	Röð breytinga
1. Hljóðstig	51	02
1. Hljóðdeyfikerfi til endurnýjunar	59	00
2. Losun	83	03
2. Hvarfakútur til endurnýjunar	103	00
3. Undirakstursvörn að aftan	58	01
3. Eldsneytisgeymar	34	01
3. Eldsneytisgeymar	67	01
3. Eldsneytisgeymar	110	00
5. Stýriskraftur	79	01
6. Læsingar dyra og lamir	11	02
7. Hljóðmerki	28	00
8. Baksýnispeglar	46	01

Viðfangsefni	Nr. grunnreglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu	Röð breytinga
9. Hemlun	13	09
9. Hemlun	13H	00
10. Deyfing rafsegultruflana	10	02
11. Dísilútblastur (reykur)	24	03
12. Innréttingar	21	01
13. Þjófavörn	18	02
13. Ræsivarnarbúnaður	97	00
13. Viðvörunarbúnaður	97	00
14. Hegðun stýrisbúnaðar við högg	12	03
15. Styrkleiki sæta	17	06
15. Styrkleiki sæta (hópbifreiðar og langferðabifreiðar)	80	01
16. Útstæðir hlutar	26	02
17. Hraðamælir	39	00
19. Festingar fyrir öryggisbelti	14	04
20. Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar	48	01
21. Glitaugu	3	02
22. Breiddarljóskeer/ stöðuhliðarljóskeer að framan/aftan/ hemlaljóskeer	7	02
22. Ljóskeer fyrir dagljósabúnað	87	00
22. Hliðarljóskeer	91	00
23. Stefnuljós	6	01
24. Ljóskeer við skráningarmerki að aftan	4	00
25. Aðalljóskeer (R ₂ og HS ₁)	1	01
25. Aðalljóskeer (af samlokugerð)	5	02
25. Aðalljóskeer (H ₁ , H ₂ , H ₃ , HB ₃ , HB ₄ , H ₇ og/eða H ₈)	8	04
25. Aðalljóskeer (H ₄)	20	02
25. Aðalljóskeer (halógen af samlokugerð)	31	02
25. Glóþráðarperur til nota í viðurkenndar ljóskeerseiningar	37	03

Viðfangsefni	Nr. grunnreglugerðar efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu	Röð breytinga
25. Aðalljóskeið með gasúrhleðsluljósgeja	98	00
25. Gasúrhleðsluljósgejar til nota í viðurkenndar ljóskeiðningar með gasúrhleðslu	99	00
26. Þokuljós að framan	19	02
28. Þokuljós að aftan	38	00
29. Bakkljóskeið	23	00
30. Stöðuljóskeið	77	00
31. Öryggisbelti	16	04
31. Aðhaldsbúnaður fyrir börn	44	03
38. Höfuðþúðar (á sætum)	17	06
38. Höfuðþúðar	25	04
39. Eldsneytiseyðsla	101	00
40. Afl hreyfils	85	00
41. Dísillosun	49	02
42. Hliðarvörn	73	00
45. Öryggisgler	43	00
46. Hjólbarðar, vélknúin ökutæki og eftirvagnar þeirra	30	02
46. Hjólbarðar, atvinnuökutæki og eftirvagnar þeirra	54	00
46. Bráðabirgðavarahjól/-hjólbarðar	64	00
47. Hraðatakmarkari	89	00
52. Styrkur yfirbyggingar (hópbífreidar)	66	00
57. Undirakstursvörn að framan	93	00

(¹) Ef í sértilskipunum eru kröfur um uppsetningu gilda þær einnig um íhluti og aðskildar tæknieiningar sem viðurkenndar hafa verið í samræmi við reglugerðir efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu.

(⁺⁺) Að því er varðar breytingar, sem síðar hafa verið gerðar, vísast til síðustu endurskoðunar á UN/ECE TRANS/WP.29/343.

V. VIÐAUKI

TILHÖGUN SEM FYLGJA SKAL VIÐ EB-GERÐARVIÐURKENNINGU ÖKUTÆKIS

1. Ef um er að ræða umsókn um gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki skal yfirvaldið sem veitir EB-gerðarviðurkenninguna:
 - a) sannprófa að allar viðkomandi viðurkenningar, sem veittar hafa verið með skírskotun til sértilskipana, svari til réttra staðla í sértilskipuninni;
 - b) ganga úr skugga um, með því að athuga skjölin, að forskriftir og gögn í I. hluta upplýsingaskjals um ökutækið séu í gögnunum í upplýsingasafninu og/eða viðurkenningavottorði með skírskotun til viðurkenninga á grundvelli viðkomandi sértilskipana og, ef vantar lið í I. hluta upplýsingaskjals einhverrar sértilskipunar, að staðfesta að viðkomandi hluti eða eiginleiki sé í samræmi við atriðin í upplýsingamöppunni;
 - c) skoða eða láta skoða hluta og kerfi úr ökutækjum úr völdu úrtaki ökutækja af þeirri gerð sem á að viðurkenna til að sannprófa að ökutækið eða ökutækin séu smíðuð í samræmi við viðkomandi gögn í viðurkenndu upplýsingasafni varðandi allar viðkomandi viðurkenningar með skírskotun til sértilskipana;
 - d) athuga eða láta viðeigandi athuganir fara fram á uppsetningu aðskildra tæknieininga þar sem það á við;
 - e) hafa eftirlit með eða sjá til þess að eftirlit sé haft með því að búnaðurinn, sem kveðið er á um í 1. og 2. neðanmálgrein í I. hluta IV. viðauka, sé fyrir hendi þar sem það á við.
2. Fjöldi ökutækja, sem skoða á í samræmi við c-lið 1. mgr., skal vera nægilega mikill til að unnt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með ólíkum samsetningum sem eiga að fá gerðarviðurkenningu í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:

Ökutækjaflokkur	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Viðmiðanir										
Hreyfill	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Gírkassi	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Fjöldi ása	-	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Aflásar (fjöldi, staðsetning, samtenging)	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Stýriásar (fjöldi og staðsetning)	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Gerð yfirbyggingar	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Fjöldi dýra	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Stýri, hægri eða vinstra megin	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Sætafjöldi	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-
Umfang búnaðar	X	X	X	X	X	X	-	-	-	-

-
3. Ef ekki eru tiltæk viðurkenningarvottorð fyrir neina af þeim sértilskipunum sem við eiga skal yfirvaldið sem veitir EB-gerðarviðurkenningar:
- a) framkvæma eða láta framkvæma nauðsynlegar prófanir og athuganir eins og krafist er í viðeigandi sértilskipunum;
 - b) sannprófa að ökutækið sé í samræmi við atriðin í upplýsingasafni ökutækisins og að það standist tæknikröfur allra viðeigandi sértilskipana;
 - c) athuga eða láta viðeigandi athuganir fara fram á uppsetningu aðskildra tæknieininga þar sem það á við;
 - d) hafa eftirlit með eða sjá til þess að eftirlit sé haft með því að búnaðurinn, sem kveðið er á um í 1. og 2. neðanmálsgrein í I. hluta IV, viðauka, sé fyrir hendi þar sem það á við.
-

VI. VIÐAUKI

FYRIRMYND
hámarksstærð: A4 (210 x 297mm)

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds sem veitir EB-
gerðarviðurkenninguna

Tilkynning um:

- EB-gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾
- rýmkun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- synjun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾
- afturköllun EB-gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð:

- fullbúins ökutækis ⁽¹⁾
- fullbúins ökutækis í áföngum ⁽¹⁾
- ófullbúins ökutækis ⁽¹⁾
- ökutækis með fullbúnum og ófullbúnum afbrigðum ⁽¹⁾
- ökutækis með afbrigðum, fullbúnum í áföngum, og ófullbúnum afbrigðum ⁽¹⁾

að því er varðar tilskipun 1970/156/EB eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/116/EB

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.2.1. Verslunarheiti ⁽²⁾:
- 0.3. Gerðarauðkenni ef slíkt er á ökutækinu:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽³⁾:
- 0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda fullbúins ökutækis ⁽¹⁾:
- Heiti og heimilisfang framleiðanda grunnökutækis ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:
- Heiti og heimilisfang framleiðanda síðasta framleiðsluþreps ófullbúins ökutækis ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:
- Heiti og heimilisfang framleiðanda fullbúins ökutækis í áföngum ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef verslunarheitið er ekki til þegar gerðarviðurkenningin er veitt ber að fylla út þennan lið í síðasta lagi þegar ökutækið er sett á markað.

⁽³⁾ Í samræmi við skilgreininguna í A-hluta II. viðauka.

⁽⁴⁾ Sjá síðu 2.

0.8. Heiti og heimilisfang/-föng samsetningarverksmiðju/-verksmiðja:

Undirritaður vottar hér með að lýsing framleiðanda í meðfylgjandi upplýsingaskjali um ökutækið, sem lýst er hér að framan, er rétt (yfirvöld, sem veita EB-gerðarviðurkenninguna, hafa valið sýnishorn og framleiðandi hefur lagt það fram sem frumgerð(-ir) ökutækjagerðarinnar) og að meðfylgjandi prófunarniðurstöður eiga við um ökutækjagerðina.

1. Að því er varðar fullbúin ökutæki/afbrigði og þau sem eru fullbúin í áföngum ⁽¹⁾:

Ökutækjagerðin stenst/stenst ekki ⁽¹⁾ tækniröfur allra viðkomandi sértílskipana eins og mælt er fyrir um í IV. og XI. viðauka ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾ við tilskipun 1970/156/EBE.

2. Að því er varðar ófullbúin ökutæki/afbrigði ⁽¹⁾:

Ökutækjagerðin stenst/stenst ekki ⁽¹⁾ tækniröfur sértílskipana sem taldar eru upp í töflunni á síðu 2.

3. Gerðarviðurkenning er veitt, synjað um hana eða hún afturkölluð ⁽¹⁾.

4. Viðurkenningin er veitt í samræmi við c-lið 2. mgr. 8. gr. en gildistími hennar takmarkast við dags./mán./ár.

.....
(Staður)

(Undirskrift)

(Dagsetning)

Fylgiskjöl: Upplýsingasafn.

Niðurstöður prófana (sjá VIII. viðauka).

Nafn/nöfn og sýnishorn af undirskrift þess eða þeirra sem hafa heimild til að skrifa undir samræmisvottorð og yfirlýsing um stöðu þeirra innan fyrirtækisins.

Ath.: Ef þessi fyrirmynd er notuð fyrir gerðarviðurkenningu skv. 2. mgr. 8. gr. skal hún ekki hafa fyrirsögnina „EB-gerðarviðurkenningavottorð fyrir ökutæki“ nema í því tilviki sem um getur í c-lið 2. mgr. þar sem framkvæmdastjórnin hefur samþykkt skýrsluna.

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ FYRIR ÖKUTÆKI

Síða 2

Þessi EB-gerðarviðurkenning byggist, að því er varðar ófullbúin ökutæki eða afbrigði eða fullbúin í áföngum, á eftirfarandi viðurkenningu eða viðurkenningum ófullbúinna ökutækja:

1. þrep: Framleiðandi grunnökutækis:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

Gildir fyrir eftirtalin afbrigði:

2. þrep: Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

Gildir fyrir eftirtalin afbrigði:

3. þrep: Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

Gildir fyrir eftirtalin afbrigði:

Þegar um er að ræða eitt eða fleiri ófullbúin afbrigði skal skrá þau afbrigði sem eru fullbúin eða fullbúin í áföngum.

Afbrigði, fullbúin/fullbúin í áföngum:

Skrá yfir kröfur sem eiga við um viðurkenndu, ófullbúnu ökutækjagerðina eða afbrigðið (með hliðsjón af gildissviði og síðustu breytingum á sértílskipunum, sem taldar eru upp hér á eftir, eftir því sem við á).

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Síðast breytt	Gildir fyrir eftirtalin afbrigði

(Tilgreinið einungis viðfangsefni þar sem til er EB-gerðarviðurkenning samkvæmt sértílskipun)

Þegar um er að ræða ökutæki til sérstakra nota skal tilgreina undanþágur, sem veittar eru, og sérákvæði, sem beitt er skv. XI. viðauka, og undanþágur veittar skv. c-lið 2. mgr. 8. gr.:

Númer tilskipunar:	Liður nr.	Tegund viðurkenningar og eðli undanþágu	Gildir fyrir eftirtalin afbrigði

VII. VIÐAUKI

NÚMERAKEFNI EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐS ⁽¹⁾

1. Ef um EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki er að ræða skiptist EB-gerðarviðurkenningarnúmerið í fjóra hluta en ef kerfi, íhlutur og aðskilin tæknieining eiga að fá gerðarviðurkenningu skiptist númerið í fimm hluta eins og rakið er hér á eftir. Í öllum tilvikum ber að aðskilja hlutana með táknuinu „*“.

1. hluti: Lágstafurinn „e“, og þar á eftir komi auðkennisnúmer aðildarríkisins sem veitti EB-gerðarviðurkenninguna:

- 1 fyrir Þýskaland;
- 2 fyrir Frakkland;
- 3 fyrir Ítalíu;
- 4 fyrir Holland;
- 5 fyrir Svíþjóð;
- 6 fyrir Belgíu;
- 9 fyrir Spán;
- 11 fyrir Breska konungsríkið;
- 12 fyrir Austurríki;
- 13 fyrir Lúxemborg;
- 17 fyrir Finnland;
- 18 fyrir Danmörku;
- 21 fyrir Portúgal;
- 23 fyrir Grikkland;
- 24 fyrir Írland.

2. hluti: Númer grunntilskipunar.

3. hluti: Númer nýjustu breytingartilskipunarinnar sem gildir um EB-gerðarviðurkenninguna.

- Þegar um EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki er að ræða er átt við síðustu tilskipun þar sem kveðið er á um breytingar á grein (eða greinum) í tilskipun 70/156/EBE.
- Átt er við síðustu tilskipun sem hefur að geyma þau ákvæði sem kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru í samræmi við.
- Ef í tilskipun eru mismunandi dagsetningar um framkvæmd eftir mismunandi tæknistöðlum skal bókstaf bætt við til að tilgreina þann staðal sem er grundvöllur fyrir veitingu gerðarviðurkenningarinnar.

4. hluti: Fjögurra stafa raðtala (með núllum fremst eftir því sem við á) fyrir EB-gerðarviðurkenningar fyrir fullbúið ökutæki, eða fjögurra eða fimm stafa fyrir EB-gerðarviðurkenningar samkvæmt sértilskipun til að sýna grunnviðurkenningarnúmerið. Röðin hefst á 0001 við hverja grunntilskipun.

5. hluti: Tveggja stafa raðtala (með núlli fremst ef við á) sem er nafnaukinn. Röðin hefst á 00 við hvert grunnviðurkenningarnúmer.

2. Ef EB-gerðarviðurkenningin er fyrir fullbúið ökutæki er 2. hluta sleppt.

3. Ákvæði 5. hluta má einungis sleppa á lögboðnum merkiplötum ökutækisins.

⁽¹⁾ Íhlutir og aðskildar tæknieiningar eru merkt í samræmi við ákvæði viðkomandi sértilskipunar.

4. Dæmi um þriðju kerfisviðurkenningu (án nafnauka enn sem komið er) sem var veitt í Frakklandi í sambandi við tilskipunina um hemla:

e2*71/320*98/12*0003*00

eða

e2*88/77*91/542A*0003*00 ef tilskipunin kemur til framkvæmda í tveimur áföngum A og B.

5. Dæmi um annan nafnauka fjórðu gerðarviðurkenningar ökutækja sem var veitt í Breska konungsríkinu:

e11*98/14*0004*02

þar eð tilskipun 98/14/EB er sú síðasta fram að þessu sem fjallar um breytingar á greinum tilskipunar 70/156/EBE.

6. Dæmi um EB-gerðarviðurkenningarnúmer sem er stimplað á lögboðna(r) merkiplötu(r) ökutækis:

e11*98/14*0004

VIII. VIÐAUKI

NIÐURSTÖÐUR PRÓFANA

(Skulu útfylltar af yfirvaldi sem veitir EB-gerðarviðurkenningar og fylgja EB-gerðarviðurkenningavottorði ökutækis.)

Í hverju tilviki skal ljóst af upplýsingunum um hvaða afbrigði og útfærslu þær gilda. Ekki mega vera fleiri en ein niðurstaða fyrir hverja útfærslu. Hins vegar er leyfilegt að steypa saman nokkrum niðurstöðum fyrir hverja útfærslu þar sem versta tilvikið er gefið til kynna. Í síðara tilvikinu skal standa í athugasemd að í þeim liðum, sem merktir eru með (*), séu einungis tilgreindar niðurstöður í verstu tilvikum.

1. Niðurstöður hljóðstigsprófana

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingartilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur áföngum eða fleiri, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Afbrigði/útfærsla:			
Í akstri (dB(A)/E):			
Í kyrrstöðu (dB(A)/E):			
við (mín ⁻¹):			

2. Niðurstöður útblástursprófana

Grunntilskipun (¹):

— Tilskipun 70/220/EBE um losun frá vélknúnum ökutækjum.

— Tilskipun 88/77/EBE um losun frá hreyflum til notkunar í ökutæki.

— Tilskipun 72/306/EBE um dísilreyk.

2.1. Tilskipun 70/220/EBE um losun frá vélknúnum ökutækjum.

Tilgreinið nýjustu breytingartilskipun sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur áföngum eða fleiri, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

.....

Eldsneyti (²): (dísilolía, bensín, fljótandi jarðolíugas, jarðgas, fjölorka: bensín/fljótandi jarðolíugas, fjölorka: bensín/jarðgas, etanol o.s.frv.)

2.1.1. Prófunaraðferð I (³): losun ökutækis í prófunarlotu eftir kaldræsingu

Afbrigði/útfærsla:			
CO			
HC			
NO _x			
HC + NO _x			
Efnisagnir			

2.1.2. Prófunaraðferð II (³): gögn um losun mengunarefna sem krafist er vegna aksturshæfniprófunar

Prófun II, prófun í hægum lausagangi

Afbrigði/útfærsla:			
CO %			
Snúningshraði			
Hitastig á smurolíu			

Prófun II, prófun í hröðum lausagangi

Afbrigði/útfærsla:			
CO %			
Lambda-gildi			
Snúningshraði			
Hitastig á smurolíu			

2.1.3. Niðurstöður prófunar III:

2.1.4. Niðurstöður prófunar IV (prófun á losun við uppgufun): g/prófun

2.1.5. Niðurstöður prófunar V á endingu:

— Endingarprófun: 80 000 km/100 000 á ekki við (¹)— Eyðingarstuðull: reiknaður út fastákveðinn (¹)

— Forskriftargildi:

CO: ...

HC: ...

NO_x: ...

2.1.6. Niðurstöður prófunar VI á losun mengunarefni við lágan umhverfishita:

Afbrigði/útfærsla			
CO: g/km			
HC: g/km			

2.1.7. Innbyggð greiningarkerfi: já/nei (¹)

2.2. Tilskipun 88/77/EEB um losun frá hreyflum til notkunar í ökutæki.

Tilgreinið nýjustu breytingartilskipun sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Eldsneyti (²): (dísilolía, bensín, fljótandi jarðolíugas, jarðgas, etanól o.s.frv.)

2.2.1. Niðurstöður ESC-prófunar ⁽¹⁾

CO: g/kWh

THC: g/kWh

NO_x: g/kWh

Agnir (PT): g/kWh

2.2.2. Niðurstöður ELR-prófunar ⁽¹⁾Reykþéttigildi: m⁻¹2.2.3. Niðurstöður ETC-prófunar ⁽¹⁾

CO: g/kWh

THC: g/kWh ⁽¹⁾NMHC: g/kWh ⁽¹⁾CH₄: g/kWh ⁽¹⁾NO_x: g/kWhAgnir: g/kWh ⁽¹⁾

2.3. Tilskipun 72/306/EEB um dísilreyk.

Tilgreinið nýjustu breytingatilskipun sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

2.3.1. Niðurstöður prófunar við hröðun

Afbrigði/útfærsla			
Leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m ⁻¹)			
Eðlilegur snúningshraði hreyfils í hægagangi			
Hámarkssnúningshraði			
Hitastig olíu (lágmark/hámark)			

3. Niðurstöður prófana á CO₂ útblæstri/eldsneytisnotkun ⁽¹⁾ ⁽³⁾

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna:

Afbrigði/útfærsla			
Koltvísýringslosun (akstur í þéttbýli) (g/km)			
Koltvísýringslosun (akstur utan þéttbýlis) (g/km)			
Koltvísýringslosun (blandaður akstur) (g/km)			
Eldsneytiseyðsla (akstur í þéttbýli) l/100 km ⁽¹⁾			
Eldsneytiseyðsla (akstur utan þéttbýlis) l/100 km ⁽¹⁾			
Eldsneytisnotkun (blandaður akstur) (l/100 km) ⁽¹⁾			

⁽¹⁾ Fyrir ökutæki, knúin jarðgasi, kemur einingin „m³/100 km“ í stað „l/100 km“.

⁽¹⁾ Þar sem við á.

⁽²⁾ Ef takmarkanir eru í gildi fyrir eldsneytið skal tilgreina þær (t.d. jarðgas í L- eða H-flokki).

⁽³⁾ Endurtekið þegar um bensín eða loftkennt eldsneyti er að ræða ef ökutæki getur annaðhvort gengið fyrir bensíni eða loftkenndu eldsneyti. Ökutæki, sem geta notað bæði bensín og loftkennt eldsneyti en eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, verður, með tilliti til prófunarinnar, litið á sem ökutæki sem eingöngu geta notað loftkennt eldsneyti.

IX. VIÐAUKI

EB-SAMRÆMISVOTTORÐ

Að því er varðar fullbúin ökutæki/ökutæki sem eru fullbúin í áföngum ⁽¹⁾

I. HLUTI

(Hámarksstærð: A4 (210 x 297mm) eða mappa í stærðinni A4)

Síða 1

Undirritaður/-uð:
(Fullt nafn)

votta hér með að eftirfarandi ökutæki:

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

afbrigði ⁽²⁾:

útfærsla ⁽²⁾:

0.2.1. Verslunarheiti:

0.4. Flokkur:

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda grunnökutækis:

Heiti og heimilisfang framleiðanda síðasta framleiðslupreps ökutækisins ⁽¹⁾:

0.6. Staðsetning lögboðinna merkiplatna:

Verksmiðjunúmer ökutækis:

Staðsetning auðkennisnúmers ökutækis á undirvagni:

byggt á gerð(-um) ökutækis/ökutækja sem lýst er í EB-gerðarviðurkenningunni ⁽¹⁾

Grunnökutæki:

Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

2. þrep: Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ritið einnig kóðann hvort sem hann er talnakóði eða settur saman úr númerum og bókstöfum. Merkið má ekki vera lengra en 25 sæti ef um afbrigði er að ræða en lengst 35 sæti fyrir útfærslu.

er að öllu leyti í samræmi við þá gerð fullbúins ökutækis/ökutæki, fullbúins í áföngum ⁽¹⁾, sem lýst er í

EB-gerðarviðurkenningu númer:

Dagsett:

Heimilt er að skrá ökutækið til frambúðar án frekari EB-gerðarviðurkenningar í aðildarríkjum þar sem hægri/vinstri ⁽¹⁾ handar umferð er við lýði og metrakerfið/breska mælieiningakerfið ⁽²⁾ er notað við kvörðun hraðamæla.

(Staður) (Dagsetning):

(Undirskrift) (Staða)

Fylgiskjöl (á einungis við um fjölþrepa gerðir ökutækja): samræmisvottorð fyrir hvert þrep.

⁽¹⁾ Tilgreinið hvort ökutækið, eins og það er framleitt, er ætlað til notkunar í annaðhvort hægri handar eða vinstri handar umferð eða bæði hægri handar og vinstri handar umferð.

⁽²⁾ Tilgreinið hvort hraðamælirinn, sem er settur í ökutækið, sé kvarðaður í samræmi við metrakerfið eða bæði metrakerfið og breska mælieiningakerfið.

Síða 2

Að því er varðar fullbúin ökutæki/ökutæki fullbúin í áföngum í flokki M₁

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í EB-gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra frávik samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum.)

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm
- 6.1. Lengd: mm
- 7.1. Breidd: mm
8. Hæð: mm
11. Útskögur að aftan: mm
- 12.1. Massi ökutækisins, tilbúins til aksturs, ásamt yfirbyggingu: kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg o.s.frv.
- 14.3. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás: 1. kg 2. kg 3. kg. o.s.frv.
16. Leyfileg hámarkshleðsla á þaki: kg
17. Hámarksmassi eftirvagns (með hemli): kg; (án hemils): kg
18. Hámarksmassi samtengdra ökutækja: kg
- 19.1. Lóðrétt hámarksálag á tengipunkt við eftirvagn: kg
20. Framleiðandi hreyfils:.....
21. Hreyfildóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei (¹)
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):
28. Gírkassi (gerð):
29. Gírhlutföll: 1..... 2..... 3..... 4..... 5..... 6.....
30. Endanlegt drifhlutfall:

32. Hjólbarðar og hjól 1. ás 2. ás 3. ás (fyrir þá hjólbarða í undirflokki Z sem ætlaðir eru undir ökutæki með hámarkshraða yfir 300 km/klst. skal tilgreina helstu eiginleika hjólbarða)
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
37. Gerð yfirbyggingar:
38. Litur ökutækis ⁽¹⁾:
41. Fjöldi og lögun dyra:
- 42.1. Fjöldi og staðsetning sæta:
- 43.1. EB-gerðarviðurkenningarmerki á tengibúnaði ef hann er áfestur:
44. Hámarkshraði: km/klst.
45. Hljóðstig

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín⁻¹

Á ferð: dB(A)

- 46.1. Útblástur ⁽²⁾:

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um EB-gerðarviðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

1. prófunaraðferð:

CO: HC: NO_x: HC + NO_x:

Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)) Efnisagnir:

2. prófunaraðferð (ef við á)

CO: NO_x: NMHC: THC: CH₄: Efnisagnir:

- 46.2. CO₂ útblástur/eldsneytisnotkun ⁽²⁾:

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um EB-gerðarviðurkenninguna:

	Koltvísýringslosun	Eldsneytisnotkun
Akstur í þéttbýli:	 g/km	 l/100 km ³ /100 km ⁽²⁾
Akstur utan þéttbýlis:	 g/km	 l/100 km ³ /100 km ⁽²⁾
Blandaður akstur:	 g/km	 l/100 km ³ /100 km ⁽²⁾

⁽¹⁾ Tilgreinið einungis grunnlit(i) sem hér segir: hvítur, gulur, appelsínugulur, rauður, purpurarauður/fjólublár, blár, grænn, grár, brúnn eða svartur.

⁽²⁾ Endurtekið þegar um bensín eða loftkennt eldsneyti er að ræða ef ökutæki getur annaðhvort gengið fyrir bensíni eða loftkenndu eldsneyti. Ökutæki, sem geta notað bæði bensín og loftkennt eldsneyti en eru búin bensínkerfi sem neyðarráðstöfun eða eingöngu til ræsingar og þar sem bensíngeymir tekur mest 15 lítra bensíns, verður, með tilliti til prófunarinnar, litið á sem ökutæki sem eingöngu geta notað loftkennt eldsneyti.

47. Gjaldskylda eða, ef við á, innlent/innlend kenninúmer:

Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:

50. Athugasemd:

51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar fullbúin ökutæki eða ökutæki, fullbúin í áföngum, í flokki M₂ og M₃

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra frávika samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum.)

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm 4. mm
- 6.1. Lengd: mm
- 6.3. Fjarlægð milli framhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 7.1. Breidd: mm
8. Hæð: mm
- 10.1. Grunnflötur sem ökutækið nær yfir: m²
11. Útskögur að aftan: mm
- 12.1. Massi ökutækisins tilbúins til aksturs, ásamt yfirbyggingu: kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
- 14.4. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás/ásahóp: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
16. Leyfileg hámarkshleðsla á þaki: kg
17. Hámarksmassi eftirvagns (með hemli): kg; (án hemils): kg
18. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu kg:
- 19.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkt vélknúins ökutækis kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Hreyfílkóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei (¹)
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):
28. Girkassi (gerð):
29. Gírlutföll: 1. 2. 3. 4. 5. 6.

30. Endanlegt drifhlutfall:
32. Hjólbarðar og hjól: 1. ás: 2. ás: 3. ás: 4. ás:
- 33.1. Drifás(ar) með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei (¹)
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
36. Þrýstingur í aðflutningsleiðslu til hemlakerfis eftirvagns: bar
37. Gerð yfirbyggingar:
41. Fjöldi og lögun dyra:
- 42.2. Fjöldi sæta fyrir farþega (að frátöldu sæti ökumanns):
- 42.3. Fjöldi stæða fyrir farþega:
- 43.1. EB-gerðarviðurkenningarmerki á tengibúnaði ef hann er áfestur:
44. Hámarkshraði: km/klst.
45. Hljóðstig

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín-1

Á ferð: dB(A)

- 46.1. Útblástur (¹):

Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:

1. prófunaraðferð:

CO: HC: NO_x: HC + NO_x:
Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)): Efnisagnir:

2. prófunaraðferð (ef við á)

CO: NO_x: NMHC: THC: CH₄: Efnisagnir:

47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:

Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:

50. Athugasemdir:
51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum
í flokki N₁, N₂ og N₃

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra frávika samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum.)

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
- 4.1. Bil milli dráttarstóls og aftari áss (hámark og lágmark ef um er að ræða stillanlegan dráttarstól): mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm 4. mm
- 6.1. Lengd: mm
- 6.3. Fjarlægð milli framhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 6.5. Lengd hleðslurýmis: mm
- 7.1. Breidd: mm
8. Hæð: mm
- 10.2. Grunnflötur sem ökutækið nær yfir (einungis N₂ og N₃): m²
11. Útskögun að aftan: mm
- 12.1. Massi ökutækisins tilbúins til aksturs, ásamt yfirbyggingu: kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
- 14.4. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á hvern ás/ásahóp: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
15. Staðsetning lyftiáss/-ása eða áss/ása með hleðslufærslu:
17. Tæknilega leyfilegt hámark dráttarmassa fyrir vélknúna ökutækið þegar um er að ræða:
- 17.1. Tengivagn:
- 17.2. Festivagn:
- 17.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 17.4. Tæknilega leyfilegur hámarkshleðslumassi eftirvagns (án hemils) kg
18. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu kg
- 19.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkt vélknúins ökutækis: kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Hreyfildóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei (¹)
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:

24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):
28. Gírkassi (gerð):
29. Gírkassi (gerð): 1. 2. 3. 4. 5. 6.
30. Endanlegt drifhlutfall:
32. Hjólbarðar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3: Ás 4:
- 33.1. Drifás(ar) með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei (¹)
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
36. Þrýstingur í aðflutningsleiðslu til hemlakerfis eftirvagns: bar
37. Gerð yfirbyggingar:
38. Litur ökutækis (²) (eingöngu N₁): ...
39. Rúmtak geymis (einungis tankbílar): m³
40. Hámarkslyftigeta krana kNm
41. Fjöldi og lögun dyra:
- 42.1. Fjöldi og staðsetning sæta:
- 43.1. EB-gerðarviðurkenningarkerki á tengibúnaði ef hann er áfestur:
44. Hámarkshraði: km/klst.
45. Hljóðstig
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um EB-viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
- Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín⁻¹
- Á ferð: dB(A)
- 46.1. Útblástur (³):
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
1. prófunaraðferð:
- CO: HC: NO_x: HC + NO_x:
- Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)): Efnisagnir:
2. prófunaraðferð (ef við á)
- CO: NO_x: NMHC: CH₄: Efnisagnir:

47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer, ef við á:

Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:

- 48.1. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á hættulegum farmi:

..... já/flokkur (flokkar):/nei ⁽¹⁾

- 48.2. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á tilteknum dýrum:

já/flokkur (flokkar):/nei ⁽¹⁾

50. Athugasemdir:

51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar fullbúin ökutæki eða fullbúin ökutæki í áföngum í flokki O₁, O₂, O₃ og O₄

1. Fjöldi ása: og hjóla:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm
- 6.1. Lengd: mm
- 6.4. Fjarlægð milli afturhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 6.5. Lengd hleðslurýmis: mm
- 7.1. Breidd: mm
8. Hæð: mm
- 10.3. Grunnflötur sem ökutækið nær yfir (O₂, O₃ og O₄): m²
11. Útskögur að aftan: mm
- 12.1. Massi ökutækisins, tilbúins til aksturs, ásamt yfirbyggingu: kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.5. Jöfnun massans milli ásanna og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt: 1. kg 2. kg 3. kg Tengipunktur: kg
- 14.6. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás/ásahóp: 1. kg 2. kg 3. kg og jöfnun massans milli ásanna, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt: kg
15. Staðsetning lyftiáss/-ása eða áss/ása með hleðslufærslu:
- 19.2. Að því er tengibúnað í undirflokki B, D, E og H varðar: hámarksmassi dráttarþefreiðar (T) eða samtengdu ökutækjanna (ef T < 32 000 kg): kg
32. Hjólbardar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3:
- 33.2. Ás(ar) með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei ⁽¹⁾
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
37. Gerð yfirbyggingar:
39. Rúmtak geymis (einungis tankbílur): m³
- 43.2. Viðurkenningarmerki á tengibúnaði:
47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:

Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:

48.1. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á hættulegum farmi:

já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾

48.2. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á tilteknum dýrum:

já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾

50. Athugasemdir:

51. Undanþágur:

II. HLUTI

EB-SAMRÆMISVOTTORÐ

fyrir ófullbúin ökutæki

(Hámarksstærð: A4 (210 x 297mm) eða mappa í stærðinni A4)

Síða 1

Undirritaður/-uð:
(Fullt nafn)

votta hér með að ökutækið:

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

afbrigði (¹): útfærsla (¹):

0.2.1. Verslunarheiti ef þær upplýsingar liggja fyrir:

0.4. Flokkur:

0.5. Heiti og heimilisfang framleiðanda grunnökutækis:

Heiti og heimilisfang framleiðanda síðasta framleiðsluþreps ökutækisins (¹):

0.6. Staðsetning lögboðinna merkiplatna:

Verksmiðjunúmer ökutækis:

Staðsetning verksmiðjunúmer ökutækis á undirvagni:

byggt á gerð(um) ökutækis/ökutækja sem lýst er í EB-gerðarviðurkenningunni (¹)

Grunnökutæki: Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

2. þrep: Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenningarnúmer:

Dagsett:

er að öllu leyti í samræmi við þá gerð ófullbúins ökutækis sem lýst er í:

EB-gerðarviðurkenningu númer:

Dagsett:

Ekki er hægt að skrá ökutækið til frambúðar án frekari EB-gerðarviðurkenninga.

.....
(Staður) (Dagsetning) (Undirskrift) (Staða)Fylgiskjöl: Samræmisvottorð fyrir hvert þrep.

Síða 2

Að því er varðar ófullbúin ökutæki í flokki M₁

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra frávika samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum.)

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm
- 6.2. Leyfileg hámarks lengd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 7.2. Leyfileg hámarksbreidd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.1. Hæð þyngdarpunktsins: mm
- 9.2. Leyfileg hámarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.3. Leyfileg lágmarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 13.1. Leyfilegur lágmarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum: kg
- 13.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg
- 14.3. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás: 1. kg 2. kg 3. kg
16. Leyfileg hámarkshleðsla á þaki: kg
17. Hámarksmassi eftirvagns (með hemli) kg; (án hemils): kg
18. Hámarksmassi samtengdra ökutækja: kg
- 19.1. Lóðrétt hámarksálág á tengipunkt við eftirvagn: kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Hreyfílkóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei ⁽¹⁾
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):
28. Gírkassi (gerð):
29. Gírhlutföll: 1. 2. 3. 4. 5. 6.

30. Endanlegt drifhlutfall:
32. Hjólbarðar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3:
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
41. Fjöldi og lögun dyra:
- 42.1. Fjöldi og staðsetning sæta:
- 43.1. EB-gerðarviðurkenningarkerki tengibúnaðar ef hann er fyrir hendi:
- 43.3. Gerðir eða flokkar tengibúnaðar, sem koma má fyrir:
- 43.4. Einkennandi gildi (¹): D / V / S / U
45. Hljóðstig:
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingartilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
- Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín⁻¹
- Á ferð: dB(A)
- 46.1. Útblástur (⁶):
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingartilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
1. prófunaraðferð:
- CO: HC: NO_x: HC + NO_x:
 Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)): Efnisagnir:
2. prófunaraðferð (ef við á)
- CO: NO_x: NMHC: THC: CH₄: Efnisagnir:
47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:
Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:
49. Undirvagn hannaður fyrir torfærutæki eingöngu: já/nei (¹)
50. Athugasemdir:
51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar ófullbúin ökutæki í flokki M₂ og M₃

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra fráviks samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum.)

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm 4. mm
- 6.2. Leyfileg hámarks lengd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 6.3. Fjarlægð milli framhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 7.2. Leyfileg hámarksbreidd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.1. Hæð þyngdarpunktsins: mm
- 9.2. Leyfileg hámarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.3. Leyfileg lágmarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 12.3. Massi tóms undirvagns: kg
- 13.1. Leyfilegur lágmarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum: kg
- 13.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg
- 14.4. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás/ásahóp: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
16. Leyfileg hámarkshleðsla á þaki: kg
17. Hámarksmassi eftirvagns (með hemli): kg; (án hemils): kg
18. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestarinnar með hleðslu kg
- 19.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkt vélknúins ökutækis kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Hreyfildóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei ⁽¹⁾
23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):

28. Gírkassi (gerð):
29. Gírhlutföll: 1. 2. 3. 4. 5. 6.
30. Endanlegt drifhlutfall:
32. Hjólbarðar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3: Ás 4:
- 33.1. Drifás/-ásar með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei ⁽¹⁾
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
36. Þrýstingur í aðflutningsleiðslu til hemlakerfis eftirvagns: bar
41. Fjöldi og lögun dyra:
- 43.1. Viðurkenningarkerki tengibúnaðar ef hann er fyrir hendi:
- 43.3. Gerðir eða flokkar tengibúnaðar sem koma má fyrir:
- 43.4. Einkennandi gildi ⁽¹⁾: D / V / S / U
45. Hljóðstig:
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
- Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín⁻¹
- Á ferð: dB(A)
- 46.1. Útblástur ⁽²⁾:
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
1. prófunaraðferð:
- CO: HC: NO_x: HC + NO_x:
Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)): Efnisagnir:
2. prófunaraðferð (ef við á)
- CO: NO_x: NMHC: THC: CH₄: Efnisagnir:
47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:
Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:
49. Undirvagn hannaður fyrir torfærutæki eingöngu: já/nei ⁽¹⁾
50. Athugasemdir:
51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar ófullbúin ökutæki í flokki N_1 , N_2 og N_3

(Gildin og mælieiningarnar hér á eftir eru þau sömu og í gerðarviðurkenningarskjölum viðeigandi tilskipana. Þegar um er að ræða prófanir til að tryggja samræmi framleiðslu skulu gildin sannprófuð í samræmi við aðferðirnar sem kveðið er á um í viðeigandi tilskipunum, að teknu tilliti til þeirra frávika samræmisprófana sem leyfileg eru samkvæmt viðkomandi tilskipunum).

1. Fjöldi ása: og hjóla:
2. Aflásar:
3. Hjólhaf: mm
- 4.2. Bil milli dráttarstóls og aftari áss á dráttarbifreið festivagns (hámark og lágmark): mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm 4. mm
- 6.2. Leyfileg hámarkslengd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 6.3. Fjarlægð milli framhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 7.2. Leyfileg hámarksbreidd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.1. Hæð þyngdarpunktsins: mm
- 9.2. Leyfileg hámarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.3. Leyfileg lágmarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 12.3. Massi tóms undirvagns: kg
- 13.1. Leyfilegur hámarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum: kg
- 13.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
- 14.4. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás/ásahóp: 1. kg 2. kg 3. kg 4. kg
15. Staðsetning lyftiáss/-ása eða áss/ása með hleðslufærslu:
17. Tæknilega leyfilegt hámark dráttarmassa fyrir vélknúna ökutækið þegar um er að ræða
- 17.1. Tengivagn:
- 17.2. Festivagn:
- 17.3. Eftirvagn með miðlægum ási:
- 17.4. Hámarksmassi eftirvagns (án hemils): kg
18. Hámarksmassi vagnalestar: kg
- 19.1. Lóðrétt hámarksálág á tengipunkt við eftirvagn: kg
20. Framleiðandi hreyfils:
21. Hreyfildóði eins og hann er settur á hreyfilinn:
22. Vinnsluháttur:
- 22.1. Bein innsprautun: já/nei ⁽¹⁾

23. Fjöldi og fyrirkomulag strokka:
24. Slagrými: cm³
25. Eldsneyti:
26. Hámarksnettóafli: kW við mín⁻¹
27. Tengsli (gerð):
28. Gírkassi (gerð):
29. Gírhlutföll: 1. 2. 3. 4. 5. 6.
30. Endanlegt drifhlutfall:
32. Hjólbarðar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3: Ás 4:
- 33.1. Drifás(ar) með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei (¹)
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
36. Þrýstingur í aðflutningsleiðslu til hemlakerfis eftirvagns: bar
41. Fjöldi og lögun dýra:
- 42.1. Fjöldi og staðsetning sæta:
- 43.1. EB-gerðarviðurkenningarkerki tengibúnaðar ef hann er fyrir hendi:
- 43.3. Gerðir eða flokkar tengibúnaðar sem koma má fyrir:
- 43.4. Einkennandi gildi (¹): D / V / S / U
45. Hljóðstig:
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um viðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
- Í kyrrstöðu: dB(A) við snúningshraða: á mín⁻¹
- Á ferð: dB(A)
- 46.1. Útblástur (²):
- Númer grunntilskipunar og nýjustu breytingatilskipunarinnar sem gildir um EB-gerðarviðurkenninguna. Ef um er að ræða tilskipun sem kemur til framkvæmda í tveimur eða fleiri áföngum, skal einnig tilgreina um hvaða áfanga er að ræða:
1. prófunaraðferð:
- CO: HC: NO_x: HC + NO_x:
Reykur (leiðrétt gildi gleypnistuðuls (m⁻¹)): Efnisagnir:
2. prófunaraðferð (ef við á)
- CO: NO_x: NMHC: THC: CH₄: Efnisagnir:
47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:
Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:
- 48.1. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á hættulegum farmi:

já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾

- 48.2. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á tilteknum dýrum:

já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾

49. Undirvagn hannaður fyrir torfærutæki eingöngu: já/nei ⁽¹⁾

50. Athugasemdir:

51. Undanþágur:

Síða 2

Að því er varðar ófullbúin ökutæki í flokki O₁, O₂ O₃ og O₄

1. Fjöldi ása: og hjóla:
3. Hjólhaf: mm
5. Sporvidd áss/ása: 1. mm 2. mm 3. mm
- 6.2. Leyfileg hámarks lengd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 6.4. Fjarlægð milli afturhluta ökutækisins og miðju tengibúnaðarins: mm
- 7.2. Leyfileg hámarksbreidd fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.1. Hæð þyngdarpunktsins: mm
- 9.2. Leyfileg hámarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 9.3. Leyfileg lágmarkshæð þyngdarpunkts fullbúins ökutækis í áföngum: mm
- 12.3. Massi tóms undirvagns: kg
- 13.1. Leyfilegur lágmarksmassi fullbúins ökutækis í áföngum: kg
- 13.2. Dreifing massans á ásana: 1. kg 2. kg 3. kg
- 14.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: kg
- 14.5. Dreifing massans á ásana og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt:
1. kg 2. kg 3. kg tengipunktur: kg
- 14.6. Tæknilega leyfilegur massi á hvern ás/ásahóp:
1. kg 2. kg 3. kg
og, ef um er að ræða festivagn eða eftirvagn með miðlægum ási, álag á tengipunkt: kg
15. Staðsetning lyftiáss/-ása eða áss/ása með hleðslufærslu:
- 19.2. Að því er tengibúnað í flokki B, D, E og H varðar: hámarksmassi dráttarbíreiðar (T) eða vagnalestarinnar
(ef T < 32 000 kg): kg
32. Hjólbardar og hjól: Ás 1: Ás 2: Ás 3:
- 33.2. Ás(ar) með loftfjöðrun eða jafngildi hennar: já/nei ⁽¹⁾
34. Stýrisbúnaður, hjálparbúnaður:
35. Stutt lýsing á hemlabúnaði:
- 43.2. EB-gerðarviðurkenningarmerki á tengibúnaði:
- 43.3. Gerðir eða flokkar tengibúnaðar sem setja má upp:
- 43.4. Einkennandi gildi ⁽¹⁾: D / V / S / U
47. Gjaldskylda eða innlent/innlend kenninúmer ef við á:

Belgía:	Danmörk:	Þýskaland:
Grikkland:	Spánn:	Frakkland:
Írland:	Ítalía:	Lúxemborg:
Holland:	Austurríki:	Portúgal:
Finnland:	Svíþjóð:	Breska konungsríkið:

- 48.1. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á hættulegum farmi:
já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾
- 48.2. EB-gerðarviðurkenning í samræmi við kröfur um hönnun við flutninga á tilteknum dýrum:
já/flokkur(flokkar):/nei ⁽¹⁾
50. Athugasemdir:
51. Undanþágur:
-

X. VIÐAUKI

AÐFERÐIR TIL AÐ TRYGGJA SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

0. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

Samræmi framleiðslu merkir að samræmi við viðurkennda gerð sé tryggt, þar á meðal með mati á gæðastjórnarkerfum, sem lýst er í „Frummati“⁽¹⁾ hér á eftir, sannprófun á búnaði, sem viðurkenna á, og eftirliti með framleiðslu sem lýst er í kaflanum „Fyrirkomulag varðandi samræmi framleiðslunnar“ hér á eftir.

1. FRUMMAT

- 1.1. EB-gerðarviðurkenningaryfirvald aðildarríkis skal sannprófa, áður en EB-gerðarviðurkenning er veitt, að fullnægjandi fyrirkomulag og aðferðir séu fyrir hendi til að tryggja skilvirkt eftirlit með að ihlutir, kerfi, aðskildar tæknieiningar og ökutæki séu framleidd í samræmi við viðurkennda gerð.

- 1.2. Sýna skal yfirvaldinu, sem veitir EB-gerðarviðurkenninguna, fram á að krafan í lið 1.1 sé uppfyllt. Frummatið og upphaflegt fyrirkomulag til að tryggja samræmi framleiðslu, sem um getur í 2. lið í þessum viðauka, skulu vera fullnægjandi að mati sömu yfirvalda, að teknu tilliti, eftir því sem þurfa þykir og við á, til eins eða fleiri þátta þess fyrirkomulags sem lýst er í liðunum 1.2.1-1.2.3 hér á eftir.

- 1.2.1. Framkvæmd sjálfs frum matsins og/eða sannprófun á samræmi framleiðslunnar getur hvort heldur verið í höndum yfirvaldsins, sem veitir EB-gerðarviðurkenninguna, eða tæknipjónustu sem starfar í umboði þess.

- 1.2.1.1. Þegar EB-gerðarviðurkenningaryfirvald metur umfang frum matsins sem gera þarf getur það stuðst við fyrirliggjandi upplýsingar um eftirfarandi atriði:

vottun framleiðandans, sem lýst er í lið 1.2.3, hafi hann ekki fengið réttindi eða viðurkenningu samkvæmt þeirri málsgrein,

þegar um er að ræða EB-gerðarviðurkenningu ihluta eða aðskilinna tæknieininga, mat á gæðaeftirlitskerfi sem ökutækjaframleiðandi/-framleiðendur framkvæmir/-kvæma á athafnasvæði framleiðanda ihluta eða aðskilinna tæknieininga í samræmi við eina eða fleiri af forskriftum iðngreinarinnar og sem uppfyllir kröfur samræmis staðals EN ISO 9002 — 1994 eða EN ISO 9001 — 2000 ásamt því að heimilt er að undanskilja þær kröfur í lið 7.3., „Ánægja viðskiptavinar og stöðugar umbætur“, sem tengjast hönnun og þróun.

- 1.2.2. Framkvæmd sjálfs frum matsins og/eða sannprófun á samræmi framleiðslunnar getur einnig verið í höndum EB-gerðarviðurkenningaryfirvalds annars aðildarríkis eða tæknipjónustu sem EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldið tilnefni í þessu skyni. Sé það gert skal EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldið í síðarnefnda aðildarríkinu gefa yfirlýsingu þar sem fram kemur hvaða svið og framleiðsluadstaða var talin skipta máli í sambandi við eftirlit með þeirri vöru sem skal fá EB-gerðarviðurkenningu og þá tilskipun sem varan skal viðurkennd í samræmi við⁽²⁾. EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldið skal, þegar umsókn um framangreinda samræmisyfirlýsingu berst frá yfirvaldi annars aðildarríkis sem veitir EB-gerðarviðurkenningu, þegar í stað senda yfirlýsinguna eða lýsa yfir að þau geti ekki gefið út slíka yfirlýsingu. Í yfirlýsingunni skulu a. m. k. koma fram upplýsingar um eftirfarandi :

⁽¹⁾ Leiðbeiningar um skipulagningu og framkvæmd mats í 1., 2. og 3. hluta samræmis ISO-staðals 10011, 1991.

⁽²⁾ Til dæmis má nefna viðeigandi sértilskipun ef varan, sem viðurkenna á, er kerfi, ihlutur eða tæknieining en tilskipun 70/156/EBE ef um fullbúið ökutæki er að ræða.

Hóp fyrirtækja eða fyrirtæki :	(t.d. XYZ bifreiðar)
Sérstök deild:	(t.d. Evrópudeild)
Verksmiðjur/framleiðslustaðir:	(t.d. hreyflaverksmiðja 1 (Breska konungsríkið) ökutækjaverksmiðja 2 (Þýskaland))
Svið ökutækja/íhluta:	(t.d. allar tegundir í flokki M ₁)
Atriði sem metin eru:	(t.d. samsetning hreyfils, mótun og samsetning yfirbyggingar, samsetning ökutækis)
Skoðuð skjöl:	(t.d. handbækur fyrirtækis og framleiðslustaðar um gæði og starfsaðferðir)
Mat:	(t.d. framkvæmt: 18.-30.9.2001) (t.d. fyrirhuguð eftirlitsferð: mars 2002)

- 1.2.3. EB-gerðarviðurkenningaryfirvald skal einnig líta svo á að krafan um grunnmat í lið 1.2 hafi verið uppfyllt ef framleiðandi hefur fengið viðeigandi vottun með tilliti til samræmds staðals EN ISO 9002 — 1994 (á sviði sem nær til framleiðslustaðar og framleiðslunnar sem viðurkenna á), EN ISO 9001 — 2000 með heimild til að undanskilja kröfur í lið 7.3., „Ánægja viðskiptavinar og stöðugar umbætur“, sem tengjast hönnun og þróun, eða í samræmi við jafngildan, samræmdan staðal. Framleiðandi skal láta í té upplýsingar um vottunina og skuldbinda sig til að upplýsa EB-gerðarviðurkenningaryfirvald um allar breytingar sem kunna að verða gerðar að því er varðar gildistíma hennar eða gildissvið.

„Viðeigandi“ á hér við um vottun sem veitt er samkvæmt samræmdum staðli EN 45012 af vottunaraðila sem hefur annaðhvort fengið réttindi sem slíkur frá EB-viðurkenningaryfirvaldi aðildarríkisins sjálfs eða verið tilnefndur sem slíkur af faggildingarstofnun aðildarríkis og verið viðurkenndur af EB-viðurkenningaryfirvaldi þess aðildarríkis.

EB-gerðarviðurkenningaryfirvöld aðildarríkjanna skulu tilkynna hvert öðru um þá vottunaraðila sem hafa fengið réttindi eða viðurkenningu hjá þeim samkvæmt framangreindu og um allar breytingar sem gerðar eru á gildistíma eða gildissviði þeirra vottana sem þeir gefa út.

- 1.3. Þegar um er að ræða EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki, þarf ekki að endurtaka frummatið vegna gerðarviðurkenningar kerfa, íhluta og aðskilinna tæknieininga heldur nægir mat sem tekur til framleiðslustaðar og starfsemi sem tengist samsetningu fullbúins ökutækis og fyrrnefnda matið nær ekki yfir.

2. FYRIRKOMULAG VARÐANDI SAMRÆMI FRAMLEIÐSLUNNAR

- 2.1. Ökutæki, kerfi, íhluti eða aðskildar tæknieiningar, sem viðurkenndar eru í samræmi við þessa tilskipun eða sértilskipun, skal framleiða í samræmi við þá gerð sem viðurkennd er og fullnægir kröfum þessarar tilskipunar eða sértilskipunar í heildarskránni í IV. viðauka eða XI. viðauka.

- 2.2. EB-gerðarviðurkenningaryfirvald aðildarríkis skal, þegar EB-gerðarviðurkenning er veitt, sannprófa að fyrir hendi sé fullnægjandi fyrirkomulag og skjalfestar eftirlitsáætlanir sem samþykktar eru í samráði við framleiðanda fyrir hverja gerðarviðurkenningu, en í því felst að gerðar eru, með tilteknu millibili, prófanir og tilheyrandi skoðanir til að sannprófa áframhaldandi samræmi við viðurkennda gerð; þessar prófanir geta verið þær sömu og tilgreindar eru í sértilskipunum.

- 2.3. Handhafi EB-gerðarviðurkenningar skal einkum:

- 2.3.1. ganga úr skugga um að fyrir hendi séu aðferðir til að hafa skilvirkt eftirlit með samræmi framleiðslunnar (ökutækjum, kerfum, íhlutum eða aðskildum tæknieiningum) við viðurkennda gerð;

- 2.3.2. hafa aðgang að þeim prófunarbúnaði eða öðrum búnaði sem viðeigandi og nauðsynlegur er til að hafa eftirlit með samræmi við hverja viðurkennda gerð;

- 2.3.3. ganga úr skugga um að niðurstöður prófana og athugana séu skráðar og að meðfylgjandi skjöl séu tiltæk á tilteknu tímabili sem ákveðið er með samkomulagi við gerðarviðurkenningaryfirvöld. Ekki er nauðsynlegt að þetta tímabil sé lengra en 10 ár;
- 2.3.4. sundurgreina niðurstöður hvernar gerðar prófunar eða athugunar til að sannprófa og ganga úr skugga um stöðugleika að því er lýtur að eiginleikum vörunnar, að teknu tilliti til frávika vegna fjöldaframleiðslu;
- 2.3.5. ganga úr skugga um, fyrir hverja gerð framleiðslunnar, að a.m.k. þær athuganir, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, og prófanir, sem kveðið er á um í viðkomandi sértilskipunum af skránni í IV. eða XI. viðauka, hafi verið framkvæmdar;
- 2.3.6. ganga úr skugga um að frekari sýni séu tekin og frekari prófanir gerðar ef þær prófanir eða athuganir, sem gerðar eru, sýna að einhverjar sýna- eða prófunarhlutasamstæður eru í ósamræmi við viðkomandi gerð. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að samræmi við samsvarandi framleiðslu komist á að nýju;
- 2.3.7. ef um er að ræða EB-gerðarviðurkenningu fyrir fullbúið ökutæki skulu athuganir, sem um getur í lið 2.3.5, takmarkaðar við að sannprófa smíðaforskriftir með tilliti til viðurkenningarinnar og einkum með tilliti til upplýsingaskjalsins, sem sýnt er í III. viðauka, og þeirra upplýsinga sem krafist er vegna samræmisvottorðsins sem sýnt er í IX. viðauka þessarar tilskipunar.
3. FYRIRKOMULAG VIÐ ÁFRAMHALDANDI SANNPRÓFUN
- 3.1. Yfirvaldi, sem veitt hefur EB-gerðarviðurkenningu, er hvenær sem er heimilt að sannprófa eftirlitsaðferðir með samræmi sem beitt er í hverri framleiðsluáðstöðu.
- 3.1.1. Að öðru jöfnu ber að fylgjast með því að ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í lið 1.2 í þessum viðauka (frummat og samræmi framleiðslunnar), verði áfram skilvirkar.
- 3.1.1.1. Líta ber svo á að eftirlit, sem vottunaraðili (sem hefur réttindi eða er viðurkenndur í samræmi við kröfurnar í lið 1.2.3 þessa viðauka) sinnir, uppfylli kröfurnar í lið 3.1.1 að því er varðar þær aðferðir sem ákveðnar eru við frummat (liður 1.2.3).
- 3.1.1.2. Eðlileg tíðni sannprófana, sem EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldið framkvæmir (annarra en þeirra sem um getur í lið 3.1.1.1), skal vera þannig að tryggt sé að eftirlitið, sem beitt er skv. 1. og 2. lið í þessum viðauka, sé endurskoðað eftir hæfilega langan tíma, miðað við það hve mikið traust ríkir milli framleiðanda og gerðarviðurkenningaryfirvalds.
- 3.2. Í hverri endurskoðun skulu skýrslur um prófanir eða athuganir og framleiðsluskýrslur vera skoðunarmanni tiltækar; einkum þær skýrslur um prófanir eða athuganir sem skjalfestar eru samkvæmt því sem krafist er í lið 2.2 í þessum viðauka.
- 3.3. Skoðunarmanni er heimilt, ef prófunin er þess eðlis, að velja sýnishorn af handahófi sem síðan skulu prófuð á rannsóknastofu framleiðanda (eða hjá tækniþjónustu ef kveðið er á um það í sértilskipun). Lágmarksfjöldi sýnishorna er heimilt að ákvarða í samræmi við niðurstöður í sannprófun framleiðanda sjálfs.
- 3.4. Ef eftirliti virðist ábótavant eða nauðsynlegt virðist að sannprófa gildi prófananna sem framkvæmdar voru skv. lið 3.2 skal skoðunarmaður velja sýnishorn til að senda tækniþjónustunni, sem annaðist prófanirnar, vegna EB-gerðarviðurkenningarinnar.
- 3.5. EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldi er heimilt að framkvæma sérhverja athugun eða prófun sem kveðið er á um í þessari tilskipun eða í viðkomandi sértilskipunum sem eru í heildarskrá í IV. eða XI. viðauka.
- 3.6. Ef niðurstöður skoðunar eða endurskoðunar eru ófullnægjandi skal EB-gerðarviðurkenningaryfirvaldið gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma samræmi framleiðslunnar á að nýju svo fljótt sem verða má.

XI. VIÐAUKI

EIGINLEIKAR ÖKUTÆKJA TIL SÉRSTAKRA NOTA OG ÁKVÆÐI SEM GILDA UM ÞAU

I. viðbætur

Húsbifreiðar, sjúkrabifreiðar, líkvagnar

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	M ₁ ≤ 2 500 (¹) kg	M ₁ > 2 500 (¹) kg	M ₂	M ₃
1	Hljóðstig	70/157/EBE	H	G + H	G + H	G + H
2	Losun	70/220/EBE	Q	G + Q	G + Q	G + Q
3	Eldsneytisgeymar/ undirakstursvörn	70/221/EBE	F	F	F	F
4	Flötur fyrir skráningarmerki að aftan	70/222/EBE	X	X	X	X
5	Stýriskraftur	70/311/EBE	X	G	G	G
6	Læsingar dyra og lamir	70/387/EBE	B	G + B		
7	Hljóðmerki	70/388/EBE	X	X	X	X
8	Útsýn aftur	71/127/EBE	X	G	G	G
9	Hemlun	71/320/EBE	X	G	G	G
10	Deyfing rafsegultruflana	72/245/EBE	X	X	X	X
11	Dísilútblastur (reykur)	72/306/EBE	H	H	H	H
12	Innréttingar	74/60/EBE	C	G + C		
13	Þjófavörn og ræsivarnarbúnaður	74/61/EBE	X	G	G	G
14	Höggmildandi stýrisbúnaður	74/297/EBE	X	G		
15	Styrkleiki sæta	74/408/EBE	D	G + D	G + D	G + D
16	Útstæðir hlutar	74/483/EBE	X fyrir stýrishús; A fyrir annað	G fyrir stýrishús; A fyrir annað		
17	Hraðamælir og bakkskipting	75/443/EBE	X	X	X	X
18	Lögboðnar merkiplötur	76/114/EBE	X	X	X	X
19	Festingar fyrir öryggisbelt	76/115/EBE	D	G + L	G + L	G + L
20	Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar	76/756/EBE	A + N	A+G+N fyrir stýrishús; A+N fyrir annað	A+G+N fyrir stýrishús; A+N fyrir annað	A+G+N fyrir stýrishús; A+N fyrir annað
21	Glitaugu	76/757/EBE	X	X	X	X

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
22	Breiddarljós, hliðarljósaker að framan og aftan, hemlajósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað, hliðarljósaker	76/758/EBE	X	X	X	X
23	Stefnuljós	76/759/EBE	X	X	X	X
24	Ljósaker við skráningarkerki að aftan	76/760/EBE	X	X	X	X
25	Aðalljósaker (þ.m.t. perur)	76/761/EBE	X	X	X	X
26	Þokuljós að framan	76/762/EBE	X	X	X	X
27	Dráttarkrókar	77/389/EBE	E	E	E	E
28	Þokuljós að aftan	77/538/EBE	X	X	X	X
29	Bakkljósaker	77/539/EBE	X	X	X	X
30	Stöðuljósaker	77/540/EBE	X	X	X	X
31	Öryggisbelti	77/541/EBE	D	G + M	G + M	G + M
32	Sjónsvið fram á við	77/649/EBE	X	G		
33	Auðkenning stjórnrofa	78/316/EBE	X	X	X	X
34	Upphitun/rakahreinsun	78/317/EBE	X	G + O	O	O
35	Sprautur/þurrkur	78/318/EBE	X	G + O	O	O
36	Hitakerfi	Tilskipun ráðsins 78/548/EBE (Stjtið. EB L 168, 26.6.1978, bls. 4))	I	G + P		
37	Hjólhlífar	78/549/EBE	X	G		
38	Höfuðpúðar	78/932/EBE	D	G+D		
39	CO ₂ útblástur/eldsneytisnotkun	80/1268/EBE	N/A	N/A		
40	Afl hreyfils	80/1269/EBE	X	X	X	X
41	Dísillosun	88/77/EBE	H	G + H	G + H	G + H
44	Massar og mál (bifreiðar)	92/21/EBE	X	X		
45	Öryggisgler	92/22/EBE	J	G + J	G + J	G + J
46	Hjólbarðar	92/23/EBE	X	G	G	G
47	Hraðatakmarkari	92/24/EBE				X
48	Massar og mál (önnur ökutæki en þau sem um getur í lið 44)	97/27/EB			X	X

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	$M_1 \leq 2\,500$ (¹) kg	$M_1 > 2\,500$ (¹) kg	M_2	M_3
50	Tengingar	94/20/EB	X	G	G	G
51	Eldfimi	95/28/EB				G fyrir stýrishús; X fyrir annað
52	Hópbifreiðar og langferðabifreiðar	.../.../EB			A	A
53	Högg að framan	96/79/EB	N/A	N/A		
54	Högg frá hlið	96/27/EB	N/A	N/A		

(¹) Tæknilega leyfilegur hámarksmassi með hleðslu: .

2. viðbætur

Brynvarin ökutæki

[illegible]

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
22	Breiddarljós, hliðarljósaker að framan og aftan, hemlaljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað, hliðarljósaker	76/758/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
23	Stefnuljós	76/759/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
24	Ljósaker við skráningarmerki að aftan	76/760/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
25	Aðalljósaker (þ.m.t perur)	76/761/EBE	X	X	X	X	X	X				
26	Þokuljós að framan	76/762/EBE	X	X	X	X	X	X				
27	Dráttarkrókar	77/389/EBE	A	A	A	A	A	A				
28	Þokuljós að aftan	77/538/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29	Bakkljósaker	77/539/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30	Stöðuljósaker	77/540/EBE	X	X	X	X	X	X				
31	Öryggisbelti	77/541/EBE	A	A	A	A	A	A				
32	Sjónsvið fram á við	77/649/EBE	S									
33	Auðkenning stjórnfrofa	78/316/EBE	X	X	X	X	X	X				
34	Upphitun/raka-hreinsun	78/317/EBE	A	O	O	O	O	O				
35	Sprautur/þurrkur	78/318/EBE	A	O	O	O	O	O				
36	Hitakerfi	78/548/EBE	X									
37	Hjólhlífur	78/549/EBE	X									
38	Höfuðpúðar	78/932/EBE	X									
39	CO ₂ útblástur/eldsneytisnotkun	80/1268/EBE	N/A									
40	Afl hreyfils	80/1269/EBE	X	X	X	X	X	X				
41	Dísillosun	88/77/EBE	A	X	X	X	X	X				
42	Hliðarvörn	89/297/EBE					X	X			X	X
43	Hjól- og aurlífur-búnaður	91/226/EBE					X	X			X	X

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
44	Massar og mál (bifreiðar)	92/21/EBE	X									
45	Öryggisgler	92/22/EBE	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A	N/A
46	Hjólbarðar	92/23/EBE	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
47	Hraða-takmarkari	92/24/EBE			X		X	X				
48	Massar og mál (önnur ökutæki en þau sem um getur í lið 44)	97/27/EB		X	X	X	X	X	X	X	X	X
49	Útstæðir hlutar á stýrishúsum	92/114/EBE				A	A	A				
50	Tengingar	94/20/EB	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
51	Eldfimi	95/28/EB			X							
52	Hópbifreiðar og langferða-bifreiðar	.../.../EB										
53	Högg að framan	96/79/EB	N/A									
54	Högg frá hlið	96/27/EB	N/A			N/A						
56	Ökutæki ætluð til að flytja hættulegan farm	98/91/EB				X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾	X ⁽¹⁾
57	Undiraksturs-vörn að framan	2000/40/EB					X	X				

⁽¹⁾ Kröfur tilskipunar 1998/91/EB gilda einungis þegar framleiðandinn sækir um EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki sem ætlað er til flutninga á hættulegum farni.

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
25	Aðalljóssker (þ.m.t. perur)	76/761/EBE	X	X	X	X	X				
26	Þokuljós að framan	76/762/EBE	X	X	X	X	X				
27	Dráttarkrókar	77/389/EBE	A	A	A	A	A				
28	Þokuljós að aftan	77/538/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X
29	Bakkljóssker	77/539/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X
30	Stöðuljóssker	77/540/EBE	X	X	X	X	X				
31	Öryggisbelti	77/541/EBE	D	D	D	D	D				
33	Auðkenning stjórnfrofa	78/316/EBE	X	X	X	X	X				
34	Upphitun/raka-hreinsun	78/317/EBE	O	O	O	O	O				
35	Sprautur/þurrkur	78/318/EBE	O	O	O	O	O				
40	Afl hreyfils	80/1269/EBE	X	X	X	X	X				
41	Dísillosun	88/77/EBE	H	H	H	H	H				
42	Hliðarvörn	89/297/EBE				X	X			X	X
43	Hjól- og aurlífur-búnaður	91/226/EBE				X	X			X	X
45	Öryggisgler	92/22/EBE	J	J	J	J	J	J	J	J	J
46	Hjólbarðar	92/23/EBE	X	X	X	X	X	X	X	X	X
47	Hraða-takmarkari	92/24/EBE		X		X	X				
48	Massar og mál	97/27/EB	X	X	X	X	X	X	X	X	X
49	Útstæðir hlutar á stýrishúsum	92/114/EBE			X	X	X				
50	Tengingar	94/20/EB	X	X	X	X	X	X	X	X	X
51	Eldfimi	95/28/EB		X							
52	Hópbifreiðar og langferða-bifreiðar	.../.../EB	X	X							
54	Högg frá hlið	96/27/EB			A						
56	Ökutæki ætluð til að flytja hættulegan farm	98/91/EB				X	X	X	X	X	X
57	Undiraksturs-vörn að framan	2000/40/EB				X	X				

4. viðbætur

Færanlegir lyftikranar

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Færanlegir kranar í flokki N
1	Hljóðstig	70/157/EBE	T
2	Losun	70/220/EBE	X
3	Eldsneytisgeymar/undirakstursvörn	70/221/EBE	X
4	Flötur fyrir skráningarkerki að aftan	70/222/EBE	X
5	Stýriskraftur	70/311/EBE	X krabbastýring leyfð
6	Læsingar dyra og lamir	70/387/EBE	A
7	Hljóðmerki	70/388/EBE	X
8	Útsýn aftur	71/127/EBE	X
9	Hemlun	71/320/EBE	U
10	Deyfing rafsegultruflana	72/245/EBE	X
11	Dísilútblástur (reykur)	72/306/EBE	X
12	Innréttingar	74/60/EBE	X
13	Þjófavörn og ræsivarnarbúnaður	74/61/EBE	X
15	Styrkleiki sæta	74/408/EBE	D
17	Hraðamælir og bakkskipting	75/443/EBE	X
18	Lögboðnar merkiplötur	76/114/EBE	X
19	Festingar fyrir öryggisbelti	76/115/EBE	D
20	Uppsetning ljósa- og ljósmerkjabúnaðar	76/756/EBE	A + Y
21	Glitaugu	76/757/EBE	X
22	Breiddarljós, stöðuhliðarljósaker að framan og aftan, hemla-ljósaker, hliðarljósaker, ljósaker fyrir dagljósabúnað	76/758/EBE	X
23	Stefnuljós	76/759/EBE	X
24	Ljósaker við skráningarkerki að aftan	76/760/EBE	X
25	Aðalljósaker (þ.m.t. perur)	76/761/EBE	X
26	Þokuljós að framan	76/762/EBE	X
27	Dráttarkrókar	77/389/EBE	A
28	Þokuljós að aftan	77/538/EBE	X
29	Bakkljósaker	77/539/EBE	X
30	Stöðuljósaker	77/540/EBE	X

Liður	Viðfangsefni	Númer tilskipunar	Færanlegir kranar í flokki N
31	Öryggisbelti	77/541/EBE	D
33	Auðkenning stjórnrofa	78/316/EBE	X
34	Upphitun/móðuhreinsun	78/317/EBE	O
35	Sprautur/þurrkur	78/318/EBE	O
40	Hreyfilafli	80/1269/EBE	X
41	Dísillosun	88/77/EBE	V
42	Hliðarvörn	89/297/EBE	X
43	Hjól- og aurlifarbúnaður	91/226/EBE	X
45	Öryggisgler	92/22/EBE	J
46	Hjólbarðar	92/23/EBE	A að því gefnu að uppfylltar séu kröfurnar í ISO 10571 - 1995 (E) eða í ETRTO-staðlahandbókinni frá 1998.
47	Hraðatakmarkari	92/24/EBE	X
48	Massar og mál	97/27/EB	X
49	Útstæðir hlutar á stýrishúsum	92/114/EBE	X
50	Tengingar	94/20/EB	X
57	Undirakstursvörn að framan	2000/40/EB	X

Merking bókstafa

- X Engar undanþágur, aðrar en þær sem tilgreindar eru í sértilskipuninni.
- N/A Þessi tilskipun gildir ekki um þetta ökutæki (engar kröfur).
- A Undanþágur heimilaðar ef sérstök not valda því að ókleift er að fara fyllilega að kröfum. Framleiðandi skal sýna gerðarviðurkenningaryfirvaldi fram á á fullnægjandi hátt að ökutækið geti ekki uppfyllt kröfurnar vegna sérstaks hlutverks þess.
- B Notkun á eingöngu við um dyr sem veita aðgang að sætum sem ætluð eru fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi og þar sem fjarlægðin milli R-punkts sætisins og meðalflatar yfirborðs hurðarinnar, þegar mælt er hornrétt á lengdarmiðjuflöt ökutækisins, er ekki meiri en 500 mm.
- C Notkun á eingöngu við um þann hluta ökutækisins sem er framan við aftasta sæti sem ætlað er fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi og takmarkast einnig við höggsvæði höfuðs eins og það er skilgreint í tilskipun 74/60/EBE.
- D Notkun á eingöngu við um við sæti sem ætluð eru fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi.
- E Einungis að framan.
- F Heimilt er að breyta aðleiðslu og lengd áfyllingarleiðslunnar fyrir eldsneyti og koma geyminum fyrir á annan hátt í ökutækinu.

- G Kröfur í samræmi við flokk grunnökutækis/ófullbúins ökutækis (undirvagn þess var notaður til að smíða ökutækið sem er til sérstakra nota). Þegar um er að ræða ófullbúið ökutæki/ökutæki, fullbúið í áföngum, má líta svo að fullnægt sé kröfunum fyrir ökutæki í samsvarandi flokki N (byggðar á hámarksmassa).
- H Breytingar á lengd útblásturskerfisins aftan við aftasta hljóðdeyfi eru leyfilegar án frekari prófana ef það er ekki lengra en 2 metrar.
- I Notkun miðast einungis við þau hitakerfi sem eru ekki sérhönnuð fyrir íverustaði.
- J Allar rúður nema þær sem eru í stýrishúsi ökumanns (framrúða og hliðarrúður) geta verið annaðhvort úr öryggisgleri eða stífu plastgleri.
- K Viðbótarbúnaður fyrir neyðarviðvörðun er leyfilegur.
- L Notkun á eingöngu við um sæti sem ætluð eru fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi. Að lágmarki er krafist festinga fyrir mjaðmarbelti í aftursætum.
- M Notkun á eingöngu við um sæti sem ætluð eru fyrir eðlilega notkun þegar ökutækinu er ekið á vegi. Að lágmarki er krafist festinga fyrir mjaðmarbelti í öllum aftursætum.
- N Að því tilskildu að allur lögboðinn ljósabúnaður sé ísettur og að dreifing ljóss verði ekki fyrir áhrifum.
- O Ökutækið skal búið viðunandi kerfi í framhluta.
- P Notkun á einungis við um þau hitakerfi sem eru ekki sérhönnuð fyrir íverustaði. Ökutækið skal búið viðunandi kerfi í framhluta.
- Q Breytingar á lengd útblásturskerfisins aftan við aftasta hljóðdeyfi eru leyfilegar án frekari prófana ef það er lengra en 2 metrar. EB-gerðarviðurkenning, sem veitt hefur verið dæmigerðasta grunnökutækinu, er áfram í gildi þrátt fyrir að breytingar verði á viðmiðunaryngd.
- R Að því tilskildu að hægt sé að koma fyrir skráningarplötum frá öllum aðildarríkjum og að þær séu sýnilegar til frambúðar.
- S Heildargegnumferðarstuðull ljóss er a.m.k. 60% og hindrunarhorn A-stoðar er ekki yfir 10 gráðum.
- T Prófunina skal einungis framkvæma á fullbúnu ökutæki/ökutæki fullbúnu í áföngum. Ökutækið má prófa í samræmi við tilskipun 70/157/EBE eins og henni var síðast breytt með tilskipun 99/101/EB. Að því er varðar lið 5.2.2.1 í I. viðauka við tilskipun 70/157/EBE gilda eftirfarandi viðmiðunarmörk:
- 81 dB(A) fyrir ökutæki með hreyfilafli innan við 75 kW
83 dB(A) fyrir ökutæki með hreyfilafli a.m.k. 75 kW en innan við 150 kW
84 dB(A) fyrir ökutæki með hreyfilafli a.m.k. 150 kW
- U Prófunina skal einungis framkvæma á fullbúnu ökutæki/ökutæki fullbúnu í áföngum. Ökutæki með allt að fjóra ása skulu fullnægja öllum þeim kröfum sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 1971/320/EBE. Gerðar eru undanþágur fyrir ökutæki sem eru með fleiri en fjóra ása, að því tilskildu:
- að þær séu réttlætanagerleg vegna sérstæðs byggingarlags
- að allar kröfur um hemlaafköst séu uppfylltar í tengslum við stöðuhemlun, aksturshemlun og neyðarhemlun eins og mælt er fyrir um í tilskipun 1971/320/EBE.
- V Viðurkenna má að farið sé á ákvæðum tilskipunar 1997/68/EB.
- Y Að því tilskildu að allur lögboðinn ljósabúnaður sé ísettur.

XII. VIÐAUKI

MÖRK LÍTILLA FRAMLEIÐSLURADA OG SÍÐUSTU ÖKUTÆKI GERÐAR

A. MÖRK LÍTILLA FRAMLEIÐSLURADA

Fjöldi eininga í gerðarhóp, eins og hann er skilgreindur hér að aftan sem á að skrá, selja og taka í notkun á einu ári í hverju aðildarríki, skal ekki vera meiri úr viðkomandi flokki ökutækja en talan hér á eftir sýnir.

Flokkur	Einingar
M ₁	500
M ₂ , M ₃	250
N ₁	500
N ₂ , N ₃ (*)	250
O ₁ , O ₂	500
O ₃ , O ₄	250

(*) 20 einingar fyrir færanlega lyftikrana.

Með „gerðarhóp“ er átt við ökutæki, sem eru ekki frábrugðin hvert öðru með tilliti til eftirfarandi grunnatriða:

1. Að því er flokk M₁ varðar:

- framleiðanda,
- grunnþátta í byggingu og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/botns (augljós grundvallarmunur),
 - hreyfils (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður).

2. Að því er flokk M₂ og M₃ varðar:

- framleiðanda,
- flokks,
- grunnþátta í byggingu og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/sjálfbærrar yfirbyggingar (augljós grundvallarmunur),
 - hreyfils (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður),
 - fjölda ása.

3. Að því er flokk N₁, N₂ og N₃ varðar:

- framleiðanda,
- flokks,
- grunnþátta í byggingu og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/botns (augljós grundvallarmunur),
 - hreyfils (brunahreyfill/rafmagnshreyfill/blandaður),
 - fjölda ása.

4. Að því er flokk O₁, O₂ og O₃ varðar:

- framleiðanda,
- flokks,

- grunnþátta í byggingu og hönnun, svo sem:
 - undirvagns/sjálfbærrar yfirbyggingar (augljós grundvallarmunur),
 - fjölda ása,
 - tengivagns/festivagns/eftirvagns með miðlægum ási,
 - gerðar hemlakerfis (t.d. án hemla/ýtihemlun/stiglaus hemlun).

B. SÍÐUSTU ÖKTÆKI GERÐAR

Hámarksfjöldi ökutækja, fullbúinna og fullbúinna í áföngum, sem tekin eru í notkun í hverju aðildarríki, samkvæmt málsmeðferð um „mörk síðustu ökutækja gerðar“, skal vera takmarkaður á einn hátt af eftirfarandi eftir því sem viðkomandi aðildarríki ákveður nánar:

Annaðhvort

1. skal hámarksfjöldi ökutækja í flokki M_1 , af einni eða fleiri gerðum, sem tekin eru í notkun í hverju aðildarríki, ekki vera meiri en 10% en í öðrum flokkum mest 30% af ökutækjum allra viðkomandi gerða sem tekin voru í notkun í því aðildarríki árið áður;

ef 10%, eða eftir atvikum 30%, ökutækjanna reynast vera færri en 100 getur aðildarríkið heimilað að allt að 100 ökutæki séu tekin í notkun;

eða

2. eingöngu skal taka í notkun þau ökutæki af hverri gerð sem hafa samræmisvottorð, sem gefið er út á framleiðsludegi eða síðar og gildir í minnst 3 mánuði eftir útgáfudag, en féll síðan úr gildi vegna gildistöku sértílskipunar.

Sérstök áritun skal vera á samræmisvottorði fyrir ökutæki sem tekin eru í notkun samkvæmt þessu fyrirkomulagi.

XIII. VIÐAUKI

SKRÁ YFIR EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR SEM GEFNAR ERU ÚT MEÐ SKÍRSKOTUN TIL SÉRTILSKIPANA

Stimpill gerðarviðurkenningaryfirvalds
--

Skrá númer:

Nær yfir tímabilið: til

Eftirfarandi upplýsingar skulu gefnar fyrir hverja EB-gerðarviðurkenningu sem er veitt, hafnað eða dregin til baka á því tímabili sem nefnt er hér að framan:

Framleiðandi:

EB-gerðarviðurkenning númer

Ástæða fyrir rýmkun (ef við á):

Tegund:

Gerð:

Útgáfudagsetning:

Dagsetning fyrstu útgáfu (ef um rýmkun er að ræða):

XIV. VIÐAUKI

TILHÖGUN VIÐ FJÖLÞREPA EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

1. ALMENNT
 - 1.1. Fullnægjandi árangur fjölþrepa EB-gerðarviðurkenningar næst einungis með samvinnu allra framleiðenda sem hlut eiga að máli. Í þessu augnamiði skulu viðurkenningaryfirvöld ganga úr skugga um, áður en þau veita viðurkenningu á fyrsta þrepi eða hærri þrepum, að viðeigandi fyrirkomulag sé til staðar varðandi framsetningu og skipti á skjölum og upplýsingum milli viðkomandi framleiðenda þannig að fullbúin ökutækjagerð í áföngum standist allar tækniröfur viðkomandi sértilskipana eins og kveðið er á um í IV. og XI. viðauka. Í þeim upplýsingum skal lýsa viðkomandi viðurkenningum á kerfum, íhlutum og aðskildum tæknieiningum, svo og á þeim hlutum ökutækisins sem eru hlutar hins ófullbúna ökutækis en hafa ekki enn fengið viðurkenningu.
 - 1.2. EB-gerðarviðurkenningar í samræmi við þennan viðauka eru veittar á grundvelli þess smíðaðpreps sem ökutækjagerðin er á og skulu innihalda allar viðurkenningar sem veittar hafa verið á fyrri þrepum.
 - 1.3. Sérhver framleiðandi, sem tekur þátt í ferli fjölþrepa EB-gerðarviðurkenningar, er ábyrgur fyrir viðurkenningu og samræmi allra kerfa, íhluta eða aðskildra tæknieininga sem hann framleiðir eða sem hann bætir við það smíðaðprepi sem fyrir er. Hann er ekki ábyrgur fyrir viðfangsefnum sem voru viðurkennd á fyrri þrepum nema hann hafi breytt viðkomandi hlutum á þann veg að fyrri viðurkenning, sem veitt hefur verið, hafi fallið úr gildi.
2. VERKLAGSREGLUR

Gerðarviðurkenningaryfirvald skal:

 - a) sannprófa að allar viðkomandi EB-gerðarviðurkenningar, sem veittar hafa verið með skírskotun til sértilskipana, svari til réttra staðla í sértilskipuninni;
 - b) ganga úr skugga um að öll gögn, sem máli skipta, séu í upplýsingamöppunni, að teknu tilliti til smíðaðpreps ökutækisins;
 - c) ganga úr skugga um, með því að athuga skjölin, að forskriftir og gögn í I. hluta upplýsingaskjals um ökutækið séu í gögnunum í upplýsingasafninu og/eða viðurkenningarvottorði með skírskotun til EB-gerðarviðurkenninga á grundvelli viðkomandi sértilskipana og, ef vantar lið í I. hluta upplýsingaskjals einhvern sértilskipunar, að staðfesta að viðkomandi hluti eða eiginleiki sé í samræmi við atriðin í upplýsingamöppunni;
 - d) skoða eða láta skoða hluta og kerfi úr ökutækjum úr völdu úrtaki ökutækja af þeirri gerð sem á að viðurkenna til að sannprófa að ökutækið eða ökutækin séu smíðuð í samræmi við viðkomandi gögn í viðurkenndu upplýsingasafni varðandi allar viðkomandi EB-gerðarviðurkenningar með skírskotun til sértilskipana;
 - e) athuga eða láta viðeigandi athuganir fara fram á uppsetningu aðskildra tæknieininga þar sem það á við.
3. Fjöldi ökutækja, sem skoða á í samræmi við d-lið 2. mgr., skal vera nægilega mikill til að unnt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með ólíkum samsetningum sem eiga að fá EB-gerðarviðurkenningu í samræmi við eftirfarandi viðmiðanir:
 - hreyfil,
 - gírkassa,
 - aflása (fjöldi, staðsetning, samtenging),
 - stýriása (fjöldi og staðsetning),
 - gerð yfirbyggingar,
 - fjöldi dyra,

- stýri: hægra eða vinstra megin,
- sætafjöldi,
- umfang búnaðar.

4. AÚÐKENNING ÖKUTÆKISINS

Við viðurkenningu annars þreps og síðari þrepa skal hver framleiðandi festa á ökutækið aukaplötu, til viðbótar við lögbundna plötu sem mælt er fyrir um í tilskipun 76/114/EBE en fyrirmynd að henni er sýnd í viðbæti við þennan viðauka. Platan skal vandlega fest á auðsýnilegum og aðgengilegum stað, á hluta sem ekki er líklegt að skipt verði um meðan ökutækið er í notkun. Á plötunni skulu eftirfarandi upplýsingar vera óafmáanlegar og greinilegar í þeirri röð sem hér fer á eftir:

- heiti framleiðanda,
- 1., 3. og 4. hluti EB-gerðarviðurkenningarnúmers,
- viðurkenningarþrep,
- verksmiðjunúmer ökutækis,
- tæknilega leyfilegur hámarksmassi ökutækisins með hleðslu ^(a),
- tæknilega leyfilegur hámarksmassi vagnalestar (ef heimilt er að draga eftirvagn með ökutækinu) með hleðslu ^(a),
- leyfilegur hámarksmassi á hvern ás, talið í röð framan frá og aftur ^(a),
- leyfilegur hámarksmassi á tengibúnað ef um er að ræða dráttar bifreið eða eftirvagn með miðlægum ási ^(a).
- Ef ekki er kveðið á um annað hér að framan skal merkiplatan uppfylla kröfur tilskipunar 1976/114/EBE.

Viðbætur

Fyrirmynd að viðbótarauðkennisplötu framleiðanda

Dæmið að neðan er einungis ætlað til leiðbeiningar.

HEITI FRAMLEIÐANDA (3. þrep)
e2*98/14*2609
3. þrep
WD9VD58D98D234560
1 500 kg
2 500 kg
1 — 700 kg
2 — 800 kg

^(a) Einungis ef gildið hefur breyst á núverandi viðurkenningarþrepi.

Yfirlýsing frá framleiðanda grunnökutækja eða ófullbúinna ökutækja í öðrum flokkum en M₁

Númer yfirlýsingar:

Undirritaður vottar hér með að ökutækið, sem lýst er hér á eftir, hefur verið framleitt í verksmiðju undirritaðs og að það er nýtt ökutæki.

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð ökutækis:
- 0.2.1. Verslunarheiti:
- 0.3. Gerðarauðkenni:
- 0.6. Verksmiðjunúmer ökutækis:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju/-verksmiðja:

Enn fremur vottar undirritaður að ökutækið hafi uppfyllt kröfur eftirfarandi tilskipana þegar það var afhent:

Viðfangsefni	Númer tilskipunar	EB-gerðarviðurkenningarnúmer:	EB-gerðarviðurkenningarríki ⁽¹⁾
1. Hljóðstig			
2. Losun			
3. ...			
o.s.frv.			

⁽¹⁾ Komi fram hér ef ekki er hægt að sjá það á EB-gerðarviðurkenningarnúmerinu.

Þessi yfirlýsing er gefin samkvæmt ákvæðum í XI. viðauka við þessa tilskipun.

.....
(Staður) (Undirskrift) (Dagsetning)

REGLUGERÐ RÁÐSINS (EB) nr. 2584/2001

2003/EES/57/15

frá 19. desember 2001

um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýralyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýralyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla og með tilliti til viðeigandi birtra vísindaupplýsinga um skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu, að meðtöldum t.d. álitum vísindanefndarinnar um dýraheilbrigðisráðstafanir sem tengjast almannaheilbrigði, skýrslum sameiginlegrar sérfræðinganeftdar Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar um aukefni í matvælum (JECFA) eða skýrslum frá alþjóðlega viðurkenndum rannsóknarstofnunum.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýralyfja leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki). Þegar um er að ræða dýralyf sem ætluð eru mjólkandi dýrum skal ákvarða að leyfilegt hámarks magn leifa í mjólk.

- 4) Í reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er kveðið á um að ákvörðun leyfilegs hámarks magns leifa skuli á engan hátt hafa áhrif á beitingu annarar viðeigandi löggjafar bandalagsins.
- 5) Að því er varðar eftirlit með leifum sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.
- 6) Efnin klórmaðín, flúgestonasetat og altrenógest eru hormón og sæta því notkunartakmörkunum og -eftirliti eins og kveðið er á um í tilskipun ráðsins 96/22/EB frá 29. apríl 1996 um að banna í búfjárrækt notkun ákveðinna efna, sem hafa hormónavirkni eða skjaldheftandi virkni, og betaverka⁽²⁾. Við ákveðnar aðstæður er heimilt að gefa húsdýrum þessi hormón en einungis í tengslum við lækningar eða dýrarækt. Þessar aðstæður krefjast þess einkum að dýralæknir gefi lyfin eða hafi sjálfur umsjón með lyfjagjöfni. Að auki skal dýralæknirinn skrá tegund meðferðar, gerðir vara, sem leyfi hefur verið veitt fyrir, dagsetningu meðferðar og auðkenni meðhöndlaðra dýra.
- 7) Þar að auki er í skilyrðunum, sem mælt er fyrir um í tilskipun 96/22/EB, lagt bann við því að aflóga undaneldisdýrum séu gefin hormón í lækninga- eða dýraræktunarskyni undir lok eldistímans. Enn fremur er kveðið á um að kjöt eða aðrar afurðir dýra, sem hafa verið gefin hormón vegna lækninga- eða dýraræktunarmedferðar, skulu ekki markaðssettar til manneldis nema þær hafi verið meðhöndlaðar í samræmi við tilskipun 96/22/EB og að biðtíminn, sem mælt er fyrir um, hafi verið virtur áður en dýrunum var slátrað.
- 8) Heildarmat á fyrirliggjandi áhættumati þessara efna og á öllum fyrirliggjandi vísindalegum upplýsingum og gögnum, og í ljósi eðlislegra eiginleika hormóna og faraldursfræðilegra niðurstaðna, bendir til þess að neytendum sé hættu búin ef þeir fá í sig of mikið magn hormónaleifa og umbrotsefna þeirra.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 345, 29.12.2001, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegrar EES-nefndarinnar nr. 125/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2162/2001 (Stjtið. EB L 291, 8.11.2001, bls. 9).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 3.

- 9) Í ljósi eðlislegra eiginleika kynhormóna og þar sem hugsanlegt er að góðum starfsvenjum við dýralækn-ingar sé ekki alltaf beitt og því þurfi yfirvöld að hafa yfir að ráða úrræðum til eftirlits með ólöglegri notkun þessara hormóna er þess auk þess krafist í tilskipun ráðsins 96/23/EB frá 29. apríl 1996 um ráðstafanir til eftirlits með tilteknum efnum og leifum þeirra í lifandi dýrum og dýraafurðum ⁽¹⁾ að yfirvöld láti rannsaka tilvik þar sem grunur beinist að dýrum eða jákvæðar rannsóknarniðurstöður hafa fengist.
- 10) Með tilliti til þess að greind hafa verið hugsanleg, skaðleg áhrif á heilbrigði manna sem orsakast af því að húsdýrum eru gefin þessi hormón, sama í hvaða tilgangi þau eru gefin, og að aflokinni umfjöllun um núverandi nauðsyn þess að hafa til reiðu á markaði bandalagsins sum þessara efna, sem nú eru notuð við lækninga- eða dýraræktunarmeðferð húsdýra, og einnig að teknu tilliti til þeirra ströngu skilyrða sem gilda samkvæmt tilskipun 96/22/EB um veitingu leyfis til notkunar þessara efna í lækninga- eða dýraræktunarskyni, er við hæfi að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrir þessi efni samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 11) Að því tilskildu að ekki sé ástæða til að ætla að leifar efnanna sem um er að ræða, við þau mörk, sem fyrirhuguð eru, stofni heilsu neytenda í hættu skal leyfilegt hámarksmagn leifa ákvarðað í I. eða III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90. Í ljósi heildarmats á áhættumati kynhormóna, ef menn fá í sig of mikið magn hormónaleifa og umbrotsefna þeirra, er nauðsynlegt að áhætta, sem neytendum kann að vera búin, sé endurskoðuð reglulega á grundvelli nýrra vísindarannsókna.

- 12) Því er talið viðeigandi, með fyrirvara um önnur ákvæði í lögum bandalagsins, einkum tilskipun 96/22/EB, að klórmaðínóni og flúgestonasetati (að því er sauðamjólk varðar) verði bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, og að altrenógesti og flúgestonasetati (að því er geitamjólk varðar) verði bætt við í III. viðauka þeirrar reglugerðar svo að unnt sé að ljúka vísindarannsóknum.
- 13) Þó ber að leggja áherslu á að á grundvelli nýrra upplýsinga eða endurmats á fyrirbyggjandi upplýsingum má breyta reglugerð (EBE) nr. 2377/90 í því skyni að vernda heilsu manna og dýra í samræmi við málsmæðferðina sem kveðið er á um í þessari reglu-gerð.
- 14) Fastanefndin um dýralyf, sem um getur í 8. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2377/90, hefur ekki skilað jákvæðu álitu um fyrirhugaðar aðgerðir framkvæmda-stjórnarinnar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi kemur til framkvæmda sextíu dögum eftir að hún er birt.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 19. desember 2001.

Fyrir hönd ráðsins,
A. NEYTS-UYTTBROECK
forseti.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 125, 23.5.1996, bls. 10.

VIÐAUKI

A. Eftirfarandi efnum er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem leyfilegt hámarks-magn leifa hefur verið ákveðið fyrir.

„6. Lyf sem virka á æxlunarfæri

6.1. Prógestógen

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Klórmaðínón	Klórmaðínón	Nautgripir	4 µg/kg 2 µg/kg 2,5 µg/kg	Fita Lifur Mjólk	Eingöngu til notkunar í dýrarækt
Flúgestonasetat	Flúgestonasetat	Sauðfê	1 µg/kg	Mjólk	Einungis til notkunar í leggöng í tengslum við dýrarækt“

B. Eftirfarandi efnum er bætt við í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 (skrá yfir lyfjafræðilega virk efni sem eru notuð í dýrallyf og sem leyfilegt hámarks-magn leifa hefur verið ákveðið fyrir til bráðabirgða)

„6. Lyf sem virka á æxlunarfæri

6.1. Prógestógen

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
Altrenógest	Altrenógest	Svín	3 µg/kg 3 µg/kg 3 µg/kg	Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks-magn leifa falla úr gildi 1.1. 2003. Einungis til notkunar í dýrarækt.
		Hestar	3 µg/kg 3 µg/kg 3 µg/kg	Fita Lifur Nýra	
Flúgestonasetat	Flúgestonasetat	Geitur	1 µg/kg	Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks-magn leifa falla úr gildi 1.1. 2003. Einungis til notkunar í leggöng í tengslum við dýrarækt.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 77/2002

2003/EES/57/16

frá 17. janúar 2002

um breytingu á I. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2162/2001 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber asetýlsóvalerýltýlósini og metýlprednisólóni við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Svo unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að framlengja gildistíma bráðabirgðagildis fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa, eins og áður hefur verið skilgreint í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, varðandi sýpermetrín.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leifum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/37/EB ⁽⁴⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda sextíu dögum eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 16, 18.1.2002, bls. 9, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 125/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 291, 8.11.2001, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 25.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 17. janúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.4. Makrólíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Asetýlisóvalerýltýlósín	Samtala asetýl-isóvalerýl- týlósíns og 3-O-asetýlósíns	Svín	50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg 50 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	

5. Barksterar
- 5.1. Sykursterar

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Metýlprednisólón	Metýlprednisólón	Nautgripir	10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg 10 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis.“

B. Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf
- 2.2. Útsníklalyf
- 2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Sýpermetrín	Sýpermetrín (samtala af ísómerum)	Laxfiskar	50 µg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.7. 2003.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2592/2001

2003/EES/57/17

frá 28. desember 2001

um að krefja framleiðendur eða innflytjendur tiltekinna efna, sem hafa forgang, um frekari upplýsingar og prófanir í samræmi við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽¹⁾, einkum 2. mgr. 10. gr,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Aðildarríkin, sem eru tilnefnd sem skýrslugjafaríki, samkvæmt reglugerð (EBE) nr. 793/93 fyrir tiltekin forgangsefni, sem eru tekin til áhættumats, hafa metið upplýsingarnar sem framleiðendur eða innflytjendur leggja fram varðandi þessi efni. Ríkin hafa skorið úr um, að höfðu samráði við viðkomandi framleiðendur eða innflytjendur, hvort nauðsynlegt sé að krefjast þess við áhættumat að þessir framleiðendur eða innflytjendur leggi fram frekari upplýsingar og/eða framkvæmi frekari prófanir.
- 2) Framleiðendurnir og innflytjendurnir hafa athugað hvort ekki sé hægt að fá upplýsingarnar, sem eru nauðsynlegar til að meta viðkomandi efni, hjá fyrri framleiðendum eða innflytjendum efnanna í samræmi við 5. mgr. 10. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93. Framleiðendurnir og innflytjendurnir hafa einnig athugað, í samráði við aðildarríkin sem eru tilnefnd sem skýrslugjafaríki, hvort ekki sé unnt að nota aðrar aðferðir sem takmarka eða koma í stað tilrauna á dýrum.
- 3) Aðildarríkin, sem eru tilnefnd sem skýrslugjafaríki, hafa upplýst framkvæmdastjórnina um hvort krefja þurfi framleiðendur eða innflytjendur þessara efna um frekari upplýsingar eða prófanir. Aðildarríkin, sem eru tilnefnd sem skýrslugjafaríki, hafa lagt aðferðarlýsingar varðandi umbeðnar, frekari prófanir fyrir framkvæmdastjórnina.

- 5) Ef um að ræða efni, eitt sér eða í efnablöndu, sem er framleitt eða flutt inn af nokkrum framleiðendum eða innflytjendum má, skv. 3. mgr. 12. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93, einn framleiðandi eða innflytjandi, sem kemur fram fyrir hönd hinna framleiðendanna eða innflytjendanna, framkvæma frekari prófanir. Í því tilviki skulu aðrir framleiðendur eða innflytjendur vísa til prófananna, sem hafa farið fram, og taka á sig sanngjarnan hluta af kostnaðinum.
- 6) Ákvæði þessarar reglugerðar eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var komið á fót skv. 15. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Framleiðendur og innflytjendur efnanna, sem talin eru upp í viðaukanum við þessa reglugerð, sem hafa lagt fram upplýsingar í samræmi við kröfurnar í 3., 4., 7. og 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 793/93, skulu veita þær upplýsingar og framkvæma þær prófanir sem eru tilgreindar í viðaukanum við þessa reglugerð og afhenda skýrslugjafaríkjunum viðeigandi niðurstöður.

Framkvæma skal prófanirnar samkvæmt aðferðarlýsingunum sem skýrslugjafaríkin tilgreina.

Skila skal niðurstöðunum innan þeirra tímamarka sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. desember 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 345, 29.12.2001, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 126/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

VIÐAUKI

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Heiti efnis	Skýrslugjafaríki	Kröfur um prófunarupplýsingar	Mánuðir frá gildistökudegi þessarar reglugerðar.
1	200-539-3	62-53-3	Anilín ⁽¹⁾	D	Gögn um myndun anilíns úr kátsjúkefnum	9
					Gögn um losun í skólp og hreinsun skólps sem tíðkast í evrópskum gúmmiðnaði	9
					Gögn um losun út í andrúmsloftið og tækni við hreinsun útblásturslofts í gúmmiðnaði	9
					Prófun á eiturhrifum við plöntusvælingu	6
					Prófun á langtímaeiturhrifum á <i>Lumbriculus variegatus</i> og <i>Chironomus riparius</i> í seti við stýrð skilyrði	6
					Prófun á uppsöfnun í lifverum með <i>Lumbriculus variegatus</i> í seti við stýrð skilyrði	6
					Prófanir á áhrifum jarðvegs við stýrð jarðvegsskilyrði Prófanir á uppsöfnun í lifverum í jarðvegi við stýrð skilyrði	Fer eftir niðurstöðum sjálfrar prófunarinnar á 3,4-díklóranilíni (áhrif jarðvegs) og niðurstöðum prófana fyrir anilínset
2	201-557-4	84-74-2	Dibútýlþalat ⁽¹⁾	NL	Prófun á eiturhrifum í plöntum	12
3	202-627-7	98-01-1	2-fúraldehýð ⁽²⁾	NL	Prófun í lífi á genastökkbreytingum	12
4	202-974-4	101-77-9	4,4'-metýlendianilín ⁽¹⁾	D	Prófun á langvinnum eiturhrifum á <i>Lumbriculus variegatus</i>	6
5	204-211-0	117-81-7	Bis(2-etýlhexýl)þalat ⁽²⁾	S	Rannsókn á mörgum kynslóðum fiska í ferskvatni	18
6	204-825-9	127-18-4	Tetraklóretýlen ⁽¹⁾	UK	Áætlun um umhverfissvöktun fyrir tetraklóretýlen og triklórediksýru í ESB ¹⁴ C ísótópagreining (fingrafaragreining) á triklórediksýru í jarðvegi á a.m.k. einum stað þar sem styrkur hennar er mikill Prófun á því hvort triklórediksýra geti hugsanlega myndast náttúrulega í jarðvegi á a.m.k. einum stað við náttúrulegar aðstæður og könnun á því hvort efnið geti hugsanlega borist frá upptökum með flæði	18

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Heiti efnis	Skýrslugjafaríki	Kröfur um prófunarupplýsingar	Mánuðir frá gildistökudegi þessarar reglugerðar.
7	214-604-9	1163-19-5	Bis(pentabrómfenýl)etri ⁽¹⁾	F/UK	Rannsókn á skaðlegum áhrifum á þroskun	3
					Prófun á afbrómum: — loftfírrt niðurbrot, — ljóssundrun	3 6
					28 daga rannsókn á eiturrifum frá seti á <i>Lumbriculus variegatus</i>	6
					Prófun á áhrifum á vöxt plantna	6
					Prófun á skaðlegum áhrifum á æxlun ánamaðka	6
					Rannsókn á öndunarhömlum í virkri eðju	6
8	231-152-8	7440-43-9	Kadmíum ⁽³⁾	B	Ákvörðun á leysni/ummyndun efnisins í vatni	3
9	231-765-0	7722-84-1	Vetnisperoxíð ⁽²⁾	FIN	90 daga innöndunarrannsókn með endurteknum skömmtum	24
10	247-148-4	25637-99-4	Hexabrómsýklódódekan ⁽²⁾	S	90 daga eiturrhifarannsókn með endurteknum skömmtum	6
11	251-087-9	32536-52-0	Dífenýletri, oktabrómafleiða ⁽¹⁾	F/UK	90 daga innöndunarrannsókn þar sem rannsökuð eru æxlunarfæri og færíbreytur fyrir ónæmiseiturrif	3
					Prófun á afbrómum: — loftfírrt niðurbrot, — ljóssundrun	6 18
					eða jafngildar upplýsingar	
					28 daga rannsókn á eiturrifum frá seti á <i>Lumbriculus variegatus</i>	6
					Prófun á áhrifum á vöxt plantna	6
					Prófun á skaðlegum áhrifum á æxlun ánamaðka	6
					Rannsókn á öndunarhömlum í virkri eðju	6

	EINECS-nr.	CAS-nr.	Heiti efnis	Skýrslugjafaríki	Kröfur um prófunarupplýsingar	Mánuðir frá gildistökudegi þessarar reglugerðar
12	287-477-0	85535-85-9	Alkôn, C14-17, klór (³)	UK	28 daga rannsókn á eiturhrifum frá seti á <i>Lumbriculus variegatus</i>	6
					28 daga eiturhrifaprófun á mýflugnategundum af ættkvíslinni <i>Chironomus</i>	6
					Langtímaprófun á áhrifum á vöxt plantna	6
					Prófun á skaðlegum áhrifum á æxlun ánamaðka	6

(¹) Efnið er skráð í viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1179/94 (Stjtið. EB L 131, 26.5.1994, bls. 3).

(²) Efnið er skráð í viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2268/95 (Stjtið. EB L 231, 28.9.1995, bls. 18).

(³) Efnið er skráð í viðaukann við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 143/97 (Stjtið. EB L 25, 28.1.1997, bls. 13).

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 300/2002

2003/EES/57/18

frá 1. febrúar 2002

um breytingu á II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2455/92 frá 23. júlí 1992 um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2247/98⁽²⁾, einkum 2. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð (EBE) nr. 2455/92 er kveðið á um tilkynninga- og upplýsingakerfi um inn- og útflutning tiltekinna hættulegra efna til og frá þriðju löndum. Sum þessara íðefna falla undir alþjóðlegu málsmæðferðina um fyrir fram upplýst samþykki (PIC-málsmæðferðina) sem Umhverfismálastofnun Sameinuðu þjóðanna (UNEP) og Matvæla- og landbúnaðarstofnunin (FAO) hafa tekið upp.
- 2) Í reglugerð (EBE) nr. 2455/92 er kveðið á um þátttöku bandalagsins í alþjóðlegu PIC-málsmæðferðinni.
- 3) Fyrirkomulag Umhverfismálastofnunar Sameinuðu þjóðanna og Matvæla- og landbúnaðarstofnunarinnar hefur verið fellt inn í samninginn um fyrir fram upplýst samþykki fyrir tilteknum hættulegum efnum og varnarefnum í alþjóðaviðskiptum (PIC) sem var undirritaður í Rotterdam 11. september 1998 og sem beitt er til bráðabirgða á valfrjálsum grundvelli þar til hann öðlast gildi.

- 4) Í 3. mgr. 5. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2455/92 er m.a. kveðið á um að í II. viðauka við téða reglugerð skuli vera skrá yfir íðefni sem falla undir alþjóðlegu PIC-málsmæðferðina, skrá yfir lönd sem eiga aðild að PIC-áætluninni og PIC-ákvarðanir innflutningslanda. Nauðsynlegt er að veita útflytjendum viðbótarupplýsingar með því að tilgreina í II. viðauka bráðabirgðaákvarðanir þeirra innflutningslanda sem eru þátttakendur.
- 5) Margar breytingar hafa verið gerðar á skránni yfir íðefni sem falla undir alþjóðlegu PIC-málsmæðferðina og á PIC-ákvörðunum innflutningslanda. Því ber að breyta II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2455/92 með hliðsjón af því.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem var stofnuð skv. 29. gr. tilskipunar ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2455/92 komi texti viðaukans við þessa tilskipun.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 52, 22.2.2002, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 126/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 251, 29.8.1992, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 282, 20.10.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

„II. viðauki

Upplýsingarnar í þessum viðauka eru byggðar á XIII. PIC-dreifibréfinu frá júní 2001**1. Skrá yfir iðefni sem falla undir alþjóðlegu PIC-málsmeðferðina**

Eftirtalin iðefni hafa verið felld undir PIC-málsmeðferðina í framhaldi af eftirlitsaðgerðum sem þátttökulönd tilkynntu um.

Samdar hafa verið leiðbeiningar um ákvarðanir, „Decision Guidance Documents“ (DGD), til þess að leiðbeina ríkjum við ákvarðanir um innflutning á þessum iðefnum. Þó eru fleiri gögn en leiðbeiningarnar um ákvarðanir til hliðsjónar þegar ríki tekur ákvörðun um innflutning.

Því er í ákvörðunum um innflutning ekki alltaf vísað til þeirra nota sem tiltekin eru í leiðbeiningum um ákvarðanir.

Fyrir sum iðefni gildir PIC-ákvörðunin einungis um tilteknar blöndur. Þessi iðefni eru merkt með táknuinu „(*)“.

Frekari upplýsingar er að finna í skránni yfir svör frá innflutningslöndum í 3. þætti.

Varnarefni (þ.m.t. mjög hættulegar varnarefnablöndur)

2,4,5-T	CAS-nr. 93-76-5	EB-nr. 202-273-3
Aldrín	CAS-nr. 309-00-2	EB-nr. 206-215-8
Bínapakrýl	CAS-nr. 485-31-4	EB-nr. 207-612-9
Kaptafól	CAS-nr. 2425-06-1	EB-nr. 219-363-3
Klórdan	CAS-nr. 57-74-9	EB-nr. 200-349-0
Klórdímeform	CAS-nr. 6164-98-3	EB-nr. 228-200-5
Klórbensílat	CAS-nr. 510-15-6	EB-nr. 208-110-2
DDT	CAS-nr. 50-29-3	EB-nr. 200-024-3
Dieldrín	CAS-nr. 60-57-1	EB-nr. 200-484-5
Dínóseb og dínósebsölt	CAS-nr. 88-85-7	EB-nr. 201-861-7
EDB(1,2-díbrómetan)	CAS-nr. 106-93-4	EB-nr. 203-444-5
Etýlendíklóríð	CAS-nr. 107-06-2	EB-nr. 203-458-1
Etýlenoxíð	CAS-nr. 75-21-8	EB-nr. 200-849-9
Flúorasetamíð	CAS-nr. 640-19-7	EB-nr. 211-363-1
HCH (blanda myndbrigða)	CAS-nr. 608-73-1	EB-nr. 210-168-9
Heptaklór	CAS-nr. 76-44-8	EB-nr. 200-962-3

Hexaklórbensen	CAS-nr. 118-74-1	EB-nr. 204-273-9
Lindan	CAS-nr. 58-89-9	EB-nr. 200-401-2
Kvikasilfurssambönd, t.d.:		
— kvikasilfursoxíð	CAS-nr. 21908-53-2	EB-nr. 244-654-7
— kvikasilfursklórið (kalómel)	CAS-nr. 10112-91-1	EB-nr. 233-307-5
— önnur ólífræn kvikasilfurssambönd		
— alkýlkvikasilfurssambönd		
— alkoxýalkýl- og arýlkvikasilfurssambönd		
Metamídófos (*)	CAS-nr. 10265-92-6	EB-nr. 233-606-0
Metýlparabíon (*)	CAS-nr. 298-00-0	EB-nr. 206-050-1
Monókrótófos (*)	CAS-nr. 6923-22-4	EB-nr. 230-042-7
Parabíon (*)	CAS-nr. 56-38-2	EB-nr. 200-271-1
Fosfamídon (*)	CAS-nr. 13171-21-6/23783-98-4/297-99-4	EB-nr. 236-116-5
Pentaklórfenól	CAS-nr. 87-86-5	EB-nr. 201-778-6
Toxafen	CAS-nr. 8001-35-24	EB-nr. 232-283-3

Iðnefni

Krósíólít	CAS-nr. 12001-28-4	EB-nr. 310-127-6
Fjölbrómuð bifeníl (PBB)	CAS-nr.s 36355-01-8, 27858-07-7, 13654-09-6	EB-nr. 252-994-2, 248-696-7, 237-137-2
Fjölklóruð bifeníl (PCB)	CAS-nr. 1336-36-3	EB-nr. 215-648-1
Fjölklóruð terfenýl (PCT)	CAS-nr. 61788-33-8	EB-nr. 262-968-2
Tris(2,3 díbrómprópýl)fosfat	CAS-nr. 126-72-7	EB-nr. 204-799-9

(*) Einungis tilteknar blöndur. Sjá 3. þátt.

2. Skrá yfir lönd sem eiga aðild að PIC-málsmeðferðinni

Afganistan (*)	El Salvador
Albanía	Miðbaugs-Gínea (*)
Alsír	Erítrea (*)
Andorra (*)	Eistland
Angóla	Epíópía
Antígva og Barbúda	Evrópusambandið (aðildarríki þess og aðilar að EES-samningnum) ⁽²⁾
Argentína	Mikrónesía (*)
Armenía	Fídjíeyjar
Ástralía	Gabon
Aserbaidsjan (*)	Gambía
Bahamaeyjar	Georgía
Barein	Gana
Bangladess	Grenada
Barbadoseyjar	Gvatemala
Hvíta-Rússland (*)	Gínea
Belís	Gínea-Bissá
Benín	Gvæjana (*)
Bútán	Haití
Bólvía	Páfagarður
Bosnía og Hersegóvína	Hondúras
Botsvana	Ungverjaland
Brasilía	Indland
Brúnei (*)	Indónesía
Búlgaría	Íran
Búrkína Fasó	Írak
Búrúndí	Ísrael
Kambódía	Jamaíka
Kamerún	Japan
Kanada	Jórdanía
Grænhöfðaeyjar	Kasakstan
Mið-Afríkulýðveldið	Kenía
Tsjad	Norður-Kórea
Síle	Suður-Kórea
Kína	Kíribatí (*)
Kólumbía	Kúveit
Kómoreyjar	Kirgisistan (*)
Austur-Kongó	Laos
Vestur-Kongó	Lettland
Cookseyjar	Líbanon
Kostaríka	Lesótó
Fílabeinsströndin	Líbería
Króatía (*)	Líbía
Kúba	Litháen
Kýpur	Makedónía (*)
Tékkland	Madagaskar
Djibútí (*)	Malaví
Dóminíka	Malasía
Dóminíska lýðveldið	Maldíveyjar (*)
Ekvador	Malí
Egyptaland	Malta

Marshallseyjar (*)	Seychelleseyjar (*)
Máritanía	Sierra Leóne
Máritíus	Singapúr (*)
Mexíkó	Slóvakía
Moldóva	Slóvenía
Mónakó (*)	Salómonseyjar
Mongólía	Sómalía (*)
Marokkó	Suður-Afríka
Mósambík	Srí Lanka
Mjanmar	Súdan
Namibía	Súrínam
Náru (*)	Svasiland
Nepal	Sviss
Nýja-Sjáland	Sýrland
Nikaragva	Tadsjikistan
Niger	Tansanía
Nigería	Tailand
Óman	Tógó
Pakistan	Tonga
Panama	Trinidad og Tóbagó
Papúa	Túnis
Paragvæ	Tyrkland
Perú	Túrkmenistan (*)
Filippseyjar	Túvalú (*)
Pólland (*)	Úganda
Katar	Úkraína ⁽¹⁾
Rúmenía	Sameinuðu arabísku furstadæmin
Rússland	Bandaríki Norður-Ameríku
Rúanda	Úrúgvæ
Sankti Kristófer og Nevis	Úsbekistan
Sankti Lúsía	Vanúatú
Sankti Vinsent og Grenadíneyjar	Venesúela
Samóa	Víetnam
San Marínó (*)	Jemen
Saó Tóme og Prinsípe	Júgóslavía (*)
Sádi-Arabía	Sambía
Senegal	Simbabve

(*) Þessi lönd hafa enn ekki tilnefnt lögbært yfirvald.

⁽¹⁾ Aðeins landsmiðstöð.

⁽²⁾ Aðildarríki Evrópusambandsins: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Portúgal, Spánn, Svíþjóð og Breska konungsríkið.
Aðilar að EES-samningnum: Evrópusambandið, Ísland, Liechtenstein og Noregur.

3. Ákvarðanir þátttökulandanna

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
2,4,5-T	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Bosnía og Hersegóvína	Til bráðabirgða: Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu.
	Búrúndí	Bannað
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Þýskaland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum (Ísland og Liechtenstein). Leyft (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Frakkland, Grikkland, Portúgal og Breska konungsríkið.
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Til bráðabirgða: Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínam	Til bráðabirgða: Leyft
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft. Aðeins leyft til illgresiseyðingar á vegum.
	Tailand	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Aldrin	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Benín	Bannað
	Bútan	Bannað
	Bólivía	Bannað
	Brasília	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkína Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Grænhöfðaeyjar	Bannað
	Mið-Afríkúlýðveldið	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Til bráðabirgða: Leyft
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Dóminíska lýðveldið	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu. Notist aðeins sem termitaeyðir.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgiu, Danmerkur, Frakklands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland), bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði. Krafist er skráningar hjá landbúnaðaráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Bannað
	Malasía	Bannað
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Til bráðabirgða: Leyft
	Nýja-Sjáland	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Leyft. Krafist er skriflegs samþykkis skráningaryfirvalds. Notkun í landbúnaði takmörkuð við varnir við kóköspálmarrækt.
	Súdan	Leyft. Aðeins leyft til nota gegn termítum.
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Leyft. Aðeins leyft í neyðartilvikum í takmörkuðu magni.
	Taíland	Bannað
	Tógó	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Krafist er leyfis frá heilbrigðis- eða landbúnaðarráðuneytinu. Til smitberavarna vegna almannahæilbrigðis; Landbúnaðarráðuneytið veitir leyfi fyrir takmarkaðri notkun.
	Víetnam	Bannað
	Sambía	Til bráðabirgða: Leyft. Notkun takmörkuð.
	Simbabve	Leyft. Notist aðeins sem termítaeyðir. Bannað til notkunar í landbúnaði.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Bínapakrýl	Síle	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Bannað
	Evrópusambandið	Bannað. Aðilar að EES-samningnum (Ísland og Liechtenstein): Bannað
	Gambía	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Laos	Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Perú	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Til bráðabirgða: Bannað
	Súdan	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft
	Taíland	Bannað
	Trínidad og Tóbago	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Víetnam	Bannað
Kaptafól	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Bosnía og Hersegóvína	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Brasilía	Leyft. Má einungis nota sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað
	Evrópusambandið	Bannað. Aðilar að EES-samningnum (Ísland og Liechtenstein): Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Kaptafól skal aðeins nota til fræðeðhöndlunar. Bannað að úða á laufblöð.
	Indónesía	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Til bráðabirgða: Bannað
	Japan	Leyft. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Klórdan	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Notkun íðefnisins er stranglega takmörkuð við fræmeðhöndlun. Krafist er leyfis frá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA) og Matvæla- og lyfjaeftirliti Nígeríu (NAFDAC) fyrir innflutningi á meðan verið er að hætta notkun efnisins í áföngum.
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Til visindalegra tilrauna.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Til bráðabirgða: Leyft. Til takmarkaðra nota á sykurreyr.
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Bólvía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkina Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Leyft. Í litlu magni, innan við eitt tonn á ári af vætanlegu dufti, 75%, eða öðru hráefni til blöndunar innanlands á mauraeytri sem inniheldur innan við 0,75% virks efnis.
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Dóminíska lýðveldið	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu. Notist aðeins sem termitaeyðir.
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgiu, Danmerkur, Frakklands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað: Finnland og Svíþjóð. Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland), bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Bannað
	Indónesía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Bannað
	Malasía	Bannað nema, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, til rannsókna og kennslu.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Til bráðabirgða: Leyft. Notist aðeins sem termítaeyðir.
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Óman	Til bráðabirgða: Leyft. Notist aðeins sem termítaeyðir.
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Bannað
	Katar	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Klórdímeform	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Leyft. Notist aðeins sem termitaeyðir.
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft. Til takmarkaðrar notkunar, undir eftirliti, gegn lírfum, termítum, maurum og krybbum.
	Tailand	Leyft. Aðeins leyft til nota gegn termítum við framleiðslu á sykurreyr, ananas, hrágúmmi og olíupálma.
	Tógó	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Simbabve	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Leyft
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Til bráðabirgða: Bannað
	Bólvía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Búlgaría	Bannað
	Búrkina Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Dóminíska lýðveldið	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Epíopía	Til bráðabirgða: Bannað
	Evrópusambandið	Bannað: Grikkland, Ítalía, Holland. Bannað sem plöntuvarnarefni: Austurríki og Þýskaland. Leyft: Spánn. Leyft (krafist er skriflegs leyfis): Belgía, Finnland, Írland, Svíþjóð og Breska konungsríkið. Leyft sem plöntuvarnarefni (krafist er skriflegs leyfis): Frakkland og Portúgal. Svar varðaði ekki innflutning: Danmörk og Lúxemborg. Aðilar að EES-samningnum: Leyft (krafist er skriflegs leyfis): Ísland; bannað: Liechtenstein og Noregur.
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað nema í litlu magni til rannsókna samkvæmt innflutningsleyfi.
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað nema í litlu magni til rannsókna eða kennslu samkvæmt innflutningsleyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Óman	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Leyft
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Klórbensílat	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Til bráðabirgða: Bannað
	Simbabve	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Bosnía og Hersegóvína	Til bráðabirgða: Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA). Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búrúndí	Bannað.
	Kanada	Bannað.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Belgía, Danmörk, Finnland, Grikkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein. Leyft (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Austurríki, Frakkland, Þýskaland, Portúgal og Breska konungsríkið.
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Indland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Bannað er að nota klórbensílat í landbúnaði. Opinberum eða hálfopinberum stofnunum er heimilt að flytja það inn og nota á folbex-ræmur gegn býmítlum.
	Indónesía	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Til bráðabirgða: Bannað
	Japan	Leyft. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað. Leyft aðeins í neyðartilvikum að ákvörðun Áburðar- og varnarefnastofnunar Filippseyja (FPA).
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Krósíðólít	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er innflutnings- og framleiðslu-skráningar auk innflutningsleyfis.
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Til visindalegra tilrauna.
	Tríníðað og Tóbagó	Bannað
	Týrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gílda.
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Albanía	Bannað
	Alsír	Til bráðabirgða: Leyft. Bannað til framleiðslu á neysluvörum.
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Bareín	Bannað
	Brasilía	Bannað
	Kanada	Leyft. Einungis er leyfður innflutningur, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, á vörum sem eru gerðar úr eða innihalda krósíðólít-asbestrefjar og eru fluttar inn til framleiðslu á himnum fyrir klóral-kalíframleiðslu eða sýru- og varmaþolnum þéttum eða slöngum.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Til bráðabirgða: Leyft
	Kína	Bannað
	Kúba	Leyft
	Kýpur	Leyft. Krafist er leyfis atvinnu- og félagsmálaráðuneytis fyrir sér-staka notkun í undantekningartilvikum.
	Ekvador	Til bráðabirgða: Leyft
	Evrópusambandið	Bannað. Aðilar að EES-samningnum: Bannað (Ísland, Liechtenstein og Noregur).
	Gambía	Til bráðabirgða: Leyft. Stranglega takmarkað við byggingarvinnu.
	Gínea	Til bráðabirgða: Leyft. Til iðnaðarnota, að fengnu leyfi innlendrar umhverfisýfirvalda.
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Japan	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Nígíría	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
DDT	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er bráðabirgðainnflutningsleyfis frá landsyfirvöldum um umhverfismál og náttúruauðlindir.
	Sankti Lúsía	Til bráðabirgða: Leyft
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Leyft. Að uppfylltum ákveðnum skilyrðum.
	Sviss	Leyft ef fyrirhuguð notkun er enn leyfð samkvæmt ákvæðum viðauka 3.3. við tilskipun um efni sem eru hættuleg umhverfinu.
	Tailand	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Benín	Bannað
	Bútan	Til bráðabirgða: Leyft
	Bólívía	Leyft. Aðeins með vottorði frá heilbrigðisráðuneyti til nota vegna almannaheilbrigðis gegn smitberum malaríu. Notkun í landbúnaði ekki leyfð.
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkína Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Grænhöfðaeyjar	Bannað
	Mið-Afríkúlýðveldið	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu. Aðeins til malariuvana í neyðartilvikum.
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgíu, Danmerkur, Frakklands Ítalíu, Hollands og Spánar. Hvers konar notkun bönnuð (Þýskaland). Bannað (Austurríki, Finnland og Svíþjóð). Aðilar að EES-samningnum: Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland), bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Leyft. Einungis til nota vegna almannageilbrigðis.
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Leyft. Leyft í tengslum við áætlanir varðandi almannageilbrigði. Notkun í landbúnaði bönnuð nema í sérstökum tilvikum.
	Indónesía	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði. Bannað að selja til notkunar í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Til bráðabirgða: Leyft. Einungis flutt inn af heilbrigðisráðuneytinu til nota vegna almannageilbrigðis.
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Leyft. Aðeins gegn smitberum malariu undir eftirliti heilbrigðisráðuneytisins.
	Malasía	Bannað nema, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, til rannsókna og kennslu.
	Malta	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Máritíus	Leyft. Notkun takmörkuð við opinbera heilbrigðisþjónustu.
	Mexíkó	Til bráðabirgða: Leyft. Flutt inn beint af heilbrigðisráðuneyti til átaks í heilbrigðismálum.
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Til bráðabirgða: Leyft
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Leyft. Krafist er sérstaks leyfis frá heilbrigðisráðuneytinu fyrir notkun gegn smitberum malaríu.
	Katar	Bannað
	Rúanda	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Leyft. Einungis til nota vegna almannaheilbrigðis.
	Súrínam	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Leyft. Aðeins leyft í neyðartilvikum í takmörkuðu magni.
	Taíland	Leyft. Aðeins á vegum heilbrigðisráðuneytisins gegn malaríu.
	Tógó	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Dieldrín	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Krafist er leyfis frá heilbrigðis- eða landbúnaðarráðuneytinu. Aðeins á vegum heilbrigðisráðuneytisins gegn malaríu.
	Víetnam	Leyft. Flutt inn af heilbrigðisráðuneytinu til nota vegna almannaheilbrigðis.
	Sambía	Bannað
	Simbabve	Bannað. Aðeins í takmörkuðu magni gegn malaríu. Innflutningur ekki leyfður til landbúnaðarnota.
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Til bráðabirgða: Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Benín	Bannað
	Bútan	Bannað
	Bólivía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkina Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Grænhöfðæyjar	Bannað
	Mið-Afríkúlýðveldið	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Til bráðabirgða: Leyft
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Dóminíka	Bannað
	Dóminíska lýðveldið	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðar-ráðuneytinu. Notist aðeins sem termítaeyðir.
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgiu, Danmerkur, Frakklands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Aðilar að EES-samningnum: Bannað til plöntuvarna (Ísland), bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Leyft. Aðeins gegn engisprettum.
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað. Í neyðartilvikum. Krafist er leyfis frá landbúnaðar-ráðuneytinu.
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Bannað
	Malasía	Bannað nema, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, til rannsókna og kennslu.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Til bráðabirgða: Leyft
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Leyft. Krafist er skriflegs samþykkis skráningaryfirvalds. Einungis til annarra nota en ræktunar. Notað til varnar gegn termítum og sem viðarvörn.
	Súdan	Leyft. Aðeins til nota gegn termítum.
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Leyft. Aðeins leyft í neyðartilvikum í takmörkuðu magni.
	Taíland	Bannað
	Tógó	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Til bráðabirgða: Leyft. Notist aðeins sem termítaeyðir.
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Krafist er leyfis frá heilbrigðis- eða landbúnaðarráðuneytinu. Til smitberavarna vegna almannaheilbrigðis; leyft í kyрнаformi (með aldríni og klórdani) til takmarkaðrar notkunar samkvæmt leyfi frá landbúnaðarráðherra.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Dínóseb og dínósebsölt	Víetnam	Bannað
	Sambía	Til bráðabirgða: Leyft. Notkun takmörkuð.
	Simbabve	Leyft. Innflutningur ekki leyfður til landbúnaðarnota.
	Angóla	Til bráðabirgða: Leyft
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað. Krafist er leyfis þegar efnið er flutt inn stöku sinnum til Ástralíu og notað sem lati við framleiðslu stýrens.
	Barein	Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Benín	Bannað
	Bútan	Bannað
	Bólivía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Ekki leyft til átakingar í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkina Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Grænhólfæyjar	Bannað
	Mið-Afríkulýðveldið	Til bráðabirgða: Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Til bráðabirgða: Leyft
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Epíópía	Til bráðabirgða: Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgíu, Danmerkur, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað: Finnland og Svíþjóð. Aðilar að EES-samningnum: Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland og Liechtenstein). Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Liechtenstein. Bannað (Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Ef um er að ræða alkanólammoníum-2,4-dínítró-6(1-metýlprópýl)fenólat skulu innflytjendur vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Til bráðabirgða: Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Til bráðabirgða: Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað nema til rannsókna samkvæmt leyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Leyft. Til notkunar á illgresi í grænmetisræktun; hámarks magn 500–1 000 kg á ári.
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Til bráðabirgða: Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Til bráðabirgða: Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Leyft
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er fyrirframleyfis og/eða samþykkis plöntuvarnarskrifstofu þróunarráðuneytisins.
	Trínídad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Upplýsingar um eiginleika, eiturefnafræðileg gögn og gæðamatsvottorð liggja fyrir.
	Víetnam	Bannað
	Sambía	Bannað
	Simbabve	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
EDB (1,2-díbrómetan)	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Barbadoseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Takmörkuð notkun við svælingu í tilteknum greinum.
	Belís	Ekki leyft í landbúnaði.
	Bólívía	Bannað
	Brasilía	Bannað
	Búlgaría	Leyft. Aðeins leyft sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Búrkína Fasó	Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kanada	Til bráðabirgða: Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Aðeins með leyfi landbúnaðarráðuneytisins til nota á vegum þess við meðhöndlun landbúnaðarvara gegn ávaxtaflugu.
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Bannað
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgíu, Danmerkur, Finnlands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað (Svíþjóð). Aðilar að EES-samningnum: Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland); bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Leyft. Krafist er samþykkis eiturefna- og lyfjanefndar. Notist aðeins af fágömnum. Aðeins til svælingar á vegum sóttvarnaryfirvalda á ávaxtaflugu í ávöxtum til útflutnings.
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Leyft. Notkun takmörkuð við svælingu korns á vegum hins opinbera og viðurkenndra meindýraeyða.
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað nema í litlu magni til rannsókna eða kennslu samkvæmt innflutningsleyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað
	Nýja-Sjáland	Leyft. Til svælingar á vegum sóttvarnaryfirvalda.
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Óman	Bannað
	Pakistan	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Etýlendíklóríð	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Leyft. Ef ekki á að nota efnið sem varnarefni.
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft. Til takmarkaðrar notkunar á jarðveg undir ströngu eftirliti.
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Malasía	Bannað
	Salómonseyjar	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Leyft. Krafist er skráningar- og innflutningsleyfis. Bannað að nota sem varnarefni í landbúnaði.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Víetnam	Bannað
Etýlenoxíð	Jamaíka	Bannað
	Malasía	Bannað
	Salómonseyjar	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Leyft. Krafist er skráningar- og innflutningsleyfis.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Flúorasetamíð	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Belís	Bannað
	Benín	Bannað
	Bútan	Bannað
	Bólívía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu.
	Búlgaría	Bannað
	Búrúndí	Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Grænhófðæyjar	Bannað
	Mið-Afríkúlýðveldið	Til bráðabirgða: Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Til bráðabirgða: Leyft
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Epíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Evrópusambandið	Bannað: Holland. Bannað sem plöntuvarnarefni: Portúgal. Bannað sem plöntuvarnarefni (krafist er skriflegs leyfis til annarra nota): Austurríki, Þýskaland og Ítalía. Leyft (skriflegs leyfis er krafist): Belgía, Danmörk, Finnland, Írland, Spánn, Svíþjóð og Breska konungsríkið. Leyft (sem plöntuvarnarefni, krafist er skriflegs leyfis): Frakkland. Leyft (sem efni í nagdýraeitri, krafist er skriflegs leyfis): Grikkland. Svarið varðaði ekki innflutning: Lúxemborg. Aðilar að EES-samningnum: Leyft (krafist er skriflegs leyfis): Ísland. Bannað: Noregur.
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu eða viðkomandi fylkisstjóra. (Takmörkun á sölu, notkun og eign.) Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðuneytinu ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað nema til rannsókna samkvæmt leyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
HCH (blönduð myndbrigði)	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Til bráðabirgða: Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er samþykkis frá plöntuvarnarskrifstofunni.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Upplýsingar um eiginleika, eiturefnafræðileg gögn og gæðamatsvottorð liggja fyrir.
	Víetnam	Bannað
	Sambía	Bannað
	Simbabve	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Til bráðabirgða: Leyft. Aðeins blöndur með innan við 1% styrk virks efnis til nota við dýralækningar og lækningar.
	Benín	Bannað
	Bútan	Til bráðabirgða: Leyft
	Bólivía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkína Fasó	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Grænhöfðaeyjar	Bannað
	Mið-Afríkúlýðveldið	Til bráðabirgða: Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Til bráðabirgða: Leyft
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Ekvador	Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu.
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgiu, Danmerkur, Frakklands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað: Austurríki, Finnland og Svíþjóð. Aðilar að EES-samningnum: Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland); bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Leyft. Tiltekin notkun bönnuð.
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Bannað að selja til notkunar í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Bannað
	Malasía	Bannað nema til rannsókna samkvæmt leyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Til bráðabirgða: Leyft
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað. Bannað til notkunar í landbúnaði Lyfjablöndur til meðferðar á lús á mönnum eru leyfðar.
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Til bráðabirgða: Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Heptaklór	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Rúanda	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað. Einungis gamma-myndbrigðið er skráð fyrir takmarkaða notkun gegn kókoshnetubjöllum í kókospálmærkt eða notkun í neyðartilvikum gegn ákveðnum tegundum engispretna.
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Leyft
	Taíland	Bannað
	Tógó	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Til bráðabirgða: Leyft
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Venesúela	Leyft. Krafist er leyfis frá heilbrigðis- eða landbúnaðarráðuneytinu. Landbúnaðarráðuneytið leyfir takmarkaða notkun til smitberavarna vegna almannaheilbrigðis.
	Víetnam	Bannað
	Sambía	Bannað
	Simbabve	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Barein	Bannað
	Bangladess	Til bráðabirgða: Bannað. Skráð fyrir takmarkaða notkun sem termitaeyðir.
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Bólivía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búlgaría	Bannað
	Búrkína Fasó	Til bráðabirgða: Leyft
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kamerún	Bannað
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Leyft. Aðeins til nota fyrir fagfólk á skrautjurtir og barrtré.
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Bannað
	Dóminíska lýðveldið	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Epíópía	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu. Notist aðeins sem termitaeyðir.
	Evrópusambandið	Bannað sem plöntuvarnarefni. Til annarra nota en plöntuvarna er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Belgíu, Danmerkur, Finnlands, Frakklands, Ítalíu, Hollands og Spánar. Bannað: Svíþjóð. Aðilar að EES-samningnum: Bannað sem plöntuvarnarefni (Ísland); bannað (Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Til bráðabirgða: Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Notist aðeins til fræðeðhöndlunar.
	Malasía	Bannað nema í litlu magni til rannsókna eða kennslu samkvæmt innflutningsleyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níkaragva	Leyft
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Pakistan	Leyft. Aðeins gegn termítum í jarðvegi eða tré.
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Hexaklórbensen	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Leyft. Notist aðeins sem termitaeyðir.
	Súrínám	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft. Til almennrar notkunar undir eftirliti.
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft
	Trínídad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Simbabve	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Bosnía og Hersegóvína	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búrúndí	Bannað
	Kanada	Bannað
	Slóvenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Evrópusambandið	Bannað
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Til bráðabirgða: Bannað
	Japan	Leyft. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Háð ströngum takmörkunum og leyfi er aðeins veitt til rannsókna. Innflutningur er aðeins leyfður með samþykki Umhverfisstofnunar Nígeríu (FEPA)/Matvæla- og lyfjaeftirlits Nígeríu (NAFDAC)/landbúnaðarráðuneytisins.
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Lindan (gamma-HCH)	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykkis landbúnaðarráðuneytisins.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er innflutnings- og framleiðslu-skráningar auk innflutningsleyfis.
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Til visindalegra tilrauna.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Leyft. Krafist er sérstaks innflutningsleyfis fyrir hverja sendingu. Ástralía krefst einnig útflutningstilkynningar um hverja sendingu frá lögbærum yfirvöldum útflutningslandsins.
	Bosnía og Hersegóvína	Til bráðabirgða: Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Leyft. Notkun takmörkuð við varnir gegn borþjöllum á kaffiplantekrum.
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Kanada	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Leyft. Krafist er sérstaks innflutningsleyfis. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Notkun stranglega takmörkuð við hveiti/engisprettur á óræktuðu landi og í skógum.
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Leyft. Notkun takmörkuð við meindýraeyðingu á sóttvarnarsvæðum og úðun á kjúklingabúum.
	Kýpur	Leyft. Varnarefni sem er háð ströngum takmörkunum.
	Ekvador	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað að nota í plöntuvarnarefni. Bannað að nota á annan hátt sem varnarefni: Danmörk, Finnland, Írland, Holland, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein. Leyft að nota á annan hátt sem varnarefni (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Austurríki, Belgía, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Írland, Ítalía, Lúxemborg, Spánn, Portúgal og Breska konungsríkið.
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Indland	Leyft að því tilskildu að lindan sé fyrst skráð til innflutnings. Lindanblöndur til notkunar innandyrna eru bannaðar. Notkun gegn skordýrum er leyfð í akuryrkju.
	Indónesía	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Leyft. Aðeins leyft gegn lirlfu maðkaflugunnar í kvikfé.
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Bannað að selja til notkunar í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveít	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Notist aðeins til fræmeðhöndlunar.
	Malasía	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Háð ströngum takmörkunum og notist aðeins á kakóplöntur. Krafist er leyfis frá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA) og Matvæla- og lyfjaeftirliti Nígeríu (NAFDAC) fyrir innflutningi á meðan verið er að hætta notkun efnisins í áföngum.
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Til bráðabirgða: Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Kvikasilfurssambönd	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Takmörkuð notkun á ananasplanteikrum.
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Til bráðabirgða: Leyft. Aðeins er leyft efni með 99,5% tæknilegan hreinleika.
	Súrínám	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Innflutningur bannaður.
	Sýrland	Leyft
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er innflutnings- og framleiðsluskráningar auk innflutningsleyfis.
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Trínidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft. Aðeins í dýrallyf. Krafist er skráningar.
	Tyrkland	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Leyft. Notkun takmörkuð við að verja sykurreyr í uppveiti.
	Barein	Bannað
	Barbadoseyjar	Bannað
	Belís	Bannað
	Bólívía	Bannað
	Brasilía	Til bráðabirgða: Leyft. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum né til meðferðar á viði. Notkun á efnablöndum, sem innihalda kvika-silfurssambönd, er bönnuð í landbúnaði.
	Búlgarí	Bannað
	Búrkína Fasó	Bannað
	Búrúndí	Til bráðabirgða: Bannað
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kína	Bannað
	Kólumbía	Bannað
	Austur-Kongó	Bannað
	Vestur-Kongó	Bannað
	Cookseyjar	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Dóminíka	Til bráðabirgða: Leyft. Innflutningsleyfi aðeins veitt viðurkenndum rannsóknarstofum og lyfjaverslunum.
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eþíópía	Til bráðabirgða: Leyft. 1. Etýlkvikasilfursklóríð. 2. Fenýl-kvikasilfursasetat. Krafist er leyfis frá landbúnaðarráðuneytinu.
	Evrópusambandið	Bannað. Bann við notkun til plöntuvarna, sem eitur í botnmálningu, í viðarvörn og mygluvörn. Til annarra nota er krafist skriflegs innflutningsleyfis til Hollands. Aðilar að EES-samningnum: Bann við notkun til plöntuvarna, sem eitur í botnmálningu, í viðarvörn og mygluvörn (Ísland, Liechtenstein og Noregur).
	Fídjíeyjar	Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Gvatemala	Bannað (Á aðeins við um metoxýetýlkvikasilfursklóríð.)
	Gínea	Til bráðabirgða: Bannað
	Hondúras	Bannað
	Ungverjaland	Bannað (Á aðeins við um notkun í landbúnaði.)
	Indland	Til bráðabirgða: 1. Etýlkvikasilfursklóríð: bráðabirgðaákvörðun – innflutningur leyfður (uns lokaákvörðun hefur verið tekin). 2. Fenýlkvikasilfursklóríð: lokaákvörðun – innflutningur bannaður. 3. Metoxýetýlkvikasilfursklóríð: lokaákvörðun – innflutningur leyfður.
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Jórdanía	Bannað
	Kasakstan	Bannað (Á aðeins við um etýlkvikasilfur.)
	Kenía	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Líbanon	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað nema í litlu magni til rannsókna eða kennslu samkvæmt innflutningsleyfi.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Bannað
	Mongólía	Bannað
	Marokkó	Bannað
	Mósambík	Bannað
	Nepal	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað (Á aðeins við um notkun efnisins sem varnarefni.)
	Níkaragva	Bannað
	Níger	Bannað (Á aðeins við um notkun í plöntuvarnarefni.)
	Nígería	Bannað
	Óman	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Katar	Bannað
	Sankti Lúsía	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínam	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Leyft. Bannað sem varnarefni og til flestra annarra nota.
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað (Á aðeins við um notkun efnisins sem varnarefni.)

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Metamídófos (leysanlegar blöndur efnisins í vökvaformi sem innihalda meira en 600 g/l af virka efninu)	Tailand	Bannað (Á aðeins við um 2-metoxýetýlkvikasilfursklóríð.)
	Tógó	Bannað
	Trinidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft
	Tyrkland	Bannað
	Úganda	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Bannað
	Simbabve	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Til bráðabirgða: Leyft
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Kanada	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Tsjad	Bannað
	Síle	Leyft. Með fyrirvara um skráningu í varnarefnisskrána.
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra leyfisskjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Bannað að nota á ávexti, grænmeti, kryddjurtir og tóbak. Efnablöndur mega ekki innihalda meira en 600 g/l af efninu.
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Ekvador	Til bráðabirgða: Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Danmörk, Írland, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein.
		Leyft (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Austurríki, Belgía, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Lúxemborg Holland, Portúgal, Spánn og Breska konungsríkið.
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Metýlparaþíon (fleytiþykkni með 19,5%, 40%, 50% og 60% virks efnis og duft sem inniheldur 1,5%, 2% og 3% virks efnis)	Malasía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Aðeins skráð fyrir sprautun í stofn kókos- og olíupálma. Notendur þurfa leyfi frá varnarefnanefndinni.
	Máritíus	Leyft. Notkun takmörkuð við einstaklinga með tilskilin leyfi.
	Mjanmar	Til bráðabirgða: Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Perú	Leyft. Aðeins leyft fyrir blöndur efnisins í vökvaformi með díetýlenglýkóli og etýlenglýkóli. Uppfylla þarf kröfur vegna skráningar (um þökkun, notkunarleiðbeiningar og merkingu).
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykktis landbúnaðarráðuneytisins.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Leyft
	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er skráningarvottorðs/innflutningsleyfis.
	Trínidad og Tóbago	Bannað
	Tyrkland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Til bráðabirgða: Leyft
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra leyfisskjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Bannað að nota á ávexti, grænmeti, kryddjurtir og tóbak.
	Kostaríka	Leyft. Notkun takmörkuð.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kýpur	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Ekvador	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Belgía, Danmörk, Finnland, Írland, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein Leyft: Austurríki, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Spánn, Portúgal og Breska konungsríkið (krafist er skriflegs innflutningsleyfis).
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Indland	Leyft. Notkun blandna með 50% fleytiþykkni og 2% údadufts er leyfð í þrjú ár.
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu eða viðkomandi fylkisstjóra. (Takmörkun á sölu, notkun og eign.) Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðuneytinu ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mjanmar	Bannað
	Nýja-Sjáland	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Innflutningur, sala og notkun er leyfð ef viðvörðun á merkimiða er nægileg.
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Leyft. Aðeins ef því er blandað í aðrar blöndur.
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykkis landbúnaðarráðuneytisins.
	Sviss	Leyft. Aðeins vörur í örhyllkjum eru leyfðar og aðeins fyrir skráða notkun sem er tilgreind í tilheyrandi leyfi. Engar vörur eða blöndur sem innihalda metýlparaþíon eru leyfðar nema ein tiltekin hylkjadreifa.
	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er skráningarvottorðs/innflutningsleyfis.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Mónókrótófos (leysanlegar blöndur efnisins í vökvaformi sem innihalda meira en 600 g/l af virka efninu)	Tyrkland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Leyft. Með fyrirvara um skráningu í varnarefnisskrána.
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra innflutningsleyfisskjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Bannað að nota á ávexti, grænmeti, kryddjurtir og tóbak. Efnablöndur mega ekki innihalda meira en 600 g/l af efninu.
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Ekvador	Til bráðabirgða: Bannað
	El Salvador	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Belgía, Danmörk, Írland, Lúxemborg, Holland, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein. Leyft: Austurríki, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Spánn, Portúgal og Breska konungsríkið.
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Írak	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði.
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Malasía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Aðeins skráð fyrir sprautun í stofn kókos- og olíupálma. Notendur þurfa leyfi frá varnarefnaneftindinni til að kaupa og nota þetta íðefni.
	Máritíus	Bannað
	Mjanmar	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Parafíon (allar blöndur – úðafni, úðaduft, fleytiþykkni, kygni og lausnarduft þessa efnis – nema hylkjadreifur)	Nígíría	Til bráðabirgða: Leyft. Notkun er háð ströngum takmörkunum. Krafist er leyfis frá Umhverfisstofnun Nígíríu (FEPA).
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Leyft. Aðeins gegn baunaflugu (<i>Ophiomyia</i> spp.) á grænmeti.
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Srí Lanka	Til bráðabirgða: Leyft. Bannað að flytja íðefnið inn, setja það í blöndur eða endurpakka því fyrir smásölu. Í mesta lagi er leyfilegt að flytja inn 600 lítra á ári. Má aðeins nota gegn meindýrum í kóköspálmarrækt innan ramma kerfis um beina afhendingu efnisins sem Srí Lanka nefndin um þróun kóköspálmarræktar stýrir.
	Súdan	Leyft. Stranglega takmarkað við þaðmull.
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykkis landbúnaðarráðuneytisins.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tailand	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er skráningarvottorðs/innflutningsleyfis.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Vanúatú	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda. Notkun takmörkuð við CIRAD-rannsóknarstöðina.
	Víetnam	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Bólívía	Bannað
	Bosnía og Hersegóvína	Bannað
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA). Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota.
	Kanada	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Tsjad	Bannað
	Síle	Bannað nema hylkjadreifur.
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra innflutningsleyfisskjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Bannað að nota á ávexti, grænmeti, kryddjurtir og tóbak.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað að nota í plöntuvarnarefni). Bannað að nota á annan hátt sem varnarefni: Danmörk, Finnland, Írland, Holland og Svíþjóð. Leyft að nota á annan hátt sem varnarefni: (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Austurríki, Belgía, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Lúxemborg, Spánn, Portúgal og Breska konungsríkið.
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Bannað
	Indónesía	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu eða viðkomandi fylkisstjóra. (Takmörkun á sölu og eign. Engin notkun leyfð.) Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðuneytinu ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mjanmar	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígíría	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Srí Lanka	Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykkis landbúnaðarráðuneytisins.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
PBB	Sviss	Leyft. Aðeins fyrir skráða notkun sem er tilgreind í tilheyrandi leyfi. Innflutningur plöntumeðferðarefna er því aðeins leyfður að vörurnar uppfylli svissneskar reglur um afhendingu og notkun og ef um er að ræða endurbílgðun og endurþökkun til útflutnings.
	Sýrland	Bannað
	Tailand	Bannað
	Trinidad og Tóbago	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Albanía	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Brasilía	Til bráðabirgða: Leyft
	Kanada	Bannað nema til vísindarannsókna á rannsóknarstofum eða sem staðall fyrir efnagreiningar á rannsóknarstofum.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað (Ákvörðunin á aðeins við um hexabrombifenýl.)
	Síle	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis..
	Kína	Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Kína (NEPA).
	Kúba	Leyft. Innflutningur aðeins heimill með leyfi lögbærra yfirvalda. Leyfi fæst ekki ef nota á efnið í textílframleiðslu.
	Kýpur	Til bráðabirgða: Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Leyft
	Evrópusambandið	Leyft nema til nota í textílvöru sem kemst í snertingu við hörundið (t.d. í fatnað, nærfatnað, lín). Aðilar að EES-samningnum: Leyft nema til nota í textílvöru sem kemst í snertingu við hörundið (t.d. í fatnað, nærfatnað og lín) (Ísland, Liechtenstein, og Noregur).
	Gambía	Til bráðabirgða: Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Leyft. Til iðnaðarnota, að fengnu leyfi innlendra umhverfisyfirvalda.
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá innlendum heilbrigðisyfirvöldum. PBB má ekki nota í textílvöru (fatnað og lín) sem kemst í snertingu við hörundið.
	Indland	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft (á við um hexabrombifenýl og oktabrombifenýl). Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóða-viðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra.
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
PCB	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA). Háð ströngum takmörkunum.
	Sankti Lúsía	Til bráðabirgða: Leyft
	Samóa	Bannað
	Sviss	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft
	Albanía	Bannað
	Alsír	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Leyft. Sækja verður um leyfi hjá viðskiptaráðuneytinu. Slíkt leyfi felur í sér skilyrði.
	Barein	Bannað
	Brasília	Leyft. Svo til öll notkun vörunnar, t.d. sem vökvi í straumbreyta, íbætt efni í leysilíti og plast og önnur minni háttar notkun, hefur verið bönnuð en innflutningur er ekki bannaður með lögum.
	Kanada	Bannað. Notkun klórbífenýla (PCB) hefur verið takmörkuð við þann rafbúnað sem fyrir er með því að banna innflutning eða framleiðslu alls búnaðar sem inniheldur PCB, banna notkun rafsegla sem innihalda PCB og eru notaðir við meðhöndlun fæðu eða fôðurs og notkun PCB til áfyllingar eða enduráfyllingar hvers kyns búnaðar. Leyfilegur hámarksstyrkur PCB, sem er flutt inn, framleitt eða boðið til sölu, er 50 milljónarhlutar miðað við þyngd. Í mesta lagi 1 gramm af PCB má fara út í umhverfið á dag í tengslum við viðskipti, framleiðslu og vinnslu þar sem notaður er sérstakur búnaður, en almennt hámark fyrir losun PCB út í umhverfið er 50 milljónarhlutar nema þegar lögð er olíumöl á vegi en þá er hámarkið 5 milljónarhlutar.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Leyft
	Síle	Til bráðabirgða: Leyft. Bannað er að nota PBC á yfirráðasvæði landsins sem einangrunarvökva í straumbreyta, eimsvala og aðrar gerðir rafbúnaðar.
	Kína	Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Kína (einnig vegna innflutnings á rafbúnaði sem inniheldur PCB).
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Til bráðabirgða: Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Leyft
	Evrópusambandið	Bannað. Í undantekningartilvikum má veita undanþágu vegna hráefna og hálfunninnar vöru í hverju tilviki fyrir sig. Vegna almenns banns á PCB er bannað að flytja inn hvers kyns vöru sem inniheldur meira en 0,005% af PCB. Aðilar að EES-samningnum: Bannað. Í undantekningartilvikum má veita undanþágu vegna hráefna og hálfunninnar vöru í hverju tilviki fyrir sig. Vegna almenns banns á PCB er bannað að flytja inn hvers kyns vöru sem inniheldur meira en 0,005% af PCB (Ísland, Liechtenstein og Noregur).
	Gambía	Til bráðabirgða: Leyft.
	Gínea	Til iðnaðarnota, að fengnu leyfi innlendra umhverfisyrfirvalda.
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá innlendum heilbrigðisyfirvöldum. PCB má ekki nota í blöndum sem innihalda meira af PCB en sem nemur 0,01% miðað við þyngd.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
PCT	Indland	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Japan	Leyft. Krafist er leyfis frá ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar.
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA). Notkun stranglega takmörkuð við lokaðar rásir í straumbreytum.
	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er bráðabirgðainnflutningsleyfis frá landsyfirvöldum um umhverfismál og náttúruauðlindir.
	Sankti Lúsía	Til bráðabirgða: Leyft
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Sviss	Bannað
	Tailand	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft
	Albanía	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Leyft. Krafist er leyfis viðskiptaráðuneytisins. Slikt leyfi felur í sér skilyrði.
	Brasilía	Til bráðabirgða: Leyft
	Kanada	Bannað nema til vísindarannsókna á rannsóknarstofum eða sem staðall fyrir efnagreiningar á rannsóknarstofum.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Kína	Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Kína (NEPA).
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Til bráðabirgða: Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Leyft
	Evrópusambandið	Bannað. Í undantekningartilvikum má veita undanþágu vegna hráefna og hálfunninnar vöru í hverju tilviki fyrir sig. Vegna almenns banns á PCT er bannað að flytja inn hvers kyns vöru sem inniheldur meira en 0,005% af PCT Aðilar að EES-samningnum: Bannað. Í undantekningartilvikum má veita undanþágu vegna hráefna og hálfunninnar vöru í hverju tilviki fyrir sig. Vegna almenns banns á PCT er bannað að flytja inn hvers kyns vöru sem inniheldur meira en 0,005% af PCT (Ísland, Liechtenstein og Noregur).
	Gambía	Til bráðabirgða: Leyft
	Gínea	Til bráðabirgða: Leyft. Til iðnaðarnota, að fengnu leyfi innlendra umhverfisyrvalda.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Pentaklórfenól	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá innlendum heilbrigðisyfirvöldum. PCT má ekki nota í blöndum sem innihalda meira af PCT en sem nemur 0,01% miðað við þyngd.
	Indland	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamála-ráðherra.
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Nígería	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA). Háð ströngum takmörkunum.
	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er bráðabirgðainnflutningsleyfis frá landsyfirvöldum um umhverfismál og náttúruauðlindir.
	Samóa	Bannað
	Sviss	Bannað
	Trínidad og Tóbago	Til bráðabirgða: Leyft
	Angóla	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Bosnía og Hersegóvína	Til bráðabirgða: Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Ekki leyft til átaks í heilbrigðismálum eða í vörur til heimilisnota. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Búrúndí	Bannað
	Kanada	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað
	Síle	Bannað
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra innflutningsleyfis skjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Notist aðeins sem viðarvörn og svælingarefni gegn nálafalli af furu.
	Kólumbía	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kúba	Bannað
	Kýpur	Bannað
	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Eistland	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Evrópusambandið	Bannað: Austurríki, Belgía, Danmörk, Finnland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Lúxemborg, Holland, Svíþjóð og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein. Leyfi til takmarkaðrar notkunar er veitt í undantekningartilvikum og með tilteknum skilyrðum: Spánn (til 1.1.2004) og Frakkland, Írland, Portúgal og Breska konungsríkið (til 31.12.2008).
	Gabon	Til bráðabirgða: Bannað
	Gambía	Bannað
	Ungverjaland	Bannað
	Indland	Bannað
	Indónesía	Bannað
	Íran	Bannað
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Til bráðabirgða: Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra eða viðkomandi fylkisstjóra. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kasakstan	Bannað
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Bannað
	Kúveit	Bannað
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Lettland	Bannað
	Madagaskar	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Til bráðabirgða: Bannað. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Malta	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mexíkó	Til bráðabirgða: Bannað. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Til bráðabirgða: Bannað
	Panama	Bannað
	Paragvæ	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað. Aðeins leyft til meðhöndlunar á viði hjá verksmiðjum og stofnunum sem meðhöndla við og eru viðurkenndar af Áburðar- og varnarefnastofnun Filippseyja (FPA).

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Fosfamídon (leysanlegar blöndur efnisins í vökvaformi sem innihalda meira en 1 000 g/l af virka efninu)	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Bannað sem plöntuvarnarefni.
	Súdan	Bannað
	Srí Lanka	Bannað
	Súrínám	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Swiss	Bannað
	Sýrland	Bannað
	Tansanía	Bannað
	Taíland	Bannað
	Tógó	Til bráðabirgða: Leyft. Til visindalegra tilrauna eingöngu.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Til bráðabirgða: Bannað
	Vanúatú	Til bráðabirgða: Bannað
	Víetnam	Leyft. Landbúnaðarráðuneytið skal samþykkja og tilgreina magnið sem leyfilegt er að flytja inn árlega.
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Ástralía	Bannað
	Brasilía	Leyft. Notist aðeins sem varnarefni. Krafist er skráningar hjá landbúnaðarráðuneytinu. Við meðferð viðar er krafist skráningar hjá Umhverfisstofnun Brasilíu (IBAMA).
	Kanada	Bannað
	Tsjad	Bannað
	Síle	Leyft. Með fyrirvara um skráningu í varnarefnisskrána.
	Kína	Leyft. Krafist er sérstakra innflutningsleyfisskjala. Innflutningur takmarkaður við tiltekna aðila. Bannað að nota á ávexti, grænmeti, kryddjurtir og tóbak.
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Ekvador	Til bráðabirgða: Bannað
	El Salvador	Bannað
	Evrópusambandið	Til bráðabirgða: Bannað: Belgía, Danmörk, Írland, Lúxemborg, Holland og aðilar að EES-samningnum: Ísland og Liechtenstein.
	Gambía	Leyft (krafist er skriflegs innflutningsleyfis): Austurríki, Finnland, Frakkland, Þýskaland, Grikkland, Ítalía, Spánn, Portúgal, Svíþjóð og Breska konungsríkið.

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Toxafen (kamfélör)	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Írak	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Leyft. Innflytjendur skulu vera skráðir hjá heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu eða viðkomandi fylkisstjóra. (Takmörkun á sölu og eign. Engin notkun leyfð.) Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðuneytinu ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Kenía	Bannað
	Suður-Kórea	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Mjanmar	Til bráðabirgða: Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Til bráðabirgða: Bannað
	Nígería	Leyft. Notkun er háð ströngum takmörkunum. Krafist er leyfis frá Umhverfisstofnun Nígeríu (FEPA).
	Noregur	Bannað
	Pakistan	Bannað
	Perú	Bannað
	Filippseyjar	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvenía	Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Srí Lanka	Til bráðabirgða: Bannað
	Súdan	Bannað
	Súrínám	Leyft. Krafist er samþykkis landbúnaðarráðuneytisins.
	Sviss	Bannað
	Sýrland	Leyft
	Taíland	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er skráningarvottorðs/innflutningsleyfis.
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Til bráðabirgða: Leyft. Almenn innflutningsskilyrði gilda.
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Vanúatú	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Brasilía	Leyft. Aðeins leyft sem viðarvörn. Krafist er skráningar. Notkun í landbúnaði bönnuð.
	Síle	Bannað
	Kostaríka	Bannað
	Kýpur	Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
Tris(2,3 díbrómprópýl)fosfat	Ekvador	Bannað
	El Salvador	Bannað
	Evrópusambandið	Bannað. Aðilar að EES-samningnum (Liechtenstein og Ísland): Bannað
	Gambía	Bannað
	Jamaíka	Bannað
	Japan	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er tilkynningar til ráðherra alþjóðaviðskipta og iðnaðar og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra ef nota á efnið á annan hátt en sem efnavöru í landbúnaði. Krafist er skráningar hjá landbúnaðar-, skógræktar- og sjávarútvegsráðherra ef selja á efnið sem efnavöru í landbúnaði.
	Laos	Bannað
	Malasía	Bannað nema, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, til rannsóknar og kennslu.
	Máritíus	Bannað
	Nýja-Sjáland	Bannað
	Níger	Bannað
	Nígería	Bannað
	Noregur	Bannað
	Perú	Bannað
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Bannað
	Srí Lanka	Til bráðabirgða: Bannað
	Súdan	Bannað
	Sviss	Bannað
	Tansanía	Til bráðabirgða: Leyft
	Taíland	Bannað
	Trínidad og Tóbagó	Bannað
	Tyrkland	Bannað
	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Bannað
	Úrúgvæ	Bannað
	Víetnam	Bannað
	Albanía	Bannað
	Armenía	Til bráðabirgða: Bannað
	Brasílía	Til bráðabirgða: Leyft
	Kanada	Leyft. Tilkynna skal um innflutning fyrir fram.
	Tsjad	Til bráðabirgða: Bannað

Íðefni	Land	Ákvörðun um innflutning
	Síle	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Kína	Leyft. Sækja verður um leyfi hjá Umhverfisstofnun Kína (NEPA).
	Kúba	Leyft. Innflutningur aðeins heimill með leyfi lögbærra yfirvalda. Leyfi fæst ekki ef nota á efnið í textílfraðleiðslu.
	Kýpur	Til bráðabirgða: Bannað
	Ekvador	Til bráðabirgða: Leyft.
	Evrópusambandið	Leyft nema til nota í textílvöru sem kemst í snertingu við hörundið (t.d. í fatnað, nærfatnað og lín). Aðilar að EES-samningnum: Leyft nema til nota í textílvöru sem kemst í snertingu við hörundið (t.d. í fatnað, nærfatnað og lín) (Ísland, Liechtenstein og Noregur).
	Gambía	Til bráðabirgða: Bannað
	Gínea	Til bráðabirgða: Leyft. Til iðnaðarnota, að fengnu leyfi innlendra umhverfisyfirvalda.
	Ungverjaland	Til bráðabirgða: Leyft. Sækja verður um leyfi hjá innlendum heilbrigðisyfirvöldum. Tris má ekki nota í textílvöru sem kemst í snertingu við hörundið.
	Indland	Leyft. Krafist er innflutningsleyfis.
	Japan	Leyft
	Laos	Til bráðabirgða: Bannað
	Malasía	Bannað
	Máritíus	Bannað
	Nígería	Bannað
	Filippseyjar	Til bráðabirgða: Leyft. Krafist er bráðabirgðainnflutningsleyfis frá landsyfirvöldum um umhverfismál og náttúruauðlindir.
	Samóa	Bannað
	Slóvakía	Til bráðabirgða: Bannað
	Sviss	Til bráðabirgða: Leyft
	Trínidad og Tóbagó	Til bráðabirgða: Leyft

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/37/EB

2003/EES/57/19

frá 3. maí 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virka efninu etófúmesati (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/18/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 frá 11. desember 1992 um nákvæmar reglur um framkvæmd fyrsta áfanga vinnuáætlunar sem um getur í 2. mgr. 8. gr. tilskipunar ráðsins 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2266/2000 ⁽⁴⁾, er kveðið á um samþykkt skrár um tiltekin, virk efni í plöntuvarnarefnum sem meta skal með tilliti til hugsanlegrar skráningar þeirra í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Þessa skrá er að finna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 933/94 frá 27. apríl 1994 um ákvæði til framkvæmdar reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 3600/92 að því er varðar virk efni í plöntuvarnarefnum og um tilnefningu skýrslugjafaríkja ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 2230/95 ⁽⁶⁾, og nær hún yfir etófúmesat.
- 2) Áhrif etófúmesats á heilsu manna og umhverfið hafa verið metin í samræmi við ákvæðin, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EBE) nr. 3600/92, að því er varðar þá notkun sem tilkynnandi hefur lagt til. Svíþjóð var tilnefnt skýrslugjafaríki samkvæmt reglugerð (EB) nr. 933/94 eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 491/95 ⁽⁷⁾. Svíþjóð lagði viðeigandi matskýrslu og tilmæli fyrir framkvæmdastjórnina 2. október 1998 í samræmi við c-lið 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3600/92.
- 3) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað matsskýrsluna og hefur það verið liður í starfi fastanefndarinnar um fæðukeðjuna og heilbrigði dýra. Þeirri endurskoðun lauk 26. febrúar 2002 með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar um etófúmesat.

- 4) Endurskoðunin leiddi ekki í ljós nein þau álítaefni eða vandamál er gæfu tilefni til samráðs við vísindanefndina um plöntur.
- 5) Margs konar rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda etófúmesat, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/414/EBE, einkum að því er varðar þá notkun sem var rannsökuð og lýst í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því þykir rétt að bæta etófúmesati við í I. viðauka við þá tilskipun til þess að tryggja að unnt sé að heimila plöntuvarnarefni, sem innihalda etófúmesat, í öllum aðildarríkjunum í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE.
- 6) Endurmatsskýrsla framkvæmdastjórnarinnar er nauðsynleg til að tryggja rétta framkvæmd aðildarríkjanna á nokkrum þáttum samræmdu meginreglnanna sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE. Rétt þykir að aðildarríkin sjái til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að lokagerð endurmatsskýrslunnar, að undanskildum trúnaðarupplýsingum, eða sé veittur aðgangur að henni. Ef uppfæra þarf endurmatsskýrslurnar með tilliti til þróunar á sviði tækni og vísinda er einnig nauðsynlegt að breyta skilyrðunum fyrir skráningu efnisins, sem um er að ræða, í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE í samræmi við þá tilskipun.
- 7) Áður en virka efnið er skráð í I. viðauka er rétt að veita hæfilegan frest svo að aðildarríkin og hagsmunaaðilar geti gert tilskildar undirbúningsráðstafanir.
- 8) Eftir skráningu skulu aðildarríkin fá hæfilegan frest til að hrinda ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE í framkvæmd að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda etófúmesat, einkum til að endurskoða gildandi heimildir í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE til að ganga úr skugga um að skilyrðin varðandi etófúmesat, sem eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, hafi verið uppfyllt. Veita skal lengri frest til að leggja fram öll skjöl fyrir hvert plöntuvarnarefni sem uppfyllir skilyrðin í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE og endurmeta síðan vöruna í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun 91/414/EBE.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 117, 4.5.2002, bls. 10, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 126/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 55, 26.2.2002, bls. 29.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 366, 15.12.1992, bls. 10.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 259, 13.10.2000, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 107, 28.4.1994, bls. 8.

⁽⁶⁾ Stjtið EV L 225, 22.9.1995, bls. 11.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 49, 4.3.1995, bls. 50.

- 9) Nauðsynlegt er því að breyta tilskipun 91/414/EBE í samræmi við það.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fæðukeðjuna og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að hagsmunaaðilar hafi aðgang að endurmatsskýrslunni um etófumésat, að undanskildum trúnaðarupplýsingum í skilningi 14. gr. tilskipunar 91/414/EBE, eða sé veittur aðgangur að henni sé þess sérstaklega óskað.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. ágúst 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. september 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu endurskoða heimildina fyrir hvert plöntuvarnarefni sem inniheldur etófumésat til að ganga úr skugga um að skilyrðin, er varða etófumésat og eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, hafi verið uppfyllt. Þau skulu breyta eða afturkalla heimildina í samræmi við tilskipun 91/414/EBE fyrir 1. september 2003 ef nauðsyn krefur.

2. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 1. mars 2003, fyrir hvert heimilað plöntuvarnarefni, sem inniheldur etófumésat, annaðhvort sem eina virka efnið eða eitt af nokkrum virkum efnum sem eru öll skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, endurmeta vöruna í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE á grundvelli skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við hana. Þau skulu ákvarða hvort varan uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í b-, c-, d-, og e-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en 28. febrúar 2007, skulu þau breyta eða afturkalla heimildina fyrir hvert slíkt plöntuvarnarefni.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. mars 2003.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í I. viðauka er eftirfarandi línu bætt við í lok töflunnar:

Nr.	Almennt heiti og kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„29	Etófumésat CAS-númer 26225-79-6 CICAP-númer 223	(±)-2-etoxy-2,3-dihýdró-3,3-dímetylbensófúran-5-ýlmetansúlfonat	960 g/kg	1. mars 2003	28. febrúar 2013	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um etófumésat, einkum I. og II. viðbætis hennar, í lokagerð frá hendi fastanefndarinnar um fæðukeðjuna og heilbrigði dýra frá 26. febrúar 2002. Við þetta heildarmat skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- eða veðurfarsþætti og skulu þau, ef við á, beita ráðstöfunum sem hafa ekki áhættu í för með sér.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virka efnisins er að finna í endurmatsskýrslunni.“

ÁKVÖRDUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2003/EES/57/20

frá 21. febrúar 2001

um beitingu e-liðar 3. mgr. 3. gr. í tilskipun 1999/5/EB gagnvart snjóflóðaýlum (*)

(tilkynnt með númeri C(2001) 194)

(2001/148/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 1999/5/EB frá 9. mars 1999 um fjarskiptabúnað og endabúnað til fjarskipta og gagnkvæma viðurkenningu á samræmi þeirra ⁽¹⁾, einkum e-lið 3. mgr. 3. gr.,með hliðsjón af ályktun Evrópuþingsins um hin hörmulegu snjóflóðaslýs í Ölpunum ⁽²⁾,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Snjóflóðaýlur stuðla að björgun fólks sem grafist hefur í snjóflóði.
- 2) Það drægi verulega úr árangri björgunaraðgerða ef ekki væri unnt að staðsetja snjóflóðaýlur vegna tæknilegs ósamrýmanleika.
- 3) Til er mikill fjöldi af snjóflóðaýlum sem uppfyllir staðalinn ETS 300 718. Þessi staðall tryggir rekstrar-samhæfi og virkni við erfiðar aðstæður en þar eð í honum eru gerðar kröfur, sem ná út fyrir gildissvið tilskipunar 1999/5/EB, er þörf á endurskoðun.
- 4) Það er vafasamt að markaðsöflin muni tryggja áframhaldandi samhæfi snjóflóðaýlna ef bandalagið gerir ekki kröfur um að ýlurnar séu samhæfðar búnaði sem tryggir aðgang að neyðarþjónustu.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um samræmismat í fjarskiptum og markaðseftirlit (TCAM).

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi ákvörðun gildir um tæki sem nota tíðnina 457 kHz og eru ætluð til að staðsetja fólk sem hefur grafist í snjóflóði. Tækin nefnast „snjóflóðaýlur“ hér á eftir.

2. gr.

1. Snjóflóðaýlur, sem falla undir gildissvið 1. gr., skulu hannaðar þannig að þær geti starfað með nýjum ýlum og ýlum sem eru í notkun og hafa verið viðurkenndar samkvæmt innlendum reglugerðum um samþykki sem byggjast á staðlinum ETS 300 718.

2. Snjóflóðaýlur skulu þannig úr garði gerðar að þær starfi örugglega þótt þær lendi í snjóflóði og haldi áfram að starfa þótt þær séu grafnar þar í langan tíma eftir snjóflóðið.

3. gr.

Kröfur skv. 2. gr. þessarar ákvörðunar skulu gilda frá því að ákvörðunin er birt í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. febrúar 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 55, 24.2.2001, bls. 65, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 127/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 91, 7.4.1999, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 175, 21.6.1999, bls. 259.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2001/63/EB

2003/EES/57/21

frá 17. ágúst 2001

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/68/EB frá 16. desember 1997 um samræmingu laga aðildarríkjanna er varða aðgerðir gegn losun mengandi lofttegunda og agna frá brunahreyflum færanlegra véla sem ekki eru notaðar á vegum ⁽¹⁾, einkum 14. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gildissvið reglugerðar efnahagsnefndar Evrópu (ECE) nr. 96 um losun frá þjöppunarkveikjuhreyflum, sem ætlaðir eru til ísetningar í dráttarvélar fyrir landbúnað eða skógrækt, hefur verið víkkað út svo að hún nái einnig til annarra tegunda færanlegs vélbúnaðar til nota utan vega.
- 2) Evrópubandalagið er samningsaðili að því er tekur til þeirrar reglugerðar.
- 3) Nauðsynlegt er að samræma tækniröfurnar í þeirri reglugerð samsvarandi kröfum í tilskipun 97/68/EB.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun ráðsins 92/53/EBE ⁽²⁾.
- 5) Breyta ber tilskipun 97/68/EB með tilliti til þessa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum III. og IV. viðauka við tilskipun 97/68/EB er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Með þessari tilskipun er ekkert samþykki, sem var veitt samkvæmt tilskipun 97/68/EB fyrir þann dag sem um getur í 3. gr., felld úr gildi né komið í veg fyrir að slík samþykki séu rýmkað samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar sem þau voru upphaflega veitt í samræmi við.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 30. júní 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórn-inni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. ágúst 2001.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 227, 23.8.2001, bls. 41, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 128/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 59, 27.2.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 1.

VIÐAUKI

Breytingar á III. og IV. viðauka við tilskipun 97/68/EB

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á III. viðauka:

- 1) eftirfarandi komi í stað formúlunnar í lið 2.2.2:

$$0,96 \leq f_a \leq 1,06$$

- 2) í þriðja undirlið liðar 1.2.1 í 2. viðbæti komi „CO₂“ í stað „CO“;

- 3) í stað liðar 1.9.2.2 í 2. viðbæti komi eftirfarandi:

„1.9.2.2. Vatnsdeyfingarprófun

Þessi prófun gildir einungis um mælingar á styrk rakra lofttegunda. Við útreikninga á deyfingu vegna vatns verður að taka tillit til þynningar NO-kvörðunarlofttegundarinnar með vatnsgufu og breyta verður styrk vatnsgufu í blöndunni til samræmis við þann styrk sem búist er við að verði meðan á prófuninni stendur. NO-kvörðunarlofttegund með styrk frá 80 til 100% af fullu kvarðaútslagi við eðlilegt mælisvið skal setja í gegnum hitaðan efnaljómunarnema og NO-gildið skráð sem D. NO-lofttegundin skal látin bóla í gegnum vatn við stofuhita og fara í gegnum hitaða efnaljómunarnemann og NO-gildið skráð sem C. Hitastig vatnsins skal ákvarðað og skráð sem F. Mettunareimprýstingur blöndunnar, sem samsvarar hitastigi (F) ílátsins sem vatnið er látið bóla í, skal ákvarðaður og skráður sem G. Vatnsgufustyrk blöndunnar (í %) skal reikna sem hér segir:

$$H = 100 \times \left(\frac{G}{P_B} \right)$$

og skrá sem H. Væntanlegur styrkur þynntu NO-kvörðunarlofttegundarinnar (í vatnsgufu) skal reiknaður sem hér segir:

$$De = D \times \left(1 - \frac{H}{100} \right)$$

og skráður sem De. Að því gefnu að hlutfallið milli H- og C-frumeinda í eldsneytinu sé 1,8:1 skal áætla hámarksstyrk vatnsgufu í útblæstri (í %), sem vænta má í prófuninni þegar um er að ræða disilútblástur, út frá hámarksstyrk CO₂ í útblástursloftinu eða út frá styrk óþynntrar CO₂-kvörðunarlofttegundar (A, eins og mælist í lið 1.9.2.1) sem hér segir:

$$Hm = 0,9 \times A$$

og skrá sem Hm.

Vatnsdeyfingin skal reiknuð út sem hér segir:

$$\% \text{ H}_2\text{O-deyfing} = 100 \times \left(\frac{De - C}{De} \right) \times \left(\frac{Hm}{H} \right)$$

og má ekki vera meira en 3% af fullu kvarðaútslagi.

De: væntanlegur styrkur þynnts NO (í milljónarhlutum)

C: styrkur þynnts NO (í milljónarhlutum)

Hm: hámarksstyrkur vatnsgufu (í %)

H: raunstyrkur vatnsgufu (í %)

Ath.: Mikilvægt er að NO₂-styrk í NO-kvörðunarlofttegundinni sé haldið í lágmarki í þessari athugun þar sem ekki hefur verið gert ráð fyrir uppsogi NO₂ í vatn við deyfingarútreikninga.“

- 4) í lið 1.4.4 í 3. viðbæti skal fella brott seinni formúluna fyrir bakgrunnsleiðréttingu á massastreymi agna með einnarsíuáðferðinni og breyta fyrri formúlunni sem hér segir:

$$PT_{massi} = \left[\frac{M_f}{M_{SAM}} - \left(\frac{M_d}{M_{DIL}} \times \left(\sum_{i=1}^{i=n} \left(1 - \frac{1}{DF_i} \right) \times WF_i \right) \right) \right] \times \frac{\overline{G_{EDFW}}}{1000}$$

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á IV. viðauka:

1) í öðrum dálki töflunnar í 17. línu (Hlutleysistala [æ: Sýrutala] (sterk sýra)) komi eftirfarandi:

„Hámark 0,20 mg KOH/g“

2) annar málslíður í 9. athugasemd verði svohljóðandi:

„Að því er varðar upphafsviðurkenningu hreyfils, án eftirmeðferðar fyrir útblástursloft, má leyfa að nafngildi brennisteinsinnihalds sé 0,05 % af massa (lágmark 0,03 % af massa) en í slíkum tilvikum skal mældur styrkur agna leiðréttur upp að því meðalgildi sem er gefið upp sem nafngildi brennisteinsinnihalds í eldsneyti (0,15% af massa) samkvæmt eftirfarandi jöfnu:“.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2001/104/EB

2003/EES/57/22

frá 7. desember 2001

um breytingu á tilskipun ráðsins 93/42/EBE um lækningatæki (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

b) eftirfarandi komi í stað e-liðar:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

„e) mannsblóðs, afurða úr mannsblóði, blóðvökva eða blóðfrumna úr mönnum eða tækja sem innihalda slíkar blóðafurðir, blóðvökva eða blóðfrumur þegar þau eru sett á markað, að undanskildum tækjunum sem um getur í málsgrein 4a;“.

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar,

2. gr.

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽¹⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Framkvæmd, bráðabirgðaákvæði

- 1) Markmiðið með þessari tilskipun er að breyta gildissviði tilskipunar 93/42/EBE ⁽²⁾ þannig að hún gildi aðeins um lækningatæki sem innihalda, sem óaðskiljanlegan hluta, efni úr blóði eða blóðvökva úr mönnum. Ef önnur efni úr líkamsvef manna eru hluti af lækningatækjum verða þau áfram utan gildissviðs þeirrar tilskipunar.
- 2) Meginmarkmiðið með reglum um framleiðslu, dreifingu og notkun lækningatækja skal vera að vernda almannaheilbrigði.
- 3) Samræma ber ákvæði í landslögum um öryggi og heilsuvernd sjúklinga, notenda og, ef við á, annarra einstaklinga, að því er varðar notkun lækningatækja, til að tryggja frjálsan flutning slíkra tækja á innri markaðnum.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 13. desember 2001. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 13. júní 2002.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á 5. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/42/EBE:

a) eftirfarandi komi í stað c-liðar:

„c) lyfja sem falla undir tilskipun 65/65/EBE, þ.m.t. lyfja úr blóði sem falla undir tilskipun 89/381/EBE;“;

3. Aðildarríkin skulu grípa til nauðsynlegra aðgerða til að tryggja að tilkynntu aðilarnir, sem bera ábyrgð á samræmis-mati skv. 16. gr. tilskipunar 93/42/EBE, taki tillit til allra viðkomandi upplýsinga varðandi eiginleika og nothæfi tækja sem innihalda stöðugar afleiður blóðs eða blóðvökva manna, þ.m.t. einkum niðurstöður allra viðeigandi prófana og sannprófana sem hafa þegar farið fram samkvæmt áður gildandi, innlendum lögum eða stjórnsýslufyrirmælum í tengslum við slík tæki.

4. Í fimm ár eftir að tilskipun þessi öðlast gildi skulu aðildarríkin samþykkja markaðssetningu tækja, sem innihalda stöðugar afleiður blóðs eða blóðvökva úr mönnum, sem eru í samræmi við gildandi reglur á yfirráðasvæði þeirra á gildistökudegi þessarar tilskipunar. Í tvö ár eftir það er heimilt að taka umrædd tæki í notkun.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 6, 10.1.2002, bls. 50, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 129/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 23.

⁽¹⁾ Álit Evrópuþingsins frá 23. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 3. desember 2001.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/70/EB (Stjtið. EB L 313, 13.12.2000, bls. 22).

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi er hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. desember 2001.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

I. DURANT

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/7/EB

2003/EES/57/23

frá 18. febrúar 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 96/53/EB um að ákveða leyfileg hámarksból vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 96/53/EB ⁽⁵⁾ voru, sem liður í sameiginlegri stefnu í flutningamálum, ákveðin samræmd hámarksból fyrir ökutæki til vöruflytninga á vegum.
- 2) Þörf er á að setja samræmd, leyfileg hámarksból fyrir ökutæki til farþegaflutninga á vegum. Sá munur, sem er á gildandi stöðlum í aðildarríkjunum að því er varðar mál ökutækja til farþegaflutninga á vegum, getur haft skaðleg áhrif á samkeppnisskilyrði og hindrað flutninga milli aðildarríkja.
- 3) Þar sem aðildarríkin geta ekki til fulls náð því markmiði að samræma leyfileg hámarksból ökutækja til farþegaflutninga á vegum, og þar sem því verður betur náð á vettvangi bandalagsins vegna þess hve aðgerðin er umfangsmikil og hefur viðtæk áhrif, getur bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifráðisregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og kveðið er á um í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari tilskipun til að ná megi því markmiði.
- 4) Með framkvæmd innri markaðarins í huga ber að rýmka gildissvið tilskipunar 96/53/EB þannig að það nái yfir innanlandsflutninga, að svo miklu leyti sem um er að ræða atriði sem hafa umtalsverð áhrif á samkeppnisskilyrði á sviði flutninga, en hér er einkum

átt við gildi sem snerta mestu leyfilegu lengd og breidd ökutækja til farþegaflutninga.

- 5) Skapa ber grundvöll fyrir því að samræmdar reglur um hámarksþyngd og -mál ökutækja séu óbreyttar til lengri tíma lítið. Því skulu breytingarnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, ekki skapa fordæmi að því er varðar leyfilega hámarksþyngd og -mál hópbifreiða og annarra tegunda vélknúinna ökutækja.
- 6) Af ástæðum, er varða öryggi á vegum, skulu hópbifreiðir uppfylla nothæfisviðmiðanir að því er varðar stýrihæfni.
- 7) Af ástæðum, er varða öryggi á vegum og tengjast ástandi grunnvirkja landanna, er Portúgal og Breska konungsríkinu heimilt, á aðlögunartímabili, að banna á yfirráðasvæði sínu notkun hópbifreiða sem ekki uppfylla ákveðnar viðmiðanir um stýrihæfni.
- 8) Heimilt er að leyfa áframhaldandi notkun hópbifreiða sem hafa verið skráðar eða teknar í notkun áður en þessi tilskipun kemur til framkvæmda og samræmast ekki þeim málsetningum sem kveðið er á um í þessari tilskipun, sem stafar af því að innlend ákvæði eða mæliaðferðir hafa verið ólík, á aðlögunartímabili í flutningum í aðildarríkinu þar sem ökutækið er skráð eða tekið í notkun.
- 9) Breyta ber tilskipun 96/53/EB til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Tilskipun 96/53/EB er breytt sem hér segir:

1. Í 1. gr.:

a) Eftirfarandi komi í stað a-liðar 1. mgr.:

„a) mál ökutækja í flokki M2 og M3 og eftirvagna þeirra í flokki 0 og ökutækja í flokki N2 og N3 og eftirvagna þeirra í flokki 03 og 04, sbr. skilgreiningu í II. viðauka við tilskipun ráðsins 70/156/EEB frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkja um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾;

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 47, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 130/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 24.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 274 E, 26.9.2000, bls. 32.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 123, 25.4.2001, bls. 76.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 144, 16.5.2001, bls. 15.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. október 2000 (Stjtið. EB C 178, 22.6.2001, bls. 60), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. september 2001 (Stjtið. EB C 360, 15.12.2001, bls. 7) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 17. janúar 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/40/EB (Stjtið. EB L 203, 10.8.2000, bls. 9).

- b) eftirfarandi málsgrein bætist við:
- „3. Tilskipun þessi skal ekki eiga við um liðvagna með fleiri en einum liðamótum.“
2. Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar í 1. mgr. 3. gr.:
- „—á ökutækjum, sem ekið er innanlands og eru skráð eða tekin í notkun í öðru aðildarríki, af ástæðum sem varða mál þeirra;“.
3. Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:
- a) eftirfarandi komi í stað 1. og 2. mgr.:
- „1. Aðildarríkin skulu ekki leyfa á yfirráðasvæðum sínum venjulega notkun:
- a) ökutækja eða samtengdra ökutækja til vöruflutninga innanlands sem uppfylla ekki þær kröfur sem um getur í lið 1.1, 1.2, 1.4, 1.5, 1.6, 1.7, 1.8, 4.2 og 4.4 í I. viðauka;
- b) ökutækja til farþegaflutninga innanlands sem uppfylla ekki þær kröfur sem um getur í lið 1.1, 1.2., 1.4a, 1.5 og 1.5a í I. viðauka.
2. Aðildarríkin geta engu að síður leyft á yfirráðasvæðum sínum notkun:
- a) ökutækja eða samtengdra ökutækja til vöruflutninga innanlands sem uppfylla ekki þær kröfur sem um getur í lið 1.3, 2, 3, 4.1 og 4.3 í I. viðauka;
- b) ökutækja til farþegaflutninga innanlands sem uppfylla ekki þær kröfur sem um getur í lið 1.3, 2, 3, 4.1 og 4.3 í I. viðauka.“
- b) eftirfarandi komi í stað 4. mgr.:
- i) í fyrstu undirgrein komi „ökutæki eða samtengd ökutæki sem eru notuð í flutningum ...“ í stað „ökutæki eða samtengd ökutæki, sem eru notuð í vöruflutningum ...“;
- ii) í þriðju undirgrein komi „notkun ökutækja [...] í flutningum innanlands á yfirráðasvæði sínu ...“ í stað „notkun ökutækja [...] í vöruflutningum innanlands á yfirráðasvæði sínu ...“;
- c) eftirfarandi málsgrein bætist við:
- „7. Aðildarríkin geta leyft notkun hópþífreiða á yfirráðasvæðum sínum til 31. desember 2020 þótt þær séu yfir þeim málum sem kveðið er á um í lið 1.1, 1.2, 1.5 og 1.5a í I. viðauka, enda hafi þær verið skráðar eða teknar í notkun áður en tilskipun þessi kemur til framkvæmda.“;
4. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:
- „7. gr.
- Þessi tilskipun kemur ekki í veg fyrir að framfylgt sé ákvæðum sem gilda í hverju aðildarríki um umferð á vegum og heimila að þyngd og/eða mál ökutækja séu
- takmörkuð á tilteknum vegum eða vegamannvirkjum, óháð því í hvaða ríki ökutækin eru skráð eða tekin í notkun.
- Þetta felur í sér þann möguleika að setja staðbundnar takmarkanir á leyfileg hámarksból og/eða -þyngd ökutækja sem kunna að vera notuð á tilteknum svæðum eða tilteknum vegum þar sem grunnvirki henta ekki löngum og þungum ökutækjum, svo sem í miðborgum, litlum þorpum eða á stöðum sem eru sérstaklega áhugaverðir vegna náttúrufars.“
5. Eftirfarandi grein bætist við:
- „8. gr. a
- Portúgal og Breska konungsríkinu er heimilt að hafna eða banna á yfirráðasvæði sínu til 9. mars 2005 notkun hópþífreiðanna, sem um getur í lið 1.1 í I. viðauka, uppfylli þær ekki eftirtaldir viðmiðanir um stýrihæfni:
- þegar hópþífreiðin er kyrrstæð og stýrð hjól hennar vísa þannig að færi ökutækið af stað myndi ysti og fremsti punktur þess teikna hring með 12,50 m radius verður til lóðrétt plan, sem snertir þá hlið ökutækis sem snýr út úr hringnum, við það að dregin er lína á jörðina. Sé um að ræða liðvagn skulu báðir óliðskiptu hlutar hans mynda beina línu við planið,
- þegar hópþífreiðin hreyfist fram á við á hvora hliðina sem er eftir hringnum sem er með 12,50 m radius má enginn hluti hennar fara út fyrir lóðréttu planið um meira en sem nemur 0,80 m ef um er að ræða óliðskipta hópþífreið, sem er allt að 12 m á lengd, eða um meira en sem nemur 1,20 m ef um er að ræða annaðhvort óliðskipta hópþífreið, sem er yfir 12 m á lengd eða liðvagn.“
6. Eftirfarandi grein bætist við:
- „10. gr. a
- Að því er varðar lið 1.5a í I. viðauka skal framkvæmdastjórnin, eigi síðar en 9. mars 2005, leggja fram skýrslu um hagkvæmni þess að lækka gildið 0,60 m, sem um getur í öðrum undirlið þess liðar, til að herða öryggisskilyrði tengd stýrihæfni langra hópþífreiða. Ef við á skal fylgja skýrslunni tillaga um réttarreglur um samsvarandi breytingu á þessari tilskipun.“
7. Texta I. viðauka er breytt sem hér segir:
- a) í stað liðar 1.1 komi eftirfarandi:
- „1.1 hámarks lengd:
— vélknúð ökutæki,	
annað en hópþífreið	12,00 m
— eftirvagn	12,00 m
— liðskipt ökutæki	16,50 m
— vagnalest	18,75 m
— liðvagn	18,75 m
— tvíása hópþífreið	13,50 m
— hópþífreið með fleiri en tveimur ásum	15,00 m
— hópþífreið + eftirvagn	18,75 m“

b) eftirfarandi liður bætist við:

„1.4a Sé laus aukabúnaður, svo sem skíðahulstur, settur á hópbifreið má lengd hennar, að auka-búnaðinum meðtöldum, ekki fara yfir hámarks lengd sem mælt er fyrir um í lið 1.1“;

c) eftirfarandi liður bætist við:

„1.5a Viðbótarkröfur varðandi hópbifreiðar

Þegar ökutækið er kyrrstætt skal verða til lóðrétt plan sem snertir þá hlið ökutækis, sem snýr út úr hringnum, við það að dregin er lína á jörðina. Sé um að ræða liðskipt ökutæki skulu báðir óliðskiptu hlutar hans mynda beina línu við planið.

Þegar ökutækið færir úr beinni línu inn á hringlaga svæðið sem lýst er í lið 1.5 skal enginn hluti þess fara út fyrir lóðréttu planið um meira en sem nemur 0,60 m.“

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 9. mars 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu þegar í stað senda framkvæmdastjórninni öll ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. febrúar 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 336/2002

2003/EES/57/24

frá 22. febrúar 2002

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

skipgengum vatnaleiðum skal hlutfallið fyrir „gamalt fyrir nýtt“ lækkað aftur.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 frá 29. mars 1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum ⁽¹⁾, einkum 3. mgr. 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 7. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að framkvæmdastjórnin mæli fyrir um nákvæmar reglur til framkvæmdar stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans eins og hún er skilgreind í þeirri reglugerð.
- 2) Í 4. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 805/1999 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 997/2001 ⁽³⁾ um sérstakar ráðstafanir vegna framkvæmdar á reglugerð (EB) nr. 718/1999, er sett fram hlutfall fyrir regluna „gamalt fyrir nýtt“ sem á að gilda frá 29. apríl 1999.
- 3) Í 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 er þess krafist að hlutfallið fyrir „gamalt fyrir nýtt“ sé minnkað jafnt og þétt til að koma því, eins hratt og unnt er og í reglubundnum áföngum, niður í núll eigi síðar en 29. apríl 2003.
- 4) Í 1. gr. reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1532/2000 ⁽⁴⁾, sem er breyting á reglugerð (EB) nr. 805/1999, lækkaði hlutfallið fyrir „gamalt fyrir nýtt“ frá og með tuttugasta degi frá birtingu, þ.e. frá og með 3. ágúst 2000. Hlutfallið var aftur lækkað með 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 997/2001 frá og með tuttugasta degi frá birtingu, þ.e. frá og með 18. júní 2001.
- 5) Með tilliti til þeirrar skyldu að lækka hlutfallið niður í núll eigi síðar en 29. apríl 2003 og í ljósi efnahagsþróunar í hinum ýmsu greinum flutninga á

- 6) Því er brýnt að aðlaga hin ólíku hlutföll fyrir „gamalt fyrir nýtt“, sem um getur í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 718/1999 og eru ákveðin í 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999, eins og henni var breytt með 1. gr. reglugerðar (EB) nr. 997/2001, en þó án þess að gera að engu þann ávinning sem orðið hefur af skipulagsumbótum frá árinu 1990. Til að tekið sé tillit til vægrar almennrar aukningar á eftirspurn í greinum flutninga á skipgengum vatnaleiðum og þess gætt að jafnvægi milli hinna þriggja greina sé viðhaldið og tillit tekið til sérkenna þeirra skal hlutfallið helmingað í 0,30:1 fyrir þurrflutningaskip, 0,45:1 fyrir tankskip og 0,125:1 fyrir stjakbáta.
- 7) Haft hefur verið samráð við sérfræðingahópinn um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu og eflingu flota bandalagsins, sem komið var á fót með 6. gr. reglugerðar (EB) nr. 805/1999, varðandi ráðstafanirnar sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB) nr. 805/1999 er breytt sem hér segir:

1. Í 1. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,30:1“ í stað „0,60:1“.
2. Í 2. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,45:1“ í stað „0,90:1“.
3. Í 3. mgr. 4. gr. komi hlutfallið „0,125:1“ í stað „0,25:1“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 53, 23.2.2002, bls. 11, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 131/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 25.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 90, 2.4.1999, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 102, 17.4.1999, bls. 64.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 139, 23.5.2001, bls. 11.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 175, 14.7.2000, bls. 74.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 22. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 417/2002

2003/EES/57/25

frá 18. febrúar 2002

um að flyta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 2978/94 (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFNA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt sameiginlegri stefnu í flutningamálum verður að gera frekari ráðstafanir til að auka öryggi og koma í veg fyrir mengun frá sjóflutningum.
- 2) Bandalagið hefur þungar áhyggjur af sjóslysum þar sem olíuflutningaskip koma við sögu og þeirri mengun sem þeim fylgir á strandlengjum, sem og af þeim skaða sem dýra- og plönturíkið og aðrar auðlindir hafsins verða fyrir.
- 3) Í orðsendingu sinni um „sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti“ itrekaði framkvæmdastjórnin til-mæli aukafundar ráðsins um umhverfis- og flutninga-mál frá 25. janúar 1993 um að styðja aðgerð Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar til að draga úr misræmi, að því er varðar öryggi, milli nýrra og gamalla skipa með því að endurbæta og/eða úrelða gömul skip í áföngum.
- 4) Í ályktun sinni um sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti ⁽⁵⁾ fagnaði Evrópuþingið orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar og hvatti einkum til þess að gripið yrði til aðgerða til að herða öryggiskröfur sem gerðar eru til tankskipa.

5) Með ályktun sinni frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafi úti ⁽⁶⁾ lýsti ráðið yfir fullum stuðningi við markmiðin í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar.

6) Í ályktun sinni um olíubrákina undan ströndum Frakklands frá 20. janúar 2000 fagnaði Evrópuþingið allri viðleitni framkvæmdastjórnarinnar til að færa framfarir þann dag þegar þess verður krafist að olíuflutningaskip skuli hafa tvöfaldan byrðing.

7) Í alþjóðasamningi um varnir gegn mengun frá skipum frá 1973 og bókun við hann frá 1978 (MARPOL-samningnum frá '73/'78) setti Alþjóðasiglingamálastofnunin fram reglur, sem samþykktar hafa verið á alþjóðavettvangi, um varnir gegn mengun sem hafa áhrif á hönnun og starfrækslu olíuflutningaskipa. Aðildarríkin eru aðilar að MARPOL-samningnum frá '73/'78.

8) Samkvæmt grein 3.3 í MARPOL-samningnum frá '73/'78 gildir samningurinn ekki um herskip, hjálpar-skip í flota eða önnur skip í ríkiseign eða skip starfrækt af ríkinu, sem eru nýtt í þágu hins opinbera til annars en í atvinnuskyni.

9) Samanburður á aldri tankskipa og tölfærði um slys hefur leitt í ljós aukna tíðni slysa meðal eldri skipa. Einhugur ríkir um það á alþjóðavettvangi að samþykkt breytinganna frá 1992 á MARPOL-samningnum frá '73/'78, þar sem krafist er tvöfalds byrðings eða sambærilegrar hönnunar fyrir gömul olíuflutningaskip með einföldum byrðingi þegar þau ná tilteknum aldri, muni veita þessum tankskipum aukna vernd gegn olíumengun af slysi ef til árekssturs eða strands kemur.

10) Það er bandalaginu í hag að samþykkja ráðstafanir til að tryggja að olíuflutningaskip, sem koma til hafna og endastöðva undan strönd innan lögsögu aðildarríkjanna, og olíuflutningaskip, sem sigla undir fána aðildarríkja, uppfylli reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 eins og hann var endurskoðaður árið 2001 með ályktun MEPC 95(46) til að draga úr hættunni á olíumengun af slysi á hafsvæði Evrópu.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 132/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfssemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 212 E, 25.7.2000, bls. 121 og

Stjtið. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 41.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 14, 16.1.2001, bls. 22.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 22, 24.1.2001, bls. 19.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 30. nóvember 2000 (Stjtið. EB C 228, 13.8.2001, bls. 140), sameiginleg afstaða ráðsins frá 7. ágúst 2001 (Stjtið. EB C 307, 31.10.2001, bls. 41) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. desember 2001.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 91, 28.3.1994, bls. 301.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 271, 7.10.1993, bls. 1.

- 11) Breytingar á MARPOL-samningnum frá '73/'78, Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 6. mars 1992, öðluðust gildi 6. júlí 1993. Í þessum ráðstöfunum eru settar fram kröfur um að olíuflutningaskip, sem eru afhent 6. júlí 1996 eða síðar, hafi tvöfaldan byrðing eða samsvarandi hönnun til þess að koma í veg fyrir olíumengun ef til áreksturs eða strands kemur. Breytingarnar fela m.a. í sér áætlun um að úrelða í áföngum olíuflutningaskip með einföldum byrðingi sem afhent voru fyrir þann dag, sem öðlaðist gildi 6. júlí 1995, þar sem þess var krafist að tankskip sem afhent voru fyrir 1. júní 1982 uppfylltu kröfur um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun eigi síðar en 25 árum, og, í sumum tilvikum, 30 árum eftir afhendingardag þeirra. Óheimilt verður að starfrækja þessi gömlu olíuflutningaskip með einföldum byrðingi eftir árið 2007 og, í sumum tilvikum, árið 2012, nema skipin uppfylli kröfurnar um tvöfaldan byrðing eða samsvarandi hönnun í reglu 13F í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78. Að því er varðar gömul olíuflutningaskip með einföldum byrðingi sem afhent voru eftir 1. júní 1982 eða sem afhent voru fyrir 1. júní 1982 en sem hefur verið breytt þannig að þau uppfylli kröfur MARPOL-samningsins frá '73/'78 um aðgreinda sjókjölfestugeyma og varða staðsetningu þeirra, rennur þessi frestur út í síðasta lagi árið 2026.
- 12) Nýjar og mikilvægar breytingar á reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 voru samþykktar 27. apríl 2001 á 46. fundi sjávarumhverfisverndarnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (MEPC-46) með ályktun MEPC 95(46), sem öðlaðist gildi 1. september 2002, þar sem komið var á fót nýrri áætlun um að hraða úreldingu í áföngum fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi. Fresturinn, sem gefinn er til að tankskip uppfylli reglu 13F í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78, ræðst af stærð og aldri skipsins. Samkvæmt þeirri áætlun eru olíuflutningaskip því flokkuð í þrjá flokka eftir tonnátölu, smíði og aldri. Allir þessir flokkar eru mikilvægir fyrir viðskipti innan bandalagsins, jafnvel sá lægsti, 3. flokkur.
- 13) Fresturinn, sem gefinn er til að úrelða olíuflutningaskip með einföldum byrðingi í áföngum, miðast við árlega dagsetningu afhendingar skipsins samkvæmt áætlun sem nær frá 2003 til 2007 fyrir olíuflutningaskip í 1. flokki og til 2015 fyrir olíuflutningaskip í 2. og 3. flokki.
- 14) Í endurskoðaðri reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 er haldið fast við þær kröfur til tankskipa í 1. flokki að þau séu, að 25 árum liðnum, búin hliðargeymum eða tvöföldum botni á vörðum stöðum sem ekki eru notaðir til að geyma farm eða að einungis sé lestað í vökvastöðujafnvægi.
- 15) Í sömu reglu er sett fram krafa um að ekki megi halda áfram að starfrækja olíuflutningaskip eftir árlega dagsetningu afhendingar skipsins árið 2005 fyrir skip í 1. flokki og árið 2010 fyrir skip í 2. flokki, nema skipið samræmist áætlun um ástandsmat (CAS) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 27. apríl

2001 með ályktun MEPC 94(46). Áætlunin um ástandsmat leggur stjórnsýslu fánaríkisins þær skyldur á herðar að gefa út yfirlýsingu um að skilyrði hafi verið uppfyllt og taka þátt í framkvæmd könnunar á vegum áætlunarinnar um ástandsmat.

- 16) Í 5. mgr. fyrrnefndrar reglu er heimiluð undanþága til að starfrækja olíuflutningaskip í 2. og 3. flokki við tiltekna aðstæður, fram yfir þann frest sem gefinn var til að úrelða þau í áföngum. Ákvæði b-liðar 8. mgr. í sömu reglu veitir aðilum að MARPOL-samningnum frá '73/'78 rétt til að synja olíuflutningaskipum, sem starfrækt eru samkvæmt þessari undanþágu, um að koma til hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu þeirra. Aðildarríkin hafa lýst yfir þeim ásetningi sínum að nýta sér þennan rétt. Tilkynna verður Alþjóðasiglingamálastofnuninni um ákvörðun um að skírskota til þessa réttar.
- 17) Mikilvægt er að tryggja að ákvæði þessarar reglugerðar stofni ekki í hættu öryggi áhafnar eða olíuflutningaskipa í leit að öruggri höfn eða skipaafdrepi.
- 18) Til að gera skipasmíðastöðvum í aðildarríkjunum kleift að sinna viðgerðum á olíuflutningaskipum með einföldum byrðingi geta aðildarríkin gert undantekningar og heimilað slíkum skipum aðgang að höfnum sínum, að því tilskildu að enginn farmur sé um borð.
- 19) Það ætti að vera mögulegt að breyta tilteknum ákvæðum þessarar reglugerðar til að aðlaga þau alþjóðasamningum sem eru samþykktir, er breytt eða öðlast gildi eftir gildistöku reglugerðarinnar án þess að víkka út gildissvið hennar. Slíkar breytingar skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 20) Þar sem fresturinn fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi, sem ekki uppfylla kröfur MARPOL-samningsins frá '73/'78 um aðgreinda sjókjölfestugeyma og varða staðsetningu þeirra, rennur bráðum út, og þar sem þetta á einkum við um tankskip í 1. flokki, er engin ástæða til að viðhalda því gjaldtökukerfi í reglugerð (EB) nr. 2978/94 ⁽²⁾ sem greinir á milli olíuflutningaskipa og olíuflutningaskipa sem uppfylla fyrrgreindar kröfur eftir 2007 og því ber að fella reglugerð (EB) nr. 2978/94 úr gildi.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari reglugerð er að innleiða áætlun um að flýta beitingu krafanna um tvöfaldan byrðing eða samsvarandi hönnun fyrir olíuflutningaskip með einföldum byrðingi sem kveðið er á um í MARPOL-samningnum frá '73/'78.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Reglugerð ráðsins (EB) nr. 2978/94 frá 21. nóvember 1994 um framkvæmd ályktunar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.747(18) um beitingu mælingarreglna um aðgreinda sjókjölfestugeyma í olíuflutningaskipum (Stjótið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 1).

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um olíuflutningaskip með 5 000 tonna burðargetu og yfir:

- sem koma til hafnar eða endastöðvar undan strönd innan lögsögu aðildarríkis, án tillits til þess undir hvaða fána það siglir, eða
- sem sigla undir fána aðildarríkis.

2. Reglugerð þessi gildir ekki um herskip, hjálparskip í flota eða önnur skip í rikiseign eða skip starfrækt af ríkinu, sem um stundarsakir eru nýtt í þágu hins opinbera til annars en í atvinnuskyni. Aðildarríkin skulu, að svo miklu leyti sem sanngjarnt er að ætla og unnt er, leitast við að virða ákvæði þessarar reglugerðar að því er varðar þau skip sem um getur í þessari málsgrein.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „MARPOL-samningurinn frá '73/'78“: alþjóðasamningur frá 1973 um varnir gegn mengun frá skipum, eins og honum var breytt með bókun frá 1978 ásamt breytingum, sem er í gildi 18. febrúar 2002;
2. „endurskoðuð regla 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78“: breytingar á reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 og á viðbót við alþjóðlega olíumengunarvarnaskirteinið (IOPP-skirteinið), eins og þær voru samþykktar með ályktun MEPC 94(46) frá 27. apríl 2001, sem öðlast gildi 1. september 2002;
3. „olíuflutningaskip“: olíuflutningaskip samkvæmt skilgreiningu í 4. lið reglu 1 í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
4. „burðargeta“: burðargeta samkvæmt skilgreiningu í 22. lið reglu 1 í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
5. „nýtt olíuflutningaskip“: nýtt olíuflutningaskip samkvæmt skilgreiningu í 26. lið reglu 1 í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
6. „olíuflutningaskip í 1. flokki“: olíuflutningaskip með 20 000 tonna burðargetu og yfir, sem flytur hráolíu, brennsluolíu, þunga gasolíu eða smurolíu sem farm, og með 30 000 tonna burðargetu og yfir, sem flytur aðrar tegundir olíu en framangreindar, sem uppfylla ekki kröfur um ný olíuflutningaskip samkvæmt skilgreiningu í 26. lið reglu 1 í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
7. „olíuflutningaskip í 2. flokki“: olíuflutningaskip með 20 000 tonna burðargetu og yfir, sem flytur hráolíu, brennsluolíu, þunga gasolíu eða smurolíu sem farm, og með 30 000 tonna burðargetu og yfir, sem flytur aðrar tegundir olíu en framangreindar, sem uppfylla kröfur um ný olíuflutningaskip samkvæmt skilgreiningu í 26. lið reglu 1 í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;

8. „olíuflutningaskip í 3. flokki“: olíuflutningaskip með 5 000 tonna burðargetu og yfir en þó minni en þá sem tilgreind er í 6. og 7. skilgreiningu;
9. „olíuflutningaskip með einföldum byrðingi“: olíuflutningaskip sem uppfyllir ekki kröfurnar um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun í reglu 13F í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
10. „olíuflutningaskip með tvöföldum byrðingi“: olíuflutningaskip sem uppfyllir kröfurnar um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun í reglu 13F í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
11. „aldur“: aldur skipsins, gefinn til kynna í árafjölda frá afhendingardegi þess;
12. „þung gasolía“: dísilolía samkvæmt skilgreiningu í endurskoðaðri reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78;
13. „brennsluolía“: eimaðar, milliþykkar olíur eða eimingarleifar úr hráolíu eða blanda slíkra efna samkvæmt skilgreiningu endurskoðaðrar reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78.

4. gr.

Samræmi olíuflutningaskipa með einföldum byrðingi við kröfur um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun

1. Ekki skal heimila starfrækslu olíuflutningaskips undir fána aðildarríkis né leyfa olíuflutningaskipi, án tillits til þess undir hvaða fána það siglir, að koma til hafnar eða endastöðvar undan strönd innan lögsögu aðildarríkis eftir árlega dagsetningu afhendingar skipsins á árinu sem er tilgreint hér á eftir nema slíkt olíuflutningaskip hafi tvöfaldan byrðing:
 - a) olíuflutningaskip í 1. flokki:
 - 2003 fyrir skip sem voru afhent árið 1973 eða fyrr,
 - 2004 fyrir skip sem voru afhent árin 1974 og 1975,
 - 2005 fyrir skip sem voru afhent árin 1976 og 1977,
 - 2006 fyrir skip sem voru afhent árin 1978, 1979 og 1980,
 - 2007 fyrir skip sem voru afhent árið 1981 eða síðar;
 - b) olíuflutningaskip í 2. flokki:
 - 2003 fyrir skip sem voru afhent árið 1973 eða fyrr,
 - 2004 fyrir skip sem voru afhent árin 1974 og 1975,
 - 2005 fyrir skip sem voru afhent árin 1976 og 1977,
 - 2006 fyrir skip sem voru afhent árin 1978 og 1979,
 - 2007 fyrir skip sem voru afhent árin 1980 og 1981,
 - 2008 fyrir skip sem voru afhent árið 1982,
 - 2009 fyrir skip sem voru afhent árið 1983,
 - 2010 fyrir skip sem voru afhent árið 1984,
 - 2011 fyrir skip sem voru afhent árið 1985,
 - 2012 fyrir skip sem voru afhent árið 1986,
 - 2013 fyrir skip sem voru afhent árið 1987,
 - 2014 fyrir skip sem voru afhent árið 1988,
 - 2015 fyrir skip sem voru afhent árið 1989 eða síðar;

c) olíuflutningaskip í 3. flokki:

- 2003 fyrir skip sem voru afhent árið 1973 eða fyrr,
- 2004 fyrir skip sem voru afhent árin 1974 og 1975,
- 2005 fyrir skip sem voru afhent árin 1976 og 1977,
- 2006 fyrir skip sem voru afhent árin 1978 og 1979,
- 2007 fyrir skip sem voru afhent árin 1980 og 1981,
- 2008 fyrir skip sem voru afhent árið 1982,
- 2009 fyrir skip sem voru afhent árið 1983,
- 2010 fyrir skip sem voru afhent árið 1984,
- 2011 fyrir skip sem voru afhent árið 1985,
- 2012 fyrir skip sem voru afhent árið 1986,
- 2013 fyrir skip sem voru afhent árið 1987,
- 2014 fyrir skip sem voru afhent árið 1988,
- 2015 fyrir skip sem voru afhent árið 1989 eða síðar.

2. Olíuflutningaskip í 1. flokki, sem er 25 ára eða eldra miðað við dagsetningu afhendingar þess, skal uppfylla annað af eftirfarandi ákvæðum:

- a) það skal hafa hliðargeyma eða rými í tvöföldum botni sem eru ekki notuð til olíuflutninga og sem uppfylla kröfur 4. liðar reglu 13E í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78 um breidd og hæð, ná yfir a.m.k. 30% af L_t fyrir mestu dýpt skipsins á hvorri hlið eða a.m.k. 30% af vörpuðu flatarmáli botnklæðningar innan L_t þar sem L_t er í samræmi við skilgreiningu 2. liðar reglu 13E í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78, eða
- b) það skal lestað í vökvastöðujafnvægi, að teknu tilliti til viðmiðunarreglnanna sem settar voru fram í ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MEPC 64(36).

5. gr.

Samræmi skipa í 1. og 2. flokki við áætlun um ástandsmat

1. Olíuflutningaskipi er óheimilt að koma til hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu aðildarríkis eftir árlega dagsetningu afhendingar skipsins árið 2005 fyrir skip í 1. flokki og 2010 fyrir skip í 2. flokki, nema það sé í samræmi við áætlunina um ástandsmat sem um getur í 6. gr.

2. Lögbær yfirvöld aðildarríkis geta leyft áframhaldandi starfrækslu olíuflutningaskips, sem siglir undir fána þess aðildarríkis, eftir árlega dagsetningu afhendingar skipsins árið 2005 fyrir skip í 1. flokki og árið 2010 fyrir skip í 2. flokki en þó einungis ef skipið samræmist áætlun um ástandsmat sem um getur í 6. gr.

6. gr.

Áætlun um ástandsmat (CAS)

Áætlunin um ástandsmat, sem samþykkt var með ályktun MEPC 94(46) frá 27. apríl 2001, gildir að því er varðar 5. gr.

7. gr.

Frestur

Eftir árlega dagsetningu afhendingar skipsins árið 2015 er óheimilt:

- að halda áfram, í samræmi við 5. mgr. endurskoðaðrar reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78, starfrækslu olíuflutningaskipa í 2. og 3. flokki sem sigla undir fána aðildarríkis, og
- að önnur olíuflutningaskip í 2. og 3. flokki komi til hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu aðildarríkis án tillits til þess hvort þau halda áfram að vera starfrækt undir fána þriðja ríkis í samræmi við 5. mgr. endurskoðaðrar reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78.

8. gr.

Undanþágur fyrir skip í neyð eða skip sem á að gera við

1. Þrátt fyrir 4., 5. og 7. gr. er lögbær yfirvaldi aðildarríkis heimilt, með fyrirvara um ákvæði landslaga og í sérstökum tilvikum, að leyfa einstöku skipi að koma til hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu þess, ef:

- um er að ræða olíuflutningaskip í neyð sem er í leit að skipaafdrepi,
- olíuflutningaskip án farms er á leið til hafnar til viðgerðar.

2. Aðildarríkin skulu, í tæka tíð og fyrir 1. september 2002, senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau munu beita við aðstæður eins og þær sem getið er um í 1. mgr. Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

9. gr.

Tilkynning til Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar

1. Formaður ráðsins, fyrir hönd aðildarríkjanna, og framkvæmdastjórnin skulu í sameiningu tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um samþykkt þessarar reglugerðar en með henni skal vísað til 3. mgr. 211. gr. í Hafréttarsamningi Sameinuðu þjóðanna.

2. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um það ef það ákveður að synja olíuflutningaskipum, skv. 7. gr. þessarar reglugerðar, sem starfrækt eru í samræmi við ákvæði 5. mgr. endurskoðaðrar reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78, um að koma til hafna eða endastöðva undan strönd innan lögsögu sinnar á grundvelli b-liðar 8. mgr. í endurskoðaðri reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78.

3. Sérhvert aðildarríki skal tilkynna Alþjóðasiglingamálastofnuninni um leyfi eða um frestun, afturköllun eða synjun á leyfi til starfrækslu olíuflutningaskips í 1. eða 2. flokki, sem er heimilt að sigla undir fána þess í samræmi við 5. gr., á grundvelli a-liðar 8. mgr. í endurskoðaðri reglu 13G í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá '73/'78.

10. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem skipuð var skv. 1. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽¹⁾, hér á eftir kölluð „nefndin“.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda, að teknu tilliti til ákvæða 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

11. gr.

Málsmeðferð vegna breytinga

Tilvísunum, sem er að finna í greinum þessarar reglugerðar til reglna í I. viðauka við MARPOL-samninginn frá

'73/'78 og til ályktana MEPC 94(46) og 95(46), skal, ef við á, breytt í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 10. gr. til að aðlaga tilvísanirnar breytingum á þessum reglum og ályktunum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, að svo miklu leyti sem slíkar breytingar rýmka ekki gildissvið þessarar reglugerðar.

12. gr.

Niðurfelling

Tilskipun ráðsins (EB) nr. 2978/94 falli hér með úr gildi frá og með 31. desember 2007.

13. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. september 2002.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 18. febrúar 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins (Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB (Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7).

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/30/EB

2003/EES/57/26

frá 26. mars 2002

um að koma á reglum og málsmeðferð að því er varðar rekstrartakmarkanir vegna hávaða á flugvöllum bandalagsins (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sjálfbær þróun er meginmarkmið í sameiginlegri stefnu í flutningamálum. Af þeim sökum er þörf á samþættum úrræðum sem miða að því að tryggja bæði skilvirka starfrækslu flutningakerfa bandalagsins og vernd umhverfisins.
- 2) Sjálfbær þróun flutninga í lofti kallar á að gripið verði til ráðstafana sem miða að því að draga úr óþægindum vegna hávaða frá loftförum á flugvöllum þar sem hávaði veldur sérstökum vanda.
- 3) Nýr og strangari staðall um hljóðstyrksvottun, sem skilgreindur er í 4. kafla II. hluta í I. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, hefur verið settur innan ramma Alþjóðaflugmálastofnunarinnar (ICAO) og mun til lengdar stuðla að minni hávaða í nálægð flugvalla.
- 4) Staðallinn í 4. kafla hefur verið settur til að votta loftför en er ekki grundvöllur til að koma á rekstrartakmörkunum.
- 5) Hinn 1. apríl 2002 verður lokið í áföngum við að taka úr notkun flugvélar, sem falla undir 2. kafla, samkvæmt tilskipun ráðsins 92/14/EBE frá 2. mars 1992 um skorður við notkun flugvéla sem falla undir 2. kafla II. hluta í I. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, önnur útgáfa (1988) ⁽⁵⁾ og þörf

verður, að því gefnu að flutningar í lofti í Evrópu haldi áfram að aukast, á nýjum ráðstöfunum til að koma í veg fyrir að hávaði aukist eftir 2002.

- 6) Notkun vistvænni flugvéla getur stuðlað að því að afkastageta starfandi flugvalla nýtist betur og getur auðveldað þróun á grunnvirkjum flugvalla í samræmi við kröfur markaðarins.
- 7) Sameiginlegur rammi um reglur og málsmeðferð við að koma á rekstrartakmörkunum á flugvöllum bandalagsins, sem er þáttur í yfirveguðu mati á úrræðum gegn hávaða, stuðlar að því að tryggja að kröfur innri markaðarins verði uppfylltar með því að koma á svipuðum rekstrartakmörkunum á þeim flugvöllum þar sem við sambærilegan vanda vegna hávaða er að eiga. Þetta nær yfir mat á hávaða við flugvöll og mat á þeim ráðstöfunum sem unnt er að gera til að draga úr honum og felst einnig í því að velja viðeigandi ráðstafanir til að draga úr hávaða þar sem markmiðið er að ná sem bestum árangri á umhverfissviði með mestri kostnaðarhagkvæmni.
- 8) Í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2408/92 frá 23. júlí 1992 um aðgang bandalagsflugfélaga að flugleiðum innan bandalagsins ⁽⁶⁾ er í 8. og 9. gr. m.a. mælt fyrir um birtingu á nýjum rekstrartakmörkunum og athugun á þeim. Því skal skýra tengslin milli þessara ákvæða og þessarar tilskipunar.
- 9) Viðurkenna skal lögmæta hagsmuni aðila á sviði flutninga í lofti sem felast í að finna kostnaðarhagkvæmar lausnir til að ná settum markmiðum um takmörkun á hávaða.
- 10) Á 33. þingi Alþjóðaflugmálastofnunarinnar var samþykkt ályktun A33/7 þar sem innleitt er hugtakið „yfirvegað mat á úrræðum“ við takmörkun hávaða og með því var mótuð stefna í umfjöllun um hávaða vegna flugvéla, þ.m.t. alþjóðlegar leiðbeiningar um að koma á rekstrartakmörkunum fyrir hvern flugvöll um sig. Hugtakið „yfirvegað mat á úrræðum“ við stjórn á hávaða frá loftförum tekur til fjögurra meginþátta og krefst ítarlegs mats á öllum valkostum sem geta orðið til að draga úr hávaða, m.a. minnkun hávaða á upptakastað í flugvélum, skipulagi og stjórnun landnýtingar, takmörkun hávaða með ráðstöfunum í flugstarfsemi og rekstrartakmörkunum, sbr. þó viðeigandi lagaskyldu, gildandi samninga, lög og viðteknar venjur.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 85, 28.3.2002, bls. 40, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 133/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 75 E, 26.3.2002, bls. 318.

⁽²⁾ Álit var skilað 20. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Álit var skilað 14. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. mars 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 26. mars 2002.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 76, 23.3.1992, bls. 21. Tilskipuninni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 991/2001 (Stjtið. EB L 138, 22.5.2001, bls. 12).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 240, 24.8.1992, bls. 8.

- 11) Yfirvegað mat á úrræðum er mikilvægt skref til að takast megi að draga úr hávaða. En ef takast á að ná fram raunverulegri og varanlegri minnkun á hávaða er þörf á strangari tæknistöðlum, svo sem strangari hljóðstyrksstöðlum fyrir loftför, og aðgerðum til að taka hávaðasöm loftför úr notkun.
- 12) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um mat og stjórn á hávaða í umhverfinu ⁽¹⁾, sem er lárétt ráðstöfun sem tekur til hvers konar flutningsmáta, er mótuð sameiginleg stefna að því er varðar mat og stjórn á hávaða í umhverfinu. Markmiðið með tilskipuninni er að hafa eftirlit með þeim umhverfisvanda sem skapast vegna hávaða á stórum þéttbýliststöðum og í grennd við mikilvæg flutninga-grunnvirki, þ.m.t. flugvelli, að miðla upplýsingum um hávaða í umhverfi og áhrif hans til almennings og að lögbær yfirvöld beiti sér fyrir aðgerðaáætlunum sem miða að því að koma í veg fyrir hávaða í umhverfinu eða draga úr honum, þar sem nauðsyn krefur, og að varðveita mikil umhverfisgæði að því er varðar hávaða.
- 13) Strax í tilskipun ráðsins 85/337/EBE frá 27. júní 1985 um mat á áhrifum sem tiltekna framkvæmdir á vegum hins opinbera eða einkaaðila kunna að hafa á umhverfið ⁽²⁾ var mælt fyrir um heildarmat vegna framkvæmda á flugvöllum, þ.m.t. ráðstafanir til að draga úr hávaða. Líta má svo á að þar með séu matskröfurnar í þessari tilskipun að hluta til uppfylltar þegar um er að ræða framkvæmdir sem fela í sér stækkun á grunnvirkjum flugvalla.
- 14) Slíkt mat getur leitt í ljós að markmiðunum verði því aðeins náð að til komi takmarkanir á frekari þjónustu og að smám saman verði teknar úr notkun flugvélar sem uppfylla naumlega staðla vegna hljóðstyrksvottunar í 3. kafla.
- 15) Viðurkenna skal sérstakan vanda vegna hávaða á flugvöllum sem eru í miðju stórra borgarþyrpinga („borgarflugvöllum“) með því að heimila að fyrir þá megi innleiða strangari reglur.
- 16) Nauðsynlegt er að ljúka við gerð viðmiðunarskrár yfir borgarflugvelli á grundvelli þeirra upplýsinga sem aðildarríkin skulu veita.
- 17) Auðvelda skal stækkun á grunnvirkjum flugvalla til að stuðla að sjálfbærri þróun flutninga í lofti.
- 18) Nauðsynlegt er að sjá til þess að gildandi ráðstafanir til að draga úr hávaða á einstökum flugvöllum gildi áfram og að heimilt sé að gera vissar, tæknilegar breytingar á rekstrartakmörkunum í tilteknum hluta starfseminnar.
- 19) Forðast skal að leggja ónauðsynlegar, efnahagslegar byrðar á rekstraraðila frá þróunarlöndum með því að heimila að veittar séu undanþágur þar sem við á og slík ákvæði skulu fela í sér verndarráðstafanir gegn misnotkun.
- 20) Nauðsynlegt er að tryggja gagnsæi og samráð allra hagsmunaaðila að því er varðar tillögur um ráðstafanir í tengslum við hávaða, þ.m.t. við að koma á nýjum rekstrartakmörkunum.
- 21) Rekstraraðilar skulu fá að vita með hæfilegum fyrirvara þegar innleiða á nýjar rekstrartakmarkanir.
- 22) Samþykking skal ákvæði til að tryggja rétt til að áfrýja ákvörðun um innleiðingu rekstrartakmarkana til áfrýjunaraðila sem getur verið dómstóll.
- 23) Tilskipunin er í samræmi við dreifráðisregluna og meðalhófsregluna eins og þær eru settar fram í 5. gr. sáttmálans. Innleiðing rekstrartakmarkana á flugvöllum bandalagsins getur stuðlað að því að það markmið náist að hávaði aukist ekki við flugvelli en hugsanlega getur hún leitt til röskunar á samkeppni. Markmiðinu verður af þeim sökum betur náð á vettvangi bandalagsins með hjálp samræmdra reglna um innleiðingu rekstrartakmarkana sem er þáttur í því ferli að draga úr hávaða. Tilskipunin takmarkast við það lágmark sem nauðsynlegt er til að þetta markmið náist og gengur ekki lengra en nauðsynlegt er í þessu skyni.
- 24) Nauðsynlegar ráðstafanir til að koma þessari tilskipun í framkvæmd skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdaavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.
- 25) Ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, leysa af hólmi þær sem mælt er fyrir um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 925/1999 frá 29. apríl 1999 um skráningu og starfrækslu innan bandalagsins á tilteknum tegundum þotna í almenningsflugi sem fljúga undir hljóðhraða og sem hefur verið breytt og nýtt skirteini hefur verið gefið út fyrir til að uppfylla staðla 3. kafla II. hluta í I. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, þriðja útgáfa (júlí 1993) ⁽⁴⁾. Því skal fella þá reglugerð úr gildi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

*1. gr.***Markmið**

Markmið þessarar tilskipunar eru

- a) að mæla fyrir um reglur fyrir bandalagið til að auðvelda samræmda innleiðingu rekstrartakmarkana á flugvöllum í því skyni að takmarka eða minnka þann fjölda fólks sem verður fyrir skaðlegum áhrifum vegna hávaða,
- b) að kveða á um ramma sem uppfyllir kröfur innri markaðarins,

⁽¹⁾ Drög hafa verið gerð að þessari tilskipun og hún öðlast gildi þegar hún hefur verið samþykkt.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 175, 5.7.1985, bls. 40. Tilskipuninni var breytt með tilskipun ráðsins 97/11/EB (Stjtið. EB L 73, 14.3.1997, bls. 5).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 115, 4.5.1999, bls. 1.

- c) að stuðla að því að afkastageta flugvalla þróist á vistvænan hátt,
- d) að auðvelda að á hverjum flugvelli náist þau sérstöku markmið sem sett hafa verið um minnkun hávaða,
- e) að gera kleift að velja milli fyrirliggjandi ráðstafana í því skyni að ná mesta mögulega ávinningi í umhverfismálum með sem mestri kostnaðarhagkvæmni.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „flugvöllur“: almennur flugvöllur innan bandalagsins þar sem flughreyfingar hljóðseinna þotna í almenningssflugi eru fleiri en 50 000 á almanaksári (flughreyfing er flugtak eða landing), að teknu tilliti til meðaltals síðustu þriggja almanaksára áður en reglur þessarar tilskipunar öðlast gildi fyrir viðkomandi flugvöll;
- b) „borgarflugvöllur“: flugvöllur í miðju borgarþyrpingar þar sem engin flugbraut hefur tiltækt meira en 2000 metra flugtaksbrun og er eingöngu notuð til beins flugs milli Evrópuríkja eða innan þeirra þar sem umtalsverður fjöldi fólks verður fyrir raunverulegum áhrifum af hávaða frá flugvélum og þar sem stighækkandi aukning á flughreyfingum flugvéla veldur sérlega miklum óþægindum í ljósi þess mikla hávaða sem er þar fyrir. Þessir flugvellar eru tilgreindir í I. viðauka. Þeim viðauka má breyta í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 13. gr.;
- c) „hljóðseinar þotur í almenningssflugi“: flugvélar, sem hafa fengið útgefið skírteini fyrir 34 000 kg hámarks-flugtaks massa eða meira, eða flugvéartegund með skírteini sem leyfir fleiri en 19 farþegasæti, að frátöldum sætum sem eru eingöngu ætluð áhöfninni;
- d) „loftför sem uppfylla staðla naumlega“: hljóðseinar þotur í almenningssflugi sem uppfylla kröfur um skírteini sem mælt er fyrir um í 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál með heildarvirkmörkum sem eru ekki meiri en 5 EPNdB (virkur, skynjaður hávaði í desíbelum (Effective Perceived Noise in decibels)), þar sem heildarvirkmörkin eru talan, gefin upp sem EPNdB, sem fæst þegar einstök virkni eru lögð saman (þ.e. mismunurinn milli skráðs hávaða og mesta, leyfilega hávaðastigs) á hverjum hinna þriggja viðmiðunarpunkta fyrir mælingar á hávaða sem skilgreindir eru í 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál;
- e) „rekstrartakmarkanir“: aðgerðir sem tengjast hávaða og takmarka eða draga úr aðgengi hljóðseinna þotna í almenningssflugi að flugvelli. Slíkar aðgerðir eru m.a. fölgna í rekstrartakmörkunum sem miða að því að loftför, sem uppfylla staðla naumlega, mega ekki nota

tiltekna flugvelli, svo og takmörkunum á tilteknum hluta starfseminnar sem hafa áhrif á rekstur hljóðseinna þotna í almenningssflugi á tilteknum tímum;

- f) „hagsmunaaðilar“: einstaklingar eða lögaðilar sem verða fyrir áhrifum eða eru líklegar til að verða fyrir áhrifum við innleiðingu ráðstafana til að draga úr hávaða, þ.m.t. rekstrartakmörkunum, eða hafa lögmæta hagsmuni af því að gripið verði til slíkra ráðstafana;
- g) „yfirvegað mat á úrræðum“: mat á úrræðum þar sem aðildarríkin skulu vega og meta tiltækar ráðstafanir gegn hávaðavanda á flugvelli á yfirráðasvæði sínu, einkum fyrirsjáanleg áhrif af minnkun hávaða á upptakastað í flugvélum, skipulagi og stjórnun landnýtingar, takmörkun hávaða með ráðstöfunum í flugstarfsemi og rekstrartakmörkunum.

3. gr.

Lögbær yfirvöld

Aðildarríkin skulu tryggja að fyrir hendi séu lögbær yfirvöld sem beri ábyrgð á málefnum sem falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.

4. gr.

Almennar reglur um varnir gegn hávaða frá loftförum

1. Aðildarríkin skulu samþykkja yfirvegað mat á úrræðum til að takast á við hávaðavanda á flugvöllum á yfirráðasvæði sínu. Þau skulu enn fremur íhuga að beita efnahagshvata sem ráðstöfun til að vinna gegn hávaða.
2. Í tengslum við innleiðingu rekstrartakmarkana skulu lögbær yfirvöld vega og meta líklegan kostnað og ávinning sem fylgir mismunandi ráðstöfunum og einnig atriði sem einkenna hvern flugvöll um sig.
3. Þær ráðstafanir eða þær samtengdu ráðstafanir sem gerðar eru samkvæmt þessari tilskipun skulu ekki verka meira takmarkandi en nauðsynlegt er til að ná þeim umhverfismarkmiðum sem sett eru fyrir tiltekinn flugvöll. Þær skulu ekki verða til þess að flugfélögum eða flugvélaframleiðendum sé mismunað eða að þeim sé mismunað vegna þess að þau tengist tilteknum ríkjum.
4. Rekstrartakmarkanir, sem grundvallast á útkomu, skulu byggjast á mæligildum loftfarsins fyrir hávaða sem ákvörðuð eru samkvæmt vottunarreglum sem gerðar eru í samræmi við 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, þriðja útgáfa (júlí 1993).

5. gr.

Reglur um mat

1. Þegar ákvörðun er tekin um rekstrartakmarkanir skal taka, eftir því sem við á og unnt er, tillit til upplýsinga, sem tilgreindar eru í II. viðauka að því er varðar viðkomandi rekstrartakmarkanir, og til sérstakra eiginleika flugvallarins.

2. Ef framkvæmdir á flugvöllum eru háðar umhverfismati samkvæmt tilskipun 85/337/EBE skal líta svo á að matið, sem er unnið í samræmi við þá tilskipun, uppfylli kröfur í 1. mgr. að því tilskildu að við matið hafi verið, eftir því sem unnt er, tekið tillit til upplýsinganna sem tilgreindar eru í II. viðauka við þessa tilskipun.

6. gr.

Reglur um innleiðingu rekstrartakmarkana sem miða að því að taka úr notkun loftför sem uppfylla staðla naumlega

1. Ef matið, sem unnið er í samræmi við kröfurnar í 5. gr. og tekur til allra fyrirbyggjandi ráðstafana, þ.m.t. innleiðingu takmarkana á tilteknum hluta starfseminnar, leiðir í ljós að til að ná markmiðum, sem sett eru í þessari tilskipun, verði að innleiða takmarkanir sem miða að því að taka úr notkun loftför sem uppfylla staðla naumlega skulu eftirfarandi reglur gilda fyrir viðkomandi flugvöll í stað þeirrar málsmeðferðar sem mælt er fyrir um í 9. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2408/92:

- a) sex mánuðum eftir að lokið hefur verið við matið og ákvörðun hefur verið tekin um innleiðingu rekstrartakmarkana má ekki, á þeim flugvelli, leyfa neina frekari flugumferð umfram þá sem var á samsvarandi tímabili undanfarandi árs að því er varðar loftför sem uppfylla staðla naumlega,
- b) eigi skemur en sex mánuðum síðar má krefjast þess að hver rekstraraðili fækki flughreyfingum fyrir loftför sín, sem uppfylla staðla naumlega og fljúga um þennan flugvöll, þannig að árlega fækki flughreyfingum sem nemur ekki meira en 20% af upphaflegum heildarflughreyfingum þessara loftfara.

2. Með fyrirvara um matsreglurnar í 5. gr. geta yfirvöld borgarflugvalla, sem tilgreindir eru í I. viðauka, sett strangari kröfur um skilgreiningu á loftförum sem uppfylla staðla naumlega, svo fremi þessar strangari kröfur hafi ekki áhrif á hljóðseinar þotur í almenningsflugi sem uppfylla kröfur hljóðstyrksstaðla í 4. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, annaðhvort á grundvelli upphaflegrar vottunar eða endurvottunar.

7. gr.

Rekstrartakmarkanir sem eru þegar í gildi

Ákvæði 5. gr. gilda ekki um:

- a) rekstrartakmarkanir sem voru komnar til framkvæmda á gildistökudegi þessarar tilskipunar,
- b) minni háttar, tæknilegar breytingar á rekstrartakmörkunum á tilteknum hluta starfseminnar sem hafa ekki í för með sér umtalsverðan kostnað fyrir flugfélögin á tilteknum flugvelli í bandalaginu og sem voru innleiddar eftir gildistöku þessarar tilskipunar.

8. gr.

Undanþága fyrir loftför sem eru skráð í þróunarlöndum

Loftför, sem uppfylla staðla naumlega og eru skráð í þróunarlöndum, skulu undanþegin ákvæðum 6. gr. í tíu ár

eftir gildistöku þessarar tilskipunar, að því tilskildu að:

- a) slík loftför, sem fengið hafa hljóðstyrksvottun samkvæmt stöðlunum í 3. kafla II. hluta í 1. bindi 16. viðauka við samþykkt um alþjóðaflugmál, séu notuð í flugi á viðkomandi flugvöllum í bandalaginu milli 1. janúar 1996 og 31. desember 2001 („viðmiðunartímabilinu“) og
- b) að á viðmiðunartímabilinu séu þessi loftför á skrá hjá viðkomandi þróunarlandi og að þau verði áfram í rekstri einstaklings eða lögaðila með staðfestu í því landi.

9. gr.

Undanþága fyrir flugstarfsemi af sérstöku tagi

Í einstökum tilvikum geta aðildarríkin, á flugvöllum á yfirráðasvæði sínu, heimilað einstakar flugferðir á loftförum sem uppfylla staðla naumlega ef sú starfsemi gæti annars ekki átt sér stað á grundvelli annarra ákvæða þessarar tilskipunar.

Þessi undanþága einkorðast við:

- a) loftför sem eru í svo sérstökum rekstri að ósanngjarnt væri að synja um tímabundna undanþágu,
- b) loftför í óarðbæru flugi sem tengist breytingum, viðgerðum eða viðhaldi.

10. gr.

Samráð og gagnsæi

Við beitingu 5. og 6. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að kveðið sé á um málsmeðferð fyrir samráð hagsmunaaðila í samræmi við gildandi landslög.

11. gr.

Opinberar tilkynningar

1. Í hvert sinn, sem tekur upp nýjar rekstrartakmarkanir, skulu aðildarríkin sjá til þess að allir hagsmunaaðilar fái opinbera tilkynningu um þær og ástæður þess að þær voru teknar upp og jafnframt skal taka tillit til viðeigandi þátta í yfirveguðu mati á úrræðum:

- a) sex mánuðum fyrir gildistöku ráðstafananna sem um getur í a-lið 1. mgr. 6. gr.,
- b) einu ári fyrir gildistöku ráðstafananna sem um getur í b-lið 1. mgr. og 2. mgr. 6. gr.,
- c) tveimur mánuðum fyrir ráðstefnuna um tímaáætlanir fyrir viðkomandi áætlunartímabil ef um er að ræða ráðstafanir í 6. gr.

2. Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni um hvers kyns nýjar rekstrartakmarkanir í skilningi þessarar tilskipunar sem þau hafa ákveðið að taka upp fyrir flugvöll á yfirráðasvæði sínu.

12. gr.

Áfrýjunarréttur

Aðildarríkin skulu, í samræmi við landslög og málsmeðferð, tryggja rétt til að áfrýja ákvörðunum um ráðstafanir, sem teknar eru skv. 6. gr. og b-lið 7. gr., til áfrýjunaraðila sem er annar en lögbæra yfirvaldið sem samþykkt hefur þá ráðstöfun sem ágreiningur er um.

13. gr.

Nefndin

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem komið er á fót með 11. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2408/92.

2. Framkvæmdastjórnin getur haft samráð við nefndina um sérhvert málefni sem varðar beitingu þessarar tilskipunar.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar skulu 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

4. Nefndin skal taka tillit til mats, sem fram fer á vegum aðildarríkjanna í samræmi við 5. gr., og til þeirra ráðstafana sem gerðar hafa verið eða til stendur að gera á grundvelli matsins.

14. gr.

Upplýsingar og endurskoðun

Aðildarríkin skulu veita framkvæmdastjórninni upplýsingar um beitingu þessarar tilskipunar sé þess óskað.

Eigi síðar en fimm árum eftir gildistöku þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin gefa Evrópuþinginu og ráðinu skýrslu um beitingu þessarar tilskipunar.

Ef nauðsyn krefur skulu tillögur um endurskoðun tilskipunarinnar fylgja skýrslunni.

Í skýrslunni skal vera mat á skilvirkni þessarar tilskipunar, einkum þörfinni á að endurskoða skilgreininguna á

loftförum, sem uppfylla staðla naumlega og mælt er fyrir um í d-lið 2. gr., með það í huga að setja strangari kröfur.

15. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 925/1999 falli úr gildi á gildistökudegi þessarar tilskipunar.

16. gr.

Framkvæmd

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

17. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

18. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

F. ÁLVAREZ-CASCOS
FERNÁNDEZ

forseti.

*I. VIÐAUKI***Skrá yfir borgarflugvelli**

Berlin – Tempelhof

Stockholm Bromma

London City

Belfast City

II. VIÐAUKI

Upplýsingar sem um getur í 1. mgr. 5. gr.

1. Raunverulegar aðstæður
 - 1.1. Lýsing á flugvælinum, þ.m.t. upplýsingar um afkastagetu, legu, umhverfi, umfang og samsetningu flugumferðar og samsetningu flugbrauta.
 - 1.2. Lýsing á umhverfismarkmiðum sem sett hafa verið fyrir flugvöllinn út frá innlendu samhengi.
 - 1.3. Upplýsingar um jafnhávaðalínur fyrir yfirstandandi og undangengin ár ásamt mati á því hversu margt fólk verður fyrir áhrifum af hávaða frá loftförum. Lýsing á þeirri reikniðferð sem er notuð við gerð hávaðalínanna.
 - 1.4. Lýsing á ráðstöfunum sem þegar hefur verið gripið til í því skyni að minnka hávaða frá loftförum: t.d. upplýsingar um skipulag og stjórnun landnýtingar; áætlanir um einangrun hávaða; verklagsreglur á borð við PANS-OPS; rekstrartakmarkanir, s.s. viðmiðunarmörk fyrir hávaða, takmarkanir á næturflugi eða bann við því, gjöld vegna hávaða; notkun valinna flugbrauta, notkun flugleiða, sem eru valdar sérstaklega eða mælt er fyrir um að séu notaðar, með tilliti til hávaðavarna, svo og hávaðavöktun.
2. Horfur án nýrra ráðstafana
 - 2.1. Lýsing á uppbyggingu flugvallarins (ef um hana er að ræða) sem þegar hefur verið samþykkt og sett á áætlun, t.d. á aukinni afkastagetu, stækkun flugbrauta og/eða flugafgreiðslu og áætlaðri samsetningu flugumferðar í framtíðinni og væntanlegum vexti.
 - 2.2. Ef afkastageta flugvallarins er aukin skal gera grein fyrir þeim ávinningi sem af því hlýst.
 - 2.3. Lýsing á því hvaða áhrif það hefur á hávaða ef engar frekari ráðstafanir verða gerðar og lýsing á því hvaða áhrif þær ráðstafanir, sem þegar hafa verið ákveðnar til að draga úr áhrifum hávaða, hafa á sama tímabili.
 - 2.4. Jafnhávaðalínur, sem vænta má í framtíðinni, ásamt mati á því hve margt fólk er líklegt til að verða fyrir áhrifum af hávaða frá loftförum þar sem greint er á milli gamalgróinnar og nýlegrar íbúðabyggingar.
 - 2.5. Mat á afleiðingum og hugsanlegum kostnaði sem fylgir því ef ekki er gripið til aðgerða til að draga úr áhrifum vegna aukins hávaða — ef þess er vænst að hann aukist.
3. Mat á frekari ráðstöfunum
 - 3.1. Yfirlit yfir frekari ráðstafanir, sem grípa má til og eru hluti mismunandi kosta sem getið er í 1. mgr. 4. gr., einkum upplýsingar um helstu ástæður þess að þeir kostir voru valdir. Lýsing á ráðstöfunum, sem valdar voru til frekari greiningar, og fyllri upplýsingar um kostnaðinn við að koma þeim á, væntanlegur fjöldi fólks sem þær koma til góða og tímarammi, svo og röðun tiltekinna ráðstafana sem grundvallast á heildarárangri sem næst með þeim.
 - 3.2. Mat á kostnaðarhagkvæmni eða kostnaðarávinningi við sérstakar ráðstafanir, að teknu tilliti til félagsdagfræðilegra áhrifa ráðstafananna á notendur flugvallarins: rekstraraðila (farþega og farm), ferðamenn og sveitarfélög á viðkomandi stað.
 - 3.3. Yfirlit yfir hugsanleg áhrif sem framlagðar tillögur geta haft á umhverfi og samkeppni að því er varðar aðra flugvelli, rekstraraðila og aðra sem hagsmuna eiga að gæta.
 - 3.4. Ástæður þess að viðkomandi kostur var valinn.
 - 3.5. Almenn samantekt.
4. Tengsl við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins um mat og stjórn á hávaða í umhverfinu
 - 4.1. Ef og þegar kort, sem sýna hávaða, eða aðgerðaáætlanir hafa verið gerðar samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar skulu þau gögn notuð til að veita þær upplýsingar sem krafist er í þessum viðauka.
 - 4.2. Mat á váhrifum vegna hávaða (þ.e. jafnhávaðalínur og hversu margt fólk verður fyrir áhrifum) skal gert og stuðst skal a.m.k. við almennu hávaðavisana Lden (dagur-kvöld-nótt) og Lnight (nótt) eins og tilgreint er í framangreindri tilskipun svo framarlega sem þeir eru fyrir hendi.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2037/2000

2003/EES/57/27

frá 29. júní 2000

um efni sem eyða ósonlaginu (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, með hliðsjón af sameiginlega textanum sem sáttanefndin samþykkti 5. maí 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Sýnt hefur verið fram á að linnulaus losun ósoneyðandi efna í núverandi mæli veldur umtalsverðum skaða á ósonlaginu. Ósoneyðing á suðurhveli jarðar náði áður óþekktu hámarki 1998. Á þremur af síðustu fjórum árum hefur alvarleg ósoneyðing átt sér stað að vorlagi á Norðurskautssvæðinu. Vegna ósoneyðingar stafar heilbrigði manna og umhverfinu veruleg hættu af aukinni útfjólublárra (UV-B) geislun. Grípa verður til frekari ráðstafana sem á skilvirkan hátt vernda heilbrigði manna og umhverfið gegn skaðlegum áhrifum slíkrar losunar.
- 2) Með skyldur sínar gagnvart umhverfinu og viðskiptum að leiðarljósi hefur bandalagið, í samræmi við ákvörðun 88/540/EBE ⁽⁴⁾, gerst aðili að Vínarsáttmálanum um vernd ósonlagsins og að Montreal-bókuninni um efni sem valda rýrnun ósonlagsins eins og henni var breytt af aðilunum að bókuninni á öðrum fundi þeirra í London og fjórða fundi þeirra í Kaupmannahöfn.

3) Frekari ráðstafanir til verndunar ósonlagsins voru samþykktar af aðilunum að Montreal-bókuninni á sjöunda fundi þeirra í Vín í desember 1995 og á níunda fundi þeirra í Montreal í september 1997 sem bandalagið tók þátt í.

4) Nauðsynlegt er að grípa til aðgerða á vettvangi bandalagsins til að standa við skuldbindingar sem bandalagið hefur tekið á sig með Vínarsáttmálanum og nýjustu breytingum og aðlögunum Montreal-bókunarinnar, einkum að hætta í áföngum framleiðslu og markaðssetningu á metýlbrómíði innan bandalagsins og kveða á um leyfisveitingakerfi fyrir bæði inn- og útflutning á ósoneyðandi efnum.

5) Í ljósi þess að tækni, sem gerir kleift að skipta út ósoneyðandi efnum, er á boðstólum fyrir en ráðgert hafði verið er rétt í ákveðnum tilvikum að kveða á um strangari takmörkunarráðstafanir en þær sem kveðið er á um í reglugerð ráðsins (EB) nr. 3093/94 frá 15. desember 1994 um efni sem eyða ósonlaginu ⁽⁵⁾ og strangari en þær sem kveðið er á um í Montreal-bókuninni.

6) Gera verður gagngerar breytingar á reglugerð (EB) nr. 3093/94. Í þágu lagalegs skýrleika og gagnsæis verður að endurskoða reglugerðina í heild sinni.

7) Samkvæmt reglugerð (EB) nr. 3093/94 hefur framleiðsla á klórflúrkolefni, öðru fullhalógenuðu klórflúrkolefni, halonum, koltetraklóriði, 1,1,1-triklóretani og vetnisbrómflúrkolefnum verið hætt í áföngum. Framleiðsla á þessum takmörkunarskyldu efnum er því bönnuð með fyrirvara um mögulega undanþágu vegna bráðanotkunar og til að fullnægja innlendum grunnþörfum aðila skv. 5. gr. Montreal-bókunarinnar. Nú er einnig rétt að banna stig af stigi markaðssetningu og notkun þessara efna og vörur og búnað sem inniheldur þessi efni.

8) Jafnvel eftir að takmörkunarskyld efni hafa verið tekin úr notkun er framkvæmdastjórninni heimilt, með ákveðnum skilyrðum, að veita undanþágur vegna bráðanotkunar.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 28.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 286, 15.9.1998, bls. 6 og Stjtið. EB C 83, 25.3.1999, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 40, 15.2.1999, bls. 34.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. desember 1998 (Stjtið. EB C 98, 9.4.1999, bls. 266), staðfest 16. september 1999, sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. febrúar 1999 (Stjtið. EB C 123, 4.5.1999, bls. 28) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. desember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 13. júní 2000 og ákvörðun ráðsins frá 16. júní 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 297, 31.10.1988, bls. 8.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 333, 22.12.1994, bls. 1.

- 9) Aukið framboð á öðrum kostum en metýlbrómiði ætti að endurspeglast í enn meiri samdrætti í framleiðslu og notkun þess en mælt er fyrir um í Montreal-bókuninni. Framleiðslu og notkun á metýlbrómiði ber að hætta algjörlega með fyrirvara um undanþágur vegna neyðarnotkunar sem ákvörðun er tekin um á vettvangi bandalagsins í samræmi við viðmiðanirnar sem settar voru með Montreal-bókuninni. Reglur skulu einnig settar um notkun á metýlbrómiði til svælingar á vörusendingum eða við meðhöndlun á farmi fyrir flutning. Slik notkun skal ekki vera meiri en núverandi mörk segja til um og draga skal úr henni með hliðsjón af tækniþróuninni og þróuninni innan ramma Montreal-bókunarinnar.
- 10) Í reglugerð (EB) nr. 3093/94 er kveðið á um eftirlit með framleiðslu á öllum öðrum ósoneyðandi efnum en ekki um eftirlit með framleiðslu á vetnisklórflúrkolefnum. Rétt er að taka upp slíkt ákvæði til að tryggja að ekki verði haldið áfram að nota vetnisklórflúrkolefni þegar aðrir kostir, sem ekki eru ósoneyðandi, standa til boða. Allir aðilar að Montreal-bókuninni ættu að gera ráðstafanir varðandi takmörkun á framleiðslu vetnisklórflúrkolefna. Stöðvun framleiðslu á vetnisklórflúrkolefnum myndi endurspeglar nauðsyn þess og þann ásetning bandalagsins að vera í fararbroddi að því er þetta varðar. Umfang framleiðslunnar skal vera í samræmi við þann samdrátt, sem áætlaður er á markaðssetningu vetnisklórflúrkolefna innan bandalagsins, og minnkandi eftirspurn um heim allan sem hlýst af þeim samdrætti í notkun á vetnisklórflúrkolefnum sem krafist er samkvæmt bókuninni.
- 11) Í 7. mgr. 2. gr. F Montreal-bókunarinnar er mælt fyrir um að aðilarnir leitist við að tryggja að notkun vetnisklórflúrkolefna sé takmörkuð við notkun þar sem önnur umhverfissvænni efni eða tækni standa ekki til boða. Með tilliti til þess að aðrir kostir, að því er tækni varðar, eru fyrir hendi er hægt að takmarka enn frekar markaðssetningu og notkun vetnisklórflúrkolefna og vara sem innihalda vetnisklórflúrkolefni. Í ákvörðun VI/13, sem var samþykkt á fundi aðilanna að Montreal-bókuninni, er kveðið á um að við mat á öðrum kostum í stað vetnisklórflúrkolefna skuli taka tillit til þátta eins og ósoneyðingarmáttar, orkunýtni, eldfimi, eiturhrifa og hnattrænnar hlýnunar og hugsanlegra áhrifa á raunverulega notkun klórflúrkolefna og halona og því að henni verði hætt í áföngum. Eftirlit með vetnisklórflúrkolefnum, sem mælt er fyrir um í Montreal-bókuninni, ætti að herða verulega í því skyni að vernda ósonlagið og til að endurspeglar aðrir kostir séu fyrir hendi.
- 12) Kvótum til að setja takmörkunarskyld efni í frjálsa dreifingu innan bandalagsins skal einungis úthlutað til takmarkaðrar notkunar á takmörkunarskyldum efnum. Ekki skal flytja inn takmörkunarskyld efni og vörur, sem innihalda takmörkunarskyld efni, frá ríkjum sem eru ekki aðilar að Montreal-bókuninni.
- 13) Víkka skal út leyfisveitingakerfið fyrir takmörkunarskyld efni þannig að það nái einnig til leyfa til útflutnings í því skyni að fylgjast með viðskiptum á ósoneyðandi efnum og til að gera aðilum kleift að skiptast á upplýsingum.
- 14) Gera ætti ráðstafanir varðandi endurheimt notaðra takmörkunarskyldra efna og til þess að koma í veg fyrir að takmörkunarskyld efni losni.
- 15) Samkvæmt Montreal-bókuninni ber að gefa skýrslu um viðskipti með ósoneyðandi efni. Þess er því krafist að framleiðendur, innflytjendur og útflytjendur takmörkunarskyldra efna gefi árlega skýrslu.
- 16) Samþykktja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar á þessari reglugerð í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28 júní 1999 þar sem mælt er fyrir um málsmeðferð við beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 17) Í ákvörðun X/8, sem aðilar að Montreal-bókuninni samþykktu á 10. fundi sínum, eru aðilar hvattir til að beita sér, eftir því sem við á, fyrir því að dregið verði úr framleiðslu og markaðssetningu nýrra ósoneyðandi efna, einkum brómklórmetans. Í þessu skyni skal kveða á um fyrirkomulag þess efnis að fjallað verði um ný efni í þessari reglugerð. Banna skal framleiðslu, innflutning, markaðssetningu og notkun á brómklórmetani.
- 18) Upptaka nýrrar tækni eða notkun annarra vara, sem er nauðsynleg vegna þess að framleiðslu og notkun á takmörkunarskyldum efnum skal hætt í áföngum, getur skapað vanda, einkum hjá litlum og meðalstórum fyrirtækjum. Aðildarríkin skulu því íhuga að veita litlum og meðalstórum fyrirtækjum aðstoð eftir því sem við á til að gera nauðsynlegar breytingar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

INNGANGSÁKVÆÐI

1. gr.

Gildissvið

Þessi reglugerð gildir um framleiðslu, innflutning, útflutning, markaðssetningu, notkun, endurheimt, endurvinnslu og endurnýtingu og eyðingu klórflúrkolefna, annarra fullhalógenaðra klórflúrkolefna, halona, koltetraklóríðs, 1,1,1-tríklórétans, metýlbrómiðs, vetnisbrómflúrkolefna og vetnis-klórflúrkolefna og um skýrslugjöf varðandi þessi efni og um innflutning, útflutning, markaðssetningu og notkun vara og búnaðar sem inniheldur þessi efni.

Reglugerðin gildir einnig um framleiðslu, innflutning, markaðssetningu og notkun á efnum sem eru tilgreind í II. viðauka.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- „bókunin“: Montreal-bókunin frá 1987 um efni sem valda rýrnun ósonlagsins eins og henni var síðast breytt og hún síðust aðlöguð;
- „aðili“: aðili að bókuninni;
- „ríki sem ekki er aðili að bókuninni“: að því er varðar tiltekið takmörkunarskyld efni, ríki eða svæðisstofnun um efnahagslegan samruna sem hefur ekki samþykkt að vera bundið af takmörkunum sem gilda um viðkomandi efni;
- „takmörkunarskyld efni“: klórflúrkolefni, önnur fullhalógenuð klórflúrkolefni, halon, koltetraklóríð, 1,1,1-tríklór-etan, metýlbrómíð, vetnisbrómflúrkolefni og vetnisklórflúrkolefni, hvort sem þau eru ein sér eða í efnablöndu og hvort sem þau eru ný, endurheimt, endurunin eða endurnýtt. Þessi skilgreining tekur hvorki til takmörkunarskyldra efna, sem eru í iðnaðarvörum, öðrum en ílátum, notuðum við flutning eða geymslu þessara efna, né til óverulegs magns takmörkunarskylds efnis, sem myndast óvænt eða tilfallandi meðan á framleiðsluferli stendur, myndast úr óhvörfuðu hráefni, verður til sem óhreininda-leifar í iðefnum, þegar efnið er notað sem hjálparefni, eða losnar meðan á vöruframleiðslu eða -meðhöndlun stendur;
- „klórflúrkolefni“: takmörkunarskyld efni sem eru tilgreind í I. flokki í I. viðauka, þ.m.t. myndbrigði þeirra;
- „önnur fullhalógenuð klórflúrkolefni“: takmörkunarskyld efni sem eru tilgreind í II. flokki í I. viðauka, þar með talin myndbrigði þeirra;
- „halon“: takmörkunarskyld efni sem eru tilgreind í III. flokki í I. viðauka, þ.m.t. myndbrigði þeirra;
- „koltetraklóríð“: takmörkunarskyld efni sem er tilgreint í IV. flokki í I. viðauka;
- „1,1,1-tríklór-etan“: takmörkunarskyld efni sem er tilgreint í V. flokki í I. viðauka;
- „metýlbrómíð“: takmörkunarskyld efni sem er tilgreint í VI. flokki í I. viðauka;
- „vetnisbrómflúrkolefni“: takmörkunarskyld efni sem eru tilgreind í VII. flokki í I. viðauka, þ.m.t. myndbrigði þeirra;
- „vetnisklórflúrkolefni“: takmörkunarskyld efni sem eru tilgreind í VIII. flokki í I. viðauka, þ.m.t. myndbrigði þeirra;
- „ný efni“: efni sem eru tilgreind í II. viðauka. Skilgreiningin tekur til efna, hvort sem þau eru ein sér eða í efnablöndu og hvort sem þau eru ný, endurheimt, endurunin eða endurnýtt. Þessi skilgreining tekur hvorki til efnis, sem er í iðnaðarvörum, öðrum en ílátum, notuðum við flutning eða geymslu þessara efna, né til óverulegs magns efnis sem myndast óvænt eða tilfallandi

meðan á framleiðsluferli stendur eða myndast úr óhvörfuðu hráefni;

- „hráefni“: hvers kyns takmörkunarskyld eða nýtt efni sem í efnafræðilegu ummyndunarferli breytir upprunalegri samsetningu sinni algjörlega og sem veldur óverulegri losun;
- „hjálparefni“: takmörkunarskyld efni sem eru notuð sem hjálparefni á þann hátt, sem tilgreindur er í VI. viðauka, í stöðvum sem voru starfandi 1. september 1997 þar sem losun er óveruleg. Framkvæmdastjórnin skal, í ljósi þessara viðmiðanna og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., setja saman skrá yfir fyrirtæki þar sem heimilt er að nota takmörkunarskyld efni sem hjálparefni og mæla fyrir um hámarkslosun fyrir hvert fyrirtæki um sig. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 18. gr., getur framkvæmdastjórnin, í ljósi nýrra upplýsinga eða tækniþróunar, breytt VI. viðauka sem og skránni yfir framangreind fyrirtæki, þ.m.t. endurskoðuninni sem kveðið er á um í ákvörðun X/14 sem samþykkt var á fundi aðila að bókuninni;
- „framleiðandi“: einstaklingur eða lögaðili sem framleiðir takmörkunarskyld efni innan bandalagsins;
- „framleiðsla“: magn takmörkunarskyldra efna sem er framleitt að frádregnu því magni, sem er eytt með tækni, sem aðilarnir samþykkja, og að frádregnu því magni sem er alfarið notað sem hráefni eða sem hjálparefni við framleiðslu annarra efna. Ekki skal líta á magn, sem er endurheimt, endurunnið eða endurnýtt, sem „framleiðsla“;
- „ósoneyðingarmáttur“: talan í þriðja dálki í I. viðauka sem sýnir möguleg áhrif hvers takmörkunarskylds efnis á ósonlagið;
- „reiknað magn“: magn sem er ákvarðað með því að margfalda magn hvers takmörkunarskylds efnis með ósoneyðingarmætti þess og með því að leggja saman niðurstöðutölurnar fyrir hvern flokk takmörkunarskyldra efna í I. viðauka;
- „iðnaðarhagræðing“: tilfærsla, annaðhvort milli aðila eða innan aðildarríkis, alls eða hluta reiknaðs magns framleiðanda til annars framleiðanda í því skyni að ná fram efnahagslegri skilvirkni eða til að bregðast við fyrirsjáanlegum birgðaskorti vegna verksmiðjulokana;
- „markaðssetning“: það að afgreiða eða bjóða fram, gegn borgun eða án endurgjalds, til þriðja aðila takmörkunarskyld efni eða vörur, sem innihalda takmörkunarskyld efni, sem falla undir þessa reglugerð;
- „notkun“: nýting takmörkunarskyldra efna við framleiðslu eða viðhald, einkum endurnotkun á vörum eða búnaði eða við aðra vinnslu, að undanskilinni notkun sem hráefni eða hjálparefni;
- „tvívírt loftræsti-/varmadælukerfi“: samstæða samtengdra hluta sem innihalda kælimiðil í einni lokaðri kælrás þar sem kælimiðillinn er í hringrás í þeim tilgangi að draga til sín og gefa frá sér varma (þ.e. kæling og hitun), ferli sem er tvívírt á þann hátt að uppgufararnir og þéttarnir eru hannaðir með það í huga að geta virkað á hvorn veg sem er;

- „virk vinnsla“: málsmeðferð sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr. 114. gr. reglugerðar ráðsins (EBE) nr. 2913/92 frá 12. október 1992 um tollareglur bandalagsins ⁽¹⁾;
- „endurheimt“: söfnun og geymsla takmörkunarskyldra efna úr t.d. tækjum, búnaði og lokuðum geymum í tengslum við þjónustu eða fyrir förgun;
- „endurvinnsla“: endurnotkun endurheimts takmörkunarskylds efnis í kjölfar grunnhreinunar, t.d. síunar og þurrkunar. Þegar um kælimiðla er að ræða felur endurvinnslan venjulega í sér að umrætt efni er sett í búnaðinn aftur og er það oft gert á staðnum;
- „endurnýting“: endurmeðhöndlun og endurbætur á endurheimtu, takmörkunarskyldu efni með vinnslu eins og síun, þurrkun, eimingu og efnameðhöndlun í því skyni að endurbyggja efnið með hliðsjón af tilteknum staðli sem oft felur í sér vinnslu annars staðar í aðstöðu sem er miðsvæðis;
- „fyrirtæki“: einstaklingur eða lögaðili, sem framleiðir og endurvinnur með markaðssetningu í huga eða notar takmörkunarskyld efni í iðnaðar- eða viðskiptaskyni í bandalaginu, eða sá sem kemur innfluttum efnum af þessu tagi í frjálsa dreifingu innan bandalagsins eða flytur slík efni út úr bandalaginu í iðnaðar- eða viðskiptaskyni.

II. KAFLI

ÁFANGAÁÆTLUN

3. gr.

Eftirlit með framleiðslu takmörkunarskyldra efna

1. Með fyrirvara um ákvæði 5. til 10. mgr. skal banna framleiðslu eftirfarandi efna:

- a) klórflúrkolefna,
- b) annarra fullhalógenaðra klórflúrkolefna,
- c) halona,
- d) koltetrakloríðs,
- e) 1,1,1-triklóretans,
- f) vetnisbrómflúrkolefna.

Í ljósi þeirra tillagna, sem aðildarríkin lögðu fram, skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., beita viðmiðunum sem settar eru fram í ákvörðun IV/25 sem aðilarnir samþykktu til að ákveða fyrir hvert ár í senn hvaða bráðanotkun á takmörkunarskyldum efnum, sem um getur í fyrstu undirgrein, meg heimila til framleiðslu og innflutnings í bandalaginu og hvaða notendur geti nýtt sér þessa bráðanotkun. Einungis skal leyfa slíka framleiðslu og innflutning ef hvorki eru í

boði aðrir kostir né unnt að útvega endurunnin eða endurnýtt, takmörkunarskyld efni, sem um getur í fyrstu undirgrein, hjá einhverjum aðilanna.

- 2. i) Með fyrirvara um ákvæði 5. til 10. mgr. ber hverjum framleiðanda að tryggja að:
 - a) reiknað magn metýlbrómíðframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar til 31. desember 1999 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 75% af reiknuðu framleiðslumagni hans á metýlbrómíði árið 1991,
 - b) reiknað magn metýlbrómíðframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar til 31. desember 2001 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 40% af reiknuðu framleiðslumagni hans á metýlbrómíði árið 1991,
 - c) reiknað magn metýlbrómíðframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar til 31. desember 2003 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 25% af reiknuðu framleiðslumagni hans á metýlbrómíði árið 1991,
 - d) metýlbrómíð verði ekki framleitt eftir 31. desember 2004.

Magn þess metýlbrómíðs, sem er framleitt til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning, skal ekki teljast til reiknaða magnsins sem um getur í a-, b-, c- og d-liðum.

- ii) Í ljósi þeirra tillagna, sem aðildarríkin lögðu fram, skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., beita viðmiðunum, sem settar eru fram í ákvörðun IX/6, sem aðilarnir samþykktu, ásamt öðrum viðeigandi viðmiðunum, sem aðilarnir hafa samþykkt, til að ákveða fyrir hvert ár í senn fyrir hvaða neyðarnotkun á metýlbrómíði meg heimila framleiðslu, innflutning og notkun í bandalaginu eftir 31. desember 2004, það magn og þá notkun, sem er heimiluð, og hvaða notendur geti nýtt sér þessa undanþágu til neyðarnotkunar. Einungis skal leyfa slíka framleiðslu og innflutning ef hvorki eru í boði aðrir kostir né unnt að útvega endurunnin eða endurnýtt metýlbrómíð hjá einhverjum aðilanna.

Ef nauðsyn krefur vegna neyðarástands, sem skapast vegna óvæntra farsóttar eða sjúkdóma, er framkvæmdastjórninni heimilt að leyfa tímabundna notkun metýlbrómíðs að beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis. Slíkt leyfi skal ekki gilda lengur en í 120 daga og magnið, sem leyft er, skal ekki vera meira en 20 tonn.

3. Með fyrirvara um ákvæði 8., 9. og 10. mgr. ber hverjum framleiðanda að tryggja að:

- a) reiknað magn vetnisklórflúrkolefnisframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar 2000 til 31. desember 2000 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, sé ekki meira en reiknað framleiðslumagn hans á vetnisklórflúrkolefni árið 1997;

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 302, 19.10.1992, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 955/1999 (Stjtið. EB L 119, 7. 5.1999, bls. 1).

- b) reiknað magn vetnisklórflúrkolefnisframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar 2008 til 31. desember 2008 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 35% af reiknuðu framleiðslumagni hans á vetnisklórflúrkolefni árið 1997;
- c) reiknað magn vetnisklórflúrkolefnisframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar 2014 til 31. desember 2014 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 20% af reiknuðu framleiðslumagni hans á vetnisklórflúrkolefni árið 1997;
- d) reiknað magn vetnisklórflúrkolefnisframleiðslu hans, á tímabilinu 1. janúar 2020 til 31. desember 2020 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 15% af reiknuðu framleiðslumagni hans á vetnisklórflúrkolefni árið 1997;
- e) vetnisklórflúrkolefni verði ekki framleitt eftir 31. desember 2025.

Fyrir 31. desember 2002 skal framkvæmdastjórnin endurskoða magn vetnisklórflúrkolefnaframleiðslu í því skyni að ákvarða hvort:

- leggja skuli til að dregið verði úr framleiðslu fyrir árið 2008, og/eða
- leggja skuli til breytingar á framleiðslumagninu sem kveðið er á um í b-, c- og d-liðum.

Endurskoðunin mun taka tillit til þróunar á notkun vetnisklórflúrkolefna um heim allan, útflutnings á vetnisklórflúrkolefnum frá bandalaginu og öðrum OECD-löndum og framboðs á öðrum kostum, að því er varðar önnur efni eða tækni í fjárhagslegu og tæknilegu tilliti, sem og alþjóðlegar þróunar innan ramma bókunarinnar.

4. Framkvæmdastjórnin skal veita þeim notendum, sem fjallað er um í annarri undirgrein 1. mgr. og ii-lið 2. mgr., leyfi og tilkynna þeim fyrir hvers konar notkun leyfið gildir, hvaða efni þeir hafa leyfi til að nota og í hve miklu magni.

5. Framleiðandi getur fengið leyfi hjá lögbæru yfirvaldi aðildarríkisins, þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, til að framleiða takmörkunarskyldu efnið, sem um getur í 1. og 2. mgr., í því skyni að framleiða það magn sem leyft hefur verið í samræmi við 4. mgr. Lögbært yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram hafi það í hyggju að veita slíkt leyfi.

6. Lögbært yfirvald aðildarríkisins, þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, getur leyft framleiðanda að framleiða meira en reiknaða framleiðslumagnið sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. til að fullnægja innlendum grunnþörfum aðila skv. 5. gr. bókunarinnar, að því tilskildu að reiknað viðbótarframleiðslumagn viðkomandi aðildarríkis sé ekki meira en það sem leyfilegt er í því skyni skv. 2. gr. A til 2. gr. E og 2. gr. H í bókuninni fyrir viðkomandi tímabil. Lögbært yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram hafi það í hyggju að veita slíkt leyfi.

7. Að beiðni aðilanna getur lögbært yfirvald aðildarríkisins, þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, leyft framleiðandanum að framleiða umfram reiknaða magnið, sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr., vegna bráða,

eða neyðarnotkunar aðilanna svo fremi sem það er leyft samkvæmt bókuninni. Lögbært yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram hafi það í hyggju að veita slíkt leyfi.

8. Svo fremi sem það er leyft samkvæmt bókuninni getur lögbært yfirvald aðildarríkisins, þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, leyft framleiðanda að framleiða umfram reiknaða magnið, sem mælt er fyrir um í 1. til 7. mgr., vegna iðnaðarhagræðingar innan viðkomandi aðildarríkis, að því tilskildu að reiknað framleiðslumagn viðkomandi aðildarríkis sé ekki meira en reiknað framleiðslumagn innlendra framleiðanda eins og mælt er fyrir um í 1. til 7. mgr. fyrir viðkomandi tímabil. Lögbært yfirvald hlutaðeigandi aðildarríkis skal tilkynna framkvæmdastjórninni fyrir fram hafi það í hyggju að veita slíkt leyfi.

9. Svo fremi sem það er leyft samkvæmt bókuninni getur framkvæmdastjórnin, í samkomulagi við lögbært yfirvald aðildarríkisins þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, leyft framleiðanda að framleiða umfram reiknaða magnið, sem mælt er fyrir um í 1. til 8. mgr., vegna iðnaðarhagræðingar milli aðildarríkja, að því tilskildu að reiknað framleiðslumagn viðkomandi aðildarríkja sé samanlagt ekki meira en reiknað framleiðslumagn innlendra framleiðanda eins og mælt er fyrir um í 1. til 8. mgr. fyrir viðkomandi tímabil. Einnig er krafist samþykkis lögbæra yfirvaldsins í aðildarríkinu þar sem ætlunin er að draga úr framleiðslu.

10. Svo fremi sem það er leyft samkvæmt bókuninni getur framkvæmdastjórnin, í samkomulagi við bæði lögbært yfirvald aðildarríkisins, þar sem viðkomandi framleiðsla fer fram, og ríkisstjórn þriðja aðila, sem í hlut á, leyft framleiðanda að leggja saman reiknað framleiðslumagn, sem mælt er fyrir um í 1. til 9. mgr., og reiknað magn sem framleiðandi þriðja aðila hefur leyfi til að framleiða samkvæmt bókuninni og landslögum viðkomandi framleiðanda vegna iðnaðarhagræðingar við þriðja aðila, að því tilskildu að samanlagt reiknað framleiðslumagn framleiðandanna tveggja sé ekki meira en samanlagt reiknað framleiðslumagn, sem framleiðandinn innan bandalagsins hefur leyfi til skv. 1. til 9. mgr., og reiknað framleiðslumagn sem framleiðandi þriðja aðila hefur leyfi til samkvæmt bókuninni og hvers konar landslögum sem við eiga.

4. gr.

Eftirlit með markaðssetningu og notkun á takmörkunarskyldum efnum

1. Með fyrirvara um ákvæði 4. til 5. mgr. skal banna markaðssetningu og notkun eftirfarandi takmörkunarskyldra efna:

- a) klórflúrkolefna,
- b) annarra fullhalógenaðra klórflúrkolefna,
- c) halona,
- d) koltetraklóriðs,
- e) 1,1,1-triklóretans, og
- f) vetnisbrómflúrkolefna.

Framkvæmdastjórnin getur, að beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., heimilað tímabundna undanþágu til notkunar á vetnisklórflúrkolefnum til 31. desember 2004 í skömmmtunarbúnað fyrir loftþétt tæki, sem eru ætluð til ígræðslu í mannslíkamann til að láta frá sér mældu lyfjaskammta, og til 31. desember 2008 í búnað, sem nú þegar er í notkun á vegum hersins, þar sem sýnt hefur verið fram á að til ákveðinnar notkunar standa aðrir tæknilega eða fjárhagslega fýsilegir kostir ekki til boða eða eru ónothæfir.

2. i) Með fyrirvara um ákvæði 4. og 5. mgr. ber hverjum framleiðanda og innflytjanda að tryggja að:

- a) reiknað magn metýlbrómíðs, sem hann markaðssettur eða notar til eigin þarfa á tímabilinu 1. janúar 1999 til 31. desember 1999 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 75% af reiknuðu magni metýlbrómíðs sem hann markaðssetti eða notaði til eigin þarfa árið 1991;
- b) reiknað magn metýlbrómíðs, sem hann markaðssettur eða notar til eigin þarfa á tímabilinu 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 40% af reiknuðu magni metýlbrómíðs sem hann markaðssetti eða notaði til eigin þarfa árið 1991;
- c) reiknað magn metýlbrómíðs, sem hann markaðssettur eða notar til eigin þarfa á tímabilinu 1. janúar 2003 til 31. desember 2003 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, fari ekki yfir 25% af reiknuðu magni metýlbrómíðs sem hann markaðssetti eða notaði til eigin þarfa árið 1991;
- d) hann hvorki markaðssetji né noti til eigin þarfa metýlbrómíð eftir 31. desember 2004.

Svo fremi sem það er leyft samkvæmt bókuninni skal framkvæmdastjórnin, að beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., aðlaga reiknað magn metýlbrómíðs, sem mælt er fyrir um í c-lið i-liðar í 2. mgr. 3. gr og undirgrein c, þar sem sýnt hefur verið fram á að það sé nauðsynlegt til að fullnægja þörfum viðkomandi aðildarríkis vegna þess að aðrir fjárhagslega og tæknilega fýsilegir kostir, sem eru viðunandi út frá umhverfis- og heilbrigðis-sjónarmiðum, standa ekki til boða eða eru ónothæfir.

Í samráði við aðildarríkin skal framkvæmdastjórnin ýta undir að aðrir kostir en metýlbrómíð verði þróaðir og rannsakaðir svo fljótt sem verða má.

ii) Með fyrirvara um ákvæði 4. mgr. er fyrirtækjum, öðrum en framleiðendum og innflytjendum, óheimilt að nota metýlbrómíð eftir 31. desember 2005.

iii) Magn þess metýlbrómíðs, sem er framleitt eða flutt inn til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning, skal ekki teljast til reiknaða magnsins sem um getur í a-, b-, c- og d-liðum i-liðar og ii-lið. Fyrir tímabilið 1. janúar 2001 til 31. desember 2001 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir skal hver framleiðandi og innflytjandi tryggja að reiknað magn metýlbrómíðs, sem hann markaðssettur eða notar til eigin þarfa til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning, sé ekki meira en meðaltal þess reiknaða magns metýlbrómíðs sem hann markaðssetti eða notaði til eigin þarfa til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning á árunum 1996, 1997 og 1998.

Á hverju ári skulu aðildarríkin gefa framkvæmdastjórninni upplýsingar um magn þess metýlbrómíðs, sem var leyft að nota til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning á yfirráðasvæði þeirra, til hvers metýlbrómíð var notað, og þeirri framþróun sem orðið hefur á að meta og nota aðra kosti.

Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., gera ráðstafanir til þess að draga úr reiknuðu magni metýlbrómíðs, sem framleiðendur og innflytjendur mega markaðssetja eða nota til eigin þarfa til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi með hliðsjón af tæknilegri og fjárhagslegri hagkvæmni annarra kosta, að því er varðar efni og tækni, og í ljósi alþjóðlegrar þróunar innan ramma bókunarinnar.

iv) Heildartakmarkanir á magni metýlbrómíðs, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja og nota til eigin þarfa, eru settar fram í III. viðauka.

3. i) Með fyrirvara um ákvæði 4. og 5. mgr. og 5. mgr. 5. gr:

a) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 1999 til 31. desember 1999 og á hverju 12 mánaða tímabili þar á eftir, skal samanlagt ekki vera meira en:

— 2,6% af reiknuðu magni klórflúrkolefna sem framleiðendur og innflytjendur markaðssettu eða notuðu til eigin þarfa árið 1989, og

— reiknað magn vetnisklórflúrkolefna sem framleiðendur og innflytjendur markaðssettu eða notuðu til eigin þarfa árið 1989;

b) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2001 til 31. desember 2001, skal samanlagt ekki vera meira en:

— 2,0% af reiknuðu magni klórflúrkolefna sem framleiðendur og innflytjendur markaðssettu eða notuðu til eigin þarfa árið 1989, og

- reiknað magn vetnisklórflúrkolefna sem framleiðendur og innflytjendur markaðssettu eða notuðu til eigin þarfa árið 1989;
- c) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2002 til 31. desember 2002, skal ekki vera meira en 85% af magninu sem er reiknað skv. b-lið;
- d) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2003 til 31. desember 2003, skal ekki vera meira en 45% af magninu sem er reiknað skv. b-lið;
- e) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2004 til 31. desember 2004, og á hverju 12 mánaða tímabili eftir það, skal ekki vera meira en 30% af magninu sem er reiknað skv. b-lið;
- f) reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja eða nota til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2008 til 31. desember 2008, og á hverju 12 mánaða tímabili eftir það, skal ekki vera meira en 25% af magninu sem er reiknað skv. b-lið;
- g) eftir 31. desember 2009 skulu framleiðendur og innflytjendur hvorki markaðssetja né nota vetnisklórflúrkolefni til eigin þarfa;
- h) hver framleiðandi og innflytjandi skal tryggja að reiknað magn vetnisklórflúrkolefna, sem hann markaðssetur eða notar til eigin þarfa á tímabilinu frá 1. janúar 2001 til 31. desember 2001, og á 12 mánaða tímabili eftir það, verði ekki meira, sem hundraðshlutfall af reiknaða magninu sem mælt er fyrir um í a- til c-lið, en hundraðshlutfall markaðshlutdeildar hans árið 1996.
- ii) Fyrir 1. janúar 2001 skal framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., ákveða fyrirkomulag til úthlutunar á kvóta til hvers framleiðanda og innflytjenda á reiknaða magninu, sem mælt er fyrir um í d- til f-lið, sem gildir fyrir tímabilið frá 1. janúar 2003 til 31. desember 2003 og fyrir hvert 12 mánaða tímabil eftir það.
- iii) Að því er framleiðendur varðar skal magnið, sem um getur í þessari málsgrein, eiga við um magn nýrra vetnisklórflúrkolefna sem þeir markaðssetja eða nota til eigin þarfa innan bandalagsins og sem var framleitt innan bandalagsins.
- iv) Heildartakmarkanir á magni vetnisklórflúrkolefna, sem framleiðendur og innflytjendur markaðssetja og nota til eigin þarfa, eru settar fram í III. viðauka.
- 4. i) a) Ákvæði 1., 2. og 3. mgr. eiga ekki við um markaðssetningu á takmörkunarskyldum efnum til eyðingar innan bandalagsins með tækni sem aðilarnir samþykkja;
- b) 1., 2. og 3. mgr. gilda ekki um markaðssetningu og notkun takmörkunarskyldra efna ef:
 - þau eru notuð sem hráefni eða sem hjálparefni, eða
 - þau eru notuð til að uppfylla beiðnir vegna bráðanotkunar, sem samþykktar hafa verið, frá þeim notendum sem eru tilgreindir í 1. mgr. 3. gr. og til þess að uppfylla beiðnir vegna neyðarnotkunar, sem samþykktar hafa verið, frá þeim notendum sem eru tilgreindir í 2. mgr. 3. gr. eða til þess að uppfylla beiðnir vegna bráðabirgðanotkunar í neyðartilfellum sem eru samþykktar í samræmi við ii-lið 2. mgr. 3. gr.
- ii) 1. mgr. gildir ekki um markaðssetningu fyrirtækja, annarra en framleiðanda, á takmörkunarskyldum efnum vegna viðhalds eða þjónustu á kæli- og loftræstibúnaði til 31. desember 1999.
- iii) 1. mgr. gildir hvorki um notkun á takmörkunarskyldum efnum vegna viðhalds eða þjónustu á kæli- og loftræstibúnaði né vinnu við greiningu fingrafara til 31. desember 2000.
- iv) Að því er varðar c-lið 1. mgr. gildir hann ekki um markaðssetningu á endurheimtu, endurunnu eða endurnýttu haloni í brunavarnarkerfum, sem eru í notkun 31. desember 2002, eða um markaðssetningu og notkun á haloni til neyðarnotkunar eins og sett er fram í VII. viðauka. Á hverju ári skulu lögbær yfirvöld aðildarríkjanna tilkynna framkvæmdastjórninni um magn þess halons, sem notað er til neyðarnotkunar, ráðstafanirnar, sem eru gerðar til að draga úr losun, og mat á slíkri losun, svo og um yfirstandandi starf sem miðar að því að finna og nýta aðra heppilega kosti. Á hverju ári skal framkvæmdastjórnin endurskoða þá neyðarnotkun sem tilgreind er í VII. viðauka, og ef nauðsyn ber til, samþykkja breytingar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr.
- v) Að undanskilinni þeirri notkun, sem tilgreind er í VII. viðauka, skal taka brunavarnarkerfi og slökkvitæki, sem innihalda halon, úr notkun fyrir 31. desember 2003 og endurheimta skal halonið í samræmi við 16. gr.
- 5. Allir framleiðendur eða innflytjendur, sem hafa heimild til að markaðssetja takmörkunarskyld efni, sem um getur í þessari grein, eða nota þau til eigin þarfa, mega framselja þann rétt, að því er varðar allt magnið eða hluta þess af þeim flokki efna sem fastsettur er í samræmi við þessa grein, til hvaða framleiðanda eða innflytjanda þess flokks efna innan bandalagsins sem er. Tilkynna skal framkvæmdastjórninni fyrir fram um slíkt framsal. Framsal á réttinum til markaðssetningar eða notkunar skal ekki fela í sér frekari rétt til framleiðslu eða innflutnings.

6. Banna skal innflutning og markaðssetningu á vörum og búnaði, sem inniheldur klórflúrkolefni, önnur fullhalógenuð klórflúrkolefni, halon, koltetraklórið, 1,1,1-triklóretan og vetnisbrómflúrkolefni, að undanskildum vörum og búnaði þar sem notkun á viðkomandi takmörkunarskyldu efni hefur verið leyfð, í samræmi við aðra undirgrein 1. mgr. 3. gr. eða hún er tilgreind í VII. viðauka. Bannið gildir ekki um vörur og búnað sem sannanlega hafa verið framleidd áður en þessi reglugerð tekur gildi.

5. gr.

Eftirlit með notkun á vetnisklórflúrkolefnum

1. Með fyrirvara um eftirfarandi skilyrði skal banna að vetnisklórflúrkolefni séu notuð:

- a) í úðæfni;
- b) sem leysar:
 - i) til nota í opnu rými, þ.m.t. í opnum hreinsibúnaði og opnum kerfum án kæliflata til að saga upp vatnsleifar, í limefni og mótaleysi, þegar þau eru ekki notuð í lokuðum búnaði, til hreinsunar á afrennsli þegar vetnisklórflúrkolefni eru ekki endurheimt;
 - ii) frá 1. janúar 2002 við alla leysinotkun að undanskilinni nákvæmnishreinsun á rafhlutum eða öðrum íhlutum, sem notaðir eru í flug- og geimtækni, þar sem bannið tekur gildi 31. desember 2008;
- c) sem kælimiðill:
 - i) í búnaði sem er framleiddur eftir 31. desember 1995 til eftirfarandi nota:
 - í kerfi með beinni uppgufun í opnu rými,
 - í kælikápum og frystum til heimilisnota,
 - í loftræstikerfum vélknúinna ökutækja, dráttarvéla og torfærutækja eða eftirvagna, sem ganga fyrir hvaða orkugjafa sem er, að undanskilinni notkun á vegum hersins þar sem bannið tekur gildi 31. desember 2008,
 - í loftræstibúnað almenningsfartækja á vegum;
 - ii) í loftræstingu við járnbrautarflutninga, í búnaði sem er framleiddur eftir 31. desember 1997;
 - iii) frá 1. janúar 2000, í búnaði sem er framleiddur eftir 31. desember 1999 til eftirfarandi nota:
 - í opinberum kæli- og dreifingarstöðvum og vörugeymslum,
 - í búnað með 150 kW aflúrtak eða meira;
 - iv) frá 1. janúar 2001 í öllum öðrum kæli- og loftræstibúnaði, sem framleiddur er eftir 31. desember 2000, að undanskildum föstum loftræstibúnaði með kæligetu sem er undir 100 kilóvöttum, þar sem notkun vetnisklórflúrkolefna skal vera bönnuð frá 1. júlí 2002 í búnaði sem er framleiddur eftir 30. júní 2002,

og í tvívirkum loftræsti-/varmadælukerfum þar sem notkun vetnisklórflúrkolefna skal vera bönnuð frá 1. janúar 2004 í öllum búnaði sem er framleiddur eftir 31. desember 2003;

- v) frá 1. janúar 2010 skal notkun á nýju vetnisklórflúrkolefni vera bönnuð til viðhalds og þjónustu á kæli- og loftræstibúnaði sem er þá í notkun. Öll vetnisklórflúrkolefni skulu vera bönnuð frá 1. janúar 2015.

Fyrir 31. desember 2008 skal framkvæmdastjórnin endurskoða, með hliðsjón af tæknilegum og fjárhagslegum þáttum, framboð á öðrum kostum en endurunnnum vetnisklórflúrkolefnum.

Endurskoðunin skal taka tillit til framboðs á tæknilega og fjárhagslega hagstæðum kostum í stað vetnisklórflúrkolefna í kælibúnaði, sem er í notkun, með það að markmiði að koma í veg fyrir að búnaður sé tekinn úr notkun að ástæðulausu.

Þeir kostir, sem teknir eru til skoðunar, skulu hafa verulega minni skaðleg áhrif á umhverfið en vetnisklórflúrkolefni.

Framkvæmdastjórnin skal leggja niðurstöðu endurskoðunarinnar fyrir Evrópuþingið og ráðið. Hún skal, eins og við á, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., taka ákvörðun um hvort dagsetningin 1. janúar 2015 skuli samþykkt;

- d) til framleiðslu á frauði:
 - i) til framleiðslu á öllu frauði nema frauði, sem þéttist eftir því sem nær dregur yfirborðinu þannig að yst verður húð (integral skin foams), til notkunar í öryggisbúnaði og harðfrouðseinangrun;
 - ii) frá 1. október 2000 til framleiðslu á frauði, sem þéttist eftir því sem nær dregur yfirborðinu þannig að yst verður húð (integral skin foams), til notkunar í öryggisbúnaði og pólýetýlenharðfrouðseinangrun;
 - iii) frá 1. janúar 2002 til framleiðslu á útsprautumótaðri (extruded) harðfrouðseinangrun úr pólýstýreni, nema til notkunar sem einangrun við flutninga;
 - iv) frá 1. janúar 2003 til framleiðslu á pólýúretanfrauði fyrir búnað úr sérstöku lagskiptu (face-laminated), sveigjanlegu pólýúretanfrauði og úr pólýúretan-samlökueiningum (sandwich panels), nema þar sem þessi tvö síðastnefndu eru notuð til einangrunar við flutninga;
 - v) frá 1. janúar 2004 til framleiðslu á öllu frauði, þ.m.t. pólýúretanúðafrauð og pólýúretanblokkfrauð (spray and block foams);
 - e) sem burðargas fyrir dauðhreinsuð efni í lokuðum kerfum, í búnaði sem er framleiddur eftir 31. desember 1997;
 - f) til allra annarra nota.
2. Þrátt fyrir 1. mgr. skal notkun á vetnisklórflúrkolefni leyfð:
- a) á rannsóknarstofum, þ.m.t. rannsóknir og þróunarstarf,
 - b) sem hráefni,
 - c) sem hjálparefni.

3. Þrátt fyrir 1. mgr. má nota vetnisklórflúrkolefni sem slökkviefni í stað halona í brunavarnarkerfum, sem eru í notkun, í þeim tilvikum sem eru tilgreind í VII. viðauka samkvæmt eftirfarandi skilyrðum:

- þeim halonum, sem finnast í slíkum brunavarnarkerfum, verður skipt út að fullu,
- þeim halonum, sem fjarlægð eru úr kerfunum, skal fargað,
- birgir vetnisklórflúrkolefnanna skal greiða 70% af kostnaði við eyðinguna,
- á hverju ári skulu aðildarríkin, sem beita þessu ákvæði, tilkynna framkvæmdastjórninni um fjölda stöðva og magn þeirra halona sem um er að ræða.

4. Banna skal innflutning og markaðssetningu á vörum og búnaði, sem innihalda vetnisklórflúrkolefni og eru háð notkunartakmörkunum samkvæmt þessari grein, frá þeim degi sem þessar notkunartakmarkanir taka gildi. Bannið gildir ekki um vörur og búnað sem sannanlega hafa verið framleidd áður en notkunartakmarkanirnar öðlast gildi.

5. Til 31. desember 2009 skulu notkunartakmarkanirnar samkvæmt þessari grein ekki gilda um notkun á vetnisklórflúrkolefnum til framleiðslu á vörum, ætluðum til útflutnings til landa þar sem notkun vetnisklórflúrkolefna í þessum vörum er enn leyfð.

6. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., í ljósi fenginnar reynslu við framkvæmd þessarar reglugerðar eða með tilliti til tækniframfara, að breyta skránni og dagsetningunum, sem eru settar fram í 1. mgr., en ekki í neinu tilviki framlengja frestina sem eru settir fram þar, sbr. þó undanþágurnar sem kveðið er á um í 7. mgr.

7. Framkvæmdastjórnin getur, að beiðni lögbærs yfirvalds aðildarríkis og í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., heimilað tímabundna undanþágu sem varðar notkun og markaðssetningu vetnisklórflúrkolefna sem undanþágu frá 1. mgr. og 3. mgr. 4. gr. þar sem sýnt hefur verið fram á að til ákveðinnar notkunar standa aðrir tæknilega eða fjárhagslega hagkvæmir kostir ekki til boða eða þeir eru ónothæfir. Framkvæmdastjórnin skal þegar í stað tilkynna aðildarríkjunum um þær undanþágur sem veittar hafa verið.

III. KAFLI

VIÐSKIPTI

6. gr.

Leyfi til að flytja inn frá þriðju löndum

1. Framvísa verður innflutningsleyfi vegna takmörkunarskyldra efna sem eru sett í frjálsa dreifingu í bandalaginu eða í virka vinnslu. Slík leyfi skal framkvæmdastjórnin gefa út þegar hún hefur sannprófað hvort ákvæði 6., 7., 8. og 13. gr. séu virt. Framkvæmdastjórninni ber að senda afrit af hverju

leyfi til lögbærs yfirvalds aðildarríkisins sem fyrirhugað er að flytja viðkomandi efni inn til. Hvert aðildarríki um sig skal útnefna lögbært yfirvald í þessu skyni. Takmörkunarskyld efni, sem eru tilgreind í I., II., III., IV. og V. flokki eins og tiltekið er í I. viðauka, skal ekki flytja inn til virkrar vinnslu.

2. Að því er varðar aðferð um virka vinnslu skal einungis veita leyfið ef nota á takmörkunarskyldu efnin innan tollsvæðis bandalagsins samkvæmt niðurfellingarkerfinu, sem kveðið er á um í a-lið 2. mgr. 114. gr. reglugerðar (EBE) nr. 2913/92, og með því skilyrði að fullunnu vörurnar séu fluttar út aftur til ríkis þar sem framleiðsla, notkun eða innflutningur þessa takmörkunarskylda efnis er ekki bannaður. Leyfið skal einungis veita með samþykki lögbærs yfirvalds aðildarríkisins þar sem virka vinnslan á að fara fram.

3. Í beiðni um leyfi skal eftirfarandi tilgreint:

- a) nafn og heimilisfang innflytjandans og útflytjandans;
- b) útflutningslandið;
- c) endanlegt ákvörðunarland ef nota á takmörkunarskyld efni innan tollsvæðis bandalagsins samkvæmt málsmeðferðinni um virka vinnslu eins og um getur í 2. mgr.;
- d) lýsing á hverju takmörkunarskyldu efni þar sem fram komi:
 - verslunarheiti,
 - lýsing og SAT-númer eins og mælt er fyrir um í VI. viðauka,
 - eðli efnisins (nýtt, endurheimt eða endurnýtt),
 - magn efnisins í kílógrömmum;
- e) tilgangur fyrirhugaðs innflutnings;
- f) ef vitað er, staður og dagsetning fyrirhugaðs innflutnings, og, ef við á, einnig hvers kyns breytingar á þeim upplýsingum.

4. Framkvæmdastjórnin getur krafist vottorðs sem staðfestir eðli efnanna sem flytja á inn.

5. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., að breyta skránni yfir þau atriði sem um getur í 3. mgr. og IV. viðauka.

7. gr.

Innflutningur takmörkunarskyldra efna frá þriðju löndum

Frjáls dreifing innan bandalagsins á takmörkunarskyldum efnum, sem eru flutt inn frá þriðju löndum, skal vera háð magntakmörkunum. Ákvarða skal þessar takmarkanir og úthluta kvótum til fyrirtækja fyrir tímabilið frá 1. janúar til 31. desember 1999 og fyrir hvert 12 mánaða tímabil þar á eftir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr. Þeim skal einungis úthlutað:

- a) fyrir takmörkunarskyld efni í VI. og VIII. flokki eins og um getur í I. viðauka;

- b) fyrir takmörkunarskyld efni ef þau eru notuð til bráða- eða neyðarnotkunar eða til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farni fyrir flutning;
- c) fyrir takmörkunarskyld efni ef þau eru notuð sem hráefni eða sem hjálparefni; eða
- d) til fyrirtækja sem hafa aðstöðu til að eyða endurheimtum, takmörkunarskyldum efnunum ef takmörkunarskyldu efnunum er eytt með tækni sem aðilarnir samþykkja.

8. gr.

Innflutningur takmörkunarskyldra efna frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni

Banna skal að setja í frjálsa dreifingu í bandalaginu eða í virka vinnslu takmörkunarskyld efni sem eru flutt inn frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni.

9. gr.

Innflutningur á vörum, sem innihalda takmörkunarskyld efni, frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni

1. Banna skal að setja í frjálsa dreifingu í bandalaginu takmörkunarskyld efni eða búnað, sem inniheldur takmörkunarskyld efni, frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni.

2. Til leiðbeiningar fyrir tollýfirvöld aðildarríkjanna er að finna í V. viðauka skrá yfir vörur, sem innihalda takmörkunarskyld efni, og yfir SAT-númer. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., að bæta við eða fella brott atriði eða breyta skránni með hliðsjón af þeim skráum sem aðilarnir setja saman.

10. gr.

Innflutningur á vörum, sem eru framleiddar með takmörkunarskyldum efnunum, frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni

Með hliðsjón af ákvörðun aðilanna skal ráðið, að fenginni tillögu framkvæmdastjórnarinnar, samþykkja reglur um frjálsa dreifingu á vörum, sem voru framleiddar með takmörkunarskyldum efnunum, en innihalda ekki efni sem hægt er að sanngreina með óyggjandi hætti að séu takmörkunarskyld efni, frá ríki sem er ekki aðili að bókuninni. Við sanngreiningu slíkra efna skal farið eftir tæknilegum ráðum sem aðilarnir fá með jöfnu millibili. Ráðið tekur ákvörðun með auknum meirihluta.

11. gr.

Útflutningur á takmörkunarskyldum efnunum eða vörum sem innihalda takmörkunarskyld efni

1. Banna skal útflutning frá bandalaginu á klórflúrkolefnum, öðrum fullhalögnuðum klórflúrkolefnum, halonum, koltetraklóriði, 1,1,1-triklóretani og vetnisbrómflúrkolefnum eða vörum eða búnaði, öðrum en persónulegum munum, sem

innihalda þessi efni eða sem eru ónothæf ef þessara efna nýtur ekki við. Bannið skal ekki gilda um útflutning á:

- a) takmörkunarskyldum efnunum sem eru framleidd skv. 6. mgr. 3. gr. til að fullnægja innlendum grunnþörfum aðila skv. 5. grein bókunarinnar;
- b) takmörkunarskyldum efnunum sem eru framleidd skv. 7. mgr. 3. gr. til þess að fullnægja þörf aðilanna að því er varðar bráða- og neyðarnotkun;
- c) vörum og búnaði sem inniheldur takmörkunarskyld efni sem eru framleidd skv. 5. mgr. 3. gr. eða flutt inn skv. b-lið 7. gr.;
- d) vörum og búnaði sem inniheldur halon til þess að fullnægja þörf vegna bráðarnotkunar sem er tilgreind í VII. viðauka;
- e) takmörkunarskyldum efnunum sem eru ætluð til nota sem hráefni eða hjálparefni.

2. Banna skal útflutning frá bandalaginu á metýlbrómíði til ríkja sem ekki eru aðilar að bókuninni.

3. Frá 1. janúar 2004 skal banna útflutning frá bandalaginu á vetnisklórflúrkolefnum til ríkja sem ekki eru aðilar að bókuninni. Framkvæmdastjórnin skal, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., taka afstöðu til framangreindrar dagsetningar í ljósi alþjóðlegrar þróunar innan ramma bókunarinnar og breyta henni ef við á.

12. gr.

Útflutningsleyfi

1. Útflutningur frá bandalaginu á takmörkunarskyldum efnunum skal háður leyfi. Eftir að hafa sannprófað hvort það samræmist 11. gr. skal framkvæmdastjórnin veita slíkt útflutningsleyfi til fyrirtækja fyrir tímabilið frá 1. janúar til 31. desember 2001 og fyrir hvert 12 mánaða tímabil eftir það. Framkvæmdastjórnin skal senda afrit af hverju útflutningsleyfi til lögbærs yfirvalds hlutaðeigandi aðildarríkis.

2. Í umsókn um útflutningsleyfi skal koma fram:

- a) nafn og heimilisfang útflytjandans og einnig framleiðandans ef ekki er um sama aðila að ræða;
- b) lýsing á takmörkunarskylda efninu (efnunum) sem fyrirhugað er að flytja út, þ.m.t.:
 - verslunarheiti,
 - lýsing og SAT-númer eins og mælt er fyrir um í VI. viðauka,
 - eðli efnisins (nýtt, endurheimt eða endurnýtt);
- c) heildarmagn hvers efnis sem fyrirhugað er að flytja út;
- d) það land (lönd) sem er endanlegur ákvörðunarstaður takmörkunarskylda efnisins (efnanna);
- e) tilgangur útflutningsins.

3. Hver útflytjandi skal tilkynna framkvæmdastjórninni allar breytingar sem kunna að verða meðan leyfið er í gildi með tilliti til þeirra upplýsinga sem eru gefnar upp skv. 2. mgr. Hver útflytjandi skal gefa framkvæmdastjórninni skýrslu í samræmi við 19. gr.

13. gr.

Sérstök leyfi til að eiga viðskipti við ríki sem er ekki aðili að bókuninni

Þrátt fyrir 8., 9. (1. mgr.), 10. og 11. gr. (2. og 3. mgr.) getur framkvæmdastjórnin leyft viðskipti með takmörkunarskyld efni og vörur, sem innihalda eða eru framleiddar með einu eða fleiri þessara efna, við ríki sem er ekki aðili að bókuninni, að því tilskildu að ríkið, sem ekki er aðili að bókuninni, teljist á fundi aðilanna fara í einu og öllu að bókuninni og hafi lagt fram upplýsingar þar að lútandi eins og tilgreint er í 7. gr. bókunarinnar. Framkvæmdastjórnin tekur ákvarðanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr. þessarar reglugerðar.

14. gr.

Viðskipti við svæði sem falla ekki undir bókunina

1. Með fyrirvara um ákvörðun sem er tekin skv. 2. mgr. gilda ákvæði 8., 9. og 11. gr. (2. og 3. mgr.) um yfirlýðingarsvæði, sem falla ekki undir bókunina, á sama hátt og þau gilda um ríki sem eru ekki aðilar að bókuninni.

2. Fari yfirlýðing á yfirlýðingarsvæði, sem fellur ekki undir bókunina, í einu og öllu að bókuninni og hafi þau lagt fram upplýsingar þar að lútandi eins og um getur í 7. gr. bókunarinnar getur framkvæmdastjórnin ákveðið að sum eða öll ákvæði 8., 9. og 11. gr. gildi ekki að því er umrætt yfirlýðingarsvæði varðar.

Framkvæmdastjórnin tekur ákvörðun í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 18. gr.

15. gr.

Tilkynning til aðildarríkjanna

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna aðildarríkjunum þegar í stað ráðstafanir sem hún samþykkir í samræmi við 6., 7., 9., 12., 13. og 14. gr.

IV. KAFLI

EFTIRLIT MEÐ LOSUN

16. gr.

Endurheimt notaðra, takmörkunarskyldra efna

1. Takmörkunarskyld efni sem finnast í:

- kæli-, loftræsti- og varmadælubúnaði, að undanskildum kælikápum og frystum til heimilisnota,
- búnaði sem inniheldur leysa,
- brunavarnarkerfum og slökkvitækjum,

skulu endurheimt og þeim eytt með tækni, sem aðilarnir samþykkja, eða með annarri tækni, sem tryggir vistvæna eyðingu, eða til endurvinnslu eða endurnýtingu í tengslum

við þjónustu eða viðhald búnaðarins eða áður en hann er tekinn í sundur eða honum fargað.

2. Eftir 31. desember 2001 skulu takmörkunarskyld efni, sem finnast í kælikápum og frystum til heimilisnota, endurheimt og fara skal með þau eins og kveðið er á um í 1. mgr.

3. Takmörkunarskyld efni, sem finnast í vörum, stöðvum og búnaði, öðrum en þeim sem tilgreind eru í 1. og 2. mgr., skulu endurheimt og fara skal með þau eins og kveðið er á um í 1. mgr.

4. Takmörkunarskyld efni skulu ekki markaðssett í einnota umbúðum nema til bráðanotkunar.

5. Aðildarríkin skulu gera ráðstafanir til að stuðla að endurheimt, endurvinnslu, endurnýtingu og eyðingu takmörkunarskyldra efna og skulu fela notendum, tæknimönnum er starfa við kælitækni eða öðrum viðkomandi aðilum ábyrgð á því að tryggja að farið sé eftir ákvæðum 1. mgr. Aðildarríkin skulu skilgreina þær lágmarkskröfur sem eru gerðar til viðkomandi starfsfólks. Eigi síðar en 31. desember 2001 skulu aðildarríkin gefa skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um áætlanir varðandi framangreindar hæfniskröfur. Framkvæmdastjórnin skal meta þær ráðstafanir sem aðildarríkin grípa til. Í ljósi þessa mats og tæknilegra og annarra viðeigandi upplýsinga skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, gera tillögu um að gerðar séu ráðstafanir varðandi þessar lágmarkskröfur sem lúta að hæfni.

6. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 31. desember 2001, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um þau kerfi sem hefur verið komið á fót til að stuðla að endurheimt notaðra, takmörkunarskyldra efna, þ.m.t. aðstöðuna sem er fyrir hendi og það magn notaðra, takmörkunarskyldra efna sem er endurheimt, endurunnið, endurnýtt eða eytt.

7. Grein þessi gildir með fyrirvara um tilskipun ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽¹⁾ eða um ráðstafanir sem eru samþykktar skv. 2. mgr. 2. gr. þeirrar tilskipunar.

17. gr.

Losun takmörkunarskyldra efna

1. Gera skal allar raunhæfar varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr losun takmörkunarskyldra efna. Fylgjast skal sérstaklega með búnaði, sem inniheldur meira en 3 kg af kælivökva og athuga árlega hvort losun hafi orðið. Aðildarríkin skulu skilgreina þær lágmarkskröfur sem eru gerðar til viðkomandi starfsfólks. Eigi síðar en 31. desember 2001 skulu aðildarríkin gefa skýrslu til framkvæmdastjórnarinnar um áætlanir varðandi framangreindar hæfniskröfur. Framkvæmdastjórnin skal meta þær ráðstafanir sem aðildarríkin grípa til. Í ljósi þessa mats og tæknilegra og annarra viðeigandi upplýsinga skal framkvæmdastjórnin, eftir því sem við á, gera tillögu um að gerðar séu ráðstafanir varðandi þessar lágmarkskröfur sem lúta að hæfni.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB (Stjótið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

Framkvæmdastjórnin skal stuðla að gerð evrópskra staðla um eftirlit með losun og um endurheimt efna, sem losna úr loftræsti- og kælibúnaði til atvinnurekstrar og iðnaðar, úr brunavarnarkerfum og úr búnaði, sem inniheldur leysa, og einnig, eftir því sem við á, um tæknilegar kröfur varðandi það hversu vel kælikerfunum helst á efnunum.

2. Gera skal allar raunhæfar varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr losun metýlbrómiðs úr sóttþreinsunarbúnaði og við starfsemi þar sem metýlbrómið er notað. Þegar metýlbrómið er notað við jarðvegssvælingu er lögboðið að nota nánast ógagnðræpa filmu í nægilega langan tíma eða aðra tækni sem tryggir a.m.k. sömu umhverfisvernd. Aðildarríkin skulu skilgreina þær lágmarkskröfur sem eru gerðar til viðkomandi starfsfólks.

3. Gera skal allar raunhæfar varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr losun takmörkunarskyldra efna sem eru notuð sem hráefni og sem hjálparefni.

4. Gera skal allar raunhæfar varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir eða draga sem mest úr losun takmörkunarskyldra efna sem verða til óvænt við framleiðslu annarra efna.

5. Framkvæmdastjórnin skal útbúa, eftir því sem við á, minnisblöð sem lýsa bestu tækni, sem völ er á, og bestu viðteknu starfsvenjum í umhverfismálum til að koma í veg fyrir losun takmörkunarskyldra efna eða draga úr henni.

V. KAFLI

NEFND, SKÝRSLUGJÖF, SKOÐUN OG VIÐURLÖG

18. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar.

2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

19. gr.

Skýrslugjöf

1. Fyrir 31. mars ár hvert skal hver framleiðandi, innflytjandi og útflytjandi takmörkunarskyldra efna senda framkvæmdastjórninni upplýsingar og afrit af þeim til lögbærs yfirvalds hlutaðeigandi aðildarríkis, eins og tilgreint er hér á eftir, um hvert takmörkunarskyt efni varðandi

tímabilið frá 1. janúar til 31. desember ársins á undan.

Ákveða skal snið skýrslunnar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr.

a) Hver framleiðandi skal senda upplýsingar um:

- heildarframleiðslu hvers takmörkunarskylds efnis,
- framleiðslu, sem er markaðssett eða notuð til eigin þarfa innan bandalagsins, þar sem tilgreind er sérstaklega notkun sem hráefni, hjálparefni eða notkun til svælingar á vörusendingum eða meðhöndlunar á farmi fyrir flutning eða önnur notkun,
- framleiðslu til að fullnægja bráðanotkun innan bandalagsins sem er leyfð skv. 4. mgr. 3. gr.,
- framleiðslu, sem er leyfð skv. 6. mgr. 3. gr., til að fullnægja innlendum grunnþörfum aðila skv. 5. grein bókonarinnar,
- framleiðslu, sem er leyfð skv. 7. mgr. 3. gr., til þess að fullnægja bráða- og neyðarnotkun aðilanna,
- framleiðsluaukningu sem er leyfð skv. 8., 9. og 10. mgr. 3. gr. í tengslum við iðnaðarhagræðingu,
- magn sem er endurunnið, endurnýtt eða eytt,
- birgðir.

b) Innflytjendur, þ.m.t. framleiðendur sem eru einnig innflytjendur, skulu senda upplýsingar um:

- magn, sem er sett í frjálsa dreifingu innan bandalagsins, þar sem tilgreindur er sérstaklega innflutningur til notkunar sem hráefni og hjálparefni, til bráða- og neyðarnotkunar sem er leyfð í samræmi við 4. mgr. 3. gr., til notkunar við svælingu á vörusendingum og meðhöndlun á farmi fyrir flutning og til eyðingar,
- magn takmörkunarskyldra efna sem koma inn í bandalagið samkvæmt aðferðinni um virka vinnslu,
- magn notaðra, takmörkunarskyldra efna sem eru flutt inn til endurvinnslu eða endurnýtingar,
- birgðir.

c) Útflytjendur, þ.m.t. framleiðendur sem eru einnig útflytjendur, skulu senda upplýsingar um:

- magn takmörkunarskyldra efna, sem eru flutt út úr bandalaginu, þ.m.t. efni sem eru flutt út aftur samkvæmt aðferðinni um virka vinnslu, þar sem tilgreint er sérstaklega það magn sem er flutt út til hvers ákvörðunarlands, flutt út til notkunar sem hjálparefni, til bráðanotkunar, neyðarnotkunar og notkunar til svælingar á vörusendingum og til meðhöndlunar á farmi fyrir flutning til að fullnægja innlendum grunnþörfum aðila skv. 5. gr. bókonarinnar og til eyðingar,
- magn notaðra, takmörkunarskyldra efna sem eru flutt út til endurvinnslu eða endurnýtingar,
- birgðir.

2. Fyrir 31. desember ár hvert skulu tollyfirvöld aðildarríkjanna senda framkvæmdastjórninni stimpluðu leyfisskjölin sem hafa verið notuð.

3. Fyrir 31. mars ár hvert skal notandi, sem hefur fengið leyfi til þess að notfæra sér undanþágu til bráðanotkunar skv. 1. mgr. 3. gr., fyrir hvert efni sem hann hefur fengið leyfi fyrir, senda framkvæmdastjórninni upplýsingar og afrit til lögbærs yfirvalds hlutaðeigandi aðildarríkis, um eðli notkunarinnar, það magn, sem notað var árið á undan, birgðamagn, magn, sem hefur verið endurunnið eða eytt, og magn vara, sem innihalda þessi efni, sem hefur verið markaðssett innan bandalagsins og/eða flutt út.

4. Fyrir 31. mars ár hvert skal fyrirtæki, sem hefur fengið leyfi til að nota takmörkunarskyld efni sem hjálparefni, gefa framkvæmdastjórninni skýrslu um það magn, sem var notað á árinu á undan, og mat á þeirri losun sem varð við þá notkun.

5. Framkvæmdastjórnin skal gera viðeigandi ráðstafanir til að trúnaður ríki um þær upplýsingar sem henni eru sendar.

6. Framkvæmdastjórninni er heimilt, í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr., að breyta skilyrðunum um skýrslugjöfina, sem mælt er fyrir um í 1. til 4. mgr., til að verða við skuldbindingum bókunarinnar eða til að bæta framkvæmd þessara krafna varðandi skýrslugjöf.

20. gr.

Skoðun

1. Til að inna af hendi þau verk sem henni ber samkvæmt þessari reglugerð er framkvæmdastjórninni heimilt að afla allra nauðsynlegra upplýsinga hjá ríkistjórnnum og lögbærum yfirvöldum aðildarríkjanna og hjá fyrirtækjunum.

2. Þegar framkvæmdastjórnin sendir beiðni um upplýsingar til fyrirtækis ber henni samtímis að senda afrit af beiðninni til lögbærs yfirvalds aðildarríkisins, þar sem fyrirtækið hefur aðsetur, ásamt greinargerð um hvers vegna farið er fram á þessar upplýsingar.

3. Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum skulu framkvæma þær rannsóknir sem framkvæmdastjórnin telur þörf á samkvæmt þessari reglugerð. Aðildarríkin skulu gera slembiathuganir á innflutningi á takmörkunarskyldum efnum og senda framkvæmdastjórninni tímaáætlanir og niðurstöður slíkra athuganna.

4. Ef framkvæmdastjórnin og lögbært yfirvald aðildarríkisins, þar sem rannsóknirnar eiga að fara fram, eru því samþykkt ber embættismönnum framkvæmdastjórnarinnar að aðstoða embættismenn yfirvaldsins við að sinna skyldustörfum sínum.

5. Framkvæmdastjórnin skal grípa til viðeigandi aðgerða til að stuðla að fullnægjandi miðlun upplýsinga og samvinnu milli innlendra yfirvalda, svo og milli innlendra yfirvalda og

framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin skal gera viðeigandi ráðstafanir til að trúnaður ríki um þær upplýsingar sem hún fær samkvæmt þessari grein.

21. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög sem gilda um brot á þessari reglugerð. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um ákvæði varðandi viðurlög í síðasta lagi 31. desember 2000 og skulu einnig tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á slík ákvæði.

VI. KAFLI

NÝ EFNI

22. gr.

Ný efni

1. Framleiðsla, frjáls dreifing í bandalaginu og virk vinnsla, markaðssetning og notkun á nýjum efnum í II. viðauka er bönnuð. Þetta bann gildir ekki um ný efni ef þau eru notuð sem hráefni.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eftir því sem við á, leggja til að II. viðauki taki einnig til efna, sem eru ekki takmörkunarskyld efni en umræðuhópurinn um vísindamat telur að hafi verulegan ósoneyðingarmátt, og til mögulegra undanþágna frá 1. mgr.

VII. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

23. gr.

Niðurfelling

Reglugerð (EB) nr. 3093/94 er felld úr gildi frá og með 1. október 2000.

Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu reglugerðina sem tilvísanir í þessa reglugerð.

24. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda 1. október 2000.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 29. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MARQUES DA COSTA

forseti.

I. VIÐAUKI

Takmörkunarskyld efni sem þessi reglugerð nær til

Flokkur	Efni	Ósoneyðingarmáttur (¹)
I. flokkur	CFCl ₃ (CFC-11)	1,0
	CF ₂ Cl ₂ (CFC-12)	1,0
	C ₂ F ₃ Cl ₃ (CFC-113)	0,8
	C ₂ F ₄ Cl ₂ (CFC-114)	1,0
	C ₂ F ₅ Cl (CFC-115)	0,6
II. flokkur	CF ₃ Cl (CFC-13)	1,0
	C ₂ FCl ₅ (CFC-111)	1,0
	C ₂ F ₂ Cl ₄ (CFC-112)	1,0
	C ₃ FCl ₇ (CFC-211)	1,0
	C ₃ F ₂ Cl ₆ (CFC-212)	1,0
	C ₃ F ₃ Cl ₅ (CFC-213)	1,0
	C ₃ F ₄ Cl ₄ (CFC-214)	1,0
	C ₃ F ₅ Cl ₃ (CFC-215)	1,0
	C ₃ F ₆ Cl ₂ (CFC-216)	1,0
	C ₃ F ₇ Cl (CFC-217)	1,0
III. flokkur	CF ₂ BrCl (halon-1211)	3,0
	CF ₃ Br (halon-1301)	10,0
	C ₂ F ₄ Br ₂ (halon-2402)	6,0
IV. flokkur	CCl ₄ (koltetraklórið)	1,1
V. flokkur	C ₂ H ₃ Cl ₃ (²) (1,1,1-triklóretan)	0,1
VI. flokkur	CH ₃ Br (metýlbrómið)	0,6
VII. flokkur	CHFBr ₂	1,00
	CHF ₂ Br	0,74
	CH ₂ FBr	0,73
	C ₂ HFBr ₄	0,8
	C ₂ HF ₂ Br ₃	1,8
	C ₂ HF ₃ Br ₂	1,6
	C ₂ HF ₄ Br	1,2
	C ₂ H ₂ FBr ₃	1,1
	C ₂ H ₂ F ₂ Br ₂	1,5
	C ₂ H ₂ F ₃ Br	1,6
	C ₂ H ₃ FBr ₂	1,7
	C ₂ H ₃ F ₂ Br	1,1
	C ₂ H ₄ FBr	0,1
	C ₃ HFBr ₆	1,5
	C ₃ HF ₂ Br ₅	1,9
	C ₃ HF ₃ Br ₄	1,8
	C ₃ HF ₄ Br ₃	2,2

Flokkur	Efni	Ósoneyðingarmáttur (¹)
	C ₃ HF ₅ Br ₂	2,0
	C ₃ HF ₆ Br	3,3
	C ₃ H ₂ FBr ₅	1,9
	C ₃ H ₂ F ₂ Br ₄	2,1
	C ₃ H ₂ F ₃ Br ₃	5,6
	C ₃ H ₂ F ₄ Br ₂	7,5
	C ₃ H ₂ F ₅ Br	1,4
	C ₃ H ₃ FBr ₄	1,9
	C ₃ H ₃ F ₂ Br ₃	3,1
	C ₃ H ₃ F ₃ Br ₂	2,5
	C ₃ H ₃ F ₄ Br	4,4
	C ₃ H ₄ FBr ₃	0,3
	C ₃ H ₄ F ₂ Br ₂	1,0
	C ₃ H ₄ F ₃ Br	0,8
	C ₃ H ₅ FBr ₂	0,4
	C ₃ H ₅ F ₂ Br	0,8
	C ₃ H ₆ FBr	0,7
VIII. flokkur	CHFC ₂ (HCFC-21) (³)	0,040
	CHF ₂ Cl (HCFC-22) (³)	0,055
	CH ₂ FCl (HCFC-31)	0,020
	C ₂ HFCl ₄ (HCFC-121)	0,040
	C ₂ HF ₂ Cl ₃ (HCFC-122)	0,080
	C ₂ HF ₃ Cl ₂ (HCFC-123) (³)	0,020
	C ₂ HF ₄ Cl (HCFC-124) (³)	0,022
	C ₂ H ₂ FCl ₃ (HCFC-131)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₂ Cl ₂ (HCFC-132)	0,050
	C ₂ H ₂ F ₃ Cl (HCFC-133)	0,060
	C ₂ H ₃ FCl ₂ (HCFC-141)	0,070
	CH ₃ CFCl ₂ (HCFC-141b) (³)	0,110
	C ₂ H ₃ F ₂ Cl (HCFC-142)	0,070
	CH ₃ CF ₂ Cl (HCFC-142b) (³)	0,065
	C ₂ H ₄ FCl (HCFC-151)	0,005
	C ₃ HFCl ₆ (HCFC-221)	0,070
	C ₃ HF ₂ Cl ₅ (HCFC-222)	0,090
	C ₃ HF ₃ Cl ₄ (HCFC-223)	0,080
	C ₃ HF ₄ Cl ₃ (HCFC-224)	0,090
	C ₃ HF ₅ Cl ₂ (HCFC-225)	0,070
	CF ₃ CF ₂ CHCl ₂ (HCFC-225ca) (³)	0,025
	CF ₂ ClCF ₂ CHClF (HCFC-225cb) (³)	0,033
	C ₃ HF ₆ Cl (HCFC-226)	0,100
	C ₃ H ₂ FCl ₅ (HCFC-231)	0,090
	C ₃ H ₂ F ₂ Cl ₄ (HCFC-232)	0,100
	C ₃ H ₂ F ₃ Cl ₃ (HCFC-233)	0,230
	C ₃ H ₂ F ₄ Cl ₂ (HCFC-234)	0,280
	C ₃ H ₂ F ₅ Cl (HCFC-235)	0,520

Flokkur	Efni	Ósoneyðingarmáttur ⁽¹⁾
	C ₃ H ₃ FCI ₄ (HCFC-241)	0,090
	C ₃ H ₃ F ₂ Cl ₃ (HCFC-242)	0,130
	C ₃ H ₃ F ₃ Cl ₂ (HCFC-243)	0,120
	C ₃ H ₃ F ₄ Cl (HCFC-244)	0,140
	C ₃ H ₄ FCI ₃ (HCFC-251)	0,010
	C ₃ H ₄ F ₂ Cl ₂ (HCFC-252)	0,040
	C ₃ H ₄ F ₃ Cl (HCFC-253)	0,030
	C ₃ H ₅ FCI ₂ (HCFC-261)	0,020
	C ₃ H ₅ F ₂ Cl (HCFC-262)	0,020
	C ₃ H ₆ FCI (HCFC-271)	0,030

⁽¹⁾ Ósoneyðingarmátturinn er mat sem byggist á þeirri þekkingu sem liggur fyrir og mun verða endurskoðað öðru hverju í ljósi þeirra ákvarðana sem aðilarnir taka.

⁽²⁾ Þessi formúla vísar ekki til 1,1,2- tríklóretans.

⁽³⁾ Tilgreinir það efni sem endist best í viðskiptalegu tilliti eins og lýst er í bókuninni.

II. VIÐAUKI

Ný efni

Brómklórmetan

III. VIÐAUKI

**Heildartakmarkanir á magni fyrir framleiðendur og innflytjendur til að markaðssetja og nota til eigin þarfa
takmörkunarskyld efni innan bandalagsins**

(reiknað magn, gefið upp í tonnum ósoneyðingarmáttar (magn í tonnum margfaldað með ósoneyðingarmætti))

Efni	I. flokkur	II. flokkur	III. flokkur	IV. flokkur	V. flokkur	VI. flokkur ⁽¹⁾	VI. flokkur ⁽¹⁾	VII. flokkur	VIII. flokkur
Fyrir 12 mánaða tímabil frá 1. janúar til 31. desember						Til annarra nota en til svælingar á vöru-sendingum og meðhöndlunar á farmi fyrir flutning	Til svælingar á vörusendingum og meðhöndlunar á farmi fyrir flutning		
1999	0	0	0	0	0	8 665		0	8 079
2000						8 665			8 079
2001						4 621	607		6 678
2002						4 621	607		5 676
2003						2 888	607		3 005
2004						2 888	607		2 003
2005						0	607		2 003
2006							607		2 003
2007							607		2 003
2008							607		1 669
2009							607		1 669
2010							607		0
2011							607		0
2012							607		0
2013							607		0
2014							607		0
2015							607		0

⁽¹⁾ Reiknað út frá ósoneyðingarmætti = 0,6.

IV. VIÐAUKI

Flokkar, SAT-númer (SAT-99) ⁽¹⁾ og lýsingar á efnunum sem um getur í I. og III. viðauka

Flokkur	SAT-99-númer	Lýsing
I. flokkur	2903 41 00 2903 42 00 2903 43 00 2903 44 10 2903 44 90	--Triklórflúrmetan --Diklórdíflúrmetan --Triklórtríflúretan ---Diklórtetraflúretan ---Klórþetraflúretan
II. flokkur	2903 45 10 2903 45 15 2903 45 20 2903 45 25 2903 45 30 2903 45 35 2903 45 40 2903 45 45 2903 45 50 2903 45 55	---Klórtríflúrmetan ---Pentaklórflúretan ---Tetraklórdíflúretan ---Heptaklórflúrprópan ---Hexaklórdíflúrprópan ---Pentaklórtríflúrprópan ---Tetraklórtetraflúrprópan ---Triklórþetraflúrprópan ---Diklórhexaflúrprópan ---Klórheptaflúrprópan
III. flokkur	2903 46 10 2903 46 20 2903 46 90	---Brómklórdíflúrmetan ---Brómtríflúrmetan ---Díbrómtetraflúretan
IV. flokkur	2903 14 00	--Koltetraklóríð
V. flokkur	2903 19 10	---1,1,1-tríklóretan (metýlklóróform)
VI. flokkur	2903 30 33	---Brómmetan (metýlbrómið)
VII. flokkur	2903 49 30	----Vetnisbrómflúrmetan, -etan eða -própan
VIII. flokkur	2903 49 10	----Vetnisklórflúrmetan, -etan eða -própan
	úr 3824 71 00	--Blöndur sem innihalda eitt eða fleiri efni sem falla undir SAT-númer 2903 41 00 til 2903 45 55.
	úr 3824 79 00	--Blöndur sem innihalda eitt eða fleiri efni sem falla undir SAT-númer 2903 46 10 til 2903 46 90.
	úr 3824 90 95	----Blöndur sem innihalda eitt eða fleiri efni sem falla undir SAT-númer 2903 14 00, 2903 19 10, 2903 30 33, 2903 49 10 eða 2903 49 30.

(¹) Liðurinn „úr“ fyrir framan SAT-númerið gefur til kynna að aðrar vörur en þær sem eru tilgreindar í dálknum „lýsing“ geti fallið undir hlutaðeigandi númer.

V. VIÐAUKI

Númer sameinuðu tollnafnaskrárinnar (SAT) fyrir vörur sem innihalda takmörkunarskyld efni (*)

1. *Bifreiðar og vörubifreiðar sem eru búnar loftræstieiningum*

SAT-númer

8701 20 10 - 8701 90 90

8702 10 11 - 8702 90 90

8703 10 11 - 8703 90 90

8704 10 11 - 8704 90 00

8705 10 00 - 8705 90 90

8706 00 11 - 8706 00 99

2. *Kæli- og loftræsti-/varmadælubúnaður til heimilisnota og til nota í atvinnuskyni*

Kæliskápar:

SAT-númer

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 69 99

Frystar:

SAT-númer

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

Rakaeyðingartæki:

SAT-númer

8415 10 00 - 8415 83 90

8479 60 00

8479 89 10

8479 89 98

Búnaður til að kæla vatn og þétta lofttegundir:

SAT-númer

8419 60 00

8419 89 98

Ísvélar:

SAT-númer

8418 10 10 - 8418 29 00

8418 30 10 - 8418 30 99

8418 40 10 - 8418 40 99

8418 50 11 - 8418 50 99

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

(*) Þessi tollnúmer eru til leiðbeiningar fyrir töllyfírvöld aðildarríkjanna.

Loftræsti- og varmadælubúnaður:

SAT-númer

8415 10 00 - 8415 83 90

8418 61 10 - 8418 61 90

8418 69 10 - 8418 69 99

8418 99 10 - 8418 99 90

3. *Vörur, aðrar en úðalyf, sem innihalda úðaefti*

Matvæli:

SAT-númer

0404 90 21 - 0404 90 89

1517 90 10 - 1517 90 99

2106 90 92

2106 90 98

Málning og lökk, tilbúnir vatnsleysanlegir fastlitir og leysilitir:

SAT-númer

3208 10 10 – 3208 10 90

3208 20 10 - 3208 20 90

3208 90 11 - 3208 90 99

3209 10 00 - 3209 90 00

3210 00 10 - 3210 00 90

3212 90 90

Ilmvörur, snyrti- eða hreinlætisvörur:

SAT-númer

3303 00 10 - 3303 00 90

3304 30 00

3304 99 00

3305 10 00 - 3305 90 90

3306 10 00 - 3306 90 00

3307 10 00 - 3307 30 00

3307 49 00

3307 90 00

Yfirborðsvirkar efnablöndur:

SAT-númer

3402 20 10 - 3402 20 90

Smurefti:

SAT-númer

2710 00 81

2710 00 97

3403 11 00

3403 19 10 - 3403 19 99

3403 91 00

3403 99 10 - 3403 99 90

Efnablöndur til heimilisnota:

SAT-númer

3405 10 00

3405 20 00

3405 30 00

3405 40 00

3405 90 10 - 3405 90 90

Vörur úr eldfimum efnum:

SAT-númer

3606 10 00

Skordýra-, nagdýra-, sveppa-, illgresiseyðir o.s.frv.:

SAT-númer

3808 10 10 - 3808 10 90

3808 20 10 - 3808 20 80

3808 30 11 - 3808 30 90

3808 40 10 - 3808 40 90

3808 90 10 - 3808 90 90

Áferðar- eða íburðarefni o.s.frv.:

SAT-númer

3809 10 10 - 3809 10 90

3809 91 00 - 3809 93 00

Blöndur og hleðslur fyrir slökkvitæki; hlaðin slökkvihylki:

SAT-númer

3813 00 00

Samsettir, lifrænir leysar:

SAT-númer

3814 00 10 - 3814 00 90

Tilbúinn afsingarvökvi:

SAT-númer

3820 00 00

Afurðir efnaíðnaðar og skylds iðnaðar:

SAT-númer

3824 90 10

3824 90 35

3824 90 40

3824 90 45 - 3824 90 95

Silíkon í frumgerðum:

SAT-númer

3910 00 00

Vopn:

SAT-númer

9304 00 00

4. *Handslökkvitæki*

SAT-númer

8424 10 10 - 8424 10 99

5. *Einangrunarplötur, klæðning og hlífðarrör*

SAT-númer

3917 21 10 - 3917 40 90

3920 10 23 - 3920 99 90

3921 11 00 - 3921 90 90

3925 10 00 - 3925 90 80

3926 90 10 - 3926 90 99

6. *Forfjölldur*

SAT-númer

3901 10 10 - 3911 90 99

*VI. VIÐAUKI***Vinnsla þar sem takmörkunarskyld efni eru notuð sem hjálparefni**

- notkun koltetraklóríðs við brotnám á köfnunarefnistríklóríði við framleiðslu á klór og vítissóða,
- notkun koltetraklóríðs við endurheimt á klóri í afgangsgasi frá klórframleiðslu,
- notkun koltetraklóríðs við framleiðslu á klóruðu gúmmí,
- notkun koltetraklóríðs við framleiðslu á ísóbútýlasetoófenoni (verkjalyfinu íbúprófeni),
- notkun koltetraklóríðs við framleiðslu á pólýfénýlentereftalamiði,
- notkun CFC-11 við framleiðslu á gervipynnum úr pólýólefíntrefjum,
- notkun á CFC-113 við framleiðslu á vínorelbíni (lyfjavara),
- notkun á CFC-12 við ljósefnamyndun perflúrpólýetrapólýperoxíðforefna Z-perflúrpólýetra og tvívirkra afleiða,
- notkun á CFC-113 við afoxun á milliefni perflúrpólýetrapólýperoxíðs til framleiðslu á diestrum perflúrpólýetra,
- notkun á CFC-113 í efnablöndu perflúrpólýetradióla með mikla virkni,
- notkun koltetraklóríðs við framleiðslu á tralómetríni (skordýraeyði).

Einnig notkun á vetnisklórflúrkolefnum við framangreinda vinnslu þegar þau eru notuð í stað klórflúrkolefna eða koltetraklóríðs.

*VII. VIÐAUKI***Neyðarnotkun halona**

Notkun á haloni 1301:

- í loftförum til að verja áhafnarklefa, hreyfilshús, lestarrými og þurrými,
- til að verja mannað rými og vélarrými í herökutækjum og herskipum,
- til varna gegn sprengingu á mönnuðum svæðum hjá hernum, við olíu- og gasvinnslu og við vinnslu efna úr jarðolíu eða jarðgasi, og í flutningaskipum í notkun, þar sem er hætt á að eldfimur vökvi og/eða lofttegundir leki út,
- til varna gegn sprengingu í mönnuðum fjarskipta- og stjórnunarstöðvum heraflans eða annarra, sem eru í notkun og skipta sköpum fyrir þjóðaröryggi,
- til varna gegn sprengingu á svæðum sem hætt er á að geislavirk efni dreifist um,
- í Ermarsundsgöngunum og tengdum mannvirkjum og jámbrautarvögnum.

Notkun á haloni 1211:

- í handslökkvitækjum og föstum slökkvibúnaði fyrir vélar til nota um borð í loftförum,
 - í loftförum til að verja áhafnarklefa, hreyfilshús, lestarrými og þurrými,
 - í slökkvitækjum, sem skipta sköpum varðandi öryggi manna, sem slökkvilið notar við frumslökkvistarf,
 - í slökkvitækjum hersins og lögreglunnar sem eru notuð á fólki.
-

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2038/2000

2003/EES/57/28

frá 28. september 2000

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu að því er varðar innúðaskammtara og lyfjadætur (*)

EVROÞUPINGID OG RÁÐ FÉLAGSMÁLANEFNDARINNAR
HAFA,

2) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 2037/2000 til samræmis við þetta.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽¹⁾,

1. gr.

að höfðu samráði við svæðanefndina,

Eftirfarandi liður bætist við 1. mgr. 11. gr. reglugerðar (EB) nr. 2037/2000:

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽²⁾,

„f) innúðaskömmturum, sem innihalda klórflúrkolefni, og skömmtunarbúnaði, sem inniheldur klórflúr-kolefni, fyrir loftþétt tæki, sem eru ætluð til ígræðslu í mannslíkamann til að láta frá sér mældu lyfjaskammta, sem skv. 1. mgr. 4. gr. er heimilt að veita tímabundið leyfi fyrir í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 18. gr.“

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Útflutningur á innúðaskömmturum til þróunarlanda og útflutningur á lyfjadælum, sem innihalda klórflúr-kolefni, er ekki leyfður samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu ⁽³⁾. Ekki skal þó takmarka útflutning þessara heilbrigðisvara ef notkun þeirra er leyfð á markaði innan bandalagsins.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. MOSCOVICI

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 25, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 28.

⁽¹⁾ Álit var skilað 20. september 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Álit Evrópuþingsins frá 7. september 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ráðsins frá 28. september 2000.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 1.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2039/2000

2003/EES/57/29

frá 28. september 2000

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu að því er varðar grunnár vegna úthlutunar á kvóta fyrir vetnisklórflúrcolefni (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽¹⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 frá 29. júní 2000 um efni sem eyða ósonlaginu⁽³⁾ er árið 1996 notað sem grunnár við úthlutun á kvóta fyrir vetnisklórflúrcolefni. Frá 1996 hefur vetnisklórflúrcolefnamarkaðurinn breyst verulega að því er varðar innflytjendur og ef notast yrði áfram við árið 1996 yrðu fjölmargir innflytjendur af innflutningskvóta sínum. Meginreglan er sú að kvótar

skulu byggjast á nýjustu tölum sem liggja fyrir og gefa sem besta mynd, í þessu tilviki frá 1999, og því gæti talist gerræðislegt að miða við 1996 og jafnvel leitt til brots á meginreglunni um bann við mismunun og réttmætum væntingum.

- 2) Breyta ber reglugerð (EB) nr. 2037/2000 til samræmis við þetta.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í h-lið i-liðar 3. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 2037/2000 skal orðalagið „en það hundraðshlutfall sem hann fékk úthlutað 1999“ koma í stað „en hundraðshlutfall markaðshlutdeildar hans árið 1996“.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. september 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

P. MOSCOVICI

forseti.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 244, 29.9.2000, bls. 26, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 134/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 28.

(¹) Álit var skilað 20. september 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(²) Álit Evrópuþingsins frá 21. september 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 28. september 2000.

(³) Stjtið. EB L 244, 29. 9. 2000, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2038/2000 (Stjtið. EB L 244, 29.9. 2000, bls. 25).

ÁKVÖRDUN RÁÐSINS

2003/EES/57/30

frá 23. október 2001

um að koma á bandalagskerfi til að stuðla að auknu samstarfi við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna (*)

(2001/792/EB, KBE)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 308. gr., og stofnsáttmála Kjarnorkubandalags Evrópu, einkum 203. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽³⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þrátt fyrir að aðgerðir bandalagsins til framkvæmdar ályktun ráðsins og fulltrúa ríkisstjórna aðildarríkja, sem komu saman á vegum ráðsins, frá 8. júlí 1991 um að bæta gagnkvæma aðstoð aðildarríkja komi til náttúruhamfara eða við vá af völdum tæknibilunar ⁽⁵⁾ hafi stuðlað að vernd fólks, umhverfis og eigna riður nú á að tryggja enn frekari vernd komi til náttúruhamfara, tæknibilunar, neyðarástands af völdum geislavirkni eða umhverfisslysa, þ.m.t. mengunarslysa í sjó, jafnt innan sem utan Evrópusambandsins og að herða ákvæði ályktunarinnar.
- 2) Samningur efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu (UN/EBE) um áhrif iðnaðarslysa yfir landamæri, sem hefur að geyma ákvæði um málefni

eins og forvarnir, neyðarviðbúnað, upplýsingar til almennings og þátttöku hans, tilkynningarkerfi vegna iðnaðarslysa, viðbrögð og gagnkvæma aðstoð, öðlaðist gildi 19. apríl 2000. Bandalagið samþykkti samninginn með ákvörðun ráðsins 98/685/EB ⁽⁶⁾.

- 3) Kerfi til að efla samstarf við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna gæti komið til viðbótar núverandi aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna ⁽⁷⁾ með því að hafa aðstoð til reiðu komi til meiri háttar neyðarástands sem kann að krefjast skjótra viðbragða. Þannig yrði auðveldara að kalla til hjálparlið, sérfræðinga og aðrar bjargir eftir þörfum með eflðu skipulagi almannavarna innan bandalagsins, með vöktunar- og upplýsingamiðstöð og sameiginlegu neyðarboðskipta- og -upplýsingakerfi. Það myndi einnig skapa möguleika á að afla staðfestra upplýsinga varðandi neyðarástand, dreifa þeim upplýsingum til aðildarríkja og miðla fenginni reynslu af aðgerðum.

- 4) Með slíku kerfi yrði tekið tilhlýðilegt tillit til viðeigandi löggjafar bandalagsins og alþjóðlegra skuldbindinga. Ákvörðun þessi ætti því ekki að hafa áhrif á gagnkvæm réttindi og skuldbindingar aðildarríkja samkvæmt tvíhliða eða marghliða samningum sem tengjast þeim málefnum sem ákvörðun þessi tekur til.
- 5) Forvarnarstarf er mikilvægur þáttur í vernd gegn náttúruhamförum, vá af völdum tæknibilunar og umhverfisslysum og brýnt er að íhugaðar séu frekari aðgerðir.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 297, 15.11.2001, bls. 7, var nefnd í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 135/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 30.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 29 E, 30.1.2001, bls. 287.

⁽²⁾ Álit var skilað 14. júní 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB C 139, 11.5.2001, bls. 27.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 253, 12.9.2001, bls. 17.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 198, 27.7.1991, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 326, 3.12.1998, bls. 1.

⁽⁷⁾ Ákvörðun ráðsins 1999/847/EB frá 9. desember 1999 um að innleiða aðgerðaáætlun bandalagsins á sviði almannavarna (Stjtið. EB L 327, 21.12.1999, bls. 53).

- 6) Komi til meiri háttar neyðarástands innan bandalagsins eða yfirvofandi hættu á slíku ástandi, sem hefur eða gæti haft áhrif yfir landamæri eða leitt til hjálparbeiðni frá fleiri en einu aðildarríki, þarf að tilkynna það á viðeigandi hátt í gegnum ákveðið, áreiðanlegt og sameiginlegt neyðarboðskipta- og -upplýsingakerfi.
- 7) Gera ber undirbúningsráðstafanir, jafnt á vettvangi aðildarríkjanna sem bandalagsins, til að kalla megi fljótt út hjálparlið í neyðartilvikum og samhæfa það með tilheyrandi sveigjanleika og tryggja, með þjálfunaráætlun, skilvirk viðbrögð mats- og/eða samhfingarsveita, hjálparliðs og annarra bjarga og að þessar einingar bæti hver aðra upp, eins og við á. Á meðal annarra undirbúningsráðstafana er samnýting upplýsinga sem tengjast nauðsynlegri sjúkraaðstoð og hvatning til notkunar nýrrar tækni.
- 8) Í samræmi við dreifræðisregluna myndi kerfi innan bandalagsins vera virðisaukandi með því að styðja og koma til viðbótar stefnu aðildarríkjanna á sviði gagnkvæmrar hjálpar við almannavarnir. Sé viðbúnaður aðildarríkis, sem leggur fram beiðni, ekki nægilegur til að geta, með tiltækum björgum, brugðist rétt við meiri háttar neyðarástandi gæti það ríki bætt viðbúnað sinn með því að leita til slíks bandalagskerfis.
- 9) Kerfið myndi gera kleift að setja í gang og greiða fyrir samhfingnu hjálparaðgerða og stuðla þannig að því að tryggja betri vernd, einkum fólks en einnig umhverfis og eigna, þ.m.t. menningararfleifðar, og fækka þannig dauðsföllum og draga úr meiðslum, eignatjóni, efnahagstjóni og umhverfisspjöllum og gera markmiðin um félagslega samheldni og samstöðu áþreifanlegri.
- 10) Einangruð og afskekkt svæði og fleiri svæði innan bandalagsins hafa oft ýmis séreinkenni og þarfir sökum legu sinnar, staðhátta og félagslegra og efnahagslegra aðstæðna. Þetta skapar erfiðleika, hindrar dreifingu hjálparliðs og bjarga, gerir erfitt um vik að flytja þangað björgunarsveitir og búnað og skapar sérþarfir fyrir hjálp þegar bráð hætta er á meiri háttar neyðarástandi. Slíkt kerfi innan bandalagsins myndi einnig gera kleift að bregðast betur við aðstæðum og fullnægja slíkum þörfum.
- 11) Að því er varðar hjálparaðgerðir á sviði almannavarna utan bandalagsins mætti beita kerfinu sem verkfæri til að greiða fyrir og styðja við aðgerðir sem bandalagið og aðildarríkin takast á hendur, hvor aðili á sínu valdssviði.
- 12) Slíkt kerfi innan bandalagsins gæti einnig, við aðstæður sem enn hafa ekki verið skilgreindar, þjónað sem verkfæri til að auðvelda og styðja áfallastjórnun eins og um getur í V. bálki sáttmálans um Evrópusambandið.
- 13) Hjálparaðgerðum skal annaðhvort stjórnað sjálfstætt eða sem hluta af aðgerð undir stjórn alþjóðastofnunar, en í því tilviki ber bandalaginu að efla tengsl sín við viðkomandi almennar og svæðisbundnar alþjóðastofnanir.
- 14) Þátttaka í slíku kerfi skal vera opin umsóknarlöndum.
- 15) Þörf er á að auka gegnsæi og steypa saman og styrkja hinar ýmsu aðgerðir á sviði almannavarna, sem fyrir eru, með markmið sáttmálans í huga.
- 16) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari ákvörðun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið⁽¹⁾.
- 17) Það að nota sömu nefnd fyrir þetta bandalagskerfi og fyrir aðgerðaráætlun bandalagsins á sviði almannavarna sem fyrir er ætti að tryggja samræmi og fyllingu við framkvæmd kerfisins.
- 18) Í stofnssáttmála Evrópubandalagsins og sáttmálanum um stofnun Kjarnorkubandalags Evrópu er ekki gert ráð fyrir öðrum heimildum vegna samþykktar þessarar ákvörðunar en þeim sem um getur í 308. grein annars vegar og 203. gr. hins vegar.

SAMÞYKKT ÁKVÖRDUN ÞESSA:

I. gr.

1. Hér með er komið á fót kerfi innan bandalagsins til að auðvelda aukið samstarf milli bandalagsins og aðildarríkjanna í hjálparaðgerðum á sviði almannavarna ef kemur til meiri háttar neyðarástands eða yfirvofandi hættu á því sem kann að krefjast skjótra viðbragða (hér á eftir kallað „kerfið“).
2. Kerfinu er ætlað að tryggja betri vernd, einkum fólks en einnig umhverfis og eigna, þ.m.t. menningararfleifðar, komi til meiri háttar neyðarástands, svo sem af völdum náttúruhamfara, tæknibilunar, geislavirkni eða umhverfisslysa, sem eiga sér stað innan eða utan bandalagsins, þ.m.t. mengunarslys í sjó eins og kveðið er á um í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2850/2000/EB frá 20. desember 2000 um að setja ramma um samstarf innan bandalagsins varðandi viljandi eða óviljandi mengun sjávar⁽²⁾.

Kerfið hefur ekki áhrif á skuldbindingar samkvæmt núgildandi, viðeigandi lögum Evrópubandalagsins eða Kjarnorkubandalags Evrópu eða gildandi alþjóðasamningum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 1.

Meginmarkmið kerfisins er að veita aðstoð, sé þess óskað, komi til slíks neyðarástands og auðvelda og bæta samhæfingu hjálparaðgerða aðildarríkjanna og bandalagsins með tilliti til sérþarfa einangraðra og afskekktara svæða og eyja og annarra svæða og eyja í bandalaginu.

3. Kerfið samanstendur af röð þátta og aðgerða, þ.m.t.:

- að skilgreina hvers konar hjálparlið og annar stuðningur við aðgerðir er fyrir hendi í aðildarríkjunum við hjálparaðgerðir, ef neyðarástand skapast,
- að skipuleggja og framkvæma þjálfunaráætlun fyrir hjálparlið, aðra sem aðstoða við aðgerðir og sérfræðinga í mats- og/eða samhæfingarsveitum,
- málstofum, umræðuhópum og tilraunaverkefnum um meginþætti aðgerða,
- að setja saman og, eftir þörfum, senda af stað mats- og/eða samhæfingarsveitir,
- að koma á og reka vöktunar- og upplýsingamiðstöð,
- að koma á og reka sameiginlegt neyðarboðskipta- og upplýsingakerfi,
- öðrum stuðningsaðgerðum, svo sem ráðstöfunum til að auðvelda flutning hjarga við hjálparaðgerðir.

2. gr.

1. Skapist meiri háttar neyðarástand innan bandalagsins eða yfirvofandi hætta á slíku ástandi, sem hefur, eða gæti haft, áhrif yfir landamæri eða leitt til hjálparbeiðni frá fleiri en einu aðildarríki skal aðildarríki, þar sem neyðarástand hefur skapast, án tafar tilkynna það:

- a) þeim aðildarríkjum sem neyðarástandið kann að hafa áhrif á, nema tilkynningarskyldu samkvæmt viðeigandi löggjöf Evrópubandalagsins eða Kjarnorkubandalags Evrópu eða gildandi alþjóðasamningum hafi þegar verið fullnægt, og
- b) framkvæmdastjórninni, þegar búast má við hjálparbeiðni í gegnum vöktunar- og upplýsingamiðstöðina, til þess að framkvæmdastjórnin geti, eins og við á, tilkynnt það hinum aðildarríkjunum og sett í gang þá þjónustu sem undir hana heyrir.

2. Slík tilkynning skal fara um boðskipta- og upplýsingakerfið eins og við á.

3. gr.

Til að tryggja að þau geti brugðist við af skilvirkni komi til meiri háttar neyðarástands skulu aðildarríkin:

- a) innan ramma þeirra þjónustu sem undir þau heyrir, einkum á sviði almannavarna eða annarrar neyðarþjónustu, hafa skilgreint fyrir fram það hjálparlið sem gæti verið til reiðu til slíkra aðgerða eða sem hægt væri að safna saman með mjög stuttum fyrirvara til að senda af stað, yfirleitt innan 12 klukkustunda frá því að hjálparbeiðni berst, að teknu tilliti til þess að samsetning

liðsins skal fara eftir því hvers konar meiri háttar neyðarástand er um að ræða og sérþörfum í viðkomandi tilviki;

- b) velja sérfræðinga sem hægt er að kalla til starfa á vettvangi með mats- og/eða samhæfingarsveitum þegar neyðarástand ríkir;
- c) láta í té viðeigandi, almennar upplýsingar um þessar sveitir og sérfræðinga, sem og um sjúkraaðstoð, eins og mælt er fyrir um í e-lið 4. gr., innan sex mánaða frá samþykkt þessarar ákvörðunar og uppfæra þessar upplýsingar tafarlaust ef þörf krefur;
- d) íhuga þann möguleika að láta einnig í té, sé þess óskað, annan stuðning við aðgerðir sem gæti verið tiltækur frá þar til bærum aðilum, svo sem sérhæfðan mannafla, tæki og búnað til að takast á við tiltekna tegund neyðarástands og að leita til frjálsra félagsamtaka og annarra viðeigandi aðila um aðrar bjargar;
- e) að því er varðar beitingu þessarar ákvörðunar, tilnefna lögbær yfirvöld og tengiliði og tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

4. gr.

Til að ná þeim markmiðum og framkvæma þær aðgerðir sem skilgreindar eru í 1. gr. skal framkvæmdastjórnin:

- a) stofna og reka vöktunar- og upplýsingamiðstöð, sem er aðgengileg og fær um að bregðast við þegar í stað allan sólarhringinn og þjóna aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni sem liður í kerfinu;
- b) koma á og reka áreiðanlegt, sameiginlegt neyðarboðskipta- og upplýsingakerfi til að unnt sé að koma á framfæri tilkynningum og miðla upplýsingum milli vöktunar- og upplýsingamiðstöðvarinnar og tengiliða sem aðildarríkin tilnefna í þeim tilgangi;
- c) sjá til þess að hægt sé að kalla út og senda af stað, eins fljótt og hægt er, litlar sveitir sérfræðinga sem bera ábyrgð á:
 - að meta ástandið fyrir aðildarríkin, vöktunar- og upplýsingamiðstöðina og ríkið sem leggur fram beiðni um hjálp,
 - að greiða fyrir samhæfingu hjálparaðgerða á vettvangi, þegar þörf er á, og vera í sambandi við lögbær yfirvöld ríkisins, sem leggur fram beiðni um hjálp, þegar þörf er á og við á;
- d) koma á fót þjálfunaráætlun með það fyrir augum að bæta samhæfingu hjálparaðgerða á sviði almannavarna með því að tryggja að hjálparlið sé samhæft og bæti hvert annað upp, eins og mælt er fyrir um í a-lið 3. gr. eða, eins og við á, annan stuðning við aðgerðir, eins og mælt er fyrir um í b-lið 3. gr. og með því að bæta málshæfi sérfræðinga. Í áætluninni skulu felast sameiginleg námskeið og æfingar og skiptakerfi þar sem hægt er að senda einstaklinga í sveitir í öðrum aðildarríkjum;
- e) samnýta upplýsingar um getu aðildarríkjanna til að halda uppi framleiðslu sermis og bóluefna eða annarrar nauðsynlegrar sjúkraaðstoðar og um mögulegar birgðir hjálpargagna, sem kunna að vera fyrir hendi til aðgerða, ef meiri háttar neyðarástand skapast, og setja þær upplýsingar inn í upplýsingakerfið;

- f) semja áætlun sem byggist á fenginni reynslu af aðgerðum innan ramma kerfisins og miðla þeirri reynslu í gegnum upplýsingakerfið;
- g) hvetja til og efla innleiðingu og notkun nýrrar tækni innan kerfisins, þar á meðal fyrir tilkynninga- og viðvörðunarkerfi, upplýsingaskipti, notkun gervihnattatækni og aðstoð við ákvarðanatöku þegar um er að ræða viðbrögð við neyðarástandi;
- h) gera ráðstafanir til að auðvelda flutning bjarga þangað sem unnið er að hjálparaðgerðum og öðrum stuðningsaðgerðum.

5. gr.

1. Ef neyðarástand skapast innan bandalagsins er aðildarríki heimilt að leggja fram beiðni, sem skal vera eins nákvæm og mögulegt er, um hjálp:

- a) frá hinum aðildarríkjunum í gegnum vöktunar- og upplýsingamiðstöðina og skal þá framkvæmdastjórnin, eins og við á og tafarlaust, við móttöku slíkrar beiðni:
 - senda beiðnina áfram til tengiliða hinna aðildarríkja,
 - greiða fyrir útkalli sveita og sérfræðinga, svo og öðrum stuðningi við aðgerðir,
 - afla staðfesta upplýsinga varðandi neyðarástand og dreifa þeim til aðildarríkjanna, eða

b) beint frá hinum aðildarríkjunum.

2. Sérhvert aðildarríki, sem hjálparbeiðni er beint til, skal tafarlaust ákveða hvort það er í aðstöðu til að veita umbeðna hjálp og tilkynna það aðildarríkinu sem leggur fram beiðni, annaðhvort í gegnum vöktunar- og upplýsingamiðstöðina eða beint og því næst, eftir aðstæðum, einnig miðstöðinni og gefa til kynna hversu mikla hjálp það getur lagt fram og með hvaða skilmálum.

3. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðni ber ábyrgð á að stýra hjálparaðgerðum. Yfirvöld aðildarríkisins, sem leggur fram beiðnina, skulu setja viðmiðunarreglur og, ef þörf er á, skilgreina mörk þeirra verkefna sem hjálparliði eru fálín án þess að gefa nákvæm fyrirmæli um framkvæmd þeirra, en það gerir yfirmaður tilnefndur af aðildarríkinu sem veitir hjálpinu.

4. Aðildarríkið, sem leggur fram beiðni, getur beðið sveitirnar um að stýra aðgerðinni fyrir sína hönd og skulu sveitirnar, sem aðildarríkin og bandalagið leggja til, þá leitast við að samhæfa aðgerðir sínar.

5. Mats- og/eða samhæfingarsveitinni ber að auðvelda samhæfingu hjálparliðsins og vera í sambandi við lögðar yfirvöld ríkisins sem leggur fram beiðni eins og þörf er á og við á.

6. gr.

Ákvæðum 5. gr. má einnig beita þegar um er að ræða aðgerðir utan bandalagsins sé þess óskað. Slíkum aðgerðum

má annaðhvort stjórna sem sjálfstæðri hjálparaðgerð eða sem hluta af aðgerð undir stjórn alþjóðastofnunar.

Það aðildarríki, sem hefur með höndum formennsku í ráði Evrópusambandsins sér um samhæfingu hjálparaðgerða á sviði almannavarna sem stýrt er innan ramma kerfisins utan bandalagsins.

7. gr.

Eftirtöldum löndum er frjálst að taka þátt í kerfinu:

- umsóknarlöndum í Mið- og Austur-Evrópu í samræmi við skilyrðin í Evrópusamningunum, í viðbótarbókunum við þá og í ákvörðunum viðkomandi samstarfsráða,
- Kýpur, Möltu og Tyrklandi í samræmi við tvíhliða samninga sem verða gerðir við þessi lönd.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal annast aðgerðirnar, sem tengjast kerfinu, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 9. gr.

2. Framkvæmdastjórnin skal einnig, í samræmi við málsmæðferðina í 3. mgr. 9. gr., setja sameiginlegar reglur um eftirfarandi:

- a) tiltækar bjargir fyrir hjálparaðgerðir sem mælt er fyrir um í 3. gr.,
- b) vöktunar- og upplýsingamiðstöðina sem mælt er fyrir um í a-lið 4. gr.;
- c) sameiginlega neyðarboðskipta- og upplýsingakerfið, sem mælt er fyrir um í b-lið 4. gr.;
- d) mats- og/eða samhæfingarsveitirnar, sem mælt er fyrir um í c-lið 4. gr., þ.m.t. viðmiðanir við val á sérfræðingum;
- e) þjálfunaráætlunina, sem mælt er fyrir um í d-lið 4. gr.;
- f) upplýsingar um sjúkraaástoð sem mælt er fyrir um í e-lið 4. gr.;
- g) aðgerðir innan bandalagsins á grundvelli ályktunar frá 8. júlí 1991, svo og aðgerðir utan bandalagsins sem mælt er fyrir um í 6. gr.

9. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar sem komið var á fót með 1. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/847/EB.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn, sem um getur í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

10. gr.

Framkvæmdastjórnin skal meta framkvæmd ákvörðunar þessarar þriðja hvert ár frá gildistökudegi hennar og senda niðurstöður matsins, ásamt tillögum að breytingum á ákvörðuninni ef einhverjar eru, til Evrópuþingsins og ráðsins.

11. gr.

Ákvörðun þessi öðlast gildi 1. janúar 2002.

12. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 23. október 2001.

Fyrir hönd ráðsins,
A. NEYTS-UYTTEBROECK
forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1400/2002

2003/EES/57/31

frá 31. júlí 2002

um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða á sviði vélknúinna ökutækja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins nr. 19/65/EBE frá 2. mars 1965 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1215/1999 ⁽²⁾, einkum 1. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð ⁽³⁾,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samkeppnishömlur og yfirburðastöðu,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reynsla, sem fengist hefur á sviði vélknúinna ökutækja að því er varðar dreifingu á nýjum vélknúnum ökutækjum, varahlutum og viðhaldsþjónustu, gerir kleift að skilgreina flokka lóðréttra samninga sem teljast venjulega geta fullnægt skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr.
- 2) Þessi reynsla leiðir til þeirrar niðurstöðu að á þessu sviði sé þörf á strangari reglum en þeim sem kveðið er á um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2790/1999 frá 22. desember 1999 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða ⁽⁴⁾.
- 3) Þessar strangari reglur um hópundanþágu (undanþáguna) skulu gilda um lóðréttar samninga um kaup eða sölu á nýjum vélknúnum ökutækjum, lóðréttar samninga um kaup eða sölu á varahlutum í vélknúin ökutæki og lóðréttar samninga um kaup eða sölu á viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir slík ökutæki þar sem slíkir samningar eru gerðir milli fyrirtækja sem ekki eiga í samkeppni, milli tiltekinna samkeppnisaðila eða milli tiltekinna samtaka vörusmáala eða viðgerðarverkstæða. Í þessu felast lóðréttir samningar sem gerðir eru milli dreifingaraðila í smásölu eða viðurkennds viðgerðaraðila annars vegar og (undir)dreifingaraðila eða viðgerðaraðila hins vegar. Þessi reglugerð gildir einnig um þessa lóðréttar samninga þegar í þeim eru viðbótarákvæði um framsal eða notkun hugverkaréttinda. Hugtakið „lóðréttir samningar“ skal skilgreina á þá leið að í því felist bæði slíkir samningar og samsvarandi samstilltar aðgerðir.

- 4) Sá ávinningur, sem undanþága felur í sér, skal takmarkast við lóðréttar samninga sem telja má nokkuð víst að fullnægi skilyrðum 3. mgr. 81. gr.

- 5) Lóðréttir samningar í þeim flokkum, sem eru skilgreindir í þessari reglugerð, geta bætt efnahagslega skilvirkni innan framleiðslu- eða dreifingarferlis með því að greiða fyrir samræmingu milli samningsfyrirtækja. Þeir geta einkum leitt til lækkunar á viðskipta- og dreifingarkostnaði aðilanna og til hámarkunar á sölu þeirra og fjárfestingum.

- 6) Líkurnar á því að áhrif, er leiða til aukinnar hagkvæmni, vegi þyngra en hvers konar samkeppnishamlandi áhrif vegna takmarkana í lóðréttum samningum ráðast af markaðsstyrk hlutaðeigandi fyrirtækja og því í hve miklum mæli aðrir birgjar veita samkeppni í vörum og þjónustu sem kaupandinn telur jafngilda eða hliðstæða út frá einkennum vörunnar, verði og fyrirhuguðum notum.

- 7) Viðmiðunarmörk, sem byggjast á markaðshlutdeild, skulu vera sett þannig að þau endurspegli markaðsítök birgja. Enn fremur skal þessi reglugerð um einstök svið fela í sér strangari reglur en þær sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 2790/1999, einkum fyrir sérvalda dreifingu. Viðmiðunarmörkin, sem miðað er við þegar gert er ráð fyrir að kostirnir, sem tryggðir eru með lóðréttum samningum, vegi upp á móti hamlandi áhrifum þeirra, skulu vera breytileg eftir því af hvaða toga hinar ýmsu gerðir lóðréttra samninga eru. Því má yfirleitt gera ráð fyrir því að lóðréttir samningar feli í sér slíkan ávinning ef viðkomandi birgir hefur markaðshlutdeild sem er allt að 30% af dreifingarmarkaði nýrra, vélknúinna ökutækja eða varahluta eða allt að 40% markaðshlutdeild á markaði þar sem magnbundin, sérvalin dreifing er notuð við sölu nýrra, vélknúinna ökutækja. Varðandi viðhaldsþjónustu má gera ráð fyrir því að lóðréttir samningar, þar sem birgirinn setur viðmiðanir um hvernig viðurkenndir viðgerðaraðilar skuli veita viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki tiltekinnar tegundar og sér til þess að þeir fái tæki og þjálfun til að veita slíka þjónustu, feli yfirleitt í sér slíkan ávinning ef net viðurkenndra viðgerðaraðila viðkomandi birgis hefur markaðshlutdeild sem er allt að 30%. Ef í lóðréttum samningum er að finna skuldbindingu um einkasölu er það markaðshlutdeild kaupandans sem skiptir máli þegar heildaráhrif slíkra lóðréttra samninga á markaðinn eru ákvörðuð.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjórnartíð. EB L 203, 1.8.2002, bls. 30, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 136/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 31.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB 36, 6.3.1965, bls. 533/65.

⁽²⁾ Stjórnartíð. EB L 148, 15.6.1999, bls. 1.

⁽³⁾ Stjórnartíð. EB C 16.3.2002, bls. 2.

⁽⁴⁾ Stjórnartíð. EB L 336, 29.12.1999, bls. 21.

- 8) Fyrir ofan þessi viðmiðunarmörk markaðshlutdeildar er ekki hægt að gera ráð fyrir að lóðréttir samningar, sem falla undir 1. mgr. 81. gr., hafi að jafnaði í för með sér slíkan ávinning og svo mikinn að hann vegi þyngra en ókostirnir sem hann skapar samkeppninni. Þó má búast við slíkum ávinningi þegar um er að ræða ómagnbundna, sérvalda dreifingu þrátt fyrir markaðshlutdeild birgis.
- 9) Til þess að koma í veg fyrir að birgir segi upp samningi vegna þess að dreifingaraðili eða viðgerðaraðili sýnir með hegðun sinni mikinn samkeppnisvilja, stundar t.d. virka eða óvirka sölu til erlendra neytenda, selur mörg vörumerki eða gerir samninga um viðgerðir og viðhald við undirverktaka, skal uppsögnin vera skýrt fram sett og skrifleg og ástæður hennar bæði hlutlægar og gagnsæjar. Enn fremur, til að stuðla að því að dreifingaraðilar og viðgerðaraðilar séu sjálfstæðir birgjum sínum, skal veita lágmarksfrest til að tilkynna að samningar, sem gilda í takmarkaðan tíma, verði ekki endurnýjaðir og tilkynna um uppsögn samninga til ótiltekins tíma.
- 10) Í því skyni að efla samþættingu á markaðnum og að veita dreifingaraðilum eða viðurkenndum viðgerðaraðilum fleiri viðskiptatækifæri skal dreifingaraðilum eða viðurkenndum viðgerðaraðilum heimilt að kaupa önnur fyrirtæki sömu tegundar sem selja eða gera við vélknúin ökutæki með sama vörumerki innan dreifingarkerfisins. Í þessu skyni skal í öllum lóðréttum samningum milli birgis og dreifingaraðila eða viðgerðaraðila kveðið á um að síðarnefndi aðilinn eigi rétt á að yfirfæra öll réttindi sín og skyldur yfir til annars fyrirtækis sem selur eða gerir við vélknúin ökutæki með sama vörumerki í dreifingarkerfinu.
- 11) Til að stuðla að skjótri lausn deilumála sem koma upp milli aðila vegna dreifingarsamnings, sem annars gæti hindrað virka samkeppni, gildir undanþága því aðeins um samninga að í þeim sé kveðið á um að hver aðili geti skotið málinu til sjálfstæðs sérfræðings eða gerðarmanns, einkum ef samningi hefur verið sagt upp.
- 12) Hver svo sem markaðshlutdeild viðkomandi fyrirtækis kann að vera tekur þessi reglugerð ekki til lóðrétttra samninga sem í eru tilteknar, strangar samkeppnishömlur (alvarlegar takmarkanir), sem greinilega hamlar almennt samkeppni jafnvel þegar markaðshlutdeild er lítil, og þær eru ekki nauðsynlegar til að ná þeim jákvæðu áhrifum sem nefnd er hér að framan. Þetta á einkum við um lóðrétttra samninga sem í eru tilteknar, strangar samkeppnishömlur á borð við lágmarksverð eða fast endursöluverð og, með vissum undantekningum, takmarkanir á landsvæðum eða viðskiptamönnum þar sem dreifingaraðili eða viðgerðaraðili selur samningsvörur eða þjónustu. Undanþágan nær ekki til slíkra samninga.
- 13) Nauðsynlegt er að tryggja að ekki séu hömlur á virkri samkeppni á sameiginlegum markaði og milli dreifingaraðila sem staðsettir eru í mismunandi aðildarríkjum ef birgir notar sérvalda dreifingu á sumum mörkuðum og annars konar dreifingu á öðrum. Einkum skulu samningar um sérvalda dreifingu, sem takmarkar óvirka sölu til notenda eða dreifingaraðila sem eru ekki viðurkenndir, á mörkuðum þar sem eingöngu er einkasala, ekki falla undir undanþágu, einnig þeir samningar um sérvalda dreifingu sem takmarka virka sölu til hópa viðskiptamanna sem dreifingaraðilar hafa fengið. Undanþágan skal einnig taka til samninga um einkadreifingu ef hömlur eru á virkri eða óvirkri sölu til notenda eða dreifingaraðila á mörkuðum þar sem sérvalin dreifing er notuð.
- 14) Réttur dreifingaraðila til óvirkrar sölu á nýjum, vélknúnum ökutækjum eða, þar sem við á, virkrar sölu til notenda skal fela í sér rétt til að selja slík ökutæki notendum sem hafa heimilað að milliliður eða innkaupaðili kaupi, taki við, flytji eða geymi ný, vélknúin ökutæki fyrir þá.
- 15) Réttur dreifingaraðila til að selja ný, vélknúin ökutæki eða varahluti eða réttur viðurkennds viðgerðaraðila til að selja notanda viðgerðar- og viðhaldsþjónustu óvirkt eða virkt, þar sem við á, ætti að fela í sér rétt til að nota Netið eða vefsetur sem vísað er til.
- 16) Takmarkanir, sem birgjar setja á sölu dreifingaraðila sinna til notenda í öðrum aðildarríkjum, t.d. þar sem þóknun dreifingaraðila eða innkaupsverð er háð ákvörðunarstað ökutækjanna eða búsetu notenda, jafngilda óbeinum takmörkunum á sölu. Önnur dæmi um óbeinar takmarkanir á sölu eru birgðakvótar sem byggjast á öðru sölusvæði en hinum sameiginlega markaði, hvort sem þeir tengjast sölumarkmiði eða ekki. Ágóðahlutdeildarkerfi, sem byggjast á ákvörðunarstað ökutækjanna eða einhvers konar mismunun að því er varðar vörubirgðir til dreifingaraðila, hvort heldur er vöruskortur eða af öðrum ástæðum, jafngildir einnig óbeinum takmörkunum á sölu.
- 17) Lóðréttir samningar, þar sem viðurkenndir viðgerðaraðilar í dreifingarkerfi birgis skuldbinda sig til að uppfylla ábyrgðarskyldu, veita ókeypis þjónustu og vinnu í sambandi við innköllun vélknúinna ökutækja viðkomandi gerðar, sem seld eru á sameiginlegum markaði, jafngilda óbeinum takmörkunum á sölu og skal undanþágan ekki taka til þeirra. Þessi skuldbinding hefur ekki áhrif á rétt birgis vélknúins ökutækis til að skuldbinda dreifingaraðila til að sjá til þess að ábyrgðarskyldur séu uppfylltar að því er varðar ný, vélknúin ökutæki sem hann hefur selt og að annaðhvort dreifingaraðilinn sjálfur eða viðurkenndur viðgerðaraðili, ef um undirverktaka er að ræða, veiti ókeypis þjónustu og vinnu í sambandi við innköllun vélknúinna ökutækja. Því eiga neytendur í slíkum tilvikum að geta snúið sér til dreifingaraðila ef viðurkenndi viðgerðaraðilinn, sem dreifingaraðilinn fékk sem undirverktaka til að sjá um þessa þjónustu,

hefur ekki staðið við framangreindar skuldbindingar. Til þess að gera dreifingaraðilum kleift að selja vélknúin ökutæki notendum hvar sem er á sameiginlega markaðnum skal undanþágan eingöngu gilda um dreifingarsamninga, sem kveða á um að viðgerðaraðili í dreifingakerfi birgis annist viðgerðar- og viðhaldsþjónustu á samningsvörum og samsvarandi vörum án tillits til þess hvar vörurnar eru seldar á sameiginlega markaðnum.

- 18) Á mörkuðum, þar sem sérvalin dreifing tíðkast, skal undanþágan gilda þegar dreifingaraðila er bannað að reka starfsemi sína í annarri starfsstöð en þar sem hann er dreifingaraðili ökutækja, annarra en fólksbifreiða eða léttra vöruflutningabifreiða. En þetta bann skal ekki undanþegið ef það takmarkar útbreiðslu starfsemi dreifingaraðilans í viðurkenndri starfsstöð, t.d. með því að takmarka þróun eða kaup á grunnvirki, sem þarf til að hægt sé að auka sölu, t.d. með sölu á Netinu.
- 19) Ekki er rétt að undanþiggja lóðréttan samning sem hamlar þátttakendum í dreifingarkerfinu að selja upprunalega varahluti eða varahluti af samsvarandi gæðum sjálfstæðum viðgerðaraðilum sem nota þá til viðgerðar- og viðhaldsþjónustu. Ef sjálfstæðir viðgerðaraðilar hafa ekki aðgang að slíkum varahlutum standast þeir ekki samkeppni við viðurkennda viðgerðaraðila þar sem þeir gætu ekki veitt neytendum þá gæðþjónustu sem stuðlar að öryggi og áreiðanleika ökutækjanna.
- 20) Í því skyni að veita notendum rétt á að kaupa ný, vélknúin ökutæki með sams konar forskriftum og þau sem dreifingaraðili með staðfestu á sameiginlegum markaði, sem selur samsvarandi gerðir, selur í öðrum aðildarríkjum skal undanþágan eingöngu gilda um lóðréttan samninga sem gera dreifingaraðilanum fært að panta, eiga birgðir og selja ökutæki sem samsvara gerð sem samningurinn nær til. Ef verulegur munur er á söluskilmálum, einkum með tilliti til afhendingartíma eða verðs sem birgirinn setur á samsvarandi ökutæki, eða þeir eru ekki rökstuddir á hlutlægan hátt ber að líta á svo á að dreifingaraðilinn hafi takmarkaða möguleika á að selja slík ökutæki.
- 21) Vélknúin ökutæki eru dýr og tæknilega flókin, færanleg vara sem þarfnast viðgerðar og viðhalds með jöfnu millibili eða af og til. En það er ekki nauðsynlegt að dreifingaraðili nýrra, vélknúinna ökutækja

annist einnig viðgerðir og viðhald. Lögmætra hagsmuna birgja og notanda er að fullu gætt ef dreifingaraðilinn fær einn eða fleiri viðgerðaraðila sem undirvertaka til að annast þessa þjónustu, þ.m.t. að uppfylla ábyrgðarskyldu, veita ókeypis þjónustu og vinnu í sambandi við innköllun vélknúinna ökutækja. Þó er rétt að auðvelda aðgang að viðgerðar- og viðhaldsþjónustu. Því getur birgir krafist þess að dreifingaraðili, sem hefur gert undirvertakasamning við einn eða fleiri viðurkenndan viðgerðaraðila til að annast viðgerðar- og viðhaldsþjónustu, láti notendum í té nafn og heimilisfang viðkomandi viðgerðarverkstæðis eða -verkstæða. Ef þessir viðurkenndu viðgerðaraðilar hafa ekki aðsetur í nágrenni við sölustaðinn getur birgir krafist þess af dreifingaraðila að hann segi notendum hve langt frá sölustaðnum viðgerðarverkstæðið eða -verkstæðin eru. En birgir getur því aðeins krafist þessa ef hann krefst hins sama af dreifingaraðila sem reka eigið viðgerðarverkstæði en ekki á sama stað og sölustaðurinn.

- 22) Enn fremur er ekki nauðsynlegt, til að veita viðunandi viðgerðar- og viðhaldsþjónustu, að viðurkenndur viðgerðaraðili selji einnig ný, vélknúin ökutæki. Undanþágan skal því ekki taka til lóðréttar samninga sem fela í sér einhverjar beinar eða óbeinar skuldbindingar eða hvatningu sem leiðir til þess að sölustarfsemi og þjónustustarfsemi verði tengdar saman eða sem gerir framkvæmd annarrar starfseminnar háða framkvæmd hinnar. Þetta á einkum við þegar þóknun til dreifingaraðila eða viðurkenndra viðgerðaraðila fyrir kaup eða sölu á vörum eða þjónustu, sem nauðsynleg er annarri starfseminni, er bundin kaupum eða sölu á vörum eða þjónustu hinnar starfseminnar, eða þegar allar slíkar vörur og þjónusta er samanlögð í eitt þóknunar- eða afsláttarkerfi svo að ekki verður aðgreint.
- 23) Til að tryggja virka samkeppni á viðgerðar- og viðhaldsmarkaðnum og til að viðgerðaraðilar geti boðið notendum samkeppnishæfa varahluti, svo sem upprunalega varahluti og varahluti af samsvarandi gæðum, skal undanþágan ekki taka til lóðréttar samninga sem hefta möguleika viðurkenndra viðgerðaraðila innan dreifingarkerfis ökutækjaframleiðanda, sjálfstæðra dreifingaraðila varahluta, sjálfstæðra viðgerðaraðila eða notenda upprunalegra varahluta frá framleiðanda slíkra varahluta eða frá þriðja aðila að eigin vali. Þetta hefur ekki áhrif á bótaábyrgð framleiðenda varahluta samkvæmt einkamálarétti.

- 24) Enn fremur, til að viðurkenndir og sjálfstæðir viðgerðaraðilar og notendur geti þekkt framleiðanda íhluta vélknúins ökutækis eða varahluta og þeir eigi val um varahluti sem eiga í samkeppni sín á milli, skal undanþágan ekki taka til samninga þar sem framleiðandi vélknúinna ökutækja takmarkar möguleika framleiðanda íhluta eða upprunalegra varahluta á að setja vörumerki sitt eða kennimerki á hlutina á skilvirknan og greinilegan hátt. Enn fremur, til að auðvelda val og sölu á varahlutum sem hafa verið framleiddir í samræmi við forskriftir og framleiðslu- og gæðastaðla framleiðanda ökutækisins fyrir framleiðslu íhluta eða varahluta, er gengið út frá því að varahlutir séu upprunalegir ef framleiðandi varahlutar gefur út vottorð um að varahlutirnir séu af sömu gæðum og íhlutirnir, sem notaðir eru í samsetningu vélknúins ökutækis, og hafi verið framleiddir í samræmi við þessar forskriftir og staðla. Heimilt er að selja aðra jafngöða varahluti ef framleiðandi íhlutanna getur gefið út vottorð hvenær sem er um að þeir séu af samsvarandi gæðum og íhlutirnir sem eru notaðir í samsetningu á tilteknu, vélknúnu ökutæki.
- 25) Undanþágan skal ekki taka til lóðréttra samninga sem hamla því að viðurkenndir viðgerðaraðilar noti varahluti af samsvarandi gæðum í viðgerðir eða viðhald á vélknúnu ökutæki. Ef framleiðanda ökutækis ber samkvæmt samningi að uppfylla ábyrgðarskyldu varðandi viðgerðir, veita ókeypis þjónustu og vinnu í sambandi við innköllun vélknúinna ökutækja skal undanþágan taka til samninga sem fela í sér skuldbindingu af hálfu viðurkenndra viðgerðaraðila um að nota upprunalega varahluti frá framleiðanda ökutækisins til slíkra viðgerða.
- 26) Í því skyni að vernda virka samkeppni á markaði viðgerðar- og viðhaldsþjónustu og til að útiloka ekki sjálfstæða viðgerðaraðila skulu framleiðendur vélknúinna ökutækja veita öllum sjálfstæðum rekstraraðilum, sem áhuga hafa, fullan aðgang að öllum tækniupplýsingum, bilanagreini og öðrum búnaði, verkfærum, þ.m.t. öllum hugbúnaði sem máli skiptir og þjálfun sem þarf til viðgerða og viðhalds á vélknúnum ökutækjum. Sjálfstæðir rekstraraðilar, sem skulu hafa slíkan aðgang, eru einkum sjálfstæðir viðgerðaraðilar, framleiðendur búnaðar eða verkfæra sem eru notuð til viðgerða, útgefendur tækniupplýsinga, bifreiðaklúbbar, vegapjónustufyrirtæki, rekstraraðilar sem annast eftirlits- og prófunarþjónustu og rekstraraðilar sem annast þjálfun viðgerðaraðila. Einkum skal ekki mismuna viðurkenndum rekstraraðilum og sjálfstæðum að því er varðar aðgang, en hann skal veittur þegar um er bedið, án ótilhlýðilegra tafa, og sömuleiðis skal gjaldið fyrir upplýsingarnar ekki verða til að draga úr aðgangi sjálfstæðra rekstraraðila en taka ber tillit til þess að hvaða marki þeir nýta sér hann. Þess ber að krefjast að birgjar vélknúinna ökutækja veiti sjálfstæðum rekstraraðilum aðgang að tæknilegum upplýsingum um ný vélknúin ökutæki á sama tíma og

viðurkenndir viðgerðaraðilar fá slíkan aðgang og megi ekki skylda sjálfstæða aðila til að kaupa meira en þær upplýsingar sem þeir þurfa til að inna af hendi umrædda vinnu. Birgjum skal gert skylt að veita aðgang að þeim tæknilegum upplýsingum sem þarf til að endurstilla rafeindabúnað í vélknúnum ökutækjum. Þó er rétt að banna aðgang að tæknilegum upplýsingum sem leiða til þess að þriðji aðili gæti tengt fram hjá eða aftengt innbyggt þjófavarnarkerfi, endurkvarðað rafeindabúnað eða átt við búnað, sem t.d. takmarkar hraða vélknúins ökutækis, nema hægt sé að verjast þjófnaði, endurkvörðun eða fíkti eftir öðrum leiðum sem ekki eru eins takmarkandi. Hugverka-réttinda og réttinda varðandi verkunnáttu, þ.m.t. réttinda sem tengjast fyrrnefndum búnaði, skal neytt á þann hátt að þau leiði ekki til misnotkunar.

- 27) Til þess að tryggja aðgang að viðkomandi mörkuðum og hindra leynilegt samráð á þeim og til að veita dreifingaraðilum tækifæri til að selja ökutækjagerðir frá tveimur framleiðendum eða fleiri, sem eru ótengd fyrirtæki, er undanþágan háð nokkrum skilyrðum. Þannig skal undanþágan ekki taka til skuldbindinga um að taka ekki þátt í samkeppni. Einkum skal bann við sölu á samkeppnistegundum ekki undanskilið, með fyrirvara um að birgir geti farið fram á að dreifingaraðili sýni ökutækin á svæðum í sýningarsalnum þar sem vörumerki eru sér til þess að ekki verði villst á mismunandi vörumerkjum bifreiða. Það sama gildir um þá skuldbindingu að sýna allt úrvalið af ökutækjunum ef það gerir sölu eða sýningu á ökutækjunum, sem eru framleidd af ótengdum fyrirtækjum, ómögulega eða óeðlilega erfiða. Enn fremur er sú skuldbinding að hafa sérstakt sölufólk til að selja tiltekin vörumerki talin vera óbein skuldbinding um að taka ekki þátt í samkeppni og skal því undanþágan ekki taka til hennar, nema dreifingaraðilinn ákveði að hafa sérstakt sölufólk til að selja tiltekin vörumerki og birgirinn greiði allan viðbótarkostnað sem tengist því.
- 28) Til að tryggja að viðgerðaraðilar geti annast viðgerðir eða viðhald á öllum vélknúnum ökutækjum skal undanþágan ekki gilda um skuldbindingar sem takmarka möguleika viðgerðaraðilanna til að annast viðgerðar- eða viðhaldsþjónustu á vörumerkjum birgja sem þeir eiga í samkeppni við.
- 29) Auk þess þarf að setja sérstök skilyrði til að útiloka tilteknar takmarkanir sem stundum eru settar þegar um er að ræða sérvalið dreifikerfi á gildissviði undanþágunnar. Þetta á einkum við um skuldbindingar sem hafa þau áhrif að þær hindra þátttakendur sérvalins dreifikerfis í að selja vörumerki frá tilteknum birgjum sem eiga í samkeppni, en það gæti auðveldlega leitt til þess að tiltekin vörumerki verði útilokuð. Nauðsynlegt er að setja viðbótarskilyrði til þess að stuðla að samkeppni innan vörumerkja og markaðssambættingu á hinum sameiginlega markaði til að skapa tækifæri fyrir dreifingaraðila og viður

- kennda viðgerðaraðila sem vilja grípa viðskipta-tækifæri utan starfsstöðvar sinnar og skapa skilyrði sem leyfa dreifingaraðilum, sem selja mörg vörumerki, að þróast. Ber því ekki að undanþiggja takmörkun á rekstri sem ekki er viðurkennd utan starfsstöðvar til dreifingar á fólksbifreiðum og léttum vöruflutningabifreiðum eða til að annast viðgerðar- og viðhaldsþjónustu þess. Birgirinn getur krafist að opnaðir verði fleiri sölu- eða afhendingarstaðir fyrir fólksbifreiðar og léttar vöruflutningabifreiðar eða fengið fleiri viðgerðarverkstæði til að standast þær ómagnbundnu viðmiðanir sem gilda fyrir svipaða sölustaði á sama landsvæði.
- 30) Undanþágan skal ekki gilda um takmarkanir á möguleikum dreifingaraðila til að selja leigubjónustu fyrir vélknúin ökutæki.
- 31) Takmarkanir á markaðshlutdeild, sú staðreynd að tilteknir, lóðréttir samningar fá ekki undanþágu og skilyrðin, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru að jafnaði trygging fyrir því að samningsfyrirtækin geti ekki, með samningum sem falla undir undanþáguna, útrýmt samkeppni að því er tekur til verulegs hluta þeirra vara eða þjónustu sem um er að ræða.
- 32) Framkvæmdastjórnin getur felld niður undanþáguna í sérstökum tilvikum þegar samningar, sem undanþágan nær að öllu jöfnu til, hafa engu að síður áhrif sem eru ósamrýmanleg ákvæðum í 3. mgr. 81. gr. Þetta getur einkum gerst ef kaupandi hefur umtalsverðan markaðsstyrk á viðkomandi markaði þar sem hann endurselur vörur eða veitir þjónustu eða þar sem samhliða net lóðrétttra samninga hafa svipuð áhrif og torvela verulega aðgang að eða samkeppni á viðkomandi markaði. Slík samlegðaráhrif geta t.d. komið upp í sérvalinni dreifingu. Framkvæmdastjórnin getur einnig felld niður undanþágu ef samkeppni er verulega heft á markaði sökum þess að þar hefur einn birgir sterk markaðsítök eða ef verð og skilyrði framboðs á vélknúnum ökutækjum er verulega breytilegt eftir dreifingaraðilum á ólíkum svæðum. Hún getur einnig felld niður ávinning af undanþágu ef verð eða söluskilmálar eru mismunandi eða lagt óeðlilega hátt viðbótargjald, eins og t.d. lagt er á ökutæki með hægrihandarstýri, á vörur sem eru í samræmi við þær vörur sem samningurinn tekur til.
- 33) Reglugerð nr. 19/65/EBE veitir innlendum yfirvöldum aðildarríkjanna umboð til að fella niður ávinning af undanþágunni að því er varðar lóðrétttra samninga sem hafa áhrif sem eru ósamrýmanleg ákvæðum í 3. mgr. 81. gr., þar sem slíkra áhrifa verður vart á yfirráðasvæðum þeirra eða á hluta þeirra og þar sem slíkt svæði hefur til að bera einkenni sérstaks, landfræðilegs markaðar. Meðferð þessa innlenda valds til niðurfellingar skal ekki hafa áhrif á samræmda beitingu samkeppnisreglna bandalagsins á sameiginlega markaðnum eða fullum áhrifum aðgerðanna sem samþykktar hafa verið í tengslum við framkvæmd þessara reglna.
- 34) Til að auka eftirlit með samhliða netum lóðrétttra samninga, sem hafa hliðstæð áhrif til takmörkunar og ná yfir meira en 50% tiltekins markaðar, getur framkvæmdastjórnin lýst því yfir að undanþágan gildi ekki um lóðrétttra samninga sem í eru tilteknar hömlur sem tengjast viðkomandi markaði og þar með verði 1. mgr. 81. gr. beitt að fullu á ný gagnvart slíkum samningum.
- 35) Undanþágan skal veitt með fyrirvara um beitingu ákvæða 82. gr. í sáttmálanum um misnotkun fyrirtækja í yfirburðarstöðu.
- 36) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1475/95 frá 28. júní 1995 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga um sölu og viðhaldsþjónustu ökutækja ⁽¹⁾ gildir til og með 30. september 2002. Til þess að öllum rekstraradilum gefist tími til að aðlaga lóðrétttra samninga, sem eru samrýmanlegir reglugerðinni og eru enn í gildi þegar undanþágan, sem kveðið var á um þar, fellur úr gildi, er rétt að undanþágan taki til slíkra samninga á aðlögunartímabilinu fram til 1. október 2003, en á þeim tíma skulu þeir undanþegnir banninu sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr. samkvæmt þessari reglugerð.
- 37) Til þess að leyfa öllum rekstraraðilum í magnbundnu, sérvöldu dreifikerfi fyrir nýjar fólksbifreiðir og léttar vöruflutningabifreiðir að aðlaga viðskiptaáætlun sína því að ekki verði beitt undanþágu frá ákvæðum um staðsetningu er rétt að mæla fyrir um að skilmálar, sem settir eru í b-lið 2. mgr. 5. gr., skuli taka gildi 1. október 2005.
- 38) Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með beitingu þessarar reglugerðar með reglulegu millibili, einkum með tilliti til áhrifa hennar á samkeppni í smásölu á vélknúnum ökutækjum og viðhaldsþjónustu á sameiginlega markaðnum eða viðkomandi hlutum hennar. Einnig skal fylgjast með áhrifum þessarar reglugerðar á skipulag og samfylkingu í dreifingu vélknúinna ökutækja og hvaða áhrif þetta hefur á samkeppni. Framkvæmdastjórnin skal einnig annast mat á beitingu þessarar reglugerðar og taka saman skýrslu eigi síðar en 31. maí 2008.

(¹) Stjtið. EB L 145, 29.6.1995, bls. 25.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Skilgreiningar

1. Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fyrirtæki í samkeppni“: raunverulegir eða hugsanlegir birgjar á sama vörumarkaði. Vörumarkaðurinn tekur m.a. til vara eða þjónustu sem kaupandi telur jafngilda samningsvörum eða -þjónustu eða að geti komið í stað þeirra sakir eiginleika varanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar;
- b) „skuldbinding um að taka ekki þátt í samkeppni“: sérhver bein eða óbein skuldbinding sem verður til þess að kaupandi framleiðir ekki, kaupir ekki, selur ekki eða endurselur ekki vörur eða þjónustu, sem keppir við samningsvörurnar eða -þjónustuna, eða er bein eða óbein skuldbinding kaupanda um að meira en 30 % af heildarinnkaupum hans á samningsvörum, samsvarandi vörum eða þjónustu og hliðstæðum hennar á viðkomandi markaði séu gerð hjá birgi eða öðru fyrirtæki sem tilgreint er af birginum og er þá miðað við verðmæti innkaupa kaupandans næstliðið almanaksár. Skuldbinding dreifingaraðila um að selja vélknúin ökutæki frá öðrum birgjum á aðskildum svæðum í sýningarsalnum til þess að forðast að tegundum sé ruglað saman er ekki skuldbinding um að taka ekki þátt í samkeppni í skilningi þessarar reglugerðar. Skuldbinding dreifingaraðila um að hafa sérstakt sölufólk fyrir mismunandi vörumerki vélknúinna ökutækja felur í sér skuldbindingu um að taka ekki þátt í samkeppni í skilningi þessarar reglugerðar nema dreifingaraðili ákveði að hafa sérstakt sölufólk fyrir hvert vörumerki og birgirinn greiði allan aukakostnað við það;
- c) „lóðréttir samningar“: samningar eða samstilltar aðgerðir tveggja eða fleiri fyrirtækja en hvert þeirra er starfrækt, að því er samninginn varðar, á mismunandi stigum framleiðslu- eða dreifingarferlisins;
- d) „lóðréttar hömlur“: samkeppnistakmarkanir sem falla undir gildissvið 1. mgr. 81. gr. þegar lóðréttur samningur felur í sér slíkar takmarkanir;
- e) „skuldbinding um einkasölu“: sérhver bein eða óbein skuldbinding sem veldur því að birgirinn má aðeins selja einum aðila á sameiginlega markaðnum vörur eða þjónustu með tiltekin not í huga eða til endursölu;
- f) „sérvalið dreifikerfi“: dreifikerfi þar sem birgir skuldbindur sig til að selja samningsvörur eða -þjónustu, beint eða óbeint, eingöngu til dreifingaraðila eða viðgerðaraðila sem valdir eru á grundvelli tiltekinnna viðmiðana og þar sem dreifingaraðilar eða viðgerðaraðilar skuldbinda sig til að selja ekki slíkar vörur eða þjónustu til dreifingaraðila, sem eru ekki viðurkenndir, eða sjálfstæðra viðgerðaraðila, án þess að það hafi áhrif á að þeir geti selt varahluti til sjálfstæðra viðgerðaraðila eða skuldbindinguna um að láta

sjálfstæðum rekstraraðilum í té allar tæknilegar upplýsingar, bilanagreini, verkfæri og þjálfun til viðgerða og viðhalds vélknúinna ökutækja eða til að framfylgja reglum um umhverfisvernd;

- g) „magnbundið, sérvalið dreifikerfi“: sérvalið dreifikerfi þar sem birgirinn notar, við val á dreifingaraðilum eða viðgerðaraðilum, viðmiðanir sem takmarka fjölda þeirra með beinum hætti;
- h) „ómagnbundið, sérvalið dreifikerfi“: sérvalið dreifikerfi, þar sem birgirinn notar, við val á dreifingaraðilum eða viðgerðaraðilum, ómagnbundnar viðmiðanir eingöngu eins og eðli samningsvöru eða -þjónustu útheimtir og gilda þær viðmiðanir með sama hætti fyrir alla dreifingaraðila eða viðgerðaraðila, leiða ekki til mismununar og takmarka ekki fjölda dreifingaraðila eða viðgerðaraðila með beinum hætti;
- i) „hugverkaréttindi“: hugverkaréttindi á sviði iðnaðar, höfundarréttur og skyld réttindi;
- j) „verkkunnátta“: safn hagnýtra upplýsinga sem einkaleyfi ná ekki yfir og ákvarðast af reynslu og tilraunum birgis og sem eru leynilegar, umtalsverðar og auðkenndar; í þessu samhengi ber að skilja „leynilegar“ á þann veg að verkunnáttan, sem heild eða í samskipan og samsetningu einstakra hluta hennar, sé ekki almennt þekkt eða auðveldlega aðgengileg; „umtalsverðar“ merkir að í verkunnáttunni felist vitneskja sem er ómissandi fyrir kaupandann til að nota, selja eða endurselja samningsvörurnar eða -þjónustuna; „auðkenndar“ merkir að verkunnáttunni verði að vera lýst á nægilega skiljanlegan hátt til að gera kleift að sannprófa að hún uppfylli skilyrðin um að hún sé leynileg og umtalsverð;
- k) „kaupandi“: fyrirtæki, hvort heldur er dreifingaraðili eða viðgerðaraðili, sem selur vörur eða þjónustu fyrir hönd annars fyrirtækis;
- l) „viðurkenndur viðgerðaraðili“: aðili sem veitir viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki og starfar innan dreifikerfisins sem birgir vélknúinna ökutækja kom á;
- m) „sjálfstæður viðgerðaraðili“: aðili sem veitir viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki og starfar ekki innan dreifikerfisins sem birgir vélknúnu ökutækjanna, sem aðilinn sér um viðgerðir og viðhald á, kom á. Viðurkenndan viðgerðaraðila innan dreifikerfis tiltekens birgis ber að líta á sem sjálfstæðan viðgerðaraðila í þessari reglugerð að svo miklu leyti sem hann veitir viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki með tilliti til þess að hann er ekki þátttakandi í dreifingarkerfi viðkomandi birgis;
- n) „vélknúið ökutæki“: vélknúið ökutæki ætlað til aksturs á vegum, búið þremur eða fleiri hjólum;
- o) „fólksbifreið“: vélknúið ökutæki, ætlað til að flytja farþega, með ekki fleiri en átta sætum auk ökumannssætis;

- p) „létt vöruflutningabifreið“: vélknúð ökutæki, ætlað til vöru- eða farþegaflutninga, með allt að 3,5 tonna hámarks massa; ef tiltekin létt vöruflutningabifreið er einnig seld í útgáfu sem er yfir 3,5 tonna hámarks massa, er einnig seld teljast allar útfærslur af því ökutæki léttar vöruflutningabifreiðar;
- q) „sem samningurinn nær til“: allar hinar mismunandi tegundir vélknúinna ökutækja sem dreifingaraðili getur keypt af birgi;
- r) „vélknúð ökutæki sem samsvarar tegund sem samningurinn tekur til“: ökutæki sem fellur undir dreifingsamning við annað fyrirtæki í dreifikerfinu sem framleiðandi setur upp eða sett er upp með hans samþykki og:
- framleiðandinn fjöldaframleiðir eða setur saman, og
 - samsvarar nákvæmlega ökutæki sem samningurinn tekur til að því er varðar yfirbyggingu, drifkerfi, undirvagn og vélartegund;
- s) „varahlutir“: vörur sem á að setja í eða á vélknúð ökutæki í stað íhluta þess, þ.m.t. vörur á borð við smurefni sem eru nauðsynleg í vélknúð ökutæki, að undanskildu eldsneyti;
- t) „upprunalegir varahlutir“: varahlutir sem eru af sömu gæðum og íhlutirnir sem notaðir eru í samsetningu vélknúins ökutækis og eru framleiddir í samræmi við framleiðsluforskriftir og -staðla framleiðanda ökutækisins þegar íhlutir eða varahlutir í viðkomandi ökutæki eru framleiddir. Þetta á einnig við um varahluti sem eru framleiddir á sama færifandi og þessir íhlutir. Gert er ráð fyrir, nema annað sé sannað, að hlutarnir séu upprunalegir varahlutir ef framleiðandinn vottar að hlutarnir séu af samsvarandi gæðum og íhlutirnir, sem eru notaðir í samsetningu á viðkomandi vélknúnu ökutæki, séu framleiddir í samræmi við framleiðsluforskriftir og -staðla framleiðanda ökutækisins;
- u) „varahlutir af samsvarandi gæðum“: eingöngu varahlutir, búnir til af fyrirtæki sem getur vottað hvenær sem er að varahlutirnir, sem um er að ræða, séu af samsvarandi gæðum og íhlutirnir sem eru notaðir í samsetningu á viðkomandi vélknúnum ökutækjum;
- v) „fyrirtæki í dreifikerfinu“: framleiðandi og fyrirtæki sem framleiðandi hefur falið að selja eða sjá um dreifingu, viðgerðir eða viðhald á samningsbundnum vörum eða samsvarandi vörum eða sem gera það með hans samþykki;
- w) „notandi“: tekur til eignarleigufyrirtækja nema leigusamningarnir, sem eru notaðir, feli í sér afsal eða möguleika á kaupum á ökutækinu fyrir samningslok.

2. Merking hugtakanna „fyrirtæki“, „birgir“, „kaupandi“, „dreifingaraðili“ og „viðgerðaraðili“ skal ná til viðkomandi tengdra fyrirtækja þeirra.

„Tengd fyrirtæki“ eru:

a) fyrirtæki þar sem samningsaðili beint eða óbeint:

- i) ræður yfir meirihluta atkvæða, eða
- ii) getur skipað meira en helming fulltrúa í yfirstjórn, framkvæmdastjórn eða stofnanir og kemur lagalega fram fyrir hönd fyrirtækisins, eða
- iii) á rétt á að stýra rekstri fyrirtækisins;

b) fyrirtæki sem hafa, beint eða óbeint, einhver þau réttindi eða völd, sem um getur í a-lið, gagnvart samningsaðila;

c) fyrirtæki þar sem fyrirtæki, sem um getur í b-lið, hefur, beint eða óbeint, þau réttindi eða völd sem talin eru upp í a-lið;

d) fyrirtæki, þar sem samningsaðili ásamt einu eða fleiri fyrirtækjum, sem eru talin upp í a-, b- eða c-lið, eða þar sem tvö eða fleiri af síðastnefndu fyrirtækjunum hafa sameiginlega þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið,

e) fyrirtæki þar sem þau réttindi og völd, sem eru talin upp í a-lið, eru sameiginlega í höndum:

- i) samningsaðila eða tengdra fyrirtækja, sem um getur í a- til d-lið, eða
- ii) eins eða fleiri samningsaðila eða eins eða fleiri af tengdum fyrirtækjum þeirra, sem um getur í a- til d-lið, og eins eða fleiri þriðju aðila.

2. gr.

Gildissvið

1. Samkvæmt 3. mgr. 81. gr sáttmálans og með fyrirvara um ákvæði þessarar reglugerðar er því hér með lýst yfir að 1. mgr. 81. gr. gildir ekki um lóðréttta samninga þar sem þeir varða skilyrði sem gilda um kaup, sölu og endursölu aðila á nýjum, vélknúnum ökutækjum, varahlutum fyrir vélknúin ökutæki eða á viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki.

Fyrsta undirgrein skal gilda um að hve miklu leyti slíkir lóðréttir samningar feli í sér lóðréttar hömlur.

Undanþágan, sem lýst er í þessari málsgrein, skal í þessari reglugerð nefnd „undanþágan“.

2. Undanþágan skal einnig gilda um eftirfarandi flokka lóðrétttra samninga:

- a) lóðréttta samninga, sem gerðir eru milli samtaka fyrirtækja og þátttakenda í samtökunum eða milli slíkra samtaka og birgja þeirra, ef allir meðlimirnir eru dreifingaraðilar vélknúinna ökutækja, varahluta í vélknúin ökutæki eða viðgerðaraðilar og ef enginn

einstakur þátttakandi samtakanna, ásamt tengdum fyrirtækjum, hefur heildarveltu á ári sem er yfir 50 milljónir evra. Reglugerð þessi gildir um lóðrétt samninga sem slík samtök gera, með fyrirvara um beitingu 81. gr., gagnvart láréttum samningum sem aðilar samtakanna gera sín á milli;

- b) lóðrétt samninga sem innihalda ákvæði er varða framsal til kaupanda eða not hans á hugverkaréttindum, að því tilskildu að þessi ákvæði séu ekki megintilgangur slíkra samninga og séu beinlínis tengd notkun, sölu eða endursölu kaupanda eða viðskiptavina hans á vöru eða þjónustu. Undanþágan er bundin því skilyrði, að því er varðar umsamdar vörur eða þjónustu, að í þessum ákvæðum sé ekki að finna samkeppnistakmarkanir sem hafa sömu áhrif eða virkni og lóðréttar hömlur sem eru ekki undanþegnar samkvæmt þessari reglugerð.

3. Undanþágan skal ekki gilda um lóðrétt samninga sem eru gerðir milli fyrirtækja í samkeppni.

Þó skal hún gilda þegar fyrirtæki í samkeppni gera lóðréttan samning sem ekki er gagnkvæmur og:

- a) heildarvelta kaupandans er undir 100 milljónum evra á ári, eða
- b) birgirinn er framleiðandi og dreifingaraðili vöru en kaupandinn er dreifingaraðili sem framleiðir ekki vöru í samkeppni við samningsvörurnar, eða
- c) birgirinn útvegar þjónustu á ýmsum stigum viðskipta en kaupandinn býður ekki upp á aðra þjónustu sem á í samkeppni og samningurinn tekur til.

3. gr.

Almenn skilyrði

1. Með fyrirvara um 2., 3., 4., 5., 6. og 7. mgr. gildir undanþágan með því skilyrði að markaðshlutdeild birgisins á viðkomandi markaði, þar sem hann selur ný, vélknúin ökutæki, varahluti í vélknúin ökutæki eða viðgerðar- og viðhaldsþjónustu, fari ekki yfir 30%.

Viðmiðunarmörk markaðshlutdeildar fyrir umsókn um undanþágu skulu þó vera 40% að því er varðar samninga þar sem fastsett er magnbundið, sérvalið dreifikerfi fyrir sölu á nýjum, vélknúnum ökutækjum.

Þessir þröskuldar skulu ekki eiga við samninga þar sem fastsett er ómagnbundið, sérvalið dreifikerfi.

2. Sé um að ræða lóðrétt samninga sem í eru skuldbindingar um einkasölu skal undanþágan gilda með því skilyrði að markaðshlutdeild kaupandans fari ekki yfir 30% á viðkomandi markaði þar sem hann kaupir samningsvöruna eða -þjónustuna.

3. Undanþágan gildir með því skilyrði að í lóðrétt samningnum, sem gerður er við dreifingaraðila eða viðgerðaraðila, sé kveðið á um að birgirinn samþykki að yfirfæra réttindi og skuldbindingar, sem leiða af lóðrétt

samningnum, á annan dreifingaraðila eða viðgerðaraðila í dreifikerfinu og að vali fyrirverandi dreifingaraðila eða viðgerðaraðila.

4. Undanþágan gildir með því skilyrði að í lóðrétt samningnum, sem gerður er við dreifingaraðila eða viðgerðaraðila, sé kveðið á um að ef birgir óskar eftir að segja upp samningi verði hann að gera það skriflega og gefa nákvæma, hlutlæga og gagnsæja ástæðu fyrir uppsögninni til þess að hindra að birgir geti rift lóðréttum samningi við dreifingaraðila eða viðgerðaraðila sökum venja sem ekki eru settar hömlur á samkvæmt þessari reglugerð.

5. Undanþágan gildir með því skilyrði að í lóðrétt samningnum milli birgis nýrra, vélknúinna ökutækja og dreifingaraðila eða viðurkennds viðgerðaraðila sé kveðið á um

- a) að samningurinn sé gerður til a.m.k. fimm ára; í því tilviki skal hvor aðili skuldbinda sig til að láta hinn vita með minnst sex mánaða fyrirvara ætli hann ekki að endurnýja samninginn;
- b) eða að samningurinn sé ótímabundinn; í því tilviki skal reglulegur uppsagnarfrestur samningsins vera minnst tvö ár fyrir báða aðila; sá frestur styttest í a.m.k. eitt ár ef:
- i) birginum ber samkvæmt lögum eða sérsamningi að greiða viðeigandi bætur í samningslok, eða
- ii) birgir slítur samningnum af því að nauðsynlegt er að endurskipuleggja allt dreifikerfið eða verulegan hluta þess.

6. Undanþágan gildir með því skilyrði að í lóðrétt samningnum sé kveðið á um að hver aðili geti skotið deilum um efndir á samningsskuldbindingum til sjálfstæðs sérfræðings eða gerðarmanns. Slíkar deilur geta m.a. snúist um:

- a) skuldbindingar um sölu,
- b) ákvörðun um sölumarkmið eða hvernig þau nást,
- c) hvernig kröfum um birgðir er fullnægt,
- d) hvernig skuldbinding um að útvega eða nota sýningarökutæki er uppfyllt,
- e) skilyrðin fyrir sölu mismunandi vörumerkja, f) hvort bann á starfsemi utan starfsstöðvar, sem ekki er viðurkennd, hindri dreifingaraðila vélknúinna ökutækja, annarra en fólksbifreiða eða léttra vöruflutningabifreiða, í að færa út viðskipti sín, eða
- g) hvort uppsögn samningsins sé réttlætanleg samkvæmt þeim rökum sem færð eru í uppsögninni.

Rétturinn, sem vísað er til í fyrsta málslíð, hefur ekki áhrif á rétt beggja aðila til að vísa málinu til innlands dómstóls.

7. Að því er varðar þessa grein skal markaðshlutdeild fyrirtækjanna, sem um getur í e-lið 2. mgr. 1. gr., skipt jafnt milli þeirra fyrirtækja sem hafa þau réttindi eða völd sem tilgreind eru í a-lið 2. mgr. 1. gr.

4. gr.

Alvarlegar takmarkanir

(Alvarlegar takmarkanir á sölu nýrra, vélknúinna ökutækja, viðgerðar- og viðhaldsþjónustu eða varahlutum)

1. Undanþágan gildir ekki um lóðrétt samninga sem, beint eða óbeint, einir sér eða ásamt öðrum þáttum sem eru undir stjórn aðilanna, hafa að markmiði:

- a) að takmarka möguleika dreifingaraðila eða viðgerðaraðila á að ákveða söluverð sitt, með fyrirvara um að birgir geti ákveðið hámarkssöluverð eða leiðbeinandi söluverð, að því tilskildu að það jafngildi ekki föstu verði eða lágmargssöluverði vegna þrýstings eða hvatningar frá öðrum hvorum aðilanna;
- b) að takmarka það landsvæði eða þann hóp viðskiptamanna sem dreifingaraðila eða viðgerðaraðila er heimilt að selja samningsvörurnar eða -þjónustuna; undanþágan gildir þó um:
 - i) takmörkun á virkri sölu inn á einkasölu svæðið eða til hóps einkaviðskiptamanna sem er frátekinn fyrir birginn eða birgirinn hefur fengið öðrum dreifingaraðila eða viðgerðaraðila, ef slík takmörkun hamlar ekki sölu til viðskiptavina dreifingaraðila eða viðgerðaraðila,
 - ii) takmörkun á sölu dreifingaraðila, sem starfar sem heildsali, til notenda,
 - iii) takmörkun á sölu aðila að sérvöldu dreifikerfi á nýjum, vélknúnum ökutækjum og varahlutum til dreifingaraðila sem eru ekki viðurkenndir á mörkuðum þar sem sérvalin dreifing tíðkast, sbr. þó ákvæði i-liðar,
 - iv) takmörkun á möguleika kaupandans á að selja íhluti sem afhentir hafa verið til ísetningar, til viðskiptamanna sem hyggjast nota þá til framleiðslu á sömu tegund vöru og birgirinn framleiðir;
- c) að takmarka innbyrðis viðskipti dreifingaraðila eða viðgerðaraðila innan sérvalins dreifikerfis, þ.m.t. milli dreifingaraðila eða viðgerðaraðila sem starfa á öðru viðskiptastigi;
- d) að takmarka virka eða óvirka sölu aðila sérvalins dreifikerfis á smásölustigi á nýjum fólksbifreiðum eða léttum vöruflutningabifreiðum, varahlutum í vélknúin ökutæki eða viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki til notenda á mörkuðum þar sem sérvalin dreifing er notuð. Undanþágan gildir um samninga sem banna þátttakanda í sérvöldu

dreifingarkerfi að reka starfsemi sína frá starfsstöð sem hefur ekki verið viðurkennd. Beiting undanþágu frá slíku banni er háð fyrirvara um ákvæði b-liðar 2. mgr. 5. gr.;

- e) að takmarka virka eða óvirka sölu þátttakenda í sérvöldu dreifikerfi á smásölustigi á nýjum fólksbifreiðum eða léttum vöruflutningabifreiðum til notenda á mörkuðum þar sem sérvalin dreifing tíðkast með fyrirvara um að birgir geti bannað þátttakanda í kerfinu að reka starfsemi frá starfsstöð sem hefur ekki verið viðurkennd;

(Alvarlegar takmarkanir sem snerta eingöngu sölu nýrra, vélknúinna ökutækja)

- f) að takmarka möguleika dreifingaraðila á að selja ný vélknúin ökutæki sem samsvara tegund ökutækis sem samningurinn nær til;
- g) að takmarka möguleika dreifingaraðila á að gera undirverktakasamning um ákvæði um viðgerðar- og viðhaldsþjónustu við viðurkennda viðgerðaraðila með fyrirvara um að birgir geti krafist þess að dreifingaraðili gefi notendum upp nafn og heimilisfang viðurkennds eða viðurkenndra viðgerðaraðila, sem um er að ræða, áður en samningurinn er gerður og ef einhver þessara viðurkenndu viðgerðaraðila er ekki í nágrenni við sölustaðinn að hann segi notendum einnig hve langt frá sölustaðnum næsta viðgerðarverkstæði sé; en slíkar skuldbindingar er einungis hægt að leggja á viðkomandi ef farið er fram á svipaðar skuldbindingar af hendi dreifingaraðila sem reka eigið viðgerðarverkstæði en ekki á sama stað og sölustaðurinn;

(Alvarlegar takmarkanir sem snerta eingöngu sölu á viðgerðar- og viðhaldsþjónustu og varahlutum)

- h) að takmarka möguleika viðurkennds viðgerðaraðila á að takmarka starfsemi sína við að útvega viðgerðar- og viðhaldsþjónustu og dreifingu á varahlutum;
- i) að takmarka sölu þátttakenda sérvalins dreifingarkerfis á varahlutum í vélknúin ökutæki til sjálfstæðra aðila sem nota varahlutina til viðgerða og viðhalds á vélknúnu ökutæki;
- j) takmörkun sem birgir upprunalegra varahluta eða varahluta af samsvarandi gæðum, viðgerðarverkfæra eða bilanagreinis eða annars búnaðar og framleiðandi vélknúinna ökutækja semja um sín á milli og skerðir möguleika birgisins á að selja viðurkenndum eða sjálfstæðum viðgerðaraðilum eða notendum þessar vörur eða þjónustu;
- k) að takmarka möguleika dreifingaraðila eða viðurkennds viðgerðaraðila á að fá upprunalega varahluti eða varahluti af samsvarandi gæðum frá þriðja fyrirtæki að eigin vali og nota þá til viðgerða eða viðhalds á vélknúnum ökutækjum, með fyrirvara um að birgir nýrra, vélknúinna ökutækja geti krafist þess að notaðir séu upprunalegir varahlutir frá honum til vinnu við viðgerðir í ábyrgð, ókeypis þjónustu og innköllun ökutækja;

- 1) takmörkun sem framleiðandi vélknúinna ökutækja, sem notar íhluti í frumsamsetningu vélknúinna ökutækja, og birgir þessara íhluta semja um sín á milli og skerðir möguleika þess síðarnefnda á að setja vörumerki sitt eða kennimerki þar sem þau sjást vel og greinilega á íhluti eða á varahluti sem seldir eru.

2. Undanþágan gildir ekki ef birgir vélknúinna ökutækja neitar að veita sjálfstæðum rekstraraðilum aðgang að öllum tæknilegum upplýsingum, bilanagreini og öðrum búnaði, verkfærum, þ.m.t. viðkomandi hugbúnaði, eða þjálfun sem þarf til viðgerða og viðhalds þessara vélknúna ökutækja eða til að framfylgja ráðstöfunum til verndar umhverfinu.

Þessi aðgangur skal einkum felast í óhindraðri notkun rafeindastýringar- og bilanagreinerkerfis vélknúinna ökutækja, forritun þessara kerfa í samræmi við starfsreglur birgisins, leiðbeiningum og þjálfun í viðgerðum og viðhaldi og upplýsingum sem þarf til að nota verkfæri og búnað til greiningar og þjónustu.

Sjálfstæðum rekstraraðilum skal veittur aðgangur án mismununar, skjótt og í réttu hlutfalli og upplýsingar skulu vera í nothæfu formi. Ef viðkomandi atriði fellur undir hugverkarétt eða myndar sérhæfða verkþekkingu skal þeim ekki neitað um aðgang að ástæðulausu.

Að því er þessa málsgrein varðar er „sjálfstæður rekstraraðili“ fyrirtæki sem er beint eða óbeint tengt viðgerðum og viðhaldi á vélknúnum ökutækjum, einkum sjálfstæðir viðgerðaraðilar, framleiðendur búnaðar eða verkfæra til viðgerða, sjálfstæðir dreifingaraðilar varahluta, útgefendur tækniiupplýsinga, bifreiðaklúbbar, þeir sem veita aðstoð og vegajþjónustu, rekstraraðilar sem annast eftirlits- og prófunarþjónustu og rekstraraðilar sem annast þjálfun viðgerðaraðila.

5. gr.

Sérstök skilyrði

1. Að því er varðar sölu á nýjum, vélknúnum ökutækjum, viðgerðar- og viðhaldsþjónustu eða varahlutum skal undanþágan ekki gilda um neinar af eftirfarandi skuldbindingum lóðréttra samninga:

- a) beinar eða óbeinar skuldbindingar um að taka ekki þátt í samkeppni;
- b) beinar eða óbeinar skuldbindingar sem takmarka möguleika viðurkennds viðgerðaraðila til að veita viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir ökutæki frá birgjum í samkeppni;
- c) beinar eða óbeinar skuldbindingar sem leiða til þess að þátttakendur í dreifingarkerfi selji ekki vélknúin ökutæki eða varahluti ákveðinna birgja í samkeppni eða veiti ekki viðgerðar- og viðhaldsþjónustu fyrir vélknúin ökutæki tiltekinna birgja í samkeppni;
- d) beinar eða óbeinar skuldbindingar sem leiða til þess að dreifingaraðili eða viðurkenndur viðgerðaraðili framleiði ekki, kaupi, selji eða endurselji vélknúin

ökutæki eða veiti ekki viðgerðar- eða viðhaldsþjónustu eftir uppsögn samningsins.

2. Við sölu á nýjum, vélknúnum ökutækjum gildir undanþágan ekki um neina af eftirfarandi skuldbindingum sem felast í lóðréttrum samningum:

- a) beinar eða óbeinar skuldbindingar sem leiða til þess að smásali selur ekki leigubjónustu sem tengist samningsvörum eða samsvarandi vörum;
- b) beinar eða óbeinar skuldbindingar dreifingaraðila fólksbifreiða eða léttra vöruflutningabifreiða í sérvöldu dreifingarkerfi sem takmarka möguleika hans á að opna fleiri sölu- eða afhendingastaði á öðrum stöðum á sameiginlega markaðnum þegar sérvalin dreifing er notuð.

3. Að því er varðar viðgerðar- og viðhaldsþjónustu eða sölu á varahlutum skal undanþágan ekki gilda um beinar eða óbeinar skuldbindingar að því er varðar staðsetningu starfsstöðvar viðurkennds viðgerðaraðila þegar notuð er sérvalin dreifing.

6. gr.

Afturköllun undanþágunnar

1. Framkvæmdastjórninni er heimilt að fella niður undanþágu þessarar reglugerðar skv. 1. mgr. 7. gr. reglugerðar nr. 19/65/EEB komist hún að þeirri niðurstöðu að í einhverju tilviki hafi lóðréttri samningar, sem falla undir þessa reglugerð, engu að síður haft einhver þau áhrif sem eru ósamrýmanleg skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, einkum ef:

- a) aðgangur að eða samkeppni á viðkomandi markaði er verulega takmörkuð með samlegðaráhrifum samhliða neta svipaðra, lóðréttra hamlar sem birgjar eða kaupendur, sem eru í samkeppni, hafa innleitt, eða
- b) samkeppni er takmörkuð á markaði þar sem einn birgir er ekki í virkri samkeppni við aðra birgja, eða
- c) verulegur munur er á verði og söluskilmálum fyrir samningsvörur eða samsvarandi vörur milli landfræðilegra markaða, eða
- d) mismunandi verði eða söluskilmálum er beitt innan landfræðilegs markaðar.

2. Ef lóðréttri samningar, sem undanþágan gildir um, hafa í einhverju tilteknu tilviki áhrif, sem eru ósamrýmanleg skilyrðum sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 81. gr. sáttmálans, á yfirráðasvæði aðildarríkis eða hluta þess sem hefur öll einkenni sérstaks, landfræðilegs markaðar er lögbæra yfirvaldinu heimilt að fella niður þá undanþágu, sem fæst með beitingu þessarar reglugerðar á því yfirráðasvæði, samkvæmt sömu skilyrðum og kveðið er á um í 1. mgr.

7. gr.

Frávik frá beitingu reglugerðarinnar

1. Samkvæmt 1. gr. a í reglugerð nr. 19/65/EBE getur framkvæmdastjórnin ákveðið með reglugerð að þar sem samhliða netkerfi svipaðra, lóðréttra hamlar ná yfir meira en 50% af viðkomandi markaði skuli reglugerð þessi ekki gilda um lóðrétta samninga sem í eru tilteknar hömlur sem varða þann markað.

2. Reglugerð skv. 1. mgr. skal ekki koma til framkvæmdar fyrr en einu ári eftir samþykkt hennar.

8. gr.

Útreikningur markaðshlutdeildar

1. Reikna skal markaðshlutdeildina, sem kveðið er á um í þessari reglugerð:

- a) fyrir dreifingu á nýjum, vélknúnum ökutækjum á grundvelli magns samningsvara og samsvarandi vara, sem birgirinn selur, ásamt öllum öðrum vörum sem birgirinn selur og kaupandinn telur að séu jafngildar eða geti komið í stað þeirra sakir eiginleika varanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar;
- b) fyrir dreifingu á varahlutum á grundvelli magns samningsvara og annarra vara, sem birgirinn selur, ásamt öllum öðrum vörum sem birgirinn selur og kaupandinn telur að séu jafngildar eða geti komið í stað þeirra sakir eiginleika varanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar;
- c) fyrir ákvæðið um viðgerðar- og viðhaldsþjónustu á grundvelli þess hvers virði samningsþjónustan er sem þátttakendur í dreifingarkerfi birgisins selja ásamt annarri þjónustu sem þessir aðilar selja og kaupandinn telur að sé jafngild eða geti komið í stað þeirra sakir eiginleika varanna, verðs og fyrirhugaðrar notkunar.

Ef magnupplýsingarnar, sem þarf fyrir þessa útreikninga, eru ekki tiltækar er hægt að nota upplýsingar um virði eða öfugt. Ef þær upplýsingar eru ekki tiltækar má nota mat sem byggist á öðrum áreiðanlegum markaðsupplýsingum sem notaðar eru. Í 2. mgr. 3. gr. skal nota magn innkaupa á markaðnum eða andvirði innkaupa á markaðnum, eftir því sem við á, eða mat á þessu til að reikna markaðshlutdeildina.

2. Að því er varðar beitingu viðmiðunarmarkanna fyrir 30% og 40% markaðshlutdeild sem kveðið er á um í þessari reglugerð skulu eftirfarandi reglur gilda;

- a) markaðshlutdeildin skal reiknuð út á grundvelli gagna frá næstliðnu almanaksári;
- b) markaðshlutdeildin skal ná til allrar vöru eða þjónustu sem sameinaðir dreifingaraðilar hafa fengið til sölu;
- c) ef upphaflega markaðshlutdeildin var ekki hærri en 30% eða 40% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 35% eða 45% skal undanþágan gilda áfram í allt að tvö almanaksár samfelld eftir árið þegar fyrst var farið yfir 30% eða 40%;
- d) ef upphaflega markaðshlutdeildin var ekki hærri en 30% eða 40% en eykst eftir það án þess þó að fara yfir 35% eða 45% skal undanþágan gilda áfram í allt að eitt almanaksár eftir árið þegar fyrst var farið yfir 30% eða 40%;
- e) óheimilt er að sameina ávinning, sem fæst á grundvelli c- og d-liðar, þannig að tímabilið verði lengra en tvö almanaksár.

9. gr.

Útreikningar veltu

1. Að því er varðar útreikninga á árlegri heildarveltu í skilningi a-liðar 2. mgr. 2. gr. og a-liðar 3. mgr. 2. gr., eftir því sem við á, skal leggja saman veltu hlutaðeigandi aðila að lóðrétta samningnum á næstliðnu fjárhagsári og veltu sem tengd fyrirtæki hans mynda í tengslum við allar vörur og þjónustu, að undanskildum öllum sköttum og skyldum. Ekki skal taka tillit til viðskipta milli aðila að lóðréttnum samningi og fyrirtækja sem tengjast honum, eða milli tengdra fyrirtækja hans.

2. Undanþágan skal gilda áfram ef heildarársvelta einhverra tveggja, samfelldra fjárhagsára fer ekki yfir 10% af heildarársveltu.

10. gr.

Aðlögunartími

Bann það, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 81. gr., gildir ekki á tímabilinu frá 1. október 2002 til 30. september 2003 að því er varðar samninga sem hafa öðlast gildi 30. september 2002 og uppfylla ekki skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í þessari reglugerð en uppfylla skilyrðin fyrir undanþágu sem kveðið er á um í reglugerð (EB) nr. 1475/95.

11. gr.

Eftirlits- og matsskýrsla

1. Framkvæmdastjórnin skal fylgjast með beitingu þessarar reglugerðar með reglulegu millibili, einkum með tilliti til áhrifa hennar á:

- a) samkeppni í smásölu á vélknúnum ökutækjum og viðhaldsþjónustu á sameiginlega markaðnum eða viðkomandi hlutum hennar;
- b) skipulag og samfyllingu dreifingaraðila vélknúinna ökutækja og áhrif þessa á samkeppni.

2. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um þessa reglugerð eigi síðar en 31. maí 2008 með sérstöku tilliti til skilyrðanna sem sett eru í 3. mgr. 81. gr.

12. gr.

Gildistaka reglugerðarinnar og niðurfelling hennar

- 1. Reglugerð þessi öðlast gildi 1. október 2002.
- 2. Ákvæði b-liðar 2. mgr. 5. gr. gilda frá og með 1. október 2005.
- 3. Reglugerð þessi falli úr gildi 31. maí 2010.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 31. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1105/2002

2003/EES/57/32

frá 25. júní 2002

um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1617/93 að því er varðar samráð um fargjöld og um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3976/87 frá 14. desember 1987 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga og samstilltra aðgerða á sviði flutninga í lofti ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 2. gr.,

að birtum drögum að þessari reglugerð,

að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um samninga og yfirburðastöðu á sviði flutninga í lofti,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 1617/93 frá 25. júní 1993 um beitingu 3. mgr. 85. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum samninga, ákvarðana og samstilltra aðgerða varðandi sameiginlega áætlunargerð og samræmda ferða-áætlun, sameiginlegan rekstur, samráð um fargjöld og farmgjöld í áætlunarflugi og um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum ⁽²⁾, var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1324/2001 ⁽³⁾, til að framlengja hópundanþágu að því er varðar samráð um fargjöld til 30. júní 2002 og hópundanþágu varðandi úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum og flugvallaráætlanir til 30. júní 2004.
- 2) Í febrúar 2001 átti framkvæmdastjórnin frumkvæði að samráði um hvort hópundanþágunni fyrir samráð um fargjöld skuli haldið í sinni núverandi mynd. Framkvæmdastjórninni bárust svör frá aðildarríkjum, flugfélögum, ferðaskrifstofum og neytendahópum.
- 3) Mikill meirihluti svarenda var þeirrar skoðunar að fargjaldaráðstefnur Alþjóðasambands flugfélaga (IATA) tryggðu mikilvægt hagræði í formi félagaflugskipta og að ekki væri líklegt að annað, ekki eins strangt kerfi, kæmi í staðinn fyrir það. Flestir svarendur viðurkenndu að ef horfið væri frá hóp-

undanþágu fyrir fargjaldaráðstefnur þýddi það ekki alfarið endalok félagaflugskipta en margir töldu að án fargjaldaráðstefna gætu neytendur síður valið um sveigjanleg fargjöld og lítil flugfélög hefðu þá ef til vill færri tækifæri til félagaflugskipta og ættu þar af leiðandi erfiðara uppdráttar í samkeppninni. En sumir svarendur héldu því fram að þegar bandalög verða til, a.m.k. ef um er að ræða langtímabandalög eða tvíhliða bandalög, gæti söluvaran orðið álíka hagkvæm og félagaflugskipti Alþjóðasambands flugfélaga.

- 4) Sérstakir erfiðleikar blasa nú við í flugvélaíðnaðinum og það gæti þess vegna reynst erfið að fjárfesta eins og nauðsyn krefur og þróa annars konar kerfi fyrir félagaflugskipti eins og sakir standa.
- 5) Hópundanþága fyrir fargjaldaráðstefnur skal því framlengd um þrjú ár til 30. júní 2005. Í því skyni að greiða fyrir endurskoðun framkvæmdastjórnarinnar á því, hvort hópundanþágan skuli framlengd frekar eftir þann tíma, skal bæta við undanþáguna skuldbindingu sem útheimtir að flugfélögin, sem taka þátt í ráðstefnunum, taki saman gögn fyrir hvert tímabil Alþjóðasambands flugfélaga, frá og með 1. september 2002, um hlutfallslega notkun fargjaldadata, sem ákveðnir eru á ráðstefnunum, og hve mikilvægir þeir eru fyrir raunveruleg félagaflugskipti. Á þriggja ára tímabili fást þá gögn fyrir nægilega dæmigert tímabil.
- 6) Í reglugerð (EB) nr. 1324/2001 er hópundanþágan fyrir úthlutun afgreiðslutíma og flugvallaráætlun framlengd þar til samþykktar hafa verið tillögur að breytingum við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 95/93 frá 18. janúar 1993 um sameiginlegar reglur fyrir úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum bandalagsins ⁽⁴⁾, eins og henni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 894/2002 ⁽⁵⁾. Þar sem þessar breytingar hafa enn ekki verið samþykktar er viðeigandi að framlengja hópundanþáguna í eitt ár til 30. júní 2005.
- 7) Því ber að breyta reglugerð (EBE) nr. 1617/93 í samræmi við þetta.

(*) Þessi EB-gerð, sem birtist í Stjtið. EB L 167, 26.6.2002, bls. 6, var nefnd í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 137/2002 frá 27. september 2002 um breytingu á XIV. viðauka (Samkeppni) við EES-samninginn. Sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópubandalaganna nr. 61, 12.12.2002, bls. 32.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1987, bls. 9.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 155, 26.6.1993, bls. 18.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 177, 30.6.2001, bls. 56.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 14, 22.1.1993, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 142, 31.5.2002, bls. 3.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Hlutaðeigandi flugfélög, eða einhver fyrir þeirra hönd, skulu afhenda framkvæmdastjórninni gögnin sem eru tekin saman á sex mánaða fresti.“

Reglugerð (EBE) nr. 1617/93 skal breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi 3. mgr. bætist við 4. gr.:

„3. Flugfélög, sem taka þátt í samráði um fargjaldataxta, skulu taka saman gögn frá og með 1. september 2002 að því er varðar:

- a) hve stórt hlutfall af gjaldskrá er haft samráð um fyrir alla farmiðasölu innan EES;
- b) að hve miklu leyti farmiðaverð í gjaldskrá, sem samráð er haft um, er í raun notað í félagaflugskiptum;
- c) að hve miklu leyti farmiðaverð, sem er ekki í gjaldskrá sem samráð er haft um, er í raun notað í félagaflugskiptum.

2. Í stað annarrar málsgreinar í 7. gr. komi eftirfarandi:

„Gildir til og með 30. júní 2005.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 25. júní 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Mario MONTI

framkvæmdastjóri.

2003/EES/57/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/7/EB frá 18. febrúar 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 96/53/EB um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu	242
2003/EES/57/24	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 336/2002 frá 22. febrúar 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 805/1999 um sérstakar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 718/1999 um stefnu bandalagsins varðandi flutningsgetu flotans er miðar að því að efla flutninga á skipgengum vatnaleiðum	245
2003/EES/57/25	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 417/2002 frá 18. febrúar 2002 um að flýta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir oliuflutningaskip með einföldum byrðingi og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr.2978/94	247
2003/EES/57/26	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/30/EB frá 26. mars 2002 um að koma á reglum og málsmeðferð að því er varðar rekstrartakmarkanir vegna hávaða á flugvöllum bandalagsins	252
2003/EES/57/27	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2037/2000 frá 29. júní 2000 um efni sem eyða ósonlaginu	259
2003/EES/57/28	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2038/2000 frá 28. september 2000 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu að því er varðar innúðaskammtara og lyfjadælur	283
2003/EES/57/29	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2039/2000 frá 28. september 2000 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2037/2000 um efni sem eyða ósonlaginu að því er varðar grunnár vegna úthlutunar á kvóta fyrir vetnisklórflúrkolefni	284
2003/EES/57/30	Ákvörðun ráðsins 2001/792/EB frá 23. október 2001 um að koma á bandalagskerfi til að stuðla að auknu samstarfi við hjálparaðgerðir á sviði almannavarna	285
2003/EES/57/31	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1400/2002 frá 31. júlí 2002 um beitingu 3. mgr. 81. gr. sáttmálans gagnvart tilteknum flokkum lóðréttra samninga og samstilltra aðgerða á sviði vélknúinna ökutækja	290
2003/EES/57/32	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1105/2002 frá 25. júní 2002 um breytingu á reglugerð (EBE) nr. 1617/93 að því er varðar samráð um fargjöld og um úthlutun afgreiðslutíma á flugvöllum	302

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

II EFTA-STOFNANIR

1. Fastanefnd EFTA-ríkjanna

2. Eftirlitsstofnun EFTA

3. EFTA-dómstóllinn

III EB-STOFNANIR

- 1. Ráðið**
- 2. Framkvæmdastjórnin**
- 3. Dómstóllinn**